

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	[oversat til dansk eller tysk af Rasmus Soelberg].
Titel Title:	[<u>Samling af italienske Syngestykker</u>]
Alternativ titel Alternative title:	Soelbergs Oversættelser.
Bindbetegnelse Volume Statement:	Vol. 5
Udgivet år og sted Publication time and place:	Kbh., [1748-78]
Fysiske størrelse Physical extent:	7 bd.

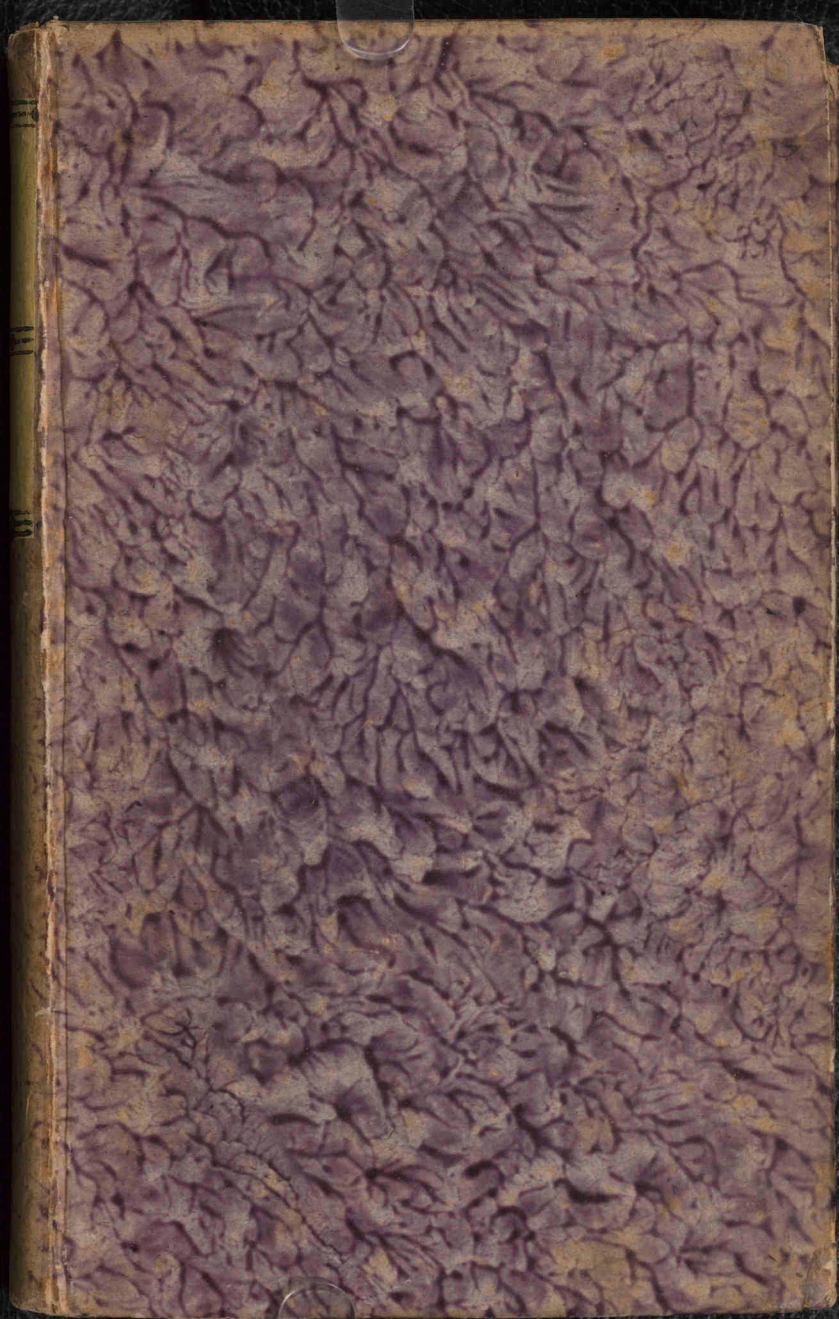
DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Rom. 12300.

8°

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

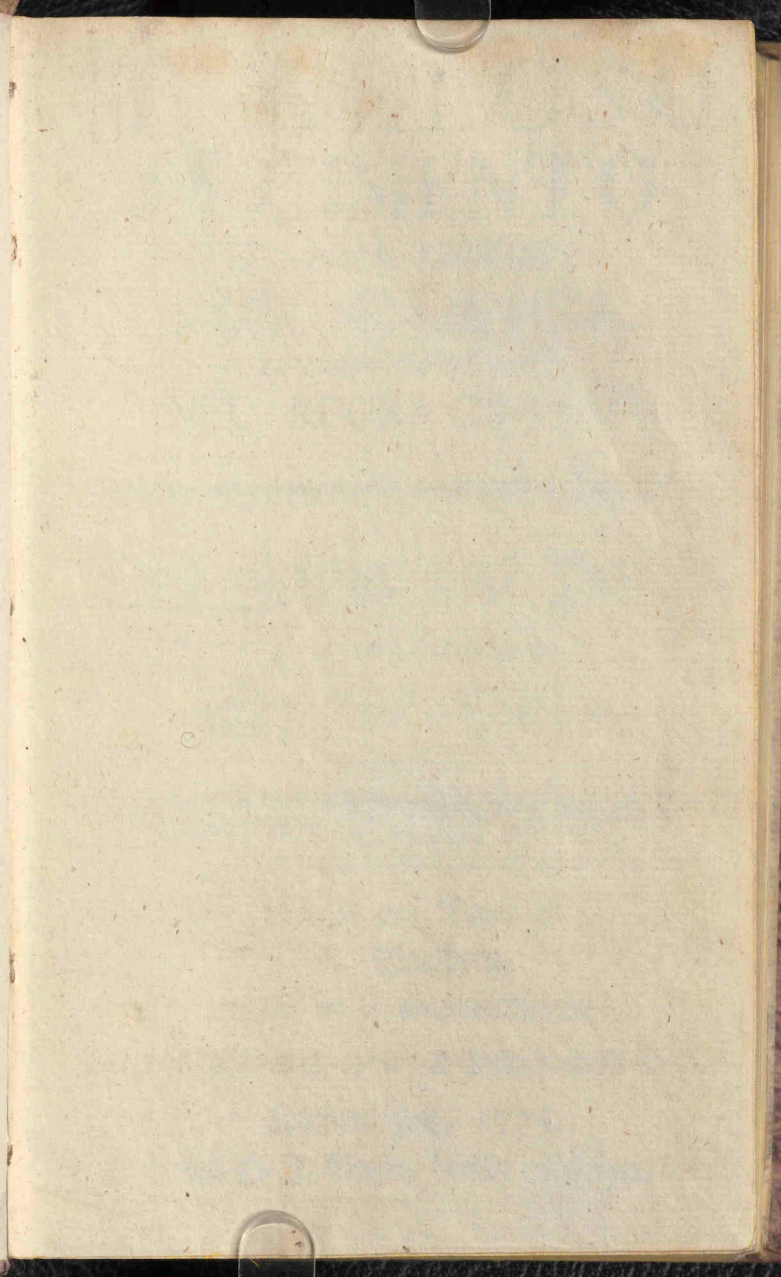

130016240819

UB-6045

Bibl. Dan. IV,

sp. 415 ff.

IL GELOSO IN CIMENTO;

DRAMMA GIOCO
PER MUSICA,
DA RAPPRESENTARSI
NEL REGIO TEATRO.

Den Jaloux paa Prøve;

Et lystigt Italiensk

Synge-Spil,

til at opføres

Paa den Kongelige Skueplads.

Oversat paa Dansk af

N. Goelberg,

Regissent ved de Kongelige Skue-Spil.

Kjøbenhavn, 1775.

Frykt hos H. J. Graae, boende i Knabroestrædet.

Personagi.

Donna Flavia: Vedova ricca, e donna spiritosa.

La Sra. *Teresa Torre*.

Don. Perichetto: Amante di donna Flavia.

Il Sr. *Giov. Battista Ristorini*.

Fabio: Cittadino, Amante geloso di Dna. Flavia.

Il Sr. *Luigi Pagnanelli*.

Vittoria, Sorella di Dna. Flavia.

La Sra. *Elisabetta Almerigi*.

Rosbif. Inglese, Amante di Dna. Flavia.

Il Sr. *Jens Musted*.

Modesta: Cameriera di Dna. Flavia.

La Sra. *Francesca Ronzi*.

Paterio: Servitore di Fabio.

Il Sr. *Giuseppe Buffelli*.

La Musica é del celebre Sr. Pasquale Anfossi.

La Scena è in Venezia.

ATTO

Personerne:

R. Welborg

—
enstiftig

Oversætter

—
ce.

af
italienske

og Talour

Operæer og Syngstykker

5 Binde

Elstere.

1775 — 1776

—
ALTO: Juv...

Hr. Joseph Duffelli.]

Musiken er af den berømte Hr. Pasquale Anfossi.

Stuepladsen er i Venedig.

ATTO PRIMO.

SCENA PRIMA.

Notte Oscura.

Piazza con varie case, con Loggie, e Porte
practicabili.

*Don Perichetto involto nel Mantello, con Servitor
con lanterne, e parlando a diversi Suonatori.*

Don Per. **Z**itto . . . rumor non fate;
Che siamo giunti al loco.
Pian piano vi accordate: .
Il mio amoroso foco
Jo vengo a palesar.,
Pian piano con quei corni:
Che ancor non è il momento.
Stia cheto quel violone . . .

I Flau-

Første Act.

Første Scene.

Mørk Nat.

Et Torv med adskillige Huuse, med Altaner
og Dørre, som kan op- og tillukes.

Don Perichetto indføbt i en Kappe; Med,
nogle Tienere med Lygter, og adskillige
Musikantere, som han taler til.

D. Per. **E**ns . . . glører ingen Allarm;
Ehi nu ere vi komne til Stedet;
Gremmer nu med hverandre:
Nu kommer jeg til at aabenbare
min brændende Kierlighed.
Sagte, sagte med de Baldthorn:
Det er endnu ikke Tid.
Lad den Contrabas være stille . . .

I Flauti quì non sento;
 Tornate ad accordar.
 (La cara vedovella,
 Che il core mi martella,
 Con improvviso Strepito
 Io cerco di svegliar.)
 Attenti suonatori,
 Potete cominciar.

(Si sente suonar una Sinfonia.)

SCENA Seconda.

*Fabio, Rosbif, Dna. Flavia, e Vittoria, sulle
 rispettive loggie. Dn. Perich.
 Sulla Strada.*

Rosb. Cos, è questo, che si sente?
 Serenata certamente
 Alla vedova si fa.

Fab. Ecco quà che ogn'or Mosconi
 Giran sotto quei balconi;
 Chi sen viene, e chi sen va.

D. Fla. Per goder d'un tal diletto,
 Balzerei fuori del letto,
 Se pur fosse inverno ancor.

D Per. E' venuta sul balcone:
 Via suonate la canzone.

a 4 (Di codesta serenata
 Io vorrei saper l'autor.

Jeg hører ikke Fløyterne;
 Begynder at Stemme paa nye. 1
 (Jeg vil see til, at jeg ved en
 uventet Lyd, kan opvogne
 den kicere lille Enke,
 som plager mit Hierte.)
 Vasser nu paa, I Musikantere;
 Nu kan I begynde.
 (Man hører der spilles et Symphonie.)

Anden Scene.

Sabius, Kosbif, Donna Slavia, og
 Victoria paa Altanerne paa Siiderne,
 og Don Perichetto paa Gaden.

- Kos. Hvad er det, som man hører?
 Man holder ganske vist en
 Serenade for Enken.
- Sab. See her er alletider nogle
 Spiefluger, som flyver under disse
 Vinduer; En kommer, og en gaaer.
- D.Sla. For at nyde slig Fornøielse
 Springer jeg ud af Sengen,
 om det endog var Vinter.
- D.Per. Hun er i Vinduet:
 Spiller kuns Wiisen.
- alle 4: (Jeg vilde og gierne vilde, hvem
 Autor er til denne Serenade.

D. Per. Cara, vi vengo a dir:
 Che amor mi fà languir.
 Per quel visetto.
 Spiegando a voi l'ardor,
 Del povero mio cor
 Pietade aspetto.
 Cara - - - -

Fab. Cara alla malora.
 Vada al diavolo il cantor.

D. Per. Chi è costui, che così parla?
 Venga abbasso a far rumor.

Fab. Se mi rompi più la testa,
 Di lassate una tempesta
 Sopra te gettar farò.

(Vuò star chet^a per prudenza!

Tutti. (Oñ che rabbia! che insolenza!
 (Hà ragione, che a quest'ora
 (Far sussuro quì non vuò.

(Si ritirano dalle loggie.)

D. Per. Temerario, insolente,
 Sia chi esser si voglia,
 Vientene sulla Strada,
 Che il rigor proverai di questa Spada.
 Parmi udir che si mova il chiavistello:
 Meglio è a quest'ora di non far bordello.

(Si ritirano.)

Scè.

D. Per. Kiære, jeg kommer for at sige dem: At
Elskov kommer mig til at affmægte.
For deres detilge Ansigts Skyld.

Jeg tilkiendegiver dem min Kiærlighed,
og mit usle Herte venter
paa Medynd af dem.

Kiære . . . .

Sab. Kiære for alle Ulykker. Den Sangere
kan gaae Fanden i Bold.

D. Per. Hvem er det som taler saaledes? Lad
ham komme need og giøre Allarm.

Sab. Dersom du bryder mig Hovedet længere,
saa skal jeg lade en Stobregn
af Graasteene laste need paa dig.

alle Jeg vil for Forsigtigheds Skyld være
stille. O hvilken Harm! hvilken
Uforskammenhed! han har Ret;
Eht paa denne Tid vil jeg
ingen Allarm giøre.

(De gaar bort af Altanerne.)

D. Per. Forvoone, usforskammede!

Du maa være, hvem du vil,
kom her need paa Gaden, saa skal du faae
Birkningen at føle af denne Kaarde. Men
mig synes at jeg hører at Slaaen paa Døren
rores: Det er best ingen Støi at giøre paa
denne Tid.

(De gaar.)

SCENA Terza.

Fabio affannato in veste da Camera; e Paterio con lume in mano non del tutto vestito.

Fab. Paterio, olà Paterio! animo presto.

Pat. Che diavolo che c'è? la fantasia
(sonnachioso.)

Avete riscaldata?

Fab. Ma non hai inteso or or la Serenata?

Pat. Serenata? io no certo.

Fab. Ah son tutti partiti. Ah ch'io non posso
Discoprirne l'autor! che ritirati
Sian dentro al suo giardino!

Và ad osservar, Paterio,

Se n'è chiusa la porta. Ah quell' indegna
(Paterio si v'addormentando.)

Non doveva venir in sulla loggia;

D'accordo è certamente;

Sicuro m'è infedel - - Vedesti niente?

Pat. Capisco: Serenata.

Fab. Paterio!

Pat. Dite pur.

Fab. Tu dormi in piedi.

Pat. Jo, nò.

Fab. V'ad osservare,

Dentro il giardino se vedi alcuno. Ah sciocco!

Svegliati: ormai non vedi,

Ch'io sono più inquieto

Di tutti gl'inquieti; il più affannato

Di tutti gli affannati?

Pat. E che ci hò da far io?

Se a voi la gelosia recca tormento,

Io, grazie al Ciel, codesto mal non sento.

Deh

Tredie Scene.

Jabius uroelig, i Slaabrok, og Paterio,
halv paaklædt, med Lys i Haanden.

Jab. Paterio, hey Paterio! hurtig afsted.

Pat. Hvad Diavelen er der? Er J (svnig.)
forvirret i Hovedet?

Jab. Men har du ikke hørt Serenaden nu nyeligen?

Pat. Serenade? Nej vist ikke.

Jab. Ah de ere alle borte. Ah jeg kan ikke
opdage Ophavsmanden til den! de ere nok
gaaet ind i hendes Hauge!

gaae hen, Paterio, og see ad, om Døren
paa den er lukket. Ah den uværdige

(Paterio gaar og falder i Søvn.)

Hun burde ikke have kommet paa Altanen;!

Hun er vist cenig med deri;

Hun er mig vist utroeeeee saae du indtet?

Pat. Jeg forstaar det: Serenade.

Jab. Paterio!

Pat. Tael kuns.

Jab. Du staaer jo, og sover.

Pat. Jeg? Nej.

Jab. Gaae hen og giv Agt,
om du seer nogen inde i Haugen. Ah
Domsmer! vogn dog op engang. Seer du
ikke, at jeg er det uroeligste Mennecke
af alle, og den meest kummerfulde
af alle bekymrede?

Pat. Og hvad kan jeg gjøre derved?

Derfom at Jalousie plager jer,
saa finder jeg, Himten skee Tak, indtet ondt
til af den.

Jeg

Deh fate a modo mio:
 Che ne vedrete un' assai buon effetto:
 Torniamo tutti due torniamo a letto

Signor mio, la gelosia - - -
 Ascoltate un mio consiglio - - -
 (Softener non posso il ciglio,
 Che mi - - - fen - - to già - - man-
 car.)

Se l'amate, dir voglio - - -
 Voglio dire - - se l'amate - - -
 Voglio dire - - Signor mio.
 (s'addormenta)

Fab. Oh che sciocco!
 (scuotendolo.)

Pat. Cosa fate?

Fab. Ma tu dormi in tua malora.

Pat. Dite pur. stò ad ascoltar.

Fab. Vuoi, ch'io parli, a chi non sente?

Ecco là mi fà dispetto,
 (Và poltrone, và sul)
 a 2 (Mi lasciate andar a) letto,
 Fin domani a riposar.
 (Paterio entra in casa.)

SCENA Quarta.

Fabio solo.

Scusabile e Paterio, io sono il sciocco:
 Io che amando una donna,
 Che bada a tutti quanti,
 Incommodo mi rendo

Jeg beder jer, gjør som jeg,
 saa skal I see en tæmmelig god Virkning af det:
 Lad os begge to gaa hen, og lægge os igien.

Min Herre, Jalouste . . .

Hør et af mine Raad . . .

(Jeg kan ikke holde mine Dyrne aabne!

Ehi jeg begynder at falde i Dvale.)

Dersom I elsker hende, vil jeg sige . . .

jeg vil sige . . . dersom I elsker hende . . .

jeg vil sige . . . min Herre . . .

(han falder i Svøn.)

Sab. Uah din Dofmer! (han ryster ham.)

Pat. Hvad gjør I?

Sab. Men du sover jo, saa da maa faae Stam.

Pat. Sael kuns: Jeg hører jer nok.

Sab. Vil du, at jeg skal tale med en, som ikke
 hører? See hvor han ærgrer mig.

begge (Gaae, du dovne Krop, gaae til) Sengs
 (Lad mig gaae til
 og sove til i Morgen.

(Pateris gaaer ind i Huuset.)

Fjerde Scene.

Sabinus allene.

Pateris er at undskyldte; Jeg er en Tofse:
 Jeg, som elsker et Fruentimmer,
 der agter paa alle andre;
 jeg gjør baade mig selv og andre

A me stesso ed agl'altri. Ecco l'aurora.
 Sì sì; non veggo l'ora,
 Di potermi sfogar con quell'indegna!
 Ah che di donna in sen fede non regna.
 (entra in casa.)

SCENA Quinta.

Appartamenti di Dna. Flavia.

Flavia, e Modesta.

Se hò perduto il caro sposo
 Nell'età più fresca, è bella,
 Infelice Vedovella
 Non vuò sempre lagrimar.
 Piangon l'altre tre dì soli;
 Lungo tempo io hò sospirato:
 Giusto è ben, che mi consoli
 Doppo tanto sospirar.

Mod. Non vi manca, Signora,
 Chi possa consolarvi:
 Anche il Signor Rosbif per voi sospira.

D. Fl. Come lo puoi saper? In casa mia
 Non è venuto ancora.

Mod. Don Perichetto ancor sò che v'adora.

D. Fl. Jo credo che tu fogni.

Mod, Quanto al Signor Rosbif io sò di certo;
 Anzi per dirvi il tutto,
 Parlandomi di voi mi hà regalato
 Quest'anellino; e questo

Ueiflighed. See der er Morgenrøden.
 Jo, jo; Jeg ønsker snart det Dyeblif, at jeg
 kan hævne mig over hende, den uværdige!
 Af der er ingen Bestandighed i Fruentimmer,
 Hierter.

(Han gaaer ind i Huuset.)

Femte Scene.

Donna Flavias Bærelser.

Flavia og Modesta.

D. Fla. Skiondt jeg har mistet min licere
 Egtefælle; Og er, i min beste
 Alder, blevet en uhykkelig Enke,
 saa vil jeg dog ikke altid græde.
 De andre græder kun i tre Dage
 Jeg har sukket lang Tid:
 Og det er nok billigt, at jeg trøster
 mig, efter at have sukket saalænge.

Mod. Der fattes dem ikke, Madam,
 paa Folk, til at trøste dem:
 Herre Kosbif sukker for dem.

D. Fla. Hvor kan du viide det?
 Han har endnu ey været i mit Huus.

Mod. Jeg veed og, at Don Periketto tilbeder dem.

D. Fla. Jeg troer at du drømmer.

Mod. Hvad Herre Kosbif angaaer, saa veed jeg
 det vist; End mere, for at sige dem det
 altsammen, saa forærede han mig denne lille
 Ring, da han talte med mig om dem; Og
 dette

E' di amarvi un indizio manifesto,
 Quanto a Don Perichetto egl' è l'autore
 Di quella Serenata,
 Che fù dal Signor Fabio disturbata.

D. Fl. Il Signor Fabio, a confessare il, vero,
 Fin ora del mio core ebbe l'impero;
 Ma la sua gelosia
 M'importuna così, che già risolvo;
 Di disarmene affatto,

Mod. Oh l'aveste pur fatto.
 Prima di adesso ancora!
 Un soldo sol non mi donò fin ora:
 Bell'amante! or se viene,
 Di casa, gli dirò, che Siete uscita,
 O che siete impedita

D. Fl. Chi ti hà ordinato questo? anzi che venga,
 Io voglio prima ben sgridar con lui;
 E poi dirgli, che badi a fatti suoi.

Mod. Eh capisco abbastanza;
 Fate come vi piace;
 Si sgriderà, poi si farà la pace.

Vi prego, perdonate,
 Se faccio la dottora:
 Al peggio vi attaccate;
 Vel dice, mia Signora,
 La mia sincerità.

Ad uno, che non spende,
 E' sciocca chi vi bada;
 Si lasciano i spilorci,

dette er et aabenbare Tegn til at han elsker dem.
 Og hvad Don Periketto angaaer saa er
 han Stifteren af den Serenade,
 som blev forstyrret af Herre Fabio.

D. Fla. Herre Fabius, naar jeg skal sige Sandhed,
 har hidindtil haft Herredømmet over
 mit Hierte; Men hans Jaloufie.
 forulemliger mig saa meget, at jeg allerede
 har besluttet, at skille mig veent af med ham.

Mod. O gud at de havde gjort det
 længe forhen! han har endnu
 ikke givet mig saa meget som to Skilling:
 Jo det er en deilig Eiffere! Kommer han nu,
 saa vil jeg sige ham, at de ere gaaet ud,
 eller at de har andre Forhindringer.

D. Fla. Hvem har befalt dig det? Evertimod lad ham
 komme: Jeg vil først skændte paa ham; Og
 siden sige ham, at han kan kuns skiorde sig selv.

Mod. Alah jeg forstaaer det nok:
 Gjør, som de synes;
 Først vil de skændte, siden gjør de Fred igien.

Jeg beder dem, forlad mig, at jeg
 gjør mig til deres Læremestertude:
 De hænger sig fast ved det sletteste;
 Det siger jeg dem, Madame,
 med aabenhjertet Alvorlighed.

Den er en Laasse, som agter paa
 en, som indtet vil spendere;
 saadanne Gntere maa man lade

A passeggiar la strada;
E s'apre solamente
A quella buona gente,
Che regalar ben sà.

(parte.)

SCENA Sesta.

Dna. Flavia. poi Don Pericchetto.

D.Fl. Non merta il Signor Fabio
La tenerezza mia.
M'ama, egli è ver; ma l'amor suo è pazzia.
Chi vien da me sì presto?
Don Pericchetto.

D.Per. Amabil Dea, scusate,
Se per tempo mi avanzo;
Perche sapendo io, che generosa
La vostra grazia è, in regalar favori,
Me n'approfitto ai mattutini albori,
(Ah ah ah parlo bene!)

D.Fl. Meco le ceremonie
Lasciate, o mio Signore:
Ogn'or che quà venite, io l'ho ad onore.
Da sedere - - - Vi prego - - -

(Servi che avanzano le sedie. accennandogli che
siede.)

D.Per. Ah sol per ubbidirvi,
Non già per comparir a voi incivile,
Sarò il primo a piegar il dorso umile.

D.Fl. La frase è inusitata.

D.Per. Ditemi, udiste voi la serenata?

gaae og spadserer paa Gaderne;
 og man lukker allene op for
 saadanne brave Folk, som veed hvad
 det er, at giøre gode Foræringes.
 (gaaer.)

Siette Scene.

Dona Slavia, siden Don Periketto.

D. Fla. Herre Fabius fortjener ikke, at
 jeg elsker ham. Det er sandt,
 han elsker mig; Men hans Kierlighed er et
 Galensskab. Hvem kommer saa tillig til mig?
 Don Periketto.

D. Per. Elskværdige Gudinde, forlad, at jeg
 nærmer mig noget tilligen;
 Thi som jeg veed, at deres Indighed er
 ædelmodig, i at uddeele Gunstigheder,
 saa benytter jeg mig af Morgenstunden.
 (Ha ha ha, jeg taler ret godt for mig!)

D. Fla. Ah min Herre, sæt kuns Ceremonierne
 til Side, naar de er hos mig:
 Naar de kommer, saa agter jeg mig det for en
 Ære. Bringer Stoele: : : : Jeg beder dem : : :
 (Tjenerne sætter Stoelene frem, og hun byder
 ham at sætte sig ned)

D. Per. Ach alleneste for at adlyde dem,
 for ikke at passere for uhoslig mod dem, saa skal
 jeg være den første, til at bukke min ydmyge Nys.

D. Fla. Phrasen er tæmmelig usædvanlig.

D. Per. Siig mig, hørte de Serenaden?

Con umile intenzione

Io fui il Musico, e Autor della canzone.

D. Fl. Ammiro il vostro spirito,

La voce, la maniera;

Ma, se diretti a me furon gli accenti,

Credo, che siano ufati complimenti.

D. Per. Oh, oh - - Signora - - permettete,

Ch'io vel dica all'orecchio - - -

(Guarda d'intorno.)

Vi amo. Ah per pietà! già che l'hò detta,
Eccomi a' vostri piè; fate vendetta:

(lasciandosi cader in ginocchioni, e bacciandole
la mano.)

D. Fl. Ah forgete che fate?

Dite, dite, che fate a questa mano?

D. Per. Un amoroso furto hò già commesso

All'usanza francese.

D. Fl. Ardito un poco troppo amor vi rese,

D. Per. Ah perdono, perdono!

D. Fl. (Ho capito: Gli piace,

Di sentirsi toccar dalla mia mano.)

D. Per. Posso sperar il vostro cor umano?

D. Fl. Oh niente di più facile,

Per me, che lò scusar delitto tale;

Un bacio sulla man non è poi male.

D. Per. Dunque se mal non è, cara, e poi cara,

(gli baccia con trasporto di nuovo la mano.)

Carissima, dolcissima, oh che contento,

Ah che vicino io sento

Un deliquio sicuro - - Eccole - - Ajuto - -

Avete aque odorose?

Jeg var, med allerndmyggt Hensigt
Sangeren, og Autor til Bispen.

D. Fla. Jeg beundrer deres Klingt, og deres
Stemme, og Synge-Maade; Men dersom
de Ord vare bestemte til mig, saa troer
jeg, at de ere sædvanlige Complimenter.

D. Pe. Aah aah === Madame === tillad mig,
at jeg visser dem det i Dret === (seer sig om.)
Jeg elsker dem. Ach for Himlens Skyld! siden
jeg har alt sagt det, saa see mig her for deres
Fodder; Hævn dem over mig.

(Falder paa Knæ, og kysser hendes Haand.)

D. Fla. Ach staae op === hvad gjør de?
Nej, sig, hvad gjør de ved min Haand?

D. Pe. Jeg har begaaet et Elskovs Tyverie
paa Fransk.

D. Fla. Kierlighed har gjort dem lidet for dristig.

D. Pe. Ach Pardon, Pardon!

D. Fla. (Ha, ha! jeg forstaar, at det behager ham,
at min Haand rører ved ham.)

D. Fla. Kan jeg haabe at deres Hierte vil være
Menneskefiærligt mod mig?

D. Pe. Indtet er lettere for mig, end at
tilgive sig en Forseelse; Et Kys paa
Haanden er der jo intet ondt i.

D. Pe. Siden der da intet ondt er deri, Kiere, ja
Kiere,

(Han kysser hendes Haand igien med Hæftighed.)

allerkiæreste, allersødeste, o hvilken Fornoyelse!
Ach jeg fornemmer, at jeg ganske vist snart
falder i Alsmagt === jo nu === Hielp ===
har de lugtendes Vand?

Spruzzatemi un pò il volto.
(finge de svenire.)

D. Fl. Or ne vado a pigliar, che non ne hò indosso,
(Lunga è la scena, e più soffrir non posso.)
(parte.)

SCENA Settima.

Don Perichetto sedendo, poi Vittoria con ampolla, e Modesta con cerino acceso, e carta.

D. Per. Eh per farla cadere,
Vedo, che ci riesco
Come appunto la volpe; cioè la volpe,
Che il formaggio cadere fece al Corvo.
Col suo parlare d'armonia ripieno - - -
Zitto che torna: io torno a venir meno.
(finge di nuovo svenire.)

Vitt. Corraggio! Signor mio.

Mod. Don Perichetto,
Corraggio!

Vitt. Oh! egli è svenuto!

Mod. Diamogli tosto ajuto.

Vitt. Questo è aceto fortissimo.

Mod. E il fumo della carta è perfettissimo.

D. Per. Eh che diavolo! il naso
Mi avete voi scottato - - -

Ma dov' è Donna Flavia?

Vitt. Ah mia sorella,
Nel vedervi a svenir, s'è conturbata;
Ed ora stà sul letto.

Stænk mig lidet i Ansigtet.

(Han lader som han besvimer.)

D. Fla. Nu skal jeg hente det, jeg har der ikke hos mig.
(Dette Optog varer længe, og jeg kan ikke
holde det ud)
(gaaer.)

Endvende Scene.

Don Periketto siddende, siden Victoria
med en Hovedvands-Glaske, og Mo-
desta med en tændt Vorkstabel,
og Papiir.

D. Pe. **E**hi jeg seer, at det lykkes mig
med at faae hende til at give efter,
just som det lykkedes Ræven, nemlig den
Ræv, som fik Rævnen til at tabe Osten.
Med hendes Tale, fuld af Harmonie . . .
Eys hun kommer: Jeg maae besvime igien.
(Han lader som han besvimer, igien.)

Vic. Frisk Moed! min Herre.

Mod. Hr. Don Periketto,
frisk Moed!

Vic. Ah! han er besvumet!

Mod. Lad os see til, at vi strax hielper ham til rette.

Vic. Denne Edike er meget stærk.

Mod. Og Røgen af Papiir er meget god.

D. Pe. Hey for Djevelen! J har
jo brændt min Næse . . .

Men hvor er Donna Glavia?

Vic. Ach min Søster blev ganske bestyrret,
da hun saae dem besvime;
og nu ligger hun paa Sengen.

D. Per. Io dunque volo
A reccarle foccorfo.

(per partire.)

Vitt. Non, Signore: è spogliata.

D. Per. Tanto meglio.

Mod. Non; Signor, non conviene.

D. Per. Oh riguardo fatal, che mi trattiene!

Se non siete cocodrilli,
Se pietade avete in petto,
La mia bella, ch'è sul letto,
Deh lasciatemi guardar.
Vuò vedere pian pianino
Se la faccia hà impallidita;
Starò cheto a lei vicino,
Solamente con due dita
Il suo polso vuò toccar.

S'apre gli occhi: oh cara! oh cara!
Se mi guarda; oh che diletto!
Mi dirà: *Don Perichetto,*
Ammalata io son per te.
Io rispondo in questo caso - - -
Ah nò, nò, son persuaso,
Che in tal caso non saprei
Che diceffi, che farei . . .
Voi intendete, voi sapete;
D'arrischiarsi nò non è.

(parte.)

SCE-

D. Pe. Saa vil jeg skynde mig,
at komme hende til Hielp. (Han vil gaae.)

Vic. Ney, min Herre: Hun er aflædt.

D. Pe. Saameget desto bedre.

Mod. Ney, min Herre, det er ikke anstændigt.

D. Pe. O ulykkelige Anstændighed, som holder mig
tilbage!

Dersom I ikke ere Crocodiller, Og
dersom I har medynksomme Hjertter,
saa tillad mig, jeg beder jer, at jeg
maa see min deilige, som ligger til
Sengs. Jeg vil ganske sagte liste
mig hen, og see om hun er bleeg i
Ansigtet og jeg skal være ganske stille;
naar jeg kommer hende nær; Allene
at jeg med to Fingre vil føle hendes
Puls.

Dersom hun aabner Dynnene: O Klære!
o Klære! dersom hun seer paa mig: O
hvilken Glæde! saa vil hun sige mig:
Don Periketto, jeg er Syg for din Skyld.
Jeg vil da svare herpaa . . .
Ach Ney, Ney, jeg er forsikret paa,
at jeg i fligt Tilfælde hverken vidste,
Hvad jeg sagde, eller hvad jeg vilde
giøre . . . I forstaaer mig, I veed
nok: Det var ikke at vove sig til.
(gaaer.)

SCENA Oitava.

Vittoria, e Modesta.

Vitt. **R**idicolo è davvero,
Mod. E pur se si trattasse
 Di Matrimonio, io credo,
 Che se a voi si esibisse,
 Bench'egli sia nel numero de sciocchi,
 Voi tanto, e tanto chiudereste gl'occhi,
Vitt. Oh questo nò: Son io sì vanarella,
 Che giammai non vorrei
 Un rifiuto pigliar di mia sorella.

Anch'io nello specchio
 Talora mi guardo;
 Son giovane io, dico;
 Brillante hò lo sguardo.
 Per dir due parole
 Sò come si fa.

C'è poi nel confronto
 Fra me, è mia sorella,
 Ch'io sono fanciulla;
 Che lei è Vedovella;
 Che questo mio amore
 Il primo farà.

(parte.)

SCENA Nona.

Modesta, poi Rosbif, indi Donna Flavia.

Ottende Scene.

Victoria, og Modesta.

Vic. Han er til visse latterlig.

Mod. Og dog, om man taledede
om Egetskab, troer jeg,
at hvis han tilbød sig hos dem,
skiondt han er at regne blandt Taasser,
saa tog de ham dog noget nær i blinde.

Vic. Ah Mey: Jeg har den lille Forsængelighed,
at jeg aldrig vil tage een, som har
saaet Afslag af min Søster.

Jeg seer mig og undertiden
i Spillet;

Jeg siger: Jeg er ung,
Jeg har et Par levendes Dyne;
Jeg veed og at sige
et Par indtaende Ord.

J Sammenligning desuden
imellem mig og min Søster,
saa er jeg Pige,
og hun er Enke;
Og det bliver min første
Kierlighed, naar jeg gifter mig.
(gaar.)

Niende Scene.

Modesta, siden Kosbif; Derefter
Donna Slavia.

Mod.

Mod. Eh la sua superbiotta
Veggio che non le manca. Oh ecco l'inglese;
Questo si addatterebbe al genio mio,
Serva al Signor Rosbif.

Rosbif. Modesta, addio.
Dicesti a Donna Flavia;
Ch'io qui sarei venuto?

Mod. Lo sà.

Rosb. Guidami a lei.

Mod. Già vi hà veduto:
Eccola quì.

Rosb. Madama.

D. Fl. Vi son serva Signore.

Rosb. Vi dò incommodo?

D. Fl. Nò: mi fate onore.
Da sedere.

Mod. Ecco pronto.

Io, che sò la creanza:

Mi vado a ritirar nell'altra stanza:

(parte.)

SCENA Decima.

Dna. Flavia, e Rosbif seduti.

D. Fl. (Un diverso contegno
Con questo ci vorrà:
Pochissime parole, e serietà.)

Rosb. Madama!

D. Fl. Signor mio.

Rosb. Vi hò veduta due volte.

D. Fl. E' vero; e che perciò?

Rosb.

Mod. **E**j jeg seer nok at hun ikke mangler paa
 Forsængelighed. See der er Engellmanden;
 Denne passede sig ret efter mit Sind.
 Deres Tienerinde, Herre Kosbif.

Kos. God Dag, Modesta.
 Sagde I til Donna Slavia,
 at jeg vilde komme her?

Mod. Ja, hun veed det.

Kos. For mig til hende.

Mod. Hun har alt seet dem:
 Der er hun.

Kos. Madame.

D. Fla. Jeg er deres Tienerinde, min Herre.

Kos. Gjør jeg dem Ulystighed?

D. Fla. Ney de beviiser mig en Ære.
 Bring Stoele.

Mod. Der ere de.

Jeg forstaar nok hvad Høflighd er:
 Jeg gaar ind i det andet Bærelse.

(gaaer.)

Siende Scene.

Donna Slavia, og Kosbif siddende.

D. Fla. (Denne maa modtages
 paa en ganske anden Maade:
 med faae Ord, og Alvorlighed.)

Kos. Madame.

D. Fla. Min Herre.

Kos. Jeg har seet dem to gange.

D. Fla. Det er sandt; Og hvad da?

Kos

Rosb. Voi mi' piacete.

D. Fl. Obligata.

Rosb. Vi amo.

D. Fl. Vostra bontà.

Rosb. Spiegatevi.

D. Fl. In qual modo?

Rosb. Se gradite il mio affetto.

D. Fl. (Questo, a quel che si sente,
Non vuol perder il tempo inutilmente.)

Rosb. Voi non mi rispondete?

D. Fl. Risponderò: qual fine
Hà codesto amor vostro?

Rosb. Onesto.

D. Fl. Bene: -

E' dunque un matrimonio il vostro oggetto?

Rosb. No: io non prendo moglie.

D. Fl. (Ora capisco.)
Signor Rosbif, la porta
Voi avete fallata.

Rosb. Io sono onesto.

D. Fl. Dunque che pretendete?

Rosb. Amarvi

D. Fl. Amarmi?

Ma con quale speranza?

Rosb. Nessuna.

D. Fl. Come mai? . . .

Rosb. Son uom d'onore.

D. Fl. Bene.

Rosb. (M'incanta.)

D. Fl. (Oh che bizzarro umore!)

Ros. De behager mig.

D. Fla. Jeg er dem forbunden.

Ros. Jeg elsker dem.

D. Fla. Det er deres Godhed.

Ros. Giv deres Meening tilkiende.

D. Fla. Paa hvad Maade?

Ros. Om min Kierlighed behager dem.

D. Fla. (Denne, efterfom jeg fornemmer,
vil ikke spille Tiden unyttig.)

Ros. Svare de mig ikke?

D. Fla. Jeg skal strax svare dem: Hvad Hensigt
har denne deres Kierlighed?

Ros. En ærlig Hensigt.

D. Fla. Vel da: Er da Egteskab
deres Hensigt?

Ros. Nej: Jeg tager ingen Kone.

D. Fla. (Nu forstaaer jeg det:)
Herr Kosbif, de er
gaaet Fejl.

Ros. Jeg er et skikkelig Menniske.

D. Fla. Hvad forlanger de da?

Ros. At elske dem.

D. Fla. At elske mig?
men med hvad Haab.

Ros. Slet indtet.

D. Fla. Hvorledes vel? = = =

Ros. Jeg er en ærlig Mand.

D. Fla. Vel.

Ros. (Hun fortryller mig.)

D. Fla. (O hvilket et besynderlig Sindelav!)

SCENA Undecima.

Fabio in disparte. e detti.

Fab. (Ecco la mia fedel! Nuova conquista!
Trista, trista, e poi trista.)

D. Fl. Sento alcun - - - Signor Fabio,
Perchè non vi avanzate?

Fab. Perchè temo a ragione,
Di turbare la sua conversazione.

*(con ironia.)**(Disgraziata!)*

D. Fl. Giudizio.

(piano a Fabio.)

Fab. Chi è quello?

D. Fl. Un onorato forestiere.

Rosb. Madama.

D. Fl. Mio Signore.

Rosb. Chi è colui?

D. Fl. Un mio amico.

Fab. (Quello è un suo amante; ed io sò, come il dico;
Quel della serenata certamente.)

Donna Flavia, non già per disturbarvi,

Da un così bel piacere,

Mentre state vicina al forestiere,

Ma sol per un affar di conseguenza.

Vorrei, con sua licenza, una parola

Dirvi alla breve; ma da solo a sola.

D. Fl. Don Fabio, io ben capisco

L'insolita premura;

Sò che l'affar sì grave è una freddura;

(sorridendo.)

Non

Ellevte Scene.

Fabio affides, og de forrige.

Sab. (See der er min troe Elskerinde! Nye Erobring! den needrige, needrige, ja ret needrige.)

D. Fla. Jeg hører nogen = = = Herre Fabio, hvorføre kommer han ikke nærmere?

Sab. Fordi jeg har Aarsag til at frygte, at jeg skulde forstyrre deres Samtale!

(Spøsk.)

(Uah skamlose!)

D. Fla. Brug jeres Fornuft.

(Sagte til Fabio.)

Sab. Hvem er den der?

D. Fla. En skikkelig fremmed Person.

Ros. Madame.

D. Fla. Min Herre.

Ros. Hvem er han?

D. Fla. En af mine Venner.

Sab. (Denne er en af hendes Elskere; Og jeg veed det som jeg siger, at det er ganske vist ham med Serenaden.)

Donna Flavia, uden at forstyrre dem fra den smukke Fornøjelse imens de ere hos den fremmede,

men allene for en Sag af Betydelighed vilde jeg, med deres Tilladelse, sige dem forteligen et Ord; Men under fire Dyne.

D. Fla. Don Fabio, jeg forstaaer nok, hvad dette usædvanlige Hastværk vil sige;

jeg veed at den heele vigtige Sag er intet;

(Smilende.)

Non vi spiaccia per tanto
 Il differir più avanti.
 Farvi scorder voreste a tutti quanti.
 Vittorina, (verso la Scena.)

SCENA Duodecima.

Vittoria e detti.

Vitt. Sorella.

D. Fl. In fin ch'io quì ritorno,
 A questi due Signori
 Fate conversazione.
 Voi non state a partir.

(piano a Fabio.)

Con permissionè - - - (a Rosbif.)

(Della sua Gelosia vuò vendicarmi:

O Guarire, o morir, over lasciarmi.)

Compatite, Signor mio.

(a Rosbif.)

Se vi devo quì lasciar.

Torce il naso: lo vegg'io;

(additando Fabio)

Ma lo voglio tormentar.

Tornerò; se mi attendete.

(a Rosbif.)

Signor Fabio, cosa avete?

Quella faccia così mesta

Deh' non state a dimostrar.

(Sem-

imidlertid saa lad det ikke fortryde
dem, at de maa bide lider.
De vil nok lade dem udlee af alle.
Lille Victoria.

(til siden af Skuepladsen.)

Solgte Scene.

Victoria, og de forrige.

Vic. **M**in Søster.

D. Fla. Hold disse to Herrer med Selskab,
indtil jeg kommer igjen.
De maa ikke gaae bort.

(Sagte til Fabio.)

Med Tilladelse = = =

(til Kosbif.)

(Jeg vil hævne mig for hans Mistænkelighed:
Enten skal han blive helbredet, eller døe,
eller og forlade mig.)

Undskyld, min Herre,

(til Kosbif.)

at jeg maa forlade dem her.

Han drener paa Næsen: Det seer jeg;
(Peegende paa Fabio.)

Men jeg skal vitne ham.

Jeg kommer igjen! Om de vil oppebie
mia

(til Kosbif.)

Herre Fabius, hvad fattes dem?

Jeg beder dem, staae dog en, og
vits det bedrovede Ansigt frem.

(Sempre inquieta è quella testa,
Sempre male vuol pensar.)
(parte.)

SCENA Decimaterza.

Vittoria, Rosbif, e Fabio.

Vitt. E' inglese lei Signore?

Rosb. Per Servirvi.

Vitt. Gl'inglesi affai mi piacciono;

Io li stimo assaissimo;

E tanto s'uniforma

Il mio genio all'inglese,

Che sempre beverei

The, Punch, Birra, Rhum, Rach, e che sò io?

Che ne dite Signor del genio mio?

(Rosb. si stringe nelle spalle, senza rispondere.)

Signor, avete forse

Perduta la favella?

Son pur di Donna Flavia io la forella.

(Rosb. la guarda senza parlare.)

Fab. Non vedete, ch'è astratto? ei pensa adesso

A un'altra Serenata;

Non l'ho io indovinata?

Signor inglese mio, l'aria notturna

Non è sana per voi:

Ve ne faccio avvisato.

Rosb. (Costoro tutti due m'hanno annojato.)

Non sò, quel che voi dite;

(a Fab.)

Voi siete una ciarlieria,

(a Vitt.)

Mada:

(Det Hoved er altid uroeligt;
det vil altid tænke ilde.

(gaaer.)

Trettende Scene.

Victoria, Kosbif, og Sabius.

Vic. Er min Herre Engelsk?

Kos. Til deres Tjeneste.

Vic. De engelske behager mig meget;
Jeg bær stor Høragtelse for dem;
Og mit Sind er saa overeensstømmende
med den engelske Levemaade,
at jeg altid vilde drikke
Thee, Punsch, Ol, Røhm, Arrak,
og jeg veed ikke hvad.

(Kosbif løfter paa Skuldrene, uden at svare.)

Herre, har de maaske tabt mælet?

Jeg er jo Donna Glavias Søster.

(Kosbif seer paa hende, uden at tale.)

Sab. Seer hun ikke, at han er adspredt i sine Tanker?
han tænker nu paa en anden Serenade;
har jeg ikke giættet det?

Min Herre Engelskmand, Natte-Lusten
er ikke god for dem:

Det varer jeg dem ad.

Kos. (Begge disse to bliver mig Fiedsommelige.)

Jeg veed ikke hvad det er, I staaer;

(til Sab..)

I er en Bævere;

(til Victoria)

Madama riverite;
Fra poco io tornerò.

Le ciarle assai m'annojano.

I pazzi mi rincrescono:

(a Fab.)

Scusatemi, soffrite;

(all' uno, e all' altra.)

Più tollerar non sò.

(parte.)

Vitt. Dicono, che gl' inglesi
Son d'animo ben fatti;
Dicon, che son politi;
Tai li credo ancor io, ma sono astratti.

(parte.)

SCENA Decimaquarta. !

Fabio, poi Dna. Flavia.

Fab. **P**erchè scherzai sul vero,
Egli se n'ebbe a male.
Sì, l'inglese per certo è mio rivale,
Temeva Donna Flavia, in sua presenza,
Ch'io le rimproverassi
La fede a me giurata;
E l'astuta perciò s'è ritirata,
Oh volpi! oh malandrine
Femmine quante siete!

D. Fl. Signor Fabio, che c'è? con chi l'avete?

Fab.

Hils Madamen:

Jeg kommer strax igjen.

Jeg kiedes meget ved at høre Gladder.

Jeg bær Medynk med gale Folk.

(til Fab.)

Tilgiv mig, tillad mig det.

(til begge.)

Jeg kan ikke længere staae dette ud.

(gaaer.)

Vic. Der siges, at Engells mændene
haver veltænkende Siæle;

Man siger og, at de ere høffige;

Jeg troer og, at de ere det: Men de ere

Sandsesløse.

(gaaer.)

Fiortende Scene.

Sabinus, derefter Donna Flavia.

Fab. Han tog det ilde op,
at jeg sfiærtsede hdet alvorligen.

Jo, Engellsmanden er vist min Medbeiler.

Donna Flavia frytede, at jeg, i hans

Nærværelse, skulde bebreide hende

det mig af hende tilsoorne Løfte;

Og derfor gif hun bort, det trædsffe

Fruentimmer. O J Ræve! o J ondskabsfulde

Fruentimmer, saa mange som J ere!

D. Fla. Herre Sabinus, hvad er der? Hvem er de
vreed paa?

Fab. Sì, sì, all' offese ancora
Aggiungete le risa, e lo strappazzo.
Voi siete un infedel.

D. Fl. Voi siete un pazzo.

Fab. La Serenata - - il forestier - - e poi?
Che serve già di più altercar fra noi?
Mettiamo ch'io sia un pazzo;
Lo sono certamente;

D. Fl. Ma un pazzo io son, che però vede, e sente,
Quando è così, finiamola:
Etica diventar non vuò per voi.

Fab. Nemmen io vuò morir per conto vostro.
Finiamola per sempre.

D. Fl. Tenete: ecco l'anello,
Che mi avete donato.

Fab. Sì Questo è il vostro astuccio
Con tutti i steccadenti.

D. Fl. Questo nastro da petto
Pur è vostro: Ecco, a terra.

Fab. Questo è un vostro ritratto,
Ecco al Diavolo.

D. Fl. Io deggio
Aver anche un viglietto. Eccolo appunto.
Cara, più che me stesso

(lo legge.)

V'amo, è v'amerò ogn'ora
Buggie, buggie, sen vada alla malora.

(lo lacera, e lo getta.)

Fab. Viglietti io quì non hò, ma giunto a casa)
Tutti li incenerisco.

(per partire, poi si ferma in qualche distanza.)

Vado Padrona mia.

D. Fl.

Sab. Jo, jo, det er ikke nok allene, at i foruretter mig, men i tilføyer mig end og Bespottelse, og Skælds-Ord. Jeg er en troeløs.

D. Fla. Og jeg er gal.

Sab. Serenaden === den fremmede === og siden? Hvad hjælper det vel at vilde trættes mere indbyrdes? Lad være, at jeg er gal, det er Jeg og ganske visseligen; Men jeg er af de gale, som dog baade seer og hører.

D. Fla. Naar saa er, saa lad os gjøre Ende herpaa: Jeg vil ikke blive Svinfortig for jeres Skyld.

Sab. Og jeg agter ikke heller at døe for hendes Skyld. Lad os da for altid gjøre Ende herpaa.

D. Fla. See der er den Ring, som jeg har foræret mig.

Sab. Saah! Her er deres Etui med alle Tandsstikkerne.

D. Fla. Dette Halsbaand er og jeres: Der ligger det paa Gulvet.

Sab. Dette er deres Portrait; Der er det Fanden i Bولد.

D. Fla. Jeg skulde og have en Billet; Der er deej just. Ricære; jeg elsker dem

(hun læser.)

høyere end mig selv, og skal altid elske dem.
Løgn, Løgn, Pokker i Bولد med den.

(Riiver den itu og kaster den bort.)

Sab. Jeg har ingen Billetter her, men naar jeg kommer hjem, skal jeg brænde dem alle, til Aske. Jeg gaaer, Madame.
(Hun vil gaae, men bliver igjen staaende noget tilbage.)

D. Fl. La riverisco.

(Fà lo stesso.)

Fab. Quando s'ama da vero una persona,
Nò, nò, così ad un tratto:
Non può lasciarsi, e voi l'avete fatto.

D. Fl. Quando s'ama da vero una persona,
Nò nò, a tutti i momenti
Male non se ne giudica.

Fab. Un pò di gelosia sempre è scusabile.

D. Fab. Scusabile è non men. chi si risente,
Nel sentirsi incolpar eternamente.

Fab. Sì, sì - - - ma - - -

D. Fl. Certo che - - -

Fab. Temperamento:
Bisogna compatirlo - - -

D. Fl. Ma bisogna emendarfi.

Fab. Lo farò. Ripigliate il vostro anello.
E' il vostro nastro.

(lo ripiglia da terra.)

D. Fl. E voi
Riprendete l'astuccio,
E datemi il ritratto.

Fab. Torniamo in pace?

D. Fl. Sì, ma con un patto:
Voi dovete giurarmi,
Che geloso con me più non farete.

Fab. Sì, cara, giurerò, quel che volete.

Non farò mai più geloso;
Io lo giuro a tutti i Numi;
E lo giuro ai vostri lumi,
Che son fonti di beltà.
Io giurai, ma adesso poi
Discorriamola fra noi.

D. Fla. Farvel.

(Hun gjør det samme.)

Sab. Naar man elsker en Person oprigtigen,
 Mey, Mey, saa kan man ikke saaledes paa en
 Gang forlade hverandre; Og det har hun gjort.

D. Fla. Naar man elsker en Person oprigtigen,
 saa dommer man ikke hvert Øyeblik
 ilde om den.

Sab. Lidet Jalousie er dog altid at undskylde.

D. Fla. Den, er ikke mindre at undskylde, som
 Breedes over, at høre sig ævig beskylt.

Sab. Ja, ja = = = men = = =

D. Fla. Bist er det, at = = =

Sab. En naturlig Bessaffenhed:
 Man maa see over med den.

D. Fla. Men man maa og rette den.

Sab. Det vil jeg og gjøre. Tag deres Ring igien.
 Og deres Baand.

(Han tager det op igjen.)

D. Fla. Og de kan igjen tage Etuiet,
 og give mig Portraitet.

Sab. Lad os gjøre Fred igjen.

D. Fla. Ja, men med et Bilskaar:

De skal sværge mig,
 at de aldrig mere vil være Jaloux over mig.

Sab. Ja, Kiære, jeg vil sværge, alt hvad de vil.

Jeg skal aldrig mere blive Jaloux,
 Det sværger jeg for alle Guderne;
 Og jeg sværger det for deres deilige
 Dyne, som ere Skiondheds Ruder.

Jeg har nu svoret; Men lad os nu
 tale lidet tillsammans herom.

Dere

Se mai veggio alcun pian piano,
 Che vi stringa un pò la mano,
 Crederò per civiltà.
 Se alcun mai vi parla a caso,
 Per toccarvi con il naso,
 Accidente si dirà:
 Maledetto l'accidente;
 Tanto più s'egli è frequente.
 Ah ben mio, chiedo perdono;
 Più geloso già non sono.
 La più rara fra le donne
 Siete voi per fedeltà.

(parte.)

SCENA Decima-quinta.

Dna. Flavia sola.

Nò, negar non poss'io, ch'egli non m'ami;
 Come negar non posso io pur d'amarlo.
 Ma prima di sposarlo,
 Vuò far l'esperimento,
 Per veder, quanto offervi il giuramento.

(parte.)

SCENA Decima-sesta.

Modesta . e Paterio.

Mod. Oh ben tardi Paterio
 Quest'oggi ti si vede;
 Che vuol dire?

Pat.

Dersom jeg seer nogen, som saa sagte
 trykker dem lidet i Haanden,
 saa vil jeg troe, det skeer af Høflighed.
 Dersom nogen, ved en Hændelse,
 nogen Tid, taler sagte til dem i Dret,
 for at røre ved dem med Næsen, og
 det kan hælde sig, saa er det en
 forbandet Hændelse; I
 Besynderlighed dersom det skeer ofte.
 Ach min Skat, jeg beder om
 Forladelse; Jeg er ikke mere Jaloux.
 De er det allerrareste Fruentimmer
 blandt alle de andre, i henseende til
 Troeskab.

(gaaer.)

Sextende Scene.

Donna Slavia allene.

Nej, jeg kan ikke nægte, at han jo elsker mig,
 saavel som jeg og ey kan nægte, at jeg jo elsker
 ham. Men førend jeg gifter mig med ham,
 vil jeg gjøre et Forsøg, for at
 see, om han vil holde sin Eed.

(gaaer.)

Syttende Scene.

Modesta, og Paterio.

Mod. Det er sildig, Paterio, at
 man seer dig i Dag;
 Hvad vil det sige?

Pat.

Pat. Vuol dire,
Che ben convien, che dorma la mattina,
Chi non dorme la notte.

Mod. E me lo dici,
Con questa malagrazia? il tuo Padrone
T'avrebbe mai per sorte
Attacata la propria malattia?

Pat. Chi sà? darfi potria.

Mod. Se diventi geloto,
Tu più non fai per me; subito, subito
Mi trovo un altro amante.

Pat. Eh già non sono
Un così buon figliolo,
Per creder d'esser solo:
Sò ben, che degli amanti
N'hai da per tutte le parti.

Mod. Forse pensi,
Ch'io sia qualche Civetta?
A una figlia dabben, come son io,
Dir codesta insolenza?
Chi mi credi? Sù, parla, animo, presto,
Rispondi impertinente.

Pat. Eh, eh Zitto ch'io sento a venir gente.
(partono.)

SCENA Decima-settima.

*Dna. Flavia, e Fabio; poi gli altri,
tutti a suo tempo.*

D. Fl. a 2 (Bella cosa è un cor sincero,
Fabio (Che sà amar con fedeltà;
(Il cor vostro, sì, lo spero,
(Sempre fido a me farà.

Che

Pat. Det vil sige: at de, maa nok sove om Morgenens,
som ikke sover om Natten.

Mod. Og det siger du mig,
paa saadan en uhoslig Maade? Din Husbonde
har vel aldrig ved en Hændelse befængt
dig med hans egen Sygdom?

Pat. Hvem veed det? Det kunde nok være.

Mod. Derfom du bliver Jaloux, saa er jeg ikke
længere tient med dig; Og strax, paa Dyeblikket
finder jeg mig en anden Kiæreste.

Pat. Alah jeg er ikke heller
saadan en Fiante,
at jeg troer, at jeg er din Kiæreste allene:
Jeg veed nok at du har
Elskere i mængde paa alle Randter.

Mod. Tænker du maaskee,
at jeg er en Lokke-Fugl?
tør du vove at sige denne uforfammede
Grovhed til en skikkelig Pige, som jeg er?
Hvem tager du mig an for? Nu da, tael,
hurtig, gesvindt, Svar, Næseviis.

Pat. Eys, hys, stille; Jeg hører der kommer nogen.
(de gaaer.)

Syttende Scene.

Donna Glavia, og Sabius; Siden alle
de andre; Tid efter anden.

D. Gl.) begge: Et oprigtigt Hierte, er en
Sab.) denlig Ting, naar det elsker troeligen.
Jeg haaber og, at deres Hierte
skal altid blive mig troe.

Sab.

Fab. Che mi amate, lo comprendo.

D. Fl. D'esser quieta, sol pretendo.

Fab. Troverò nel vostro affetto

D. Fl. a 2 Etrovar nella mia pace

Ogni mia felicità

Mod. Con vostra permissione:

E'quà Don Perichetto.

D. Fl. Che venga, ch'è padrone.

(Modesta parte.)

Fab. (M'è ignoto un tal soggetto.)

Staremo un pò a veder.

D. Per. Io vengo a consolarmi,

Del mal, che vi è passato.

(a Dna Flav.)

Fab. Qual male? quando è stato?

(a D. Perich.)

D. Per. La prego a dispensarmi,

(a Fab.)

Se a lei nol fò saper.

Mod. Signor Rosbif domanda,

Se gli è d'entrar permesso.

D. Fl. Ogn'ora che il comanda,

Padrone è di venir.

[Mod. parte.]

Fab. Ma quanti ne volete?

(a Dna. Flav.)

D. Fl. Ma voi tacer dovete.

(a Fab.)

Fab. (Due stili dentro ai fianchi

Così dovrò soffrir.)

Così

Sab. Jeg begriber, at de elsker mig.

D. Fla. Jeg forlanger allene, at leve roellig;

Sab.) begge: Jeg vil i deres Kierlighed, finde
D. Fla.) og at finde i min Roelighed

beg. 2: Ald min Lyksalighed.

Mod. Med deres Tilladelse,
Don Periketto er her.

D. Fla. Lad ham komme, om han behager.
(Mod. gaaer.)

Sab. (Det er mig en ubekendt Person.)
Vi vil see lidt til.

D. Pe. Jeg kommer for at glæde mig over,
at huu har overstaaet hendes
Upasselighed.

Sab. Hvad for en Upasselighed? Naar var det?
(til Don Flavio.)

D. Pe. Jeg beder at de undskylder mig, i fald
jeg ikke lader dem vride det.
(til Fabio.)

Mod. Herre Kosbif spørger,
om det er ham tilladt, at komme ind.

D. Fla. Han er altid Herre, at komme
naar han befaler det.

(Mod. gaaer.)

Sab. Men hvor mange vil hun have?

(til Don Fla.)

D. Fla. Men I bør tie stille.

(til Sab.)

Sab. (Nu maa jeg liide samme Pline, som om
jeg havde en Dolk i hver Siide.)

D

Kos.

Rosb. Madama, torno a voi.

D. Fl. Mi fate sempre onor.

Tutti. In troppi siamo noi;
 Ne posso far di meno,
 Di non sentir nel seno
 Un pò di batticor.

Vitt. Se mi è concesso sì bell'onore,
 Anch'io m'avanzo qui, a conversar.

D. Fl. Sì, sì, venite - - - Lei mio Signore,
 (a Rosb.)

Quello proponga, che s'hà da far.

Rosb. Io! dite voi?

D. Fl. Lei che diria?

D. Per. Io? dica pure sua Signoria.

(accennando Rosb.)

Vitt. Noi qui potremmo far all'amor.

D. Fl. Ma il Signor Fabio cosa propone?

Fab. Eh il Signor Fabio tra le persone
 E' sempre l'ultimo suo servitor.

(con ironia.)

Rosb. A qualche gioco, giocare si può.

D. Fl. Subito carte.

(Modesta fa apperechiare per il gioco.)

D. Per. Signora nò:

Ad un passeggio, per me direi,
 Cbe si potremmo più divertir.

D. Fl. Ma il Signor Fabio che cosa dice?

Ros. Jeg kommer igien til dem, Madame.

D. Fla. De bevilser mig en stor Ære.

alle: (Vi ere her alt for mange; Og jeg
kan ikke andet, end at jeg dog maa
sige, at jeg føler en liden
Hjerteklappen af Frygt for Udfaldet.)

Vic. Dersom det er mig tilladt at have den
Ære, saa kommer jeg for at være i
Selskabet med.

D. Fla. Jo, jo, kom, • • behager De min Herre,
(til Rosbif.)
at foreslaae, hvad vi skal bestille.

Ros. Jeg! Men sig de det.

D. Fla. Hvad siger han?

D. Pe. Jeg? Lad kuns den Herre sige det.
(Væger paa Rosb.)

Vic. Vi kunde her gjøre Amour.

D. Fla. Men hvad proponerer Hr. Fabius?

Sab. Ah Hr. Fabius er altid deres ringeste
Tjenere efter alle de andre.
(med Skæmt.)

Ros. Man kan jo spille et eller andet Spil.

D. Fla. Giv strax Kort herhid.
(Mod. lader Spillebordet tillave.)

D. Pe. Men, Madame:

Jeg for mig vil sige, at vi kunde
fornøye os mere paa en spadseretour.

D. Fla. Men hvad siger Hr. Fabius?

Fab. Eh il Signor Fabio, ch'è il più infelice,
Stà quì a vedere, stà quì a sentir,

Mod. Tutto è pronto, o miei Signori,
(Dna. Flav. Rosb. e Vitt. s'accostano al Tavolino
del gioco.)

Se giocare si destina.

(Questi Galli poveretti

Tendon tutti a una gallina;

Che si spennano fra loro

Ci scommetto per mia fè.)

D. Fl. Al tresette giocheremo.

D. Per. e Fab. (Io di rabbia smanio, e fremo.)

Vitt. Or decidano le carte:

Ecco usciti i primi Re.

Rosb. Io, e Madama.

D. Per. e Fab. (Fatto ad arte.)

Vitt. Siete voi Signor con me.

(a Fab. e tutti siedono.)

D. Per. Solo quì come un bagiano

Restar deggio io dunque adesso.

D. Fl. Lei sedendo a me dappresso

A giocar m'assisterà.

D. Per. Contentissimo son quà.

(siede vicino a D. Flavia.)

Fab. Hò l'onore di servirla.

(a Dna. Flav. dispensando le carte.)

D. Fl. Obligata.

Vitt. Grazie a lei.

Sab. Ach Hr. Fabius, som er den uslykkeligste,
Staaer her, og hører og seer til.

Mod. Alting er færdigt, mine Herrer,
om de vil spille.

(Donna Flavia, Kosbif, og Vic. nærmer sig til
Spillebordet.)

(Disse stakkels Haner
løber alle efter en Høne;
Men jeg vædder min Troe, at de
kommer op at plukkes sammen.)

D. Fla. Vi vil spille Tressette.

D. Pe. og Sab. (Jeg bliver rasende af Harmie.)

D. Fla. Nu affiger Kortene Dommen:

Der ere de første Konger.

Kos. Jeg, og Madamen.

Kos. og Sab. (Det er gjort med Kneeb.)

Vic. De er med mig, min Herre.

(Til Sab. og alle sætter sig ned.)

D. Pe. Her bliver jeg staaende
allene, som en Ugle.

D. Fla. Sæt dem her hos mig,
og Hielp mig at spille.

D. Pe. Her er jeg med største Fornøielse.

(Han sætter sig hos Donna Flavia.)

Sab. Jeg har den Ære, at give hende
For Haanden.

(til D. Fla. i det han giver Kort.)

D. Fla. Jeg er dem forbunden.

Vic. Tak skal han have.

D. Per. (Ah l'inglese, io giurerei,
Che possiede il vostro amor.)

(piano a Dna. Flav.)

D. Fl. (Questa volta v'ingannate.)

Vitt. A lei tocca.

D. Fl. Perdonate.

Rosb. e Fab. (Hà la mente dove hà il cor.)

D. Fl. Gioco spade, ed hò tre fanti,

Vitt. Hò quattr' assi.

(D. Per. Siegue a parlar piano con D. Flav.)

Rosb Troppo avanti,

Và parlando quel Monsiù.

Fab. A lei tocca.

D. Fl. Mi perdoni.

Gioco il sette di bastoni.

Fab. Sulla testa a chi dich'io!

D. Per. Come, come? dite sù.

Vitt. Rispondete! nostro è il gioco.

Fab. Io mi rodo, e sento un foco,

Che soffrir non posso più.

(s'alza con impeto.)

Rosb. e D. Fl. Che fate? olà che fate?

Fab. Lasciate, sì, lasciate.

Son fuori di me stesso.

Ci manca poco adesso,

Che tutte queste carte

Non faccia a lui mangiar.

(a D. Per.)

D. Per.

D. Pe. (Uch jeg vilde sværge paa, at
Engelskmanden er elsket af dem.)
(sagte til D. Fla.)

D. Fla. (Denne Gang tager de Feyl.)

Sab. Hun spiller ud.

D. Fla. Din Forladelse.

Ros. og Sab. (Hun har Tankerne der, hvor
Herttet er.)

D. Fla. Jeg spiller Raarder ud, og mælder tre
Bønder

Vic. Jeg har fire Esser.

(D. Per. bliver ved at tale sagte til D. Flav.)

Ros. Den Monsieur gaær alt for
vidt med sin Snak.

Sab. Hun spiller ud.

D. Fla. Jeg beder ham om Forladelse.

Jeg spiller Syven af Stokkene.

Sab. Ja, paa Hovedet af den, jeg meener!

D. Pe. Hvad, hvorledes? Siig frem.

Vic. Bektender Kortene; Partiet er vores.

Sab. Jeg harmer mig, og føler en tærende
Jld, som jeg en længere kan udstaae.
(Reiser sig op med Hæftighed.)

Ros. og D. Fla. Hvad gjør J? Hør, hvad
gør J?

Sab. Ja lader os kuns raade os selv.

Jeg er ude af mig selv.

Der feiler nu kuns lidet i,

at jeg kommer ham til at

æde alle disse Kort. (Til Don Perifetto.)

D. Per. A me tal infolenza ?

D. Fl. Ufate piu prudenza.

(tutti s'alzano.)

Rosb. Tornatevi a chetar.

D. Per. Se pretensioni avete,
Son uom da sodisfarvi.

Fab. Abbasso m'attendete.

D. Fl. Vi prego d'acchettarvi.

Fab. Voi fiete la cagion.

D. Fl. Voi fiete un imprudente.

Fab. Voi fiete - - - fiete - - or ora
Vi dico mia Signora.

a 4 Rispetto, e foggezion.

(al S. Fab. in questo Pat. e Modesta.)

Pat. e Mod. Signori, cosa è stato ?

Si calmino i trasporti.

a 5 (Il Diavolo vi porti.

(Andate via di quà.

Tutti.

Oh che tempo! che nuvola oscura!

Freme il vento; già folgora, e
tuona.

La tempesta si vede sicura;

Tutto, tutto flossopra sen v`.

(partono.)

Fine dell' Atto Primo.

ATTO

D. Pe. Tor I sige mig sig Grovhed?

D. Sla. Brug dog mere Forstand.

(Alte staar op.)

Ros. Tier dog stille igjen.

D. Pe. Dersom I har nogen Paastand, saa er jeg Karl for at give Jer Erstatning.

Sab. Wie efter mig neden for.

D. Sla. Jeg beder jer, tie dog stille.

Sab. Hun er Marsagen deri.

D. Sla. I er ubetænksum.

Sab. Jer . . . I er . . . ret nu . . .

Jeg stæer dem, Madame . . .

alle 4: Brug Hønsagtelse og Høflighed.

(Til Hr. Sab. i det kommer Pater. og Mod.)

Pat. og Mod. Hvad er det? Mine Herrer,

Styr deres Hæftighed.

alle 5: Gid Fanden føre jer bort.

Gaaer bort herfra.

alle:

O hvilket Uvejr! hvilken en mørk
 Skue! Vinden Suiser; Det Lynner
 og Tordner. Stormen seer man
 for Dynene; Alle Ting er i største
 Forvirring.

(de gaaer.)

Ende paa den første Act.

ATTO SECONDO.

SCENA Prima.

Luogo corrispondente al Giardino.

Modesta , e Paterio.

Fab. **P**er l'appunto hò piacere,
Che tu qui sia venuto.

Pat. Ed io l'hò preveduto,
Che piacer ti reccavo, onde per questo
Men venni a ritrovarti.

Mod. Sì, sì, facesti ben; devo parlarti
Per parte in primo luogo
Della padrona: al tuo padron dirai,
Che stanca di soffrire
Le sue bestialità,
Non ardisca mai più di venir quà.

Pat. Tal complimento? - - -

Mod. E che, se ad onta ancora
Di un tal divieto, avrà cotanto ardire,
V'è pronto già, chi lo farà pentire.
Or poi da parte mia
Dico a Vossignori nel modo istesso;
Che non debba in appresso
Venirmi a seccar più, molto, ne poco;
Perche in caso, che usasse ostinazione,
Vi farà apparrechiato un buon bastone.

Pat. Vh uh! guardate voi,
Che maniera insolente
Di trattar colla gente!

Anden Act.

Første Scene.

Et Sted som vender ud til Haugen.

Modesta, og Paterio.

Mod. Det er mig just en Fornøielse,
at du er kommen herhid.

Pat.. Og jeg har forud seer,
at jeg gjorde dig en Fornøielse, dersfore
er jeg kommen for at tale med dig.

Mod. Jo, jo, du har gjort vel deri, jeg skal, for det
første tale med dig, paa min
Frues Begne: Du skal sige til din Herre,
at hun er fied af at taale
hans Bestialiteter; Og advarer ham,
at han aldrig drister sig til, at komme her mere.

Pat. Gjør hun ham den Compliment? = = =

Mod. Og at, dersom han, endog tvertimod dette
Forbud, skulde tage sig den Driftighed,
saa er der færdigt til ham, det som skal saae
ham til at fortryde det. Nu paa mine egne
Begne siger jeg til dem, min Herre, paa
samme Maade, at han i Fremtiden ikke maa
komme mere og foruleylige mig hverken lidet
eller meget; Thi, i saa Fald, hvis han bliver
opscetsig, saa skal der blive ham en god Prygl
tillavet.

Pat. Haa, haa! Ney seer man engang,
hvilken en uforfæmmed Maade
at tiltale Folk paa!

Ora bene; credete,
 Che ci mancheran donne? Oh sì! per questo
 Si andremo ad annegare?
 S'io ti prego mai più, possa crepare.

Non è più il tempo adesso,
 Di fare le preziose;
 Son troppo numerose
 Le donne ai nostri di.
 Anzi che Siete in tante,
 Che per trovar l'amante,
 Pregando andate in giro,
 Che dica a voi di sì.

(parte.)

SCENA Seconda.

Modesta. poi Vittoria.

Mod. Questi servitoracci
 Son pure impertinenti;
 Per questo altri amorosi
 Non voglio d'or avanti,
 Se non son Cavalieri, o Mercatanti.

Vitt Modesta sei tu qui?

Mod. Chi non è cieco,
 Mi vede.

Vitt. Io vengo a dirti,
 Ch'oggi pur mia sorella
 Mi hà un poco consolata.

Mod. In verità ne godo.
 Forse che vi hà trovato un qualche sposo?

Vitt

naah det er godt; Troer I,
at der mangler os paa Fruentimmer? Ah jo!
vi skulde vel derfor gaae hen og drufne os?
Gid jeg maa doe, om jeg nogen Tid giver dig
gode Ord.

Det er nu ikke mere den Tid,
at I kan gjøre jer kostbare;
Der ere alt for mange
Fruentimmer til, i vore Tider;
Evertimod, I ere saa mange,
at I, for at faae en Kiereste,
gaaer om og beder, om en,
som vil sige jer ja.

(gaaer.)

Anden Scene.

Modesta, siden Victoria.

Mod. Disse gemeene Dienere
ere dog uforffammede;
derfore vil jeg i Fremtiden
ingen andre Kiereste have,
end Cavallerer, eller Riobmand.

Vic. Er du der, Modesta?

Mod. Hvem som ikke er blind,
seer mig jo.

Vic. Jeg kommer, for at sige dig,
at min Søster dog har gjort mig,
i Dag, en lille Fornøielse.

Mod. Det er mig i Sandhed kiært. Maaſkee at
hun har fundet en Mand til dem?

Vic.

- Vitt.* E che? bisogno avrei,
Per aver uno sposo,
Di andar cercarlo a lei?
- Mod.* Qual' è dunque il motivo,
Per cui vi ha consolata?
- Vitt.* Perch'oggi mascherata
Seco mi condurrà.
- Mod.* Dove?
- Vitt.* Alla piazza,
Ed all'opera ancora.
- Mod.* Con chi?
- Vitt.* Non me l'ha detto.
- Mod.* O con l'Inglese, o con Don Perichetto.
- Vitt.* Vada, con chi si voglia,
Di questo non m'importa;
Che al passeggio, o al Teatro
Con un poco di brio
Farmi saprò degli amorosi anch'io.
- (parte.)
- Mod.* Eh' non v'è di bisogno,
Di andarsene alla piazza:
Una ragazza accorta
Se ne fa senza andar fuor della porta.

Basta solo d'esser Donna,
Per trovarsi degli amanti;
Ve ne sono tanti, e tanti;
Ma quei veri pocchi sono,
Ma un di buono è rarità.

Sono pieni di difetti.
Questi Uomini meschini;

E quei

Vic. Chi hvad? Havde jeg maaskee nødig,
at bede hende, om jeg maatte
faae en Mand?

Mod. Hvori bestaaer da det,
at hun har gjort dem en Fornoyelse?

Vic. Fordi hun vil føre mig
med sig i Dag paa Mafferade.

Mod. Hvorhen?

Vic. Paa Pladsen,
og paa Opera.

Mod. Med hvem?

Vic. Det har hun ikke sagt mig.

Mod. Det er nok enten med Engellmanden, eller
med Don Periketto.

Vic. Lad hende gaae, med hvem hun vil,
det bryder jeg mig intet om;
Chi jeg skal dog nok vilde, med en smule
Bittighed, af forskaffe mig ogsaa nogle Ricrester,
enten paa Spadseretouren, eller paa Theatret.
(gaaer.)

Mod. Chi det gøres ikke nødigt,
at gaae paa Pladsen derfor:
en fornuftig Pige skaffer sig nok,
uden at gaae ud af sin Dør.

Det er nok, at være et Fruentimmer,
til at skaffe sig Ricrester;
der er saa mange, saa mange af dem;
men de rette ere kuns faae;
Og en god er en Karitet
Disse usle Mandfolk
erefulde af Fejl;

E quei pocchi, che han quattrini,
Mai non serban fedeltà.

(parte.)

SCENA Terza.

Camera nella casa di Fabio.

Fabio, indi Paterio.

Fab. Impaziente io sono,
Che ritorni Paterio - - -
Ma eccolo - - Vien quà. Dimmi, fà presto:
Sapesti con maniera
Rilevar s'è placata?

Pat. Tosto, e senza fatica.

Fab. Conosce Donna Flavia
Che scusabile io sono?
Vede, che i miei trasporti
Vengono dall'amor, ch'io porto a lei?
Stava mesta? era allegra?
C'era alcun? stava sola?
Attendea qualche visita?
Scrivea qualche viglietto?
Ma via, parla, che tu sia maledetto.

Pat. Niente affatto di questo.
Con lei non hò parlato.
La Serva mi hà incontrato;
E tosto a prima vista
Per parte di Madama,
Mi há detto in due parole:
Che mai più per i piedi non vi vuole.

Fab. Come? come?

Pat.

Dg de faae, som har Penge,
ere aldrig bestandige.

(gaaer.)

Tredie Scene.

Et Kammer i Fabius Huus.

Fabius, derefter Paterio.

Sab. Jeg er utaalmodig over,
at Paterio ikke kommer igien = = =
Men der er han = = = kom hid = = = siig mig,
skynd dig: Har du vidst paa en god Maade
at faae at vide, om hun er tilfredsstillt?

Pat. Ja strax, og uden stor Umage.

Sab. Erkiender Donna Glavia,
at jeg er at undskyldte?
indseer hun, at mine Overvæltelser
kommer af den Kierlighed, som jeg bær til
hende? Var hun bedrovet? Var hun glad?
Var der nogen? Var hun allene?
Biede hun efter nogen Besøgelse?
Skrev hun ingen Breve?
Men nu da, tael, at du maa blive forbandet.

Pat. Men der var slet intet af alt dette.
Jeg har ikke talt med hende.
Tienestepigen har mødt mig;
og saasnart hun sik mig at see,
sagde hun mig, paa
Madamens Begne, i to Ord,
at hun aldrig mere vil være overhængt af jer.
Hvordan? Hvorledes?

E

Pat.

Pat. Non basta.

Item a me: La Signora Modesta,
Che la scimia vuol far della Padrona,
Mi minacciò con termini plebei,
Acciò mai più non mi presenti a lei.

Fab. Trattar in questa guisa
L'amante più fedel d'ogn'altro amante?
Sì, sì, questo la scopre un'incoostante.

(passeggiando, Pat. lo segue.)

Pat. E' quel, che dico anch'io.

Fab. Io non amo che lei;
Io non penso che a lei:
E la femina ingrata
Mi manda in guiderdon quest'ambasciata?

Pat. E' quel che dico anch'io.

Fab. Doppo tanti sospiri?
Doppo le tante notti
Vegliate sul balcone
Mi rende l'infedel tal guiderdone?

Pat. E' quel, che dico anch'io.

Fab. Presto, da scrivere.

Pat. Da scrivere?

Fab. Sì, presto. (Pat. eseguisce l'ordine.)

Voglio con un Viglietto
Sfogar il mio dispetto.

Sì, vuò sfogar - - - ma piano - - e quel
che a lei

Hò poco fà giurato?

Ah sciocco! tosto, tosto, io vi hò mancato;
Dunque? - - or lo veggo; hò torto; hà lei
ragione.

Oimè che confusione!

Ora che scriverò? non sò - - Paterio,
Hò la testa sconvolta - - orsù perdono

Pat. Ja det er endnu ikke nok.
 Frem til mig: Tomsrue Modesta,
 som vil forestille hendes Frues Abekat,
 truede mig med gemeene Ord,
 at jeg aldrig mere maa lade mig see af hende.

Sab. Behandler hun paa saadan en Maade
 hendes meest troe og oprigtige Elskere?
 Jo, jo, dette beviiser, at hun er en ubestendig.
 (Han spadserer, og Pat. følger efter ham.)

Pat. Det er og det, som jeg siger.

Sab. Jeg elsker ingen andre end hende;
 Jeg tænker allene paa hende;
 og det utafnemmelige Fruentimmer, sender
 mig dette Bud til Belønning?

Pat. Det er og det, som jeg siger.

Sab. Efter saa mange Sukke?
 Efter saa mange vaagne
 Nætter paa Altanen belønner
 den troeløse mig saaledes?

Pat. Det er og det, som jeg siger.

Sab. Gesvindt, bring Skrivertøyet.

Pat. Til at skrive med?

Sab. Ja, strax.

(Paterio adlyder Befalingen.)

Jeg vil, ved en Billet,
 udøse ald min Breeede.

Ja jeg vil udøse = = = men, sagte = = = og det
 som jeg nyeligen har svoret hende til?

Ach Dofmer! = = = jeg har strax forset mig
 derimod; altsaa? = = = Ja nu seer jeg det; Jeg
 har Uret; Hun har Ret. Ach hvilken
 Forvirring! hvad skal jeg nu skrive? Det veed
 jeg ikke = = = Paterio, mit Hoved er forrykt = = =

Si chieda all' idol mio - - .

(vã a federe, per scrivere.)

Penfiamo or, come cominciar degg'io.

Adorato mio tesoro! (scrivendo.)

Sì, vã ben, perch'io l'adoro.

Ossequioso suplicante

Se ne viene a voi il mio cor.

Non mi piace, troppo baffo:

(lacera il foglio.)

Scriver deggio con decoro.

Adorato mio tesoro!

Nò, *mia cara!* è meglio ancor.

Compatifco il vostro sdegno;

Ma trattarmi qual indegno

Non la soffro, non l'intendo. - - .

Questo è poi troppo rigor.

(straccia di nuovo il foglio.)

Idol mio, mio refrigerio - - -

Suggerifcimi, Paterio,

Che più avanti non sò andar.

Riscaldato hò già il cervello;

E un incudine, un martello

Nella testa aver mi par.

(parte con Paterio.)

Jeg maa da bede min Gudinde om Forladelse : :
 (Gaaer hen og sætter sig til at skrive.)
 Lad os nu betænke os paa, hvorledes vi skal
 begynde.

Min tilbedelige Skat! (han skriver.)
 Jo det gaaer an, siden jeg tilbeder
 hende.

Mit Zierte kommer, som en
 lydlig Supplican, til dem :
 Dette behager mig ikke, det er alt for
 ydmygt :
 (han river Papiret itu.)

Jeg bør skrive saa, at det er mig
 anstændigt.

Min tilbedelige Skat!
 Ney: Min Kiære! Det er endnu bedre!
 Jeg overseer deres Vrede;
 Men jeg hverken taaler, eller tillader,
 at de behandler mig som en uværdig.
 Ney dette er dog for stor Haardhed.
 (han river igien Papiret itu.)

Min Gudinde, mit Ziertes Trøst : : :
 Stig mig dog hvad jeg skal skrive,
 Paterio, thi jeg kan ikke finde paa mere.
 Min Hiærne er allerede ophidsset,
 og det synes mig, at jeg har en
 Ambolt og en Hammer i Hovedet.
 (Gaaer bort med Paterio.)

SCENA Quarta.

Appartamenti di Dna. Flavia.

Dna. Flavia sola.

Chi mai creduto avria, che il Signor Fabio
Tal scena mi facesse!

Così senza motivo, e in faccia a tanti
Mancarmi di rispetto? Ah che pur troppo
D'offendermi hò ragion; ma non ostante
Mi spiace di sua pena; e quasi io sento,
Che un certo non sò che dice al mio core,
Di perdonargli il suo geloso amore.

Dica pure, chi vuol dire;
Son le donne di buon core;
L'uomo spesso è ingannatore,
Ma la donna è tutta amor.

Qualque volta, lo confesso,
Siamo un poco viperette;
Ma se l'uomo viene appresso
Con un pocco di smorfiette,
Non resiste il nostro cor.
Siamo buone, poverine;
Siamo dolci, tenerine;
E di noi chi dice male,
E'un ingrato, e un traditor.

Fjerde Scene.

Donna Flavias Bærelser.

Donna Flavia allene.

Hvem havde vel nogen Tid troet, at Hr. Fabius skulde giøre mig slige Optøger! at han saaledes uden Aarsag, i saa manges Nærværelse, skulde forsee sig mod mig i Høflighed. Ach jeg har alt for stor Aarsag til at være fortorneret; Men ikke desto mindre mishager mig dog hans Bekymring; Og jeg fornemmer næsten at noget, jeg veed ikke hvad, siger til mit Hjerte, at jeg maa tilgive ham hans Kierligheds Jaloufie.

Man maa sige, hvad man vil; Saa ere Fruentimmerne dog godhiertede; Mandfolkene ere undertiden Bedragere, Men Fruentimmerne ere bare Kierlighed.

Jeg tilstaaer, at vi undertiden ere noget bidske af os: Men naar en Mandspersom nærmer sig til os, med en sinule Kierligheds Snak, saa kan vore Hjertes dog ey længere staae imod. Vi ere gode, vi smaa Stakler; Vi ere sagtmodige, og omhiertede; Og den, som taler ondt om os, er en Utaknemmelig, og en Forræder.

SCENA Quinta.

*D. Perichetto, e detta.**D. Per.* Regina delle amazzoni!

Anzi nò; dirò in vece:

Regina! che regnate

Nel regno mio; cioè a dire nel mio regno,

Che s'intende il mio cor, che già intendete;

Vengo a vedere, se l'agitazione,

Che vi fece provar quel animale,

Cagionato in voi, bella, abbia alcun male.

D. Fl. Obligata vi sono,

E del regno, e del trono;

E per quello, ch'è stato,

Non mel ricordo piu: tutto è passato.

D. Per. Ma non è ancor passata questa spada

Nei fianchi al Signor Fabio;

E dovunque io lo trovi,

Vuò per lo men tagliargli ambe le orecchie;

Quindi, come in trofeo di mia vendetta,

Reccarle a voi dentro una scattoletta.

D. Fl. Pian, pian - che sento gente.*D. Per.* Ehi se mai fosse lui, non dite niente.

SCENA Sesta.

*Rosbif, e detti.**Rosb.* Madama.*D. Fl.* Signor mio. (Ros. saluta Do. Perich, senza parlare, e D. Per. corrisponde nel istesso modo.)*D. Per.*

Femte Scene.

Don Periketto, og de forrige.

D. Pe. Dronning over Amazonerne! Nej
 tværtimod; Jeg vil sige i Stæden for det:
 Min Dronning! som reagerer over mit
 Riige; nemlig over mit Riige, hvorunder
 forstaaes mit Hierte; Ja de forstaaer mig nok;
 Jeg kommer for at see, om den hæftige Uroe,
 som det Beest forarsagede dem, min deilige,
 har gjort dem nogen Ulystighed.

D. Fla. Jeg er dem forbunden,
 baade for Riiget, og for Thronen;
 Og det, som er hændtes, erindrer jeg
 ikke mere: Alting er forbie.

D. Pe. Men denne Raarde er endnu ikke gaaet
 igiennem Herre Fabiis Sidebeen;
 Og hvor jeg finder ham, skal jeg i det
 ringeste skiare begge Dreene af ham;
 derefter skal jeg, som til et Seyerstegn paa
 min Hævn, bringe dem herhid til dem i en
 lille Kiste.

D. Fla. Sagte, tys, jeg horer nogen.

D. Pe. Chi dersom det er ham, saa stug indtet.

Siette Scene.

Kosbif, og de forrige.

Kos. Madame.

D. Fla. Min Herre.

(Kosb. hilser D. Per. uden at tale, og D. Per.
 hilser igien paa samme Maade.)

D. Per. (Questo Signor Inglese è ben accolto;
Forse perchè egli fa poche parole:
Ebben parlerò anch'io,
Come fanno gl'inglesi.)

Rosb. La Musica vi piace?

D. Fl. Affai.

Rosb. Se mi onorate,
Meco verrete all'opera.

D. Fl. Obligata Signore;
Ma impegnata son io.

Rosb. Mi dispiace.

D. Per. Hò Piacere.

Rosb. Posso esser con voi?

D. Fl. Forse che si vedremo.

Rosb. Bene.

D. Per. Posso saper io, dove andate?

D. Fl. Per or nol dico.

D. Per. Male.

Rosb. Son da voi ben veduto?

D. Fl. Ve l'accerto.

Rosb. Mi basta.

D. Per. Son da voi corbellato?

D. Fl. Vi stimo.

D. Per. E'troppo poco.

Rosb. Parto Madama.

D. Per. Bene.

D. Fl. Perche sì presto?

D. Per. Male.

Rosb. Io parto, perche ayrei molta cagione,
Di rompere la faccia ad un buffone.

Se d'un sincero ardore
La fiamma è a voi ben grata,

D. Pe. (Denne Hr. Engellmand er vel andtaget;
Maaskee fordi han taler kuns lidet;
Vel da, jeg vil da og tale
som Engellmændene.)

Ros. Behager Musikken dem?

D. Fla. Ja meget.

Ros. Dersom de vil giøre mig en Eres Beviisning,
saa kommer de med mig paa Opera.

D. Fla. Jeg takker dem, min Herre, men jeg har
lovet mig et andenstæds hen.

Ros. Det gjør mig ondt.

D. Pe. Det er mig tiært.

Ros. Kan jeg komme med dem?

D. Fla. Maaskee at vi sees.

Ros. Godt.

D. Pe. Maa jeg viide, hvor de gaaer hen?

D. Fla. Nu kan jeg ikke sige det.

D. Pe. Det var ilde.

Ros. Er jeg vel andtegnet hos dem?

D. Fla. Ja det forsikkrer jeg dem paa.

Ros. Det er mig nok.

D. Pe. Bliver jeg ikke fixeret af dem?

D. Fla. Jeg har Hønhagtelse for dem.

D. Pe. Den er alt for liden.

Ros. Jeg gaar Madam.

D. Pe. Godt.

D. Fla. Hvorfore saa hastig?

D. Pe. Det er ilde.

Ros. Jeg gaaer, thi jeg kunde læt faae Marsag
til at slaae Ansigtet itu paa en Nar.

Dersom en oprigtig Eiskovs
Flamme behager dem,

saa

Sol datemi un occhiata;
 Fidatevi di me.
 (Oh come è bella, e amabile!
 Nò, che l'egual non v'è.)
 (parte.)

SCENA Settima.

Dna. Flavia, e Don Perichetto.

D. Per. (Eh si vede alle occhiata,
 Che quello è al non plus ultra.)

D. Fl. Don Perichetto

D. Per. Ehm - -

D. Fl. Per quel ch'io vedo:

Vi siete fatto amico
 Della maniera inglese.

D. Per. Io veggo, ch'è alla moda;
 E che piace alle donne.

D. Fl. Dite bene.

D. Per. Anzi che d'or avanti
 Più non mi chiamerò Don Perichetto,
 Ma ben Don Perichif.

D. Fl. Bravo: mi piace.
 E poi che l'uso inglese
 Vi piace d'imitar, voi ben saprete,
 Che gl'inglesi non fanno ceremonie.

D. Per. Lo sò, ne io vuò farne,

D. Fl. Bene; quand'è così, voglio partire;
 Don Perichif.

D. Per. Madame.

D. Fla. Io parto, addio.

D. Per.

saa giv mig allene et Dyekast;
 og forlad dem paa mig.
 (O hvor er hun dellig og elskværdig!
 Ney, hun har ingen liige.)
 (Gaaer.)

Syvende Scene.

Donna Slavia, og Don Periketto;

D. Pe. (So man seer nok af de Dyekast,
at han er kommen til Non plus ultra.)

D. Sla. Don Periketto!

D. Pe. Hem.

D. Sla. Eftersom jeg seer.

saa har de ret gjort sig bekiendt
med de engelske Manierer.

D. Pe. Jeg seer, at det er efter Moden,
og at det behager Fruentimmerne.

D. Sla. Det er sandt, hvad de siger.

D. Pe. Det som mere er: Heresterdags
vil jeg ikke lade mig kalde Don Periketto,
Men i Stæden derfor Don Perikif.

D. Sla. Det var ret, det behager mig.
og efterdi de søger at efterabe
den engelske Levemaade, saa burde de nok
viide, at de Engelske bruger ingen Ceremonier.

D. Pe. Det veed jeg, og jeg vil heller ingen mere bruge.

D. Sla. Vel da, naar saa er, saa vil jeg gaae;
Don Perikif

D. Pe. Madame.

D. Sla. Jeg gaaer: Farvel.

D. Pe.

D. Per. Vengo, vengo ancor io.

D. Fla. Don Perichif?

D. Per. Madame, Dove andate?

Lasciate che ancor io - - - siate cortese

D. Fla. Questa importunità non è all'inglese.
(parte.)

SCENA Oitava.

Don Perichetto; poi Fabio.

D. Per. **M**aledetto il mio inglese!

Hà voluto andar sola;

Hà detto, ch'è impegnata;

Ne mi vuol dir de più.

Ah che l'astuta hà qualche rendezvous.

Vuò andar a mascherarmi:

Voglio osservar, cercar, veder, tentare,

Se l'incontro, se mai - - -

Se con lei, se qualchuno, se l'inglese,

Se il Signor Fabio io trovo, oh non stò saldo;

(in questo Fab. indisparte.)

Ma sul fatto l'ammazzo caldo, caldo.

Fab. Pian pian non tanta fretta:

Il Signor Fabio appunto è quì, che aspetta.

D. Per. (Oh Diavolo!) scusate;

Io non vuò niente da Vossignoria!

Fab. Qualche cosa da voi ben io pretendo.

D. Per. Io? - da me? Voi? - cioè in qual proposito?

Fab. Di quel che avete detto. Andiamo.

D. Per. Hò detto - - -

(Oh trovassi una scusa!) Hò detto - - cosa?

Fab.

D. Pe. Jeg kommer og med.

D. Sla. Men Don Perikif?

D. Pe. Madame, hvor gaaer de hen?

Bær saa ærtig, og lad mig og = = = =

D. Sla. Dette Paahæng er ikke paa Engelsk.

(gaaer.)

Ottende Scene.

Don Periketto, siden Fabio.

D. Pe. Forbandet være mit engelske Bæsen!

hun har villet gaae allene;

Hun sagde, at hun havde lovet sig i Sælffab;

Hun ville ikke sige mig inere.

Ach den Treedske har sat nogen Stævne.

Jeg vil gaae hen og maskere mig:

Jeg vil passe paa, søge, see efter, og forsøge,

om jeg kan møde hende, dersom jeg nogen Tid = =

dersom jeg finder nogen med hende, enten

Engelskmanden, eller Hr. Fabius, Ahh saa

styrer jeg mig ikke længere; Men jeg dræber

ham strax.

(Imidlertid kommer Fab. affiides.)

Fab. Sagte, sagte, skynd dem ikke saa stærk:

Her er just Hr. Fabius, og bier efter dem.

D. Pe. (Aah for Dævelen!) Forlad mig;

Jeg vil min Herre slet indtet.

Fab. Da paastaer jeg noget af jer.

D. Pe. Jeg? = = = Af mig? = = = De? = = = I Henseende
til hvad da?

Fab. For det, som i har sagt. Kom, lad os gaae.

D. Pe. Jeg har sagt = = = (O gid jeg kunde finde paa
en Undskyldning? Hvad har jeg sagt? = = =

Fab.

Fab. Che con l'inglese ancora il Signor Fabio
Amazzar voi volete.

D. Per. Ah sì capisco adesso:
Un equivoco è questo. E voi, Signore,
Con vostra buona grazia,
Avete mal inteso; ed or vi spiego
In due parole il tutto.

Fab. Via, sù, dite.

D. Per. Poco fà mi trovai in certo loco,
Dove si mormarava
Da un certo Signorino,
Di voi, di me, e dell'inglese ancora,
Per la stima, che abbiam per donna Flavia;
Acceso a tal parlar di rabbia estrema,
Sol per farvi veder, quanto vi stimo,
Io vi cercavo appunto,
Per ammazzar colui dinanzi a voi,
E farvi il grato dono
Della lingua insolente,
D'un poltrone invidioso, e maldicente.

Nò, non voglio che rauca sirenda
Per l'amico, da lingua mordace,
Della Fama la tromba verace;
Nò, soffrirlo nol sà questo cor,
(parte.)

SCENA Nona.

Fabio solo.

La sua viltà mi muove a riso. Adesso
Ch'ei sen'andò, voglio inoltrarmi - - Ah temo
Sa.

Fab. Alt I vil dræbe baade Hr. Fabio
og Engellmanden.

D. Pe. Ach nu forstaaer jeg dem:
Dette er en Misforstaaelse. Og de min Herre,
med deres gode Tilladelse,
har ikke hørt ret til; Men nu skal
jeg med to Ord udrøde dem heele Sagen.

Fab. Saa sig det da.

D. Pe. Jeg befandt mig for lidet siden paa et
vist Sted, hvor en vis lille Herre
talte ilde, baade om mig, og dem,
og om Engellmanden, formedelst den
Hoyagtelse, som vi bær for Donna Glavia;
Bed denne Snak blev jeg optændt af en
rasende Bredde, og allene for at lade dem
see, hvor stor Agt jeg har for dem, søgte jeg
just efter dem, for at dræbe ham for
deres Dyr, og for at giøre dem en
behagelig Foræring af den misundelige
og bagvaskende Polstrons usorffammede Tunge.

Men, jeg vil ikke, at Rygtets
sandsfærdige Trompet skal, ved en
skumlende Tunge, blivde hæst til at
udbreede min Vens Ære,
Men det lider mit Hierte ikke. (gaaer.)

Niende Scene.

Sabinus allene.

Hans Feihed kommer mig til at see. Du har
er gaaet, vil jeg nærme mig == Ach jeg

F

fryge

Saria meglio aspettar, ch'ella passando
 Quì mi vedesse - - E' meglio - - c'è quì
 un libro:

Leggerò intanto - - è questo
 Il libretto dell'opera giocosa - - -
 (fiede.)

Oh quanto che impazziscono
 I poveri poeti,
 Nel compor questi Drammi!
 Ah se ne viene
 Quì donna Flavia - - - Oimè che agitazione!
 Di legger fingerò con attenzione.
 (si mette a leggere.)

SCENA Decima.

Donna Flavia, e detto.

Flav. **Q**uì il Signor Fabio? il cor mi batte in seno
 Legge attento - - Si; sì, difarsi avanti,
 Che non ardisca, io credo.
 Fingo di non vederlo, e quì anch'io fiedo.

Fab. (Mi hà guardato sott'occhio.)

Flav. (Mi hà veduto, ma finge.)

Fab. (Persiste ancor irata.)

Flav. (Eppur mi guarda.)

Fab. (Eppur dà qualche occhiata.)

Flav. (Voglio finger di scriver un Viglietto:
 Son certa che si accosta.)

Fab. (Scrive? a chi mai?)

(Si alza.)

Flav. *Vengo con la risposta - -*

(scrivendo.)

Fab.

frygter = = = det var bedre at bie, at hun, naar
 hun gaaer forbie, kunde see mig her = = = det
 er bedre = = = her er en Bog: Jeg vil læse i den
 saalænge = = = det er Bogen af den lystige Opera = =
 (sætter sig.)

O hvor meget maa de arme Poeter
 ikke bryde deres Hiærner,
 ved at skrive disse Skuespil!
 Ach der kommer Donna Flavia = = =
 hillemaen hvilken en Forvirring jeg er udi!
 Jeg vil lade som jeg læser med Ugtpaagivenhed.
 (Han giver sig til at læse.)

Tiende Scene.

Donna Flavia, og forrige:

D. Fla. Er Hr. Fabius her? Mit Hierte klapper i
 mit Bryst. Han læser flittig = = Jo, jo, jeg troer
 at han ikke tør lade sig see. Jeg vil og lade
 som jeg ikke seer ham, og sætte mig her.

Sab. (Hun har skaatted til mig af Dye=ende.)

D. Fla. (Han har seet mig, men han lader som det ikke
 var saa.)

Sab. (Hun er endnu vreed.)

D. Fla. (Han seer dog til mig.)

Sab. (Hun kaster dog et Dye herhid.)

D. Fla. (Jeg vil lade som jeg skriver en Seddel:
 Jeg er vis paa, at han nærmer sig.)

Sab. (Hun skriver? Til hvem vel?)

(Han staaer op.)

D. Fla. Jeg giver dem Svar = = = (skrivende)

Fab. (Con la risposta? Forse
D'un viglietto amoroso?)
(se le accosta pian piano.)

D.Fl. In poche righe?
Hò sodisfatto al desiderio vostro.

Fab. (Mi batte il cor)

D.Fl. Che maledetto inchiostro!

Fab. (Oh Diavolo!)

D.Fl. Và bene. (segue a scrivere.)

Fab. (Legger potessi il resto!)

D.Fl. E son qual mi protesto. . .
Che scelerata penna?

(nel gettarla urta Fabio.)

Fab. Ahi!

D.Fl. Qual impertinenza!

(s'alza mostrando sorpresa.)

Fab. Ah Donna Flavia!

D.Fl. Noh è già questo il modo
Di trattar civilmente.

Fab. Perdon - - -

D.Fl. Siete insolente.

Fab. E' vero.

D.Fl. Un indiscreto.

Fab. Anzi verissimo:

D.Fl. Siete un pazzo.

Fab. Nol niego.

D.Fl. Un ingrato.

Fab. Il confermo.

D.Fl. Dunque che pretendete?

Fab. Tutto quel, che volete. - - -

D.Fl. Ch'io v'abbandoni al fine?

Fab. Tutto; pur che, idol mio, mi perdonate.

Sab. (Dem Svar? maaske paa
et Kiærligheds Brev?)

(Han lister sig sagte hen tilhende.)

D. Sla. J faae Linier:

Jeg har opfyldt deres Ønske.

Sab. (Mit Hierte klapper.)

D. Sla. Hvilket noget forbandet Blæk!

Sab. (Oh hille Gændens Færd!)

D. Sla. Det gaar an.

(Bliver ved at skrive.)

Sab. (Gid jeg kunde læse Resten!)

D. Sla. Og jeg er, som jeg forsiktrer: = = =

Hvilken en lumpen Pen?

(I det hun kaster den, støder hun til Fabius.)

Sab. Au!

D. Sla. Hvilken Uforskammenhed!

(reiser sig, som med Forundring.)

Sab. Ach Donna Flavia! = = =

D. Sla. Det er ikke Maaden
at omgaaes høfligen paa.

Sab. Tilgiv = = =

D. Sla. J er uforkammed.

Sab. Det er sandt.

D. Sla. En utaaelig.

Sab. Ja det er alt for sandt.

D. Sla. J er et galt Menneske.

Sab. Jeg nægter det ikke.

D. Sla. En utaknemmelig.

Sab. Det tilstaaer jeg.

D. Sla. Hvad forlanger J da?

Sab. Alldt hvad de vil = = =

D. Sla. Alt jeg endeligen skal forlade jeg a.....

Sab. Alt; Kunns at de, min Gudinde, tilgiver mig

D. Fl. Voi non lo meritate.

Fab. Anima mia!

Sorella dell'amor è gelosia.

E' vero, che hò mancato al giuramento,

Ma adèssò se volete, io torno a farlo;

E saprò con costanza anche osservarlo.

D. Fl. Basta, non più; per questa volta ancora
Io voglio perdonarvi; ma v'accerto,
Che soffrir di vantaggio io più non voglio
Le vostre gelosie

Fab. Nò, non temete;

Sarò qual più vi piace.

A che con voi, mia cara,

Altro non bramo, oh dio! che star in pace.

(parte.)

D. Fl. E' ver che gelosia nasce d'amore;
Ma non dovrebbe poi esser tormento,
A un anima fedel. Del Signor Fabio,
Quantunque in questo seno
Io provi per lui affetto, le pazzie
M'hanno quaù stancata,
E fan ch'io penso al fine,
Che la quiete del'alma è un gran ristoro;
E che del cor la pace è un gran tesoro.

Ah che del cor la calma
Non può vantar un petto,
Se pria d'amaro affetto
L'affanno non provò.

(parte.)

SCE-

D. Fla. J fortiener det ikke.

Sab. Min søde Siæl!

Jalousie er Søster til Kierlighed. Det er sandt, at jeg har brudt min Eed, Men jeg vil nu, om de behager, gjøre den igien; Og jeg skal og med Standhastighed viide at holde den.

D. Fla. Det er da nok, tael ikke videre; For denne Gang endnu vil jeg og tilgive dem; Men jeg forsikker dem til, at jeg ikke længere vil taale deres Jalousie.

Sab. Nej, Nej, tvivl ikke mere;

Jeg vil være saaledes, som dem meest behager. Ach, min Kiere, jeg ønsker indtet andet, o Gud! end at leve i Fred med dem.

(gaaer.)

D. Fla. Det er sandt, at Jalousie kommer af Kierlighed; Men den burde dog en være en Plage for en oprigtig Siæl. Hr. Fabiis Galskaber, skiondt jeg i dette Herte føler Godhed for ham, har næsten overvundet min Saalmodighed, og bliver Skyld i, at jeg endeligen tænker, at Sundets Roe er en stor Trost, og at et roeligt Herte er en stor Skat.

Ach indtet Herte kan roese sig af at være roeligt, dersom det en først har forsøgt Elskovs bittere Kummer.

(gaaer.)

SCENA Undecima.

Fabio, e Vittoria.

Fab. Ora son consolato!
 Ma il Viglietto imperfetto hà quì lasciato;
 Vorrei veder almeno - - -
 Non già - - - potria darfi - - -
 (s'accosta per vedere il viglietto.)

Vittorina quì veggo ad appressarsi.

Vitt. Serva sua, Signor Fabio;

Fab. Dove con tanta fretta?

Vitt. Mia sorella mi aspetta.

Fab. Ditemi, a caso mai sapreste voi,
 Ch'ella scriver dovesse - - -

Vitt. Non sò nulla. Lasciate,
 Ch'io vada a mascherarmi.

Fab. A mascherarvi?

Vitt. Sì, con mia sorella
 Oggi in maschera io vado.

Fab. Come? dove? vi prego:
 In maschera con lei?

Vitt. Dirvi di più per ora io non saprei:

Il cor nel seno
 Brillar mi sento;
 Se posso almeno
 Qualche momento
 Anch'io godere
 Con libertà.

Movendo il passo
 Con leggiadria,

Ellevte Scene.

Fabio, og Victoria.

- Sab. Nu er jeg fornøjet! . . .
Men hun har efterladt Brevet her uden at
Ende det; Jeg vil dog i det mindste see . . .
dog ikke . . . Men det kunde hændte sig . . .
(han nærmer sig for at see Seddelen.)
Jeg seer at Victorine nærmer sig,
Deres Dienerinde, Hr. Fabius.
Vic. Hvor hen i alt den Hast?
Sab. Hvorhen?
Vic. Min Søster bier efter mig.
Sab. Sing mig, de veed vel ikke, ved en Hændelse,
om hun havde noget at skrive . . .
Vic. Jeg veed ingen Ting. Lad mig
nu gaae hen, og masquere mig.
Sab. Alt masquere dem?
Vic. Ja, jeg gaaer i Aften med
min Søster paa Masquerade.
Sab. Hvorledes? Hvor? Jeg beder dem:
J Masque med hende?
Vic. Ja, jeg kan fornærværende Tid ikke sige dem
mere.

Mit Hjerte fryder sig
i mit Bryst;

Da jeg dog nu i det
ringeste kan ogsaa
nyde nogle
Døbelts Frihed.

Naar jeg gjør mine Skridt
med et yndigt Bæsen,

Girando gli occhi
 Con furberia,
 Che bella maschera!
 Ciascun dirà.

(parte.)

SCENA Duodecima.

Fabio solo.

Ah che siamo da capo:
 Và Donna Flavia in maschera,
 Ed a me nulla hà detto?
 E chi potria restar senza sospetto?
 Ah femmine - - - ma anch'io
 Vò a mascherarmi tosto;
 E vuò scoprir l'arcano ad ogni costo.

(parte.)

SCENA Decima-terza.

Piazza con Botteghe da Caffè pratti-
 cabili da una parte; e dall'altra, dove
 concorrono molte
 maschere.

*Rosbif, poi Don Perichetto, mascherati, ma
 colla Maschera sul capello.*

Rosb. E' Madama impegnata - -
 sperar mi fà per altro,
 Di poter rivederla.

Ma

naar jeg seer mig om
 med skielmske Dyekast,
 saa vil enhver sige:
 Hvilken en deylig Masque!

(gaaer.)

Solvte Scene

Sabius allene.

Ach nu begynder vi paa nyt igien:
 Donna Flavia gaaer paa Masquerade,
 og har ikke sagt mig noget?
 Og hvem kunde være uden Mistanke?
 Ach J Fruentimmer: Men jeg vil
 og strax gaae hen og masquere mig; og jeg vil
 opdage Hæmmeligheden, i hvad det koster.
 (gaaer.)

Trettende Scene.

Et Torv, med Caffé Boutiquer, som
 man kan gaae ind i, paa den eene Side;
 Og paa den anden Side et Sted hvor
 mange Masquer samler sig.

Rosbif, siden Don Periffetto, masquere-
 de, men med Masquerne paa Sattene.

Ros. Madamen har lovet sig bort: Men
 dog lader hun mig haabe, at jeg
 skulde faae hende at see igien.

Men

Ma dove non mi hà detto - -

(v`a a sedere ad un Caffè.)

Io credo, che per me non senta affetto;

Pazienza - - - Caffettieri Punc reccate.

(vien servito.)

D. Per Oh se scoprìr potessi,
Con chi oggi è impegnata,
Pagherei un Zecchino;
Eh farà col geloso: io l'indovino.

Io veggo ben, che amor non hà per me.

(v`a a sedere all'altro caffè.)

Caffettieri, aqua fresca, e poi caffè.

Poveri uomini! se voi pensate,
Che delle Donne sia fido il cor,!
Se ci credete, se vi fidate,
Poveri uomini! vel dico ancor!

Tutte si dicono di core umano,
Tutte già vantano sincerità;
Ma in confidenza, lo dico piano,
Son tutte piene di falsità.

(vien servito di Caffè.)

SCENA Decima-quarta.

*Fabio. e Paterio mascherati, passeggiando
per la piazza, e detti.*

D. Per (Quello, se non m'inganno, è il Signor Fabio:
(guardandolo con attenzione.)

Dunque non è con lui,)

Pat.

Men hun har ikke sagt mig hvor :::

(Sætter sig ved et Caffe-Huus.)

Jeg troer, at hun ingen Godhed bær for mig;
 Taalmodighed ::: hør Caffe-Skiænkere,

bringer Punsch.

(Han bliver opvartet.)

D. Pe. Oh Kunde jeg kuns opdage,
 med hvem hun i Dag er i Selskab,
 Saa vilde jeg give Zechin. Alah hun er med
 den Faloux: Jeg glætter ret. Jeg seer nok,
 at hun ingen Kiærlighed har til mig.

(Han sætter sig ved et andet Caffe-Huus.)

Caffe-Skiænkere, bringer mig reent
 Vand, og Caffe.

J arme Mandfolk! dersom I tænter,
 at Fruentimmernes Hiertes ere troe,
 So om I troer det, om I forlader
 jer paa dem, saa siger jeg jer endnu
 engang: J arme Mandfolk!

Alle siger, at de har menniskelike
 Hiertes, alle roeser sig af Dyrigtighed;

Men jeg siger saa sagte i

Fortroeltighed, de ere alle fulde af
 Falskhed.

(Han bliver opvartet med Caffe.)

Siortende Scene.

Sabius og Paterio Masquerede, som
 spadserer paa Torvet; Og de forrige.

D. Pe. (Sager jeg ikke Feyl, saa er det Hr. Sabius;
 (Han betragter ham) noye.)

Altsaa er hun ikke med ham.)

Pat. Osservate : Quell' è Don Perichetto.

(piano a Fab.)

Fab. E di là c'è l'inglese.

Pat. Dunque non è con questo; ne con quello.

Fab. Sempre più mi s'intorbida il cervello.
Non importa; Aspettiamo;
Tu in quel Caffè, ed io in questo;
Se passa per di quà con sua sorella,
Facile è, che scopriamo, e questa, e quella.

(Fabio v' a sedere al caffè dove st' D. Per. e Pat.
all'altro.)

SCENA Decima-quinta,

*Vittoria mascherata poi Dna. Flavia masche-
rata da Ortolona, e detti seduti
come sopra.*

Vitt. **P**er non esser scoperte,
Vuole che separate se n'andiamo.
Và ben : ma se troviamo
Un prepotente. chi ci dia di braccio,
Io farei poverina in molto impaccio.
Appresso il Signor Fabio
Voglio andar a sedere.

(v' a sedere.)

Fab. (Donna sola? Capisco le sue brame.)
D. Per (Sola in giro? Fame, e poi fame.)

D. Fl. Donne, è quà l'ortolanella :
Hò lattucca, e ravanelli,

- Pat. See engang: Det er Don Periketto.
(Iagte til Fabio.)
- Sab. Og hisset er Engellmanden.
- Pat. Altsaa er hun hverken med den eene eller med
den anden.
- Sab. Min Hjærne bliver immer mere og mere forvirret.
Det er ligemeget; Lad os bie; Du i hirt
Caffe-Huus, og jeg i dette; Kommer hun her
forbie med hendes Søster, saa bliver det læt,
at kiende baade den eene og den anden.
(Sab. gaaer hen og sætter sig ved det Caffe-Huus,
hvor Don Periketto sidder; Og Paterio gaaer paa
den anden Side.)

Femtende Scene.

Victoria masqueret, siden D. Slavia ma-
squeret som Gærtnerpige, og de forrige,
siddende som forhen.

- Vic. For ikke at blive kiendte, vil hun at vi skal
gaae adskildte fra hverandre. Det er vel nok:
Men ifald vi møder en Næseviis,
som vil følge os under Armen,
saa kom jeg Stakket i en Forvirring.
Jeg vil gaae hen, og sætte
mig hos Hr. Fabius.

(gaaer hen og sætter sig.)

- Sab. (Et eene Fruentimmer? Jeg veed hvad hun
forlanger.)

D. Pe. (Allene paa Touren? Der maa være en ynkelig
Mangel.)

D. Sla. Piger, her er den lille Gærtnerinde:
Jeg har Laduk; Salat, smaa Ræd,
diker,

Dei carcioffoli novelli,
 Endivietta, cicorietta ;
 Chi mi chiama? sono quà.
 Robba fresca, erba novella
 A buon prezzo quì si dà.

(và a federe al Caffè dove è Rosbif.)

D. Per. (Oh che bella mascheretta!)

Rosb. (Il suo canto m'ha incontrato.)

Pat. Ah ch'io sono innamorato,
 Mascheretta, in verità.

D. Per. Oh non perdo l'occasione:
 D'insalata una porzione
 A comprar io vò dilà.

(passa all'altro Caffè.)

Vitt. Voi Signor là non andate?

Fab. Altro adesso hò per la testa.

Vitt. Il caffè non mi pagate?

Fab. Sì (hò capito) con la cesta
 Dei biscotti, già si sà.

(accenna al Caffetiere di servirla.)

Rosb. Punc volete? (a D. Flav.)

D. Fl. Non Signore.

D. Per. Il Caffè?

D. Fl. Bene obligata.

Pat. Se vi fosse cosa grata,
 Il Moscato pagherò.

dikler, unge Erteskoller,
ung Endivien, og ung Cicoree;
Hvem falder paa mig? Her er jeg.
her sælges friske Bahre, og Koraars
grønne Urter, for godt Kiøb.

(Hun gaaer hen og sætter sig ved det Caffe-Huns,
hvor Rosbif er.)

D. Pe. (Hvilken en deylig lille Masque!)

Ros. (Hendes Sang har behaget mig.)

Pat. Ach jeg er i Sandhed ret
forliebt i dem, lille Masque.

D. Pe. Ach jeg vil ikke forsømme Lejligheden:
Jeg vil gaae hisset over, og kiøbe
en Portion Salat.

(Gaaer over til det andet Caffe-Huns.)

Vic. Gaaer de ikke og der over, min Herre?

Sab. Nej, jeg har andet i Hovedet.

Vic. Betaler de ikke Caffeen for mia?

Sab. Jo. (Jeg forstaaer hende.) tilstgemed
Sukkerbrods Kurven, Ja det
forstaaer sig.

(Giver Caffe-Stjænkeren Tegn til at opvarte hende.)

Ros. Vil hun have Punsch?

(Til D. Fla.)

D. Fla. Nej, min Herre.

D. Pe. Caffe?

D. Fla. Jeg er dem forbunden.

Pat. Dersom det behager hende, saa
vil jeg betale Muskat-Biin for hende.

D. Fl. Obligata, Signor, nò.
 Colle Donne, mie Signori,
 Sieti troppo impertinenti.

Rosb. e Pat. (Quella grazia, quegli accenti
 (Mi farian prevaricar.

D. Fl. Troppo facili voi fiete;
 E alle Donne non potete
 Così facili incontrar)
 (s'alza, e vò all'altro Caffè, vicina a Fab.)

D. Per. Rosb e Pat. E' graziosa, è spiritosa;
 Molto bene ella sà far.

D. Fl. Se a tutte, mio Signore,
 (a Fabio.)

Pagate voi il Caffè,
 Riceverò il favore:
 Pagatelo anche a me.

Fab. Si tratta d'un traeretto:
 Negarlo non si può.
 (accenna al Caffetiere di servirla.)

D. Fla. Grazie: mezzo Sorbetto
 In vece io prenderò.
 Ma parmi colle donne
 Che siate troppo austero.

Fab. Da femine non spero
 Mai bene, sempre mal.

D. Fl. Sperar potete amore.

Fab. Dite più tosto inganni.

D. Fla. Men, Tak, min Herre.

Mine Herrer, ere alt for
driftige mod Fruentimmerne.

Ros. og Pat. Den yndighed, den
Sødtalenhed var i Stand til at
forføre mig.

D. Fla. De ere alt for hastige, i at blive forliebte;
Dg med den Hastighed kan de
ikke behage Fruentimmerne.

(Hun reiser sig, og gaaer til det andet Caffe-Huus,
til Fabius.)

D. De. } alle 3: Hun er yndig. og vittig;
Ros. }
Pat. } Dg bær sig ret vel ad.

D. Fla. Dersom min Herre betaler

(til Fab.)

Caffe for alle Fruentimmer,
saa vil jeg og benytte mig af deres
Gunst: Betal den og for mig.

Sab. Sagen kan blive et Par Skilling:
Det kan man ikke afslaae.

(Gior Tegn til Caffe-Skænkeren at opvarte hende.)

D. Fla. Tak: Men jeg vil heller have
en halv Sorbet i dets Sted.

Men mig synes, at de
er alt for barsk mod Fruentimmer.

Sab. Jeg vendter aldrig noget godt,
men altid ondt af dem.

D. Fla. De kan jo haabe Kjærlighed af dem.

Sab. Ja sig hellere Bedragerte.

D. Fl. Tutte non hanno un core!

Fab. Tutte l'avete egual.

(*D. Flavia* bevendo il forbetto *Fabio* la guarda con attenzione.)

(*La voce* - - *la statura* - - -
L'occhio - - *l'anel* - - *la mano* - - -
 Ah non sospetto in vano;
 Ma non vorrei fallar.

(segue a guardarla attento.)

D. Per. Rosb. (Di quà l'nà ricafato;

Pat. (Di là se l'hà pigliato.

(Le femmine al suo peggio

(Si vanno ad attaccar.

SCENA Decima-terza

Modesta mascherata in uomo, e detti.

Mod. **P**er la piazza così vestita
 Mi corre dietro la gente unita;
 Ciascun mi dice: Monsieur, Mon-
 sieur
 Così da uomo pur me la godo
 Ah se potessi trovar il modo!
 Ritornar femmina non vorrei più

(vã a sedere appresso *D. Flav.* e *Fabio* mostra gelosia.)

D. Per.

D. Fla. De har dog ikke alle et Hierte:

Sab. J har det eens alle.

(D. Flavia drifter Sorbetten, imidlertid betragter Fabius hende nøy.)

(Køften . . . Høyden . . .

Dynene . . . Ringen . . . Haanden . . .

Ach jeg troer ikke, at min Mistanke er ugrundet; Men jeg vilde ikke tage Feil.

(Bliver ved at betragte hende nøy.)

D. Pe.) alle 3: Her afflog hun det;

Ros.) Hisset har hun taget derimod.

Pat.) Fruentimmerne binder sig

Alletider til det værste.

Sextende Scene.

Modesta masqueret som en Mandsperson,
og de forrige.

Mod. Alle Folk samler sig, og løber efter mig her paa Sorbet, fordi jeg er klædt saaledes; Enhver raaber: Monsieur, Monsieur; Jeg har ret min Fornøyelse saaledes klædt som en Mandsperson. Ach gid jeg kunde finde paa Maaden at blive det! saa vilde jeg aldrig mere blive Fruentimmer igien.

(Hnn gaaer hen og sætter sig neeb hos D. Flav. og Fabius vüiser sig Jaloux derover.)

D. Per. Di quella maschera quegli è l'amico

Rosb. Così anch'io credo.

Pat. Così anch'io dico.

D. Fl. Venuta a tempo sei in verità.

Vitt. Mia cara maschera, io stò quì sola.
(a Fabio.)

Almeno ditemi qualche parola.

Fab. Andate al diavolo.

(s'alza, e vâ passeggiando con
rabbia.)

Vitt. Troppo bontà.

D. F. e Mod. Mostriam di andarsene, per far
la scena)
(s'alzano.)

Fab. Di pensier torbidi la mente hò piena.
Colei di rabbia mi fà morir.

D. Fl. A lei m'inchino, con permissione - -
(a Fab. affettamente.)

F. ab. (Piu non sopporto) Caro Padrone,
(a Modesta a parte.)

Due parolette quì le hò da dir:
Quella tal maschera fà lei chi sia?

Mod. Non rendo conto a Vossignoria.

Feb.

D. Pe. Dette er denne Masques Ricæreste.

Ros. Det troer jeg og.

Pat. Ja jeg siger det saminc.

D. Fla. Du er i Sandhed kommen ret til pas.

Vic. Min kiære Masque, her sidder jeg allene;
(Til Fabio).

Fortæl mig dog noget.

Sab. Gaae Fanden i Bold.

(reiser sig og gaaer frem og tilbage i
Bredde.)

Vic. De er alt for artig.

D. Fla. og Mod. (Lad os lade som vi gaar, for
at drille ham.)

(De reiser sig.)

Sab. Mit Sind er fuld af forvirrede Tanker.
Hun kommer mig til at doe af Harmen.

D. Fla. Hans Tienerinde; Med Tilladelse . . .
(til Sab. med en forstilt Venlighed.)

Sab. (Jeg kan ikke holde dette længere ud.)

Ricære Herre,
(Til Mod. affides.)

Jeg har et Par Ord at sige Dem:
Beed de, hvem den Fruentimmer
Masque er?

Mod. Det gjør jeg min Herre intet
Regnskab for.

Fab. (Ah me l'imagino: povero me!)
 Tu sei l'amante, forsante ardito!
 Se più ti trovo con quella unito,
 Questo coltello farà per te.

(minacciando Mod. col coltello allo mano.)

Mod. Ajuto! ajuto! non son l'amante.

D. Per. Rosb. Pat. Alto! fermatevi, che cosa è
 stato?

(accorrono tutti in difesa di Mod. che si leva la
 maschera, come ancora D. Flavia, e Vittoria.)

D. Fl. Vitt. e Mod. Che cosa fate? presto tenetelo.

Fab. Orsù lasciatemi.

D. Fl. Oimè vederelo!

Mod. Jo son)
D. Fl. e Vitt. Quest'è) Modesta; dubbio non v'è.

(Che accidente! che sorpresa!

Tutti. (Dello sbaglio affai mi pesa;
 Questa burla è singolar.)

Fab. Son confuso, disperato.

D. Fl. Siete un pazzo indiavolato.

D. Per. Il mio sbaglio perdonate.

D. Fl. Voi con tutte vi attaccate.

Rosb. Io Madama?

D. Fl. Voi pur siete

Troppo facile, a trattar.

Per.

Sab. (Ach jeg indbilder mig det: jeg elænder!)
 Du er hendes Ricarreste, du
 dumdriftige Skælme! dersom jeg
 møder dig nogen Tid med hende,
 jaa skal denne Kniv være for dig.

(han truer Modesta med Kniven i Haanden.)

Mod. Hielp! hielp! jeg er ikke hendes Elskere.
 D. Pe. Ros. Pat. Holdt! stille, hvad er paa
 Færde?

(Alle løber til, for at forsvare Modesta, som tager
 Masquen af, tilligemed D. Flavia, og Victoria.)

D. Fla. Vic. Mod. Hvad gior J? Holder strax
 paa ham.

Sab. Slipper mig dog.

D. Fla. Men ach see dog!

Mod.) Jeg er) Modesta; Og det kan

D. Fla. og Vic.) Hun er)

ingen tvivle paa.

alle: (Hvilken en Hændelse! hvilket uventet
 Tilfælde! Denne Keiltagelse er mig
 tammelig vigtig; Dette var
 et besunderlig Puds.)

Sab. Jeg er forvirret, og fortvivlet.

D. Fla. J er gal og besadt af Fanden.

D. Pe. Tilgiv mig min Fejltagelse.

D. Fla. J hænger jer an til alle Fruentimmer:

Ros. Og jeg, Madame?

D. Fla. De er alt for ligegyldig,
 til at omgaaes med.

Fab. Perdonate - - -

D. Fl. Siete un pazzo.

D. Per. Compatite - - -

D. Fla. Non vi credo.

Rosb. Il mio core - - -

D. Fl. Non lo vedo.

Vitt. Mod.)
e Pat) a 3 lo la godo in verità.

Tutti.

Zitto, Zitto! che la gente
Se ne stà sopra i balconi;
E di un simile accidente
Mormorare si potrà.
Or mostriamo indifferenza;
E cantiamo tutti adesso;
Viva viva il vago fesso,
Che dell'uomo più ne sà.

Fine dell'atto secondo.

ATTO

Sab. Forlad . . .

D. Gle. J er gal.

D. Pe. Dversee . . .

D. Gla. Jeg troer dem ikke.

Ros. Mit Hierte . . .

D. Gla. Jeg seer det ikke.

Vic. Mod. Pat. alle 3: De fornøyer mig
i Sandhed.

alle:

Zus, sagte! der staaer Folk
oppe i Vinduerne;
og kan tale ilde
om denne Hændelse.
Lader os nu viise Eiegyldighed;
Dg lader os alle synge:
Bivat det yndige Kion,
som har større Vittighed en
Mandfolk.

Ende paa den anden Act.

ATTO TERZO.

SCENA Prima.

Sala.

Vittoria sola.

E pur vero, quel detto,
 Parlando delle donne,
 Che, se avvien mai, che ne ferisca amore,
 Ne ferisce il cervel più assai che il core:
 Certo, la mia sorella
 E'ferita al cervello
 Amando il Signor Fabio:
 Se dopo tante prove
 D'esser troppo bisbetico, e geloso,
 Si risolve di farlo alfin suo sposo.
 Ma nò, non crederei,
 Che a tal pazzia si risolvesse lei.
 Ah se un amante avessi, e che imprudente
 In tal guisa egli fosse, in un momento
 Tutto, tutto il mio amore
 Si cangierebbe in odio, ed in furore.

Barbaro troppo oh Dio
 Di gelosia è il tormento!
 Nol provi un sol momento,
 Chi pace vuol bramar.

(parte.)

SCE-

Tredie Act.

Første Scene.

En Sahl.

Victoria allene.

De Ord ere dog sandfærdige, naar der tales om Fruentimmer, Alt: Dersom det hændes nogen Tid, at Elskov saarer dem, saa saarer han altid deres Hiærner farligere en deres Hiærter: Det er vist at min Søster er bleseret paa Hiernen, naar hun elsker Hr. Fabius, og naar hun, efter saa mange Beviiser, er forsikkert paa, at han er alt for sær og Jaloux, dog alligevel endeligen foresætter sig, at tage ham til Mand. Men jeg skulde dog ikke troe, at hun skulde fatte sligt et daarligt Forsæt. Ach dersom jeg havde en Kiæreste, og han var saa ubetænkksom, saa skulde ald min heele Kiærlighed, i et Dyeblik blive forandret til Had, og rasende Breede.

D Gud! Jalousie er alt for stor en Plage. Og den som vil have Sinds Roelighed, maa ønske at han aldrig kommer til at forsøge den et eeneste Dyeblik.

(gaaer.)

Aln.

SCENA Seconda.

Modesta, poi Rosbif, indi Fabio.

- Mod.* **A** qual brutto accidente
 Esposta io mi trovai! nò, mai più certo
 Mi trasformo così; ma chi poteva
 Tal imprudenza mai
 Creder nel Signor Fabio? La Padrona
 E' contro lui sdegnata, ed a tal segno,
 Ch' ordine già mi diede in questo istante,
 Di dar il suo congedo a ogn' altro amante.
- Rosb.* Modesta.
- Mod.* (Oh questo in vero
 Mi rincrete assaiissimo,
 Perchè era generoso.)
- Rosb.* Modesta!
- Mod.* Ah Signor mio,
 Lo sà il ciel, - - - Ma - - -
- Rosb.* Che avvenne?
- Mod.* Le donne - - - -
- Rosb.* Sì - - - -
- Mod.* Voi di già fiete un uomo - - - -
- Rosb.* Bene.
- Mod.* E per conseguenza - - -
- Rosb.* Che?
- Mod.* Avrete già provato - - -
 Cioè - - - voglio dire - - -
- Rosb.* Io già sono annojato,
- Mod.* Signor Rosbif.
- Rosb.* Non posso più.
- Mod.* Ma piano:
 Or dove andate?

Rosb.

Anden Scene.

Modesta derefter Kosbif, siden Sabius

Mod. **H**vilket et hæffeligt og farligt Tilfælde befandt jeg mig udi! Ney, jeg skal vist aldrig mere forklæde mig saaledes; Men hvem skulde have troet, at Hr. Sabius kunde være saa ubesindig? Fruen er ganske vreed paa ham, og det saa hæftigen, at hun i dette Øyeblik har befalet mig, at jeg skal give ham hans Afskæed, frem for nogen anden Elskere.

Kos. Modesta.

Mod. (Oh for denne gjør det mig vist meget ondt, thi han var dog gavmild.)

Kos. Modesta!

Mod. Ach min Herre,
Himlen veed det *~ ~ ~* men *~ ~ ~*

Kos. Hvad er der paa Færde?

Mod. Fruentimmerne *~ ~ ~*

Kos. Ja *~ ~ ~*

Mod. De ere en Mandsperson *~ ~ ~*

Kos. Nu vel da.

Mod. Og følgerigen *~ ~ ~*

Kos. Hvad?

Mod. De har nok allerede erfaret *~ ~ ~*
nemlig *~ ~ ~* jeg vil sige *~ ~ ~*

Kos. Jeg er allerede kiød af denne Snak.

Mod. Herre Kosbif!

Kos. Ney jeg kan ikke længere høre derpaa.

Mod. Men saa sagte:

Hvor gaaer de nu hen?

Kos.

Rosb. A Donna Flavia,

Mod. Oh questo è quello appunto,
Ch' io vi voleva dir - - - - Ma già ch' io
veggo.

Venir il Signor Fabio,
Un momento attendete,
Che feco lui quel ch' io vuò dir, saprete,

Fab. (Ah che la gelosia
(avvanzandosi a poco a poco.)

Troppo mi trasportò. Sicuramente
Donna Flavia farà meco sdegnata ;
E perciò vengo a renderla placata.
Ma sempre quell' inglese, sempre, sempre!
Non lo posso soffrir.)

Mod. Che vi avanzate,
Stò appunto ad aspettar,

Fab. Io son quì pronto.

Mod. Accòstatevi entrambi.

Rosb. Che c' è?

Fab. Perchè?

Mad. Scusate: (predendoli per la mano.)
Voi Donna Flavia amate?

Rosb. Sì.

Mod. Voi non meno?

Fab. E' certo.

Mod. Perchè non sia geloso
L'un dell'altro rivale
Vi fà la mia padrona ogn' uno eguale;
Io per ciò di scusarmi
Con sommission vi chiedo:
Ella vnol, ch'io per lei vi dia il congedo!
Scendete ora le scale!

Ros. Til Donna Slavia.

Mod. Ah det var just det, som jeg vilde
sige dem = = = men da jeg seer
Hr. Fabius kommer, saa maa de bie
et Øyeblik, saa skal de ogsaa faae at viide,
hvad jeg har at tale med ham.

Sab. (Ach Jalousie

(nærmer sig med langsomme Skridt.)
bragte mig alt for viidt, til at overvilde mig.
Donna Slavia er ganske vist vreed paa mig;
Og derfor kommer jeg, for at tilfredsstille
hende igien. Men altid den Engellskmand,
aldrig; Altid! jeg kan ikke liide ham.)

Mod. Jeg staaer just og venter
paa, at de kommer nærmere.

Sab. Her er jeg.

Mod. Gaaer nærmere til hverandre.

Ros. Hvad vil det sige?

Sab. Hvorfore det?

Mod. Jeg beder om Forladelse

(Hun tager dem ved Hænderne.)

De elsker jo Donna Slavia?

Ros. Ja.

Mod. Og de ikke mindre?

Sab. Ja det er sandt.

Mod. Fordi da at den eene Medbeiler en
skal være Jaloux over den anden, saa gjør
min. Erue enhver af dem lige lykkelig;
derfor beder jeg dem ydmygeligen at de
tilgiwer mig: Hun vil at jeg, paa hendes
Begne skal give dem begge deres Afskæed.
Nu kan de kun gaae need af Trapperne,

Che a voi più non rimane, o miei padroni,
Che il poter. passeggiar sotto i balconi.

(parte.)

SCENA Terza.

Rosbif, e Fabio.

Rosb. Eh!

Fab. Ah!

Rosb. Femine!

Fab. Diavoli!

Discacciarne così fuor della porta!

Rosb. Dell' altre ve ne son; non me n'importa?
(parte.)

Fab. E così freddo, freddo
Se la lascia passar! Potessi anch'io
Far almeno lo stesso.
Oh femminile sesso;
Variabile ancor più della Luna;
Sesso incostante al par della fortuna;
Discacciar in tal modo un uom di merito?
Un uomo, qual io sono?
Azion sì rea non può trovar perdono.
Ma, già che così tratta, si dia bando
A quell' amor, che fin adesso hò avuto
Per quell' ingrato cor; e in questo istante
Pensiamo vendicarsi.
Ah se mai sua forella . . . . ella volesse . . . .
Ma appunto eccola qui; voglio parlargli.

SCE.

mine Herrer, thi her er indtet mere for dem
tilbage, end at de kan spadserere neden under
Vinduerne.
(gaaer.)

Tredie Scene.

Rosbif, og Sabius.

Ros. **C**hi!

Sab. Ach!

Ros. Fruentimmerne!

Sab. Diable!

At jage os saaledes paa Døren!

Ros. Aah hvad! der er jo andre; det bryder jeg
mig ikke om.
(gaaer.)Sab. Og dette lader han saa ganske Koldfindigen
gaae over! gid jeg og kunde
gjøre det samme.

O Qvinde-Kion!

mere foranderligt end Maanen; Ja ligesaa
ubestandige Kion som Lykken!

at jage en velfortient Mand saaledes bort?

En Mand, som jeg er?

Saa slet en Gierning kan ey tilgives.

Men, siden hun handler saaledes, saa maa
man forkaste den Kierlighed, som jeg hidindtil
har baaret for det utafnemmelige Hierte; Og
jeg maa strax tænke paa at hævne mig.Ach dersom hendes Søster *** hun vilde ***

Men der kommer hun just, jeg vil tale til hende.

SCENA Quarta.

Vittoria, e detto.

Vitt E' ver, che mia sorella, Signor Fabio,
Si rissolve alla fin di maritarsi?
E lo sposo sarà Don Perichetto?

Fab. Prenda pure chi vuol, più non m'importa;
Ansi, per dirvi il ver, se non sdegnate,
Offro a voi la mia man; e se v'è ignoto,
Qual uomo io sia, e se a me manca il modo,
Di farvi comparire gran Signora,
Inbreve il tutto io vuò spiegarvi or'ora.

Signora, in tutto il mondo,
Chi sono, ogn'un lo sà.
Ci hò bovi, vacche, e pecore,
Cavalli in quantità;
Hò schiavi al mio commando,
Paggi, carrozze, e mute;
Signor di due peninsole,
Padron di sei tenute;
Hò zucchero, ho cacao
Nell' Indie, nel Macao,
E un miglio ancor più in là.

Pensate dunque adesso,
A quel, che far volete;
Lasciatemi; prendetemi:
Vi lascio in libertà.

*(parte.)**Vitt.*

Fierde Scene.

Victoria og de forrige.

Vic. Er det sandt, Hr. Fabius, at min Søster endelig har besluttet at gifte sig?

og at Don Perifetto skal være hendes Mand?

Sab. Lad hende kun tage, hvem hun vil, jeg bryder mig ikke mere derom; Men endog, for at sige dem en Sandhed, hvis de ey fortryder derpaa, tilbyder jeg dem min Haand; Og dersom det er dem ubekjendt, hvad Mand jeg er, og om mig fattes Midler til, at lade dem leve som en stor Dame, saa skal jeg i Korthed udtyde dem det strax paa Tiimen.

Min Jomfrue, i heele Verden

Beed enhver hvem jeg er.

Jeg har Oxer, Køer og Saar,
og Heste i mængde. Jeg har
Slaver under min Befaling,
Vager, Karreter, og mange Spænd
Heste. Jeg er Herre til to Halv-
Der, Ehere til sex Lehngodser,
Jeg har Sukker, jeg har Cacao
I Indien i Macao, Og en
Mül endnu paa hin Siide.

Betænk dem altsaa nu,

paa hvad de vil gjøre;

Lad mig gaae, tag mig:

Jeg lader dem deres frie Valg:

(gaaer)

Vitt. Ben, ben; ci penferò: le condizioni
Da disprezzar non son; ma hò assai timore
Di quell' inquieto, e sì geloso umore!

(parte.)

SCENA Quinta.

Camera con sedie.

Donna Flavia, indi Don Perichetto,

D. Fl. Nò, non farà mai ver, che impunemente,
Dopo tal insolenza, il Signor Fabio
Nel mio cor abbia loco; già a quest' ora
Modesta gli avrà dettò i sensi miei;
E aver amor per lui, nò, non saprei.

D. Per. Adorata signora,
Scusate, iò ve ne priego,
Se non posso un momento
Restar lungi da voi. Ah se sapeste,
Questo mio cor com' è!

D. Fl. Don Perichetto!
M' amate veramente?

D. Per. Ah che mai dite?
Giuro a Cerbero, a Pluto, e a sua Consorte,
Che per voi incontrerei qualunque morte.

D. Fl. Ebben: s' ella è così, quivi possiamo
Discorrerla fra noi.

D. Per. Ben: discorriamo.

D. Fl. Chi è di là? da sedere.

(vengono ferve per avvanzar le sedie.)

D. Per.,

Vic. Godt, godt; Jeg vil betænke mig derpaa:
 Vilkaarene ere ikke ar foragte; Men jeg er
 saa meget bange for hans uroelige og Jaloux
 Sind.
 (gaaer.)

Femte Scene.

Et Kammer med Stoele.

Donna Slavia, derefter Don Periketto.

D. Sla. Nej, det skal aldrig blive sandt, at
 Hr. Fabius, ustraffeligen, efter sig
 Uforskammenhed, skal have nogen Deel i mit
 Hierte; Modesta har nok allerede nu
 sagt ham mine Meeninger;
 Og jeg kan ikke bære Godhed for ham.

D. Pe. Tilbedelige Dame,
 tilgiv, jeg beder dem,
 at jeg ikke et Dyeblik kan være
 langt fra dem. Ach dersom de vidste,
 hvorledes dette mit Hierte er?

D. Sla. Don Periketto:
 Elsker de mig oprigtigen?

D. Pe. Ach hvad siger de?
 Jeg soer ved Cerberus, ved Pluto og hans
 Gemahlinde, at jeg vil gaae i Døden for
 dem, naar det skulde være.

D. Sla. Nu vel da: Naar saa er, saa kan vi her
 tale videre tilsammen derom.

D. Pe. Vel: Lad os da tale.

D. Sla. Er der nogen? Stole.

(Tjenerne kommer for at sætte Stole frem.)

D. Per. Eh nò, non serve:

(predendo una sedia.)

Son io pronto a servirvi.

D. Fl. Ora sedete.

D. Per. Con piacer v' ubbidisco.

(siedono.)

D. Fl. Dunque certa,
Ch'io possa, voi mi dite,
Esser, del vostro amor?

D. Per. Se voi volete,
Io ritorno a giurarlo mille volte.

D. Fl. Basta così, vi credo; ed or risolvo
Di farvi alfin mio sposo; ma pretendo,
Prima che d'altro io tratti,
Accordar seco voi alcuni patti.

D. Per. Patti? bene, spiegatevi.

D. Fl. Due sono: il primo amarmi;
E l'altro, esser discreto.

D. Per. Quanto al primo, è un dovere,
E di osservarlo intendo.
Quanto al secondo poi, per non fallare,
Vi prego di volerlo a me spiegare.

D. Fl. Subito ve lo spiego:
Voglio, con chi mi pare,
Discorrere, e trattar. Voi non dovete
Star là coll' oechialetto
Attento ad ogni moto, ad ogni detto.
Se vado fuor di casa,
Ricerca non dovete, ov' io men vada.
Ne, quando son tornata,
Pretender, ch' io vi dica, ov' io son stata.
(*D. Per.* s'alza.)

D. Per.

D. Pe. *Aah Mey, det gøres ikke nødigt.*
(*Sager en Stuel.*)

Jeg er færdig til at opvarte dem.

D. Fla. *Sæt dem nu need.*

D. Pe. *Jeg adlyder dem med Fornøielse.*
(*De sætter dem.*)

D. Fla. *De siger mig da, at jeg
kan være vis paa
deres Kierlighed?*

D. Pe. *Derksom de vil,
saa tilsværger jeg dem det endnu tuusinde Gange.*

D. Fla. *Det er nok, jeg troer dem; Og nu beslutter
jeg, at tage dem til min Brudgom; Men jeg
paaftaaer, forend jeg handler om andet, at
indgaae nogle Punkter og Vilkaar forst med
dem.*

D. Pe. *Vilkaar? Ja vel, forklar dem.*

D. Fla. *De ere to: det første, at de elsker mig;
Og det andet, er at være roelig og søyelig.*

D. Pe. *Hvad det første er andgaaende, da er det en
Pligt; Og den lover jeg at iagttage. Hvad
siden det andet er andgaaende, saa vil jeg bede
dem, at de forklarer mig det, at jeg en skal tage Seil.*

D. Fla. *Jeg skal strax forklare dem det:
Jeg vil tale og omgaaes med hvem, mig
behager. De bør ikke være altid paa Post
med en Rikkert, og noye passe paa hvert et
Skridt jeg gjør, og hvert Ord jeg taler. Gaaer
jeg ud, saa maa de ikke spørge eller lade
eftersee, hvor jeg gaaer hen; Og de maa ikke
heller paaftaae, at jeg skal sige dem, hvor
jeg har været, naar jeg kommer hjem igen.*
(*D. Per. reysrer sig.*)

D. Per. Eh signora mia cara,
Dev' esser un marito
Cotanto scimunito?
Nò, nò: Voi non avete
Voglia di matrimonio.

D. Fl. Partite forse?

D. Per. Io, nò.

D. Fl. Dunque sedete.

E dite ora ancor voi quel, che volete.

D. Per. Oh! benissimo: Io dico,
Che il trattare, e il discorrere v`a bene,
Allor che sappia anch'io, chi v`a, chi
viene;

Ovver per far esenti

Voi dalla soggezzion, io dagli affanni,
Venga, chi vuol; ma passi i settant'anni.

D. Fl. Che! s'hà da far in casa

(s'alza.

Raccolta d'anticaglie?

Nò, nò, voi non avete
Volontà d'aver moglie.

D. Per. Partite forse?

D. Fl. Io, nò.

D. Per. Dunque sentite;

Non vuò senza ragion far qui una lite:

Se mi amate, s'io v'amo:

Sposiamoci; e l'amore,

Che a formar questa union ci hà persuasi,
I patti egli farà secondo i casi.

Sempre in me voi troverete

Uno sposo di buon core,

Tutto amore, e fedeltà.

D. Pe. Chi min Kiære Frue,
Skal en Mand da være
saa meget undertvungenet og foragtet?
Ney, Ney: De har ikke
Lyst til Egteskab.

D. Fla. Gaaer de maaskee bort?

D. Pe. Jeg, Ney.

D. Fla. Sæt dem da need.

Og siig de og, hvad de vil have.

D. Pe. Ah! meget vel: Jeg siger, at det gaaer
nok an, at omgaaes og tale med andre, naar
jeg kunns og veed, hvem som kommer og gaaer
i Huuset; Eller og for at frietage dem for
Evang, og mig for Bekymring, saa lad der
komme, hvem der vil, men med For-ord,
over Halosfierdsindstuyve Nar.

D. Fla. Hvad! skal vi have en Samling
af Antiquiteter i Huuset?

Ney, Ney, de har ingen Lyst
til at faae dem en Kone.

D. Pe. Gaaer de maaskee bort?

D. Fla. Jeg, Ney.

D. Pe. Saa behager de da at høre; Jeg vil ikke
her uden Aarsag giøre nogen Trætte:
Efterdi de elsker mig, og jeg elsker dem, saa
lad os gifte os tilsammen; Og den Kierlighed,
som har overtalt os til denne Foreening, skal
nok indrette Egteskabs Punkterne efter
Omstændighederne.

D. Pe. De skal altid finde i mig
En Mand, som har et godt Hierte,
fuld af Kierlighed, og Troeskab.

D. Pe.

D.Fl. Sempre voi per me farete
Solo oggetto del mio amore;
E il mio cor a voi farà,

D.Per. Ah mio ben!

D.Fl. Mio sposo amato!

D.Per. Sì, mia vita!

D.Fl. Anima mia!

a 2 Ah giammai la gelosia
Il mio cor tormenterà.

Car^o_a Spos^o_a, vi prometto

La costanza del mio affetto;
Fra due sposi sì amorosi
Più bel patto non si dà.

SCENA ultima.

*Modesta, poi Rosbif, e Fabio con Paterio,
indi Vittoria, e detti.*

Mod. Signora, perdonate,
Io li hò già licenziati;
Ma entrambi ritornati
Chiedono di sentire
Da voi stessa il congedo, e poi partire

D.Fl. Venganopur: l'avranno.

D.Per. Vengano pur: timor più non mi fanno.

Rosb. Madama - - - -

Fab. Donna Flavia - - - -

Rosb.

D. Fla. De skal altid være den eeneste
Person, som jeg vil elske;
Og mit Hierte skal høre dem til.

D. Pe. Ach min Skat!

D. Fla. Min elskte Brudgom!

D. Pe. Ja mit Liv!

D. Fla. Min Siæl!

beg. 2. Ach Jalousie skal aldrig
Plage mit Hierte.

Ricere Brudgom, jeg lover dem
min bestandige Kierlighed. Der
kan ingen deiligere Aftale være
imellem to saa kierlige Brudfolk.

Sidste Scene.

Modesta, siden Rosbif, og Fabio med
Paterio, derefter Victoria, og de
forrige.

Mod. Forlad, Frue,
jeg har allerede givet dem Afsked;
Men de ere begge komne igien, og
forlanger at høre deres Afviisning
af hende selv, og saa vil de gaae.

D. Fla. Lad dem kuns komme: De skal faae den.

D. Pe. Ja lad dem kuns komme: Nu er jeg ikke mere
bange for dem.

Ros. Madame = = =

Fab. Donna Flavia = = =

Ros.

Rosb. Voi siete - - - -

Fab. Io non credea - - - -

D. Fl. Miei Signori, hò capito;
Più mia non sono: io son di mio marito,
A voi nulla hò promesso;
E perciò non restandomi
Obligazione alcuna
Sol vi posso augurar miglior fortuna.

Vitt. Ancor io, Signor Fabio, hò già pensato
A ciò, che mi diceste; ma il mio core
Rissolversi non sà, ed è ritroso,
Di soggiacere a un uom, cha sia geloso.

CORO.

Da ogn' un la Gelosia,
Che desta amor nel petto,
Si chiama solo effetto
Di vero, e fido amor.

Ma essendo così cieca,
E dell'onor tiranna,
Alfine la condanna
Ogni innocente cor.

Fine dell' Opera.

Ros. Hun er vel = = =

Sab. Jeg troede ikke = = =

D. Fla. Mine Herre, Jeg forstaaer hvad de vil sige;
Men jeg er ikke længere min egen: Jeg tilhører
min Mand. Jeg har intet lovet dem;
og altsaa da jeg i ingen Maade er dem
forbunden, saa kan jeg allene
ønske dem bedre Lykke.

Vic. Jeg har og allerede betænkt mig paa det, som
de har sagt mig, Hr Fabius; Men mit Herte
kan ingen Beslutning fatte, og har Vanskelighed
ved at underkaste sig et Jaloux Mandspersons
Sind.

Chor.

Den Jalousie, som Kierlighed
opvækker i hvert Herte,
kalder man allene en Virkning
af en sand og oprigtig Elskov.
Men da den er saa blind,
og saa grum mod Vren,
saa fordømmer tilsidst
et hvert uskyldigt Herte den.

Ende paa denne Opera.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines, but the characters are too light and blurry to transcribe accurately.

151

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines, but the characters are too light and blurry to transcribe accurately.

LA GIANNETTA,

O SIA

L'INCOGNITA PERSEGITATA;

DRAMMA GIOCO SO

PER MUSICA,

DA RAPPRESENTARSI.

NEL REGIO TEATRO.

J e a n n e t t e,

eller

Den fortrængte Ubehiendte;

Et lystigt Synge: Spil,

Sil at opføres

Paa den Kongelige Skueplads.

Oversadt paa Dansk af R. Soelberg.

Kiøbenhavn, 1775.

Trykt hos H. J. Graae, boende i Knabroestræde

ATTORI:

GIANNETTA; Giovine incognita, in casa del Barone, che poi si scopre Beatrice, Sorella di Ernesto.

La Sigra. TERESA TORRE.

IL CONTE ASDRUBALE; Capitano, amante di Giannetta, e Figlio del Baron Colonello.

Il Sr. GIO. BATTISTA RISTORINI.

IL BARON DI FIUME SECCO; Amante di Giannetta

Il Sr. LUIGI PAGNANELLI.

CLARICE; Sua Sorella, ed Amanté di Ernesto.

La Sigra: ELISABETTA ALMERIGI.

IL CONTE ERNESTO, Amante di Clarice.

Il Sgr: JENS MUSTED.

NANNINA; Cameriera di Clarice, Amante di Nardone.

La Sra. FRANCESCA RONZI.

NARDONE; Fattore del Barone.

Il Sr. GIUSEPPE BUFFELLI.

La Musica è del celebre Sr. Pasquale Anfossi.

La Scena si finge nella Terra di Fiume-Secco.

AT-

Personerne:

Jeannette; Et ungt ubekjendt Fruentimmer i Baronens Huus, som man siden opdager at være Beatrice, Ernstes Søster.

Jfr. Theresia Torre.

Greve Asdrubal; Capitain, forelsket i Jeannette, og Søen af Baronens som er Obrist.

Hr. Johan Baptist Ristorini.

Baronen af Fiume-secco; Forelsket i Jeannette.

Hr. Luvig Pagnanelli.

Clarice; Hans Søster, og forelsket i Greve Ernst.

Jfr. Elisabeth Almerigi.

Greve Ernst; Clarices Elskere.

Hr. Jens Musted.

Nanine; Clarices Kammer-Pige, forelsket i Nardone.

Jfr. Francisca Ronzi.

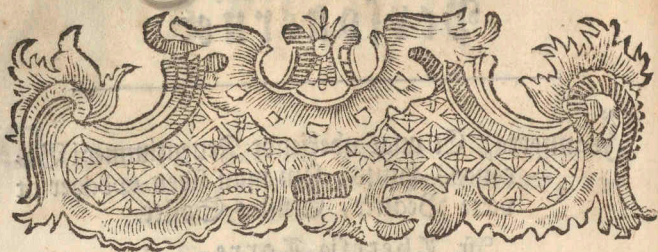
Nardone; Baronens Forvalter.

Hr. Joseph Buffelli.

Musiken er af den berømmelige Hr. Pasquale Anfossi
Skuepladsen forestilles paa Baron Fiume-seccos Gods.

ATTO PRIMO.

SCENA PRIMA.

Cortile corrispondente al Giardino.

Giannetta, Asdrubale, Nannina, e Nardone.

Tutti:

Bel piacere, in questo giorno
Deh rallegra il nostro co. e:
Vieni, vieni, o dolce amore,
Le nostr' alme a consolar.

Gian. Ah Signor, il ciel vi renda

(ad Asdrubale.)

Quel gentil pietoso affetto,
Che per me ferbate in petto,
Ch' io non sò di meritâr.

Asdr. Che beltà! che leggiadria!

Quei begl' occhi spiritosi

Han-

Den første Akt.

Første Scene.

En Gaard som vender ud til Haugen.
Jeannette, Asdrubal, Nannine, og Nardone.

Alle:

Lad en behagelig Fornøjelse, paa denne
ne Dag,

oplyse vore Hjerter:

Kom, kom, o du søde Kjærlighed,
og trøst vore Stæle.

Jeannette. Ach Herre, Himlen skal giengjælde
(til Asdrubal.)

Dem for den artige Forsorg og God-
hed,

som de i deres Hjerter har for mig,
og som jeg ikke veed at fortjene.

Asdrubal. Hvilken Skønhed! Hvilken Yndighed!

De deylige tindrende Pynter

Hanno i rai del Sole ascosi;
Mi fan l'alma in sen brillar.

Nan. Dammi sol, caro mio bene,
(a Nardone.)
Amorosa un' occhiatina;
Che saprà la tua Nannica
Fido il cor per te serbar.

Nar. Datti pace, non sdegnarti;
Il tuo amor più non desio;
Sol Giannetta è l'idol mio,
E lei sola io voglio amar.

Asdr. (Quanto è caro quel visino!)

Gian. (Quanto è caro il mio contino!)

Nard. (Più la guardo, più m'alletta;
Mi fa proprio giubilar.)

Nan. (Ci mancava la Giannetta
Sol, per farmi delirar.)

Tutti. Bel piacere, in questo giorno,
Deh rallegra il nostro core;
Vieni, vieni, o dolce amore,
Le nostr' alme a consolar.

Adr. Cara Giannetta mia,
Le tue dolci maniere, il tuo semblante

Ben

har formørket Solens Straaler,
og kommer mit Hierte til at hoppe
i mit Bryst.

Nan. Giv mig, min kære Skat,
Eteneste kjærliq Duetast; (til Wardone.)
Saa skal din Nannine blive
Bed at elske dig med et oprigtigt
Hierte

Ward. Giv dig tilfreds, bliv ey vreed;
Jeg forlanger ey din Kiærlighed
længere;
Jeannette er allene min Gudinde,
og hende allene vil jeg elske.

Asdr. (Hvor er det lille Ansigt elskværdigt!)

Jea. (Hvor er min lille Greve allertiereste!)

Nar. (Jo længere jeg seer paa hende, jo mere
fornøyer hun mig, ja hun fryder mig
ret inderligen.)

Nan. (Her feilede indtet andet en Jeannette,
For at giøre mit Hovedet forvirret.)

Alle: Lad en behagelig Fornøvelse, paa den-
ne Dag,

Døstve vore Hierter;
Kom, kom, o du søde Kiærlighed,
og trøst vore Stæle.

Asdr. Min kære Jeannette,
dit indtagende Bæsen, og dit Ansigt

Ben dimostrano appieno,
Che racchiudi nel seno
Un non sò che di nobile.

Gian. Ah Signore,
Non mi fatte arrossir; una meschina,
Gioco, e bersagliodell' avversa sorte
Non merta il vostro scherno.

Asdr. Jo schernirti! Perchè?

Nard. (La poverina
Mi fà pietà.)

Nan. (Costei
Fà darmi alle bertuccie;
Vuol esser compatita,
Perche l'amino tutti,)

Asdr. Ah mio bel sole,
Che posso dir? La rara tua bellezza
Tal ferita m'hà fatto entro il mio seno,
Che smanio, ardo, deliro - - -

Gian. E creder posso,
Che un nobile, un guerriero
Abbia core d'amarmi? Eh non è vero.

Asdr. Nobile, ricco, ed un guerrier, qual sono,
Jo sempre t'amerò fido, e costante.
Nò, che in amor non s'avvilisce un core:
Marte fù amante, e fù guerriero amore.

SCENA II.

Clarice, e detti.

Clar. **E**hi Giannetta, Nannina, è questo il modo
Di servire una Dama?

(Ora

viiser nok tilfulde,
at du indeslutter, i dit Hierte,
noget, jeg veed en hvad, som er adeligt.

Jea. Ach Herre,
gør mig en skamsfuld; Et fattigt Barn, som er
en Spøg og en Boldt for Banlykken,
fortiener en deres Foragt.

Asdr. Jeg foragte dig! Hvorfore?

Maad. (Jeg har ret Medynk
med den arme Pige.)

Man. (Hun vil
drive Abespil med mig;
Hun vil ynkes, paa det
at alle skal elske hende.)

Asdr. Ach min deylige Soel,
hvad kan jeg sige? Din siældne Skionhed
har saaledes saaret mit Hierte,
at jeg er uroelig, brænder og raser.

Jea. Og kan jeg troe, at
en Adelsmand, en Krigsmand,
kan have Hierte til at elske mig? Ney det er
en sandt.

Asdr. Som Adelsmand, riig, og Krigsmand, som jeg
er, skal jeg altid elske dig bestandigen og oprigtig-
gen. Ney, et Hierte forneedrer sig en ved Ricer-
lighed: Mars var Elskere, og Cupido har været
Krigsmand.

Anden Scene.

Clarice og de forrige.

Clar. Hey Jeannette, Nannine, er dette en
Raade at opvarte en Dame paa?

Nan. (Ora ci siamo.)

Nard. (Ora si fa sentir.)

Clas. Oh mi consolo,

Caro Signor Contino;

Frastronare non voglio i vostri amori;

Si vede ben, che avete

Lo spirito guerriero, il cor feroce!

In ozio adesso, e al fianco

Di una femmina vile - - -

Asdr. Pregiudizj! Schiocchezze - - -

Gian. (Oh me infelice!)

Nard. (Oh povera Giannetta!)

Nan. Ti sta bene; ci hò gusto.

Gian. Mia Signora - - -

Clar. Taci; v`a via.

Asdr. Fermate:

Giannetta hà da star qui.

Clar. Non son chi sono,

Se adesso non mi vendico.

Giannetta partirà; così vogliò

Asdr. Questo è il vostro piacer, ma non il mio.

Gian. (Povera me! son rovinata.)

Clar. Come!

Questo di piu? Gran tempo

E', ch' io soffro costei: Sì, v'ha sedotto

L'amabile straniera; e ben m'accorgo,

Che per una vil serva

Mi disprezzano tutti. Ah nò, non voglio

Soffrir tanta insolenza, e tanto orgoglio.

Tutte le furie unite

In questo petto io sento,

Che

Nan. (Nu har vi det.)

Nard. (Nu skal vi faa hende at høre.)

Clar. Oh jeg fornøyer mig,
 Fiære Herre Greve;
 Jeg vil ikke forstyrre deres Riærlighed;
 Man seer nok, at de har
 en Krigsmands Forstand, og et haardt Hierte!
 Nu i Leedighed, og ved Siden
 af et nedrigt Fruentimmer = = =

Asdr. Fordomme! Eenfoldigheder! = = =

Jea. (O jeg uhyksalige!)

Nard. (Aah den arme Jeannette!)

Nan. Det skader dig intet; Jeg fornøyer mig derover.

Jea. Min Grevinde = = =

Clar. Tie; Gaae bort.

Asdr. Tie:

Jeannette skal blive her.

Clar. Jeg vil ikke være det, jeg er,
 hvis jeg nu en hævner mig.

Jeannette skal gaae bort; Jeg vil have det.

Asdr. Det er deres Fornøvelse, men ikke min.

Jea. (Jeg usle! det er ude med mig.)

Clar. Hvorledes!

Endnu dette? Det er lang Tid, at jeg har
 maattet taale hende her: Ja, denne elskværdige
 fremmede har forført jer; Og jeg fornemmer nok
 at alle foragter mig for en gemeen
 Tienestepiges Skyld. Ach Ney, jeg vil ikke
 taale saa stor uforstammenhed og Hofmod.

Jeg føler at alle Furierne
 ere forsamlede i dette Brøst,

Che stan per mio tormento
 (A lacerarmi il cor.
 Vittima del mio sdegno,
 Perfida, tu cadrai;
 Superba non andrai
 Del mio schernito amor.

(parte, e feco Nannina, e Nardone.)

SCENAA IIIza.

Giannetta, ed Asdrubale.

Asdr. Avvezzo al fuoco, all' armi
 Al nitrir de' destrieri, ed al rimbombo
 Di cento cannonate
 Tremerò d'una donna? Eh via pensate.

Gian. Signor Conte, le donne
 Voi non le conoscete.

Asdr. Via Giannetta mia cara,
 Discorriamola un poco: Sai ch' io t'amo,
 Ch' ardo, moro per te.

Gian. Son troppe grazie
 Da me non meritate.

Asdr. Anzi meriti tutto; vuò sposarti:
 Voglio farti padrona.

Gian. Oh cosa dice?

Sposare una straniera, e un' infelice?
 (Che stravaganza mai
 Le v'è per il pensiero?
 Voleffe il Cielo, che dicesse il vero!)

og, for at Plage mig,
 sonderriber mit Hierte.
 Du troløse skal falde, som
 et Dffer for min Breedde;
 og du skal ey kunde gjøre
 dig stolt over min foragtede
 Rieerlighed.

(Hun gaar, og med hende Mannine og Mardone.)

Tredie Scene.

Jeannette, og Alsdрубale.

Alsd. Skal jeg, som er vandt til Jlden, til Baaben;
 til Heste-Brindfken, og til Knaldet
 af hundrede Kanon-Skud, være bange
 for et fruentimmer? Jo tænk engang.

Jea. Herre Greve, de kiender
 ikke Fruentimmerne.

Alsd. Ah hvad, min Kære Jeannette,
 Lad os snakke lidet sammen: Du veed at jeg elsker
 dig, at jeg brænder af Rieerlighed, og døer for dig.

Jea. Det er alt for stor Naade,
 som jeg ey har fortient.

Alsd. Evertimod du fortienter alt; Jeg vil ægte dig:
 Jeg vil gjøre dig til Frue.

Jea. Ah hvad siger de?

Blide de gifte Dem med et ubekiendt og et uslyk-
 feligt Fruentimmer?

(Hvilke sælsomme tanker
 har han ikke? Gud Himlen vilde
 at han sagde sandt.)

Asdr. Presto, o cara, dammi la mano.

Gian. Pian piano

Asdr. Così voglio.

Gian. Ah Signor, io son confusa.

Asdr. Non fuggirai.

Gian. Mi lasci; non vorrei - - -

SCENA IVta.

Il Barone, e detti.

Bar. Son servo vostro, e servitor di lei.
(ironicamente.)

Gian. (Me infelice! Il Barone!)

Asdr. (Ci mancava mio Padre.)

Bar. Seguitate;
Che bel gioco è mai quello,
Che quì stavan facendo?

Asdr. Un'esercizio
Insegnavo a Gianetta - - - un'esercizio - -
Che in guerra si costuma.

Gian. (Che invenzione
Ridicola è mai questa.)

Bar. E nella guerra
Si prende per la mano
Così familiarmente?

Asdr. Alla Prussiana,
Pria di dar la battaglia,
Tutti del regimento
Si stringono la destra,
In segno d'amistà.
Lo volete veder? Così si fa.

Afdr. Hurtig, allerkiæreste, giv mig Haanden.

Jea. Sagte, sagte.

Afdr. Jeg vil saa have det.

Jea. Ach Herre, jeg er forvirret.

Afdr. Du skal ikke løbe fra mig.

Jea. Lad mig være; Jeg vilde ikke at = = = =

Fjerde Scene.

Baronen og de forrige.

Bar. Deres Tienere, og hendes Tienere.

(med Spødsshed.)

Jea. (Jeg er uhykkelig! Der er Baronen.)

Afdr. (Her manglede just min Fader.)

Bar. Bliv kun ved;

Hvad er det for en smuk Leeg,
som de her havde føre?

Afdr. En Exercice

som jeg lærte Jeannette = = = en Exercice = = =
som man er vandt til at bruge i Krig.

Jea. (Hvilket et latterligt Opsund
er dette.)

Bar. Og tager man sig

i Krigen saa

fortroelig i Haanden?

Afdr. Paa Preussisk,

førend man leverer Feltslag,

giver alle og enhver af Regimentet

hverandre Hænderne,

til Tegn paa Benskab.

Vil de see det? saaledes gjør man.

Aah

Bar. Eh vâ al Diavolo, sciocco,
Ch' esercizio! Che mani!
Anch' io son ilato in Campo - - -

Asdr. Signor Padre,
Sentite una parola.

Bar. Cosa vuoi?
Sbrigati.

Asdr. In un momento
Concludo il mio discorso, come s' usa
Fra i soldati sul campo: amo Giannetta,
Ve la chiedo in isposa.

Gian. (Con la franchezza sua guasta, ogni cosa.)

Bar. Anch' io con brevità,
Da ufficiale onorato,
Signor Figlio, vi dico,
Che la lasciate star pe' fatti suoi;
Perche Giannetta non è pan per voi.

Asdr. Stelle! Numi! Che sento?
Ahi colpo inaspettato!
Ah destino spietato! Ah caro Padre!
Vedrete un figlio, un Conte.
Un official maggiore
Spasimare, e morire per mal d'amore.

Quel labbro vermiglio
Il core m'accende;
Di Venere è figlio,
Ritratto è d'Amor.

Bar. Ah gaae Fanden i Bold, Dofiner,
Hvad Exercice! Hvad for Hænder!
Jeg har og været i Felten = = =

Asdr. Herre Fader,
hør et Ord.

Bar. Hvad vil du?
Skynd dig med hvad du vil sige.

Asdr. I et Øjeblik slutter jeg
min Tale, som Bruget er
imellem Soldaterne i Feldten: Jeg elsker
Jeannette, og forlanger hende til min Bruud
af dem.

Jea. (Han fordærver alting med sin Uabemund-
dethed.)

Bar. Og jeg, min Søn
vil og, saa vist som jeg er en ærlig Officer,
i Korthed sige Jer,
at I lader hende gaae og skytte sig selv;
Eh Jeannette er ikke for jeres Mund.

Asdr. Himmel! Gud! hvad hører jeg?
Ach uventede Stød!
Ach grumme Skiæbne! Ach kiære Fader!
De vil faae en Søn, en Greve
og en Ober-Officer at see,
som længes og døer af Kiærlighed

Den røde Mund
antænder mit Hjerte;
Den er Veneris Søn,
og Kiærligheds Billede.

Il crudo mio affanno
 Pietade vi desti.
 Non siate il tiranno
 Di questo mio cor.

(parte.)

SCENA Vta,

Il Barone, e Giannetta.

Gian. (Sà il Siel, quanti rimproveri
 Or mi tocca a soffrir.)

Bar. (Voglio spiegarmi,
 E finirla una volta.) Dite un poco:
 Jo chi sono?

Gian. Voi siete
 Un, che in luogo di Padre
 M'accolse, m'educò.

Bar. Saprete ancora,
 Che dentro una locanda
 Da vostri Genitor foste lasciata.

Gian. Sò, che la sorte ingrata
 Conoscer non mi fece
 Dei Genitori miei nemen l'aspetto;
 Ma un Genitor trovai nel vostro affetto.

Bar. Ora v'è ben: l'obbligo vostro è dunque
 D'amarmi; non è vero?

Gian. Con affetto sincero
 V'amerò, finche vivo.

Bar. E se uno sposo
 Jo vi trovassi, un uomo

lad min gruesomme Smerte
 Opvække eder til Medynk.
 Vær en Tyran
 mod dette mit Herte.

(Gaar.)

Femte Scene.

Baronen, og Jeannette.

- Jea. (Himlen veed, hvor mange Bebrejdelser
 jeg nu kommer til at udstaae.)
- Bar. (Jeg vil forklare mig da,
 og engang giøre ende herpaa.) Siig mig engang:
 Jeg, hvem er jeg?
- Jea. De er
 En, som har staaet mig i
 Faders Sted, og opdraget mig.
- Bar. I maa ogsaa vide,
 at I er bleven forladt af
 jeres Forældre i et Herbergerehuus.
- Jea. Jeg veed at den umilde Skiebne
 tillod mig en gang at kiende
 mine Forældre af udseende.
 Men jeg fandt i Deres Godhed en Fader mod
 mig.
- Bar. Det er nu vel da: Det er altsaa jeres Pligt,
 at elske mig; Er det ikke sandt?
- Jea. Jeg vil elske dem med den inderligste
 Hengivenhed, saalænge jeg lever.
- Bar. Og om jeg fandt jer en Mand,
 En Mand, som hverken var

Ne giovane, ne vecchio, un mezzo taglio
D'antico, e di moderno,
Cosa direste?

Gian. Un segno
Saria questo il maggiore
(Che mi potreste dar del vostro amore

Bar. E ben lo sposo è pronto.

Gian. (Ah fosse Asdrubale!)
Signor, deh non vogliate
Tenermi il nome ascoso
Dell' oggetto, che m'ama.

Bar. Jo son lo sposo.

Gian. (Ah m'ingannai!
Sposarlo non fia vero.)

Bar. E ben, che dite?
Inalzarvi dal niente;
Diventar Baronessa?

Gian. Per qualunque accidente io son la stessa,
Serva, o figlia ch' io sia - - -

Bar. Non sei più figlia,
Ne serva; sei mia sposa,
Mia moglie, mia consorte.

Gian. Sarò quella, che fui, sino alla morte.

Come figlia ubbidiente

Quella man vi baccierò;

Come serva rispettosa,

Se son buona a qualche cosa,

Jo fedel vi servirò.

Una misera figliola

Travagliata dal destino,

Caro

for ung eller for gammel, nogenledes imellem
det Gammeldags og det Modens,
Hvad vilde I da sige?

Jea. Det vilde blive
det største Tegn, som de kunde give
mig paa deres Rieerlighed.

Bar. Nu vel da, Brudgommen er funden!

Jea. (Ach gid det var Usdrubal!)
Herre, jeg beder dem, at de en
vil fortie den Persons Navn
for mig, som elsker mig.

Bar. Jeg er Brudgommen.

Jea. (Ach jez bedrog mig! Mey det skal en
blive sandt, at jeg gifter mig med ham.)

Bar. Nu da, hvad siger I?
at ophøve jer fra intet af;
at blive Baronesse?

Jea. Jeg er, i hvad og hendes, altid den samme.
Tienestepige, eller Daatter, i hvad jeg er

Bar. Du er en Datter, en heller
Tienestepige; du er min Bruud,
min Kone, min Egtfælle.

Jea. Jeg skal blive, den jeg har været, tilbøden.

Som en lydlig Datter
vil jeg kysse denne deres Haand;
Som en ydmyg Tieneste-Pige,
vil jeg,
hvis jeg kan være til nogen Nytte,
ttene dem troeligen.
Jeg fattige unge Pige,
er mishandlet af Skæbnen,

Caro Padre, Padroncino, - - -
 Nò, che far di più non sò.
 (parte.)

SCENA VIta.

Il Barone.

E così? che hà deciso?
 Mi vuole, o non mi vuole? Jo non l'in-
 tendo;
 Può esser, che il rispetto - - -
 Ma ripensiamo un poco a quel, ch' hà
 detto.

Sono Pad e, e Padroncino;
 Ma son sposo? Oh questo nò.
 Jo per me non l'indovino;
 Che pensare io più non sò.

(parte.)

SCENA VIIma.

Nardone, poi Nannina.

Nar. **P**er riveder Gianetta
 Qui venni come il vento;
 Chi sà dov' ella sia - - - Son disperato.
 Ohimè quest' importuna
 Sempre mi vien d'intorno;

licere Fader, søde Herre, . . .
 Nej, jeg veed ey mere, hvad jeg
 skal gjøre.

(Hun gaar.)

Siette Scene.

Baronen.

Saa da? hvad har hun besluttet?
 Mon hun vil have mig, eller ey? Jeg forstaar
 hende ikke.

Det kan være, at hun af Hønhagelse . . . .
 Men lad os betænke os igjen liden, paa det
 hun sagde.

Jeg er Fader, og søde Herre;
 Men er jeg Brudgom? Ah Nej
 vist ikke.

Jeg, for mig, kan ikke gættede det;
 Og jeg veed ey længere hvad jeg skal
 tænke derom.

(Gaar.)

Shvende Scene.

Nardone siden Nannine.

Nar. Jeg kom her for at see Jeannette,
 og det saa gesvindt som en Vind;
 Hvem veed hvor hun er . . . . Jeg fortvivlet.
 Hilleman denne hun kommer altid saa
 ubeteilig i Hælene paa mig;

- Vorrei partir - - - -
- Nan.* Nardone, Addio,
- Nar.* Buon giorno.
- Nan.* Dimmi, Nardone mio, che mai t'hò fatto,
Che non puoi più vedermi? e più non
m'ami?
- Nar.* Perche non posso.
- Nan.* Eh dimmi
Più tosto, che non vuoi.
- Nar.* Siben: Non voglio.
- Nan.* Ti sovviene, che un giorno,
All' ombra d'un cipresso,
Fedeltà mi giurasti?
- Nar.* Lo confesso.
- Nan.* Ed or perche, crudete,
Mi discacci così?
- Nar.* Perche tu sola
Allor sembravi bella;
Ma agli occhi miei or non rasembri quella.
- Nan.* Ah tiranno crudel.
- Nar.* Tu puoi dir, quel che vuoi,
Ch' io per farti passar la frenesia,
Con ingiurie, e strapazzi
Sempre ti scaccierò.
- Nan.* Ed io sempre fedel ti seguirò.

Finche l'agnello
Ama l'agnella
Ed il rondone
La rondinella,
Sempre il mio core

Jeg vilde gaae

Nan. Gudsfred, Nardone.

Nar. God Dag.

Nan. Sig mig, min Kiære Nardone, hvad har jeg vel gjort dig imod, at du en kan lide mig længe-
re? Og elsker mig en mere?

Nar. Fordi jeg kan ikke.

Nan. Ej sig mig
snarere, at du en vil.

Nar. Nu da, jeg vil ikke hellere.

Nan Husker du, at du en Dag,
under Skyggen af en Cypress,
Svor mig Troeskab?

Nar. Det tilstaaer jeg.

Nan. Og nu, gruetsomme, hvorfor
jager du mig saaledes bort?

Nar. Fordi du allene den Gang forekom mig
Smuk; men nu synes du ikke
mere den samme for mine Øyne.

Nan. Ach grumme Tyran!

Nar. Du kan sige, hvad du vil,
Eh! jeg skal dog altid, for at fordrive dig
diffe Grillen, jage dig fra mig
med onde Ord og skænden.

Nan. Og jeg vil altid troeligen følge dig.

Saa længe Lammet

elsker sin Mage,

og Han-Svalen

elsker sin Hun,

saar skal altid mit Hierte,

Ad ogni istante
Fido, costante
Per te farà. (parte.)

SCENA VIIIva.

Nardone Solo.

Ah costei m'hà seccato;
Io non ne posso più;
Mi stà troppo sul cor la mia Giannetta:
Quegl'occhi spiritosi,
Quel labbro di rubino - - - è tutta bella;
Ed io sostengo a prova,
Che un'altra come lei, nò non si trova.

Son brillanti le Francesi;
Di buon cor le Veneziane;
Han del pregio le Olandesi;
Son graziose le Toscane;
Le Brittanne, l'Allemanne
Puon con queste garreggiar.

Ma la cara mia Giannetta
Hà una grazia, un certo brio,
Che consola, che diletta,
Che fà tutti innamorar.

(parte.)

SCENE-

hvert Øyeblik,

være dig

troe og bestandigt. (Hun gaar.)

Ottende Scene.

Nardone. allene.

Uah hvor har hun ikke gjort mig Hovedet
Kruuset; Jeg kan ikke mere; Min
Jeanette ligger mig alt formeger paa Hjertet.
De spillende Øyne,
Den røde Mund :: :: Hun er aldeles deylig;
Og jeg skal altid bestaae,
at der ey findes nogen saa deylig som hun.

De Franske Fruentimmer ere muntre;

De Benettianske ere godhiertede;

De Hollandiske ere agtværdige;

De Toskaniske ere yndige;

De Engelse, og de Tydske

kan lappes i Fortienester med de

andre

Men min kære Jeannette

Har en Yndighed, og noget som

falder i Øynene,

som trøster og fornøyer, og hvort

alle maa forliebe sig. (Han gaar.)

Rien

SCENA IXna.

Conte Ernesto indi Clarice.

Ern. E Clarice non viene. Qui dovrebbe,
Secondo il suo costume - - - eccola ; oh
Dei!

Qual funesta caligine
Turba il suo bel sembiante?

Clar. Or vedrò, Ernesto mio, se siete amante ;
Io voglio una riprova
Del vostro affetto.

Ern. Oh cara,
Che non farei per voi?

Clar. Son disperata :
La mia nobil prosapia
E' per cadere in questo giorno.

Ern. Come?
Spiegatevi.

Clar. Giannetta,
Quella sciocca ragazza,
Ignobile, plebea, dal mio germano
E'amata ! e il Genitore
L'ama ancor più del figlio ; io vuò che
adesso

Configliate il Barone
A scacciarla di casa.

Ern. Ohimè ! che dite?
Voi stessa in voi non trovo ; una donzella,
Porla in mezzo alla via?
Scusate : ciò farebbe tirannia.

Clar. Siete un vile, un codardo ; o in questo punto
Giannetta esca di casa,
O ch' io' da miei vassalli

Niende Scene.

Greve Ernst, derefter Clarice.

- Ern.** Og Clarice kommer ikke. her burde hun
 efter hendes Sædvane: See der er hun;
 O Gud! Hvad for en Bedrøvelse har
 forvirret deres denlige Nafsyn?
- Clar.** Nu vil jeg see, min Ernst, om J elsker mig:
 Jeg vil have et Beviis
 paa eders Kiærlighed.
- Ern.** Ach fiære,
 Hvad skulde jeg ey vilde giøre for dem?
- Clar.** Jeg er fortviolet:
 Min adelige Stamme
 er nær ved at gaae under paa denne Dag.
- Ern.** Hvorledes?
 Forklar dem.
- Clar.** Jeannette,
 denne toffede gemene
 og pøbelagtige Pige er elsket
 af min Broder; Og hans Fader elsker hende
 endnu mere end Sønnen; Nu vil jeg at
 de skal raade Baronem, til
 at jage hende uud af Huuset.
- Ern.** Ih hillemaen! Hvad siger de?
 Jeg synes ey at de er ret ved dem selv; En
 ung Pige, skulde man jage hende uud paa
 aldsar Bey? Forlad mig: Det vilde være
 Tyrannie.
- Clar.** J er nedrig og sey; Enten skal i dette Dyeblif
 Jeannette gaae uud af Huuset,
 eller skal jeg lade hende jage bort.

La farò discacciar; e voi pensate,
 Che le Dame si servono alla cieca;
 Ne rifletter conviene,
 Se la cosa va male, o pur va bene.

(parte)

SCENA Xma.

Ernesto Solo.

Ci rifletto ben io; son Cavaliero,
 Sono onorato; e le donzelle oneste
 Debbon esser difese; Ah che il suo spinito
 Altiero, intollerante
 La seduce così. Si soffran pure
 Gli sdegni, e l'ire di sì dolci rai;
 Ma una viltà non si commetta mai.

Non fugge il buon guerriero
 Per vil timor dal campo
 Di mille spade il lampo
 Avvezzo a rimirar.

Ma intrepido, e costante,
 Ad onta della sorte,
 Pieno d'ardir la morte
 Và lieto ad incontrar.

(parte.)

SCENA XIma.

Camera.

Giannetta, poi Asdrubale, indi il Barone
 in disparte.

Gian. Misera! che far deggio?
 Che risolvo? Che penso?

Ah

ved mine Bassaller; Og I maa vilde,
at man maae opvarte Damer med blind
Lydighed; Og en undersøge,
om Tingen gaar ilde eller vel. (Hun gaar.)

Tiende Scene.

Ernst allene.

Det betænker jeg mig vel paa; Jeg er en
Cavallier, jeg er en ærlig Mand; Og skikkelige
unge Piger bør forsvares; Ach hendes stolte
og utaalmodige Sind forblinder
hende saaledes. Man maa nok taale at see
saa denlige Dynes Harm og Breede,
men man maae ingen Nedrighed begaae.

En god Krigsmand, som er
vandt til at see tusinde Raarder
blinke, flyer en bort af Marken
af Feiheid.

Men gaar uforsagt, standhaftig, og
med Glæde doden i
Møde, og det til
Trods for Skæbnen.

Ellevte Scene.

Et Kammer.

Jeannette, derefter Asdrubal, og siden
Baronen assides.

Je. Jeg elændige! Hvad skal jeg giøre?
Hvad skal jeg gribe til? Hvad skal jeg tænke?

Ach

Ah perchè mi conviene
Tollerar tanti affanni, e tante pene!
Almen sapessi, oh Dio!

Se i Genitori miei vivono ancora;
Ah che presenti ogn'ora
Parmi d'averli; e intanto
Orfana, e sola mi distruggo in pianto.
M'ama il Barone, e vuole

Per forza la mia mano; il figlio anch' esso
M'ama, e tenta rapirmi. Ah caro Asdrubale,
Sì fedel ti farò.

Asdr. Vieni, Giannetta,
Vieni, fuggiam di quà.

Gian. Che affalto è questo!
Ah non s'offendan mai
Le leggi d'onestà. Mi meraviglio
Ch' una donzella onesta
Consigliate a fuggir.

Asdr. Senti, Giannetta:
Se tu non vieni, adesso
Fo dar foco alla casa.
Al Barone, a mia sorella;
Poi tramezzo alle fiamme
Ti conduco per forza.

Gian. Ohimè! t'arresta;
Pietà ti chiedo, o caro;
Lasciami, mio diletto,
O trafiggimi il sen, passami il petto.

Deh se ti guida amore,
Lasciami in pace; oh Dio!
Consola il tuo dolore;
Ricordati di me.

Ach hvorfore skal jeg liide
 saa stor Sorg og Kummer!
 O Gud! Gid at jeg i det ringeste vidste
 Om mine Forældre lever endnu;
 Ach mig synes altid at have dem nær
 hos mig; Og imidlertid, maa jeg dog allene,
 som et Fader- og Moderløs Barn, forcere
 mig i Graad. Baronen elsker mig, og vil med
 Magt, at jeg skal give ham Egestabs Løfte;
 Sønnen elsker mig ogsaa, og søger at føre mig
 bort. Ach kiære Asdrubal, jeg skal blive dig troe.

Asdr. Kom, Jeannette,
 kom, lad os flye bort herfra.

Tea. Hvilket et Andfald er dette!
 Ach Erens Love bør aldrig
 overtrædes. Jeg forundrer mig
 over dem, at de raader et skikkeligt
 ungt Fruentimmer til at flye bort.

Asdr. Hør, Jeannette:
 Kommer du ikke, saa skal jeg strax lade
 sætte Ild i Huuset, og indebrænde
 Baronen og min Søster,
 og siden skal jeg med Magt
 føre dig ud igiennem Ilden.

Tea. Jeg usle! Vie dog; O kiære,
 jeg beder dig, at have Medynk med mig;
 Lad mig være, min allerkiæreste,
 eller igiennemboer mit Hierte.

Ach dersom du har Ricerlighed for mig,
 O Gud! Saa lad mig være i Roe;
 Stil dog din Sorg;
 Og huusk paa mig.

- Asdr.* Ferma, Giannetta mia; più non reffillo;
Non hò core che basti,
A vederti partir; son risoluto:
Io qui ti sposo adesso.
- Gian.* Come! E il Padre?
- Asdr.* Il Padre anch' ei t'adora.
- Gian.* Ma senza il suo consenso
Non lo farò giammai.
- Asdr.* T'intendo, ingrata;
Già che morto mi vuoi,
Eccomi a' piedi tuoi;
Mio nume, mia speranza!
- Gian.* (Oh Dei! mi perdo.)
- Asdr.* Volgiti, o cara, al tuo Contino.
- Gian.* Ah forgi,
Caro Asdrubale amato.
- Bar.* Cosa fà in ginochion quel disgraziato?
- Gian.* (Or sì, che son perduta.)
- Asdr.* Anima mia - - - -
- Bar.* Olà: v'adesso fuor di casa mia;
Torna adesso alla guerra.
- Asdr.* Ubbidirò.
(Se padre non mi fosse,
Già l'avrei disfidato.)
- Bar.* Caro Asdrubale amato - - - -
Sì, sì, con queste orecchie
Hò inteso i vostri amori. In quella ca-
mera
Và, ritirati adesso;
Non uscirne mai più: chiusa là dentro
Qual cane alla catena
D'un pazzo amore pagherai la pena.

Udr. Wie, min Jeannette; Jeg kan en længere
 staae imod; Men jeg har en Hierte til
 at see dig reyse bort; Jeg har fattet et Forsæt:
 Jeg vil her strax ægte dig.

Jea. Hvorledes! Og deres Fader?

Udr. Min Fader tilbeder dig og.

Jea. Men uden hans Biesald
 gjør jeg det aldrig.

Udr. Jeg forstaar dig, utaknemmelige;
 efterdi du vil at jeg skal døe,
 saa see mig da her for dine Fodder;
 min Gudinde, mit Haab!

Jea. (O Guder! Jeg er forvirret.)

Udr. Vend dig, o Kiære, om til din lille Greve.

Jea. Ach staae op,
 Kiære og elskede Udrubal.

Bar. Hvad gjør den Dumrian der paa Knæe?

Jea. (Go nu, er det ude med mig.)

Udr. Min Siæl = = = =

Bar. Hey der: Gaae strax ud af mit Huus;
 forsøe dig strax til Krigen.

Udr. Jeg skal adlyde.

(Dersom det ikke var min Fader,
 saa havde jeg allerede fordret ham ud.)

Bar. Kiære og elskede Udrubal = = = =

Go, jo, jeg har hørt jeres Kiærligheds
 Samtaler med disse mine Dren. Gaae hen i
 hiint Kammer, gaa strax af Benen;
 kom aldrig mere ud deraf. Naar du der
 bliver indesluttet som en Hund bunden i Lænke,
 saa skal du betale Straffen for din toffede
 Kiærlighed.

Questi vezzi, questi amori
 A un guerrier non si confanno;
 Tanta smania, tanto affanno
 Signor mio le passerà.
 E voi, cara semplicina,
 Quando chiusa vi vedrete,
 Tante smorfie non farete
 A chi intorno ognor vi stà.
 Non Signor, non mi capacito;
 Sò ben io, quel ch' hò da fare.
 (Presto il fio dovran pagare
 Della lor temerità.) (parte.)

Asdr. Dimmi, cara Gianetta, idolo mio - - -
Gian. Sappi - - - Oh pene! vorrei - - - non posso;
 addio. (parte.)

SCENA XIIma.

Asdrubale solo.

E così tratta il Padre
 Un figlio capitano, ed un par mio!
 E pur sà, chi son io,
 Più fiero d'un Leone, e ad un mio cenno,
 Ad un semplice accento
 Qui si vedrà schierato un regimento.
 Ah che l'ira, e il furore
 Non sò tener più a freno;
 E già mi bolle in seno
 Lo spirito marzial; andrò alle mura,

Dove

Disse søde Ord, og denne Elskovs Snak
 passer sig ikke for en Krigsmand;
 Hans store Sorg og Betyrning
 driver nok over, min Herre.

Og J, kære uskyldige Barn,
 naar t bliver indesluttet,
 saa vil J nok en saa meget
 gjøre jer lækker for dem, som Jer hos.

Ney, Monsieur, jeg lader mig en
 bevæge;

Jeg ved nok, hvad jeg skal gjøre.
 (De skal strax komme til at betale
 for deres Dumdriftighed.) (gaar.)

Udr. Siig mig, kære Jeannette, min Gudinde !!!

Je. De maa viide !!! o Kummer! Jeg vilde !!!
 jeg kan ikke; Farvel. (gaar.)

Solgte Scene.

Udrubal allene.

Og saaledes behandler en Fader
 En Søn, som er Capitain, og en Mand
 som jeg! Og han veed dog, at jeg er
 grummere end end Love, og at man ved et
 Bink af mig, ved et eeneste Ord skal her
 see et heelt Regiment opstillet.

Ach jeg kan en længere
 styre min rasende Breede;

Og den martialske Geist

foger alt i mit Hjerte. Jeg skal gaae hen til

Dove stà la mia bella;
 Appoggierò le scale,
 Salirò per la breccia; e in mezzo all' armi
 Jo rapirò Giannetta;
 Che per beltadè è un' Elena novella,
 Anzi d'Elena istessa affai più bella.

Col rimbombo de'tamburri
 Grave, e lento io marcerò;
 Formerò quì lo squadrone,
 E allo sparro del cannone
 Quelle mura assalirò.
 Sù da bravi, sù corraggio,
 Che il nemico già lontano
 Si rivolge, e freme in vano;
 E Giannetta eccola quà.

Vieni pur bell' idol mio,
 A goder d'un dolce amore;
 E la destra al vincitore
 Porgi, o cara, per pietà.

Ma . . . . son pazzo? dove stà?
 L'hò perduta in sul più bello.
 Giusti Dei, da voi la voglio;
 A levarmi anche il cervello,
 Questa è troppa crudeltà.

(parte)

SCE-

de Mure, hvor min deilige er;
 Jeg skal sætte Stormstiger op til dem,
 Jeg skal stige op igiennem breschen; Og jeg skal
 omringet af Baaben bortsnappe Jeannette;
 som i Skionhed er den anden Helene,
 Ja endog meget smukkere end Helene selv.

Jeg vil komme anmarcherende med
 Udstadighed
 og langsom, ved Rumten af
 Trommer;

Her vil jeg opstille Eskadronen,
 Og, imedens Kanonen affyres,
 vil jeg bestorme disse Mure.

Nu friske, Courage,
 thi Fienden svinger sig allerede langt
 borte, og gør sig forgæves vreed;
 og saa har jeg her Jeannette.

Kom dog min deilige Gudinde,
 at fornøye dig med en sød Kærlighed;
 og giv, o allerkæreste, for Himlens
 skyld, Seyervinderen din Haand.

Men . . . er jeg gal? Hvor er hun?

Jeg har mistet hende, just paa den
 beste Tid.

Retfærdige Guder, J skal skaffe mig
 hende igien!

det er alt for stor en Grumhed at
 ville endog skille mig ved Forstanden,

(han gaaer.)

SCENA XIIIa.

Nannina, e poi Nardone.

Nan. **G**ran rumor v' è per casa;
Credo, che per Giannetta
Vi faranno de' Guai - - - ma vien Nardone
Malinconico anch' esso; in un cantone
Voglio il tutto osservar con attenzione.

Nard. Che barbarie crudel! voler per forza
Che una povera figlia
Stia là dentro ferrata; io non hò core
Di vederla partir; con questa chiave
Quella porta aprirò; mi farò merito
Con la bella Gianetta:
Cercherò sollevarla;
Le asciugherò le lagrime
Sulle care pupille;
E spiegandole appien gli affetti miei
Ella piangerà meco, ed io con lei. *(parte.)*

Nan. Zitto, hò scoperto tutto; adesso vado
A trovar il Baron così mi vendico
Di Nardone, che m' odia.
Così ce lo fò stare,
Senza ch' egli mi possa soverchiare.

(parte.)

SCENA XIVta.

*Giannetta da una parte, indi Nardone
dall'altra.*

Gia. **D**ove vado? tremo tutta;
Sento un gelo per le vene.

Del

Trettende Scene.

Nannine, og siden Nardone.

Nan. Der er en stor Allarm i Huuset; /
Jeg troer, at det vil gaae Jeannette
ilde . . . . Men der kommer Nardone,
han er og ganske melankolff; Jeg vil med
Agtpaagivenhed staae i en Krog og see alting.

Nar. Hvilken en barbarisk Grumhed! At vilde med
Magt, at en stakkels Pige
skal være indelukket der; Jeg har ikke Hjerte til
at see hende reyse bort; Jeg vil med denne
Nøgle lukke Døren op; Jeg vil dermed fortiene
mig den denlige Jeannettes Høvagtelse:
Jeg vil søge at være hende behjelpelig;
Jeg skal tørre Graaden
af hendes denlige Dyne; Og naar jeg
fuldstændigen udtrykker hende min Kiærlighed,
saa vil hun vist græde med mig, og jeg med hende.
(gaaer.)

Nan. Eys, jeg har opdaget alting; Nu gaar jeg,
og søger Baronen; saaledes hæver jeg mig
over Nardone, som hader mig.
Saaledes skal jeg giøre ham det Puds, uden
at han skal faae nogen Bugt med mig igien.
(Hun gaar.)

Tiortende Scene.

Jeannette fra en Side, derefter Nardone
fra den anden.

Jea. Hvor gaaer jeg hen? Mit heele Legem
skælver;

O Himmel! Hav dog nogen Medsynd

Del mio affanno, di mie pene
Abbi, o Ciel! qualche pietà.

Nar. Sù corraggio, non temete;
Quì son io, fatevi core;
La paura, ed il timore
Discacciate per pietà.

Gia. Ma cos' è? voi pur tremate.

Nar. E' opinione; ohibò, pensate.

Gia. Zitto, zitto.

Nar. Cos' è stato?

Gia. Un rumor . . . .

Nar. Lo sento anch' io.

(Ahi che cresce il mormorio !

a. 2. (Ah di me che mai farà?

Nar. Son confuso . . . .

Gia. Son smarrita

Spaventata, s'bigottita;
Voglio andarmene di quà.

Nar. Stà in periglio la mia vita;
Voglio andarmene di quà.

(Entrano da parti opposte.)

SCENA XVta.

Il Barone, indi Nannina . poi Asdrubale.

Bar. Che destino ! che disdetta !

Nò, la cara mia Giannetta !

Non

med min Rummer og med mine
Smerter.

Nar. Kuns frisk Mod, frygt ikke:
Her er jeg, skyd Hertet op;
Dg bortjag ald Angest og Frygt
for Himlens Skyld.

Jea. Men hvorledes er det? I Skælver jo og.

Nar. Det er kuns en Indbildning; Ah jo,
tænk engang.

Jea. Svs, tvs.

Nar. Hvad var det?

Jea. En Allarm . . . .

Nar. Jeg hører den og.

begge: Ach Allarmen tager til!
Ach hvad skal der blive af med mig?

Nar. Jeg er forvirret . . . .

Jea. Jeg er forvildet . . . .

Forbausset, og bestyrset,
og vil gaae min Bey herfra.

Nar. Mit Liv er i Fare;
Jeg vil gaae min Bey herfra.

(De gaaer bort, hver til sin Side.)

Femtende Scene.

Baronen, derefter Nannina, og siden
Asdrubal.

Bar. Hvilken Skæbne! Hvilken Ulykke!
Ney min kære Jeannette,

Ney

Non hò cor di strappazzarla,
Voglio andarla a consolar.
(Và per partire, ed è fermato da Nannina.)

Nan. Fermate; sentite:

(Che caso spietato!)
La bella Giannetta
Così modestina
Così semplicina
Adeffo è fuggita
Col vostro Fattore - -
Ohimè che rancore!
La rabbia, la stizza
Mi stringe la gola;
Neppur la parola
Più posso formar.
(parte in fretta.)

Bar. Ma come? che sento?

(S' accorge non esservi Giannetta.)

Ma dimmi - - dov' è?

Giannetta spietata

Lasciarmi? perche?

(resta immobile.)

Asd. Che rigor, che tirannia!

Ah perchè, Giannetta mia,

Poverina, carcerarla?

Voglio andarla a liberar.

(Mentre vuol partire è fermato da Nannina, che torna di nuovo affannata.)

Nan.

Men jeg har en Hierte til at mishand-
le hende,

Jeg vil gaae hen at trosse hende.

(han gaar, men bliver opholdt af Manine.)

Man. Bler og hører:

(Hvilken en ulykkelig Hændelse!)

Den smukke Jeannette
som var saa ingetogen,
og saa uskyldig,
er nu bortsløet
med deres Forvalter . . . .

Ah hvilken en Harm!

Breede og Forbittrelse

Dyveler mig;

Jeg kan ikke engang
udføre et Ord.

(gaaer hastig bort.)

Bar. Men hvorledes? Hvad hører jeg?

(han mærker at Jeannette er der ikke.)

Men sig mig . . . . hvor er hun?

Gruesomme Jeannette

Vil du forlade mig? Hvorfore?

(bliver staaende ubevægelig.)

Asdr. Hvilken Grumhed, hvilket Tyrante!

Ah hvorfor skal min stakkels

Jeannette saaledes fængsles?

Jeg vil gaae hen og udfrie hende.

(i det han vil gaae bliver han forhindret af Manine,
som kommer igjen bedrøvet.)

Nan. Sappiate, Signore
 (Che fiero accidente!)
 Giannetta la bella,
 La vostra carina,
 Modesta, bonina
 Or or con Nardone
 E'andata, è fuggita;
 Oimè! Per la vita
 Mi sento un tremore
 Che m'occupa il core,
 Che muta mi rende.
 Non Sò più parlar.

(parte in fretta.)

Asd. Ma come? . . . che ascolto?

(s' accorge che Nannina è partita.)

Ma dimmi, . . . dov'è?

Giannetta infedele

Lasciarmi? perche.

(resta pensoso.)

Bar. Andrò a ricercarla.

Asdr. Andrò a ritrovarla.

Bar. Per fiumi, per fonti.

Asdr. Per valli, per monti.

a 2. Si vada . . . ma che?

(s' incontrano.)

Asdr. Signore . . .

Bar. Contino . . .

Asdr. Partita è l'ingrata.

Bar.

Nan. De maa vide, Herre,
 (hvilket græffeligt Tilfælde!)
 Den smukke Jeannette,
 Deres kjære
 skikkelige og gode lille Pige;
 er nu løbet bort
 med Nardone;
 Ach jeg føler en skælsven
 i min hæle Krov,
 som klemmer mit Hjerte,
 og som gjør mig stum:
 Jeg kan ey tale mere.

(Hun gaar hastig bort)

Asdr. Men hvorledes? . . . . Hvad hører jeg?

(han fornemmer at Mannine er gaaet)

Men sig mig . . . hvor er hun?

Troeløse Jeannette, vil du
 forlade mig? Hvorfore?

(bliver staaende i Tanker.)

Bar. Jeg vil gaae hen at opsoge hende.

Asdr. Jeg vil gaae hen, og see at jeg finder
 hende.

Bar. Ved Kloderne, og Kilderne.

Asdr. Paa Biergene og i Dalene.

beg. 2: Jeg maa gaae . . . men hvad?

(de mødes.)

Asdr. Herre . . .

Bar. Lille Greve . . . .

Asdr. Den utaknemmelige er borte.

Ach

Bar. Oimè se n'è andata.
a. 2. Ah forte perversa!
 Si vada a trovar.

SCENA XVIsta.

Clarice poi Nannina e detti, indi Nardone.

Clar. Cos' è mai questo bisbiglio?
 Gran rumore in casa ascolto,
 E mi par vedervi in volto
 Qualche segno di dolor.

Bar. Cara Figlia - - -

Asd. Mia Germana . . .

Bar. La vedeste? - . .

Asd. La trovaste? - . .

a. 2. Mi si fringe in petto il cor.

Nan. Hò saputo, che bel bello
 Sono scesi per le scale,
 Sono entrati pè 'l cancello;
 Ve la dico schietta schietta:
 E' fuggita la Giannetta
 Con Nardone il traditor.

Clar. Da un' incognita plebèa,
 Nò, sperar non si potea
 Che sol prove di viltà.

Bar. Ma frattanto che facciamo?

Asd. A cercarla presto andiamo.

Bar. Ach hun er gaaet sin Vey.

beg. 2: Ach hvilken end ond Sliæbne!

Man maa gaae hen at opsøge hende.

Sextende Scene.

Clarice, og de forrige derefter Nannine,
siden Nardone.

Clar. Hvad er det vel for en Allarm?

Jeg hører et stort Oprør heri Huiset;
Og det synes mig, at jeg af jeres
Ansigt seer Tegn til Bedrøvelse.

Bar. Ricere Datter . . . .

Udr. Min Søster . . . .

Bar. Har de seet hende? . . . .

Udr. Har de opsporet hende. . . .

beg. 2: Mit Hierte er beklæmt.

Nan. Jeg har faaet at vride, at de gandske
sagte ere gaaet ned af Trapperne;
og igiennem Glas-Døren;
Jeg siger dem det reent ud:
Jeannette er undvigtet
med den Forrædere Nardone.

Clar. Af en ubekendt gemeen Pige
kunde man ey haabe andet
end bevissere paa Nedrigbed.

Bar. Men tmidlertid hvad gjør vi?

Udr. Lad os strax gaae og søge hende op.

a. 4. Se la vedo, se la trovo,
Come brutta resterà.
(Entrano per il cancello di mezzo.)

Nar. Tutti mi cercano, (spaventato.)
Tutti s' affolano;
Oimè! che strepito!
Che chiasso orribile!
Cosa farò?
Vorrei nascondermi . . .
Fuggir sollecito . . .
Vorrei deluderli;
che far non sò.

(Mentre irresoluto cerca fuggire, è fermato da Clarice, ed il Barone, che escono dal cancello di Mezzo, e d' Asdrubale che viene dal cancello laterale.)

Bar. Indegno! fermati.

Cla. T' arreستا, o perfido.

Asd. Giannetta rendimi.

Cla. Dove ritrovafi?

Asd. O il cranio all' aria
Saltar ti fò.

Nar. Signori, ascoltino;
Che gli dirò:
Da quella camera
Ella fortì,
Tremante, e timida
Si pose lì;

Sig.

alle 4: Hvis jeg seer hende, hvis jeg finder
hende, aah hvor skal det gaae hen-
de ilde.

(de gaar ind af Døren i Midten.)

Nar. Alle søger efter mig, (bange.)

Alle stimler tilfammen.

Hillemæn! Hvilken Allarm!

Hvilken en forfækkelig Støyen!

Hvad skal jeg gjøre?

Jeg vil skjule mig . . .

Jeg vil strax rømme bort . . .

Jeg vilde narre dem;

Jeg veed ikke hvad jeg skal gjøre.

(Smedens han er tvivlraadig og søger at flye bort, bli-
ver han standset af Clarice og Baronen, som
kommer ud af Døren i Midten, og af Asdrubal
som kommer fra Siden.)

Bar. Vie, du uværdige!

Clar. Staae, du troeløse!

Asdr. Giv mig Jeannette igjen.

Clar. Hvor er hun at finde?

Asdr. Eller jeg skal lade din Hovedskal
springe i Luften.

Nar. Mine Herrer, hører,
hvad jeg vil sige dem:

Al dette Rammer

at hun uud,

skicælvende og angestfuld

og satte sig histet.

Signori, credino,
 Ell' è così.
 Gianetta subito
 Ricercherò.

Nan. Giannetta misera, (affannata.)
 Che fatto barbaro!
 Che precipizio!
 Nella peschiera
 Or si gettò.

R. 5. Oh che accidente è questo!
 Che caso, oh Dei, funesto!
 Che pena, che dolor!

SCENA XVII^{ma}.

Ernesto, Giannetta, e detti.

Gia. Lasciatemi, Signore;
 La vita m' è d'affanno.
 (Ernesto trattenendo Giannetta.)
 Il mio destin tiranno
 Termine al fine avrà.

Ern. Non più, Giannetta mia,
 Cos' è questa pazzia,
 Che disperar ti fa?

Asd.) a. 2. Giannetta eccola quà.

Nan.)
Clar. Perfido, sì, t'intendo. (ad Ernesto.)
 Tutto ben io comprendo.

Ern.

De maa troe det, mine Herrer,
 Det er saaledes.
 Jeg skal strax
 opsøge Jeannette.

Nan. Den arme Jeannette, (Kummerfuld.)
 Hvilken en gruesom Skæbne!
 Hvilken en Ulykke!
 hun fastede sig nu
 i Fiskeparken

alle 5: Ach hvilken et Tilfælde er dette!
 Hvilken en bedrøvelig Hændelse, o
 Gud!
 Hvilken en Sorg og Jammer!

Syttende Scene.

Ernst, Jeannette og de forrige.

Jea. Lad mig være, min Herre;
 Livet er mig en Byrde.

(Ernst som holder fast paa Jeannette.)

Min tyranniske Skæbne
 skal dog endelig faae Ende.

Ern. Nej, min Jeannette,
 Hvad er det for et Galenskab,
 som sætter dig i forvibvelse?

Asdr.)
 Nan.) begge: See der er Jeannette.

Clar. Troeløse, jo, jeg forstaaer dig. (til Ernst.)
 Jeg forstaaer det altsammen.

Ern. Nell' onde la meschina
Volea gettarsi ardita;
Jo gli salvai la vita
Per atto di pietà.

Bar. Dimmi, perchè spietata
Fuggisti col fattore?

Clar. Dimmi, perchè trovata
Tu fosti con Ernesto?

Asd. Dimmi perchè con questo,
Perfida, te n' andasti?

Nar. Dimmi, perchè lasciasti
Sì bella compagnia?

Gia. Dirò le mie sventure - - - - -
Dirò, che la mia sorte - - - - -
Ah fiera tirannia!

Lasciatemi parlar,

Bar. Che vuoi dir? - - - -

Gia. Che rea non sono,

Clar. Non v' è scusa - - - (ad Ernesto)

Ern. V'ingannate. (a Clarice.)

Asd. Infedel! - - - - (a Giannetta.)

Gia. Sono innocente.

Bar. Il fatter - - - -

Nar. Non è ver niente:

Una afflitta sventurata

Volle il cielo liberar.

Gia. Caro Asdrubale - - - -

Ern. Den arme Pige var paa Bæne
 med at kaste sig i Vandet;
 Jeg frelste hendes Liv
 af Medynk.

Bar. Siig mig, hvorfor, gruesomme
 Løb du bort med Forvalteren?

Clar. Siig mig, hvorfor blev
 du funden allene med Ernst?

(alle til Jean.)

Uldr. Siig mig, troeløse, hvortore
 Løb du bort med ham her?

Nan. Siig mig, hvortore vilde du
 forlade saa godt et Selskab?

Jea. Jeg skal sige dem mine Ulykker . . .
 Jeg skal sige dem min Skæbne . . .
 Ach gruesomme Tyrannie!
 Lad mig dog tale.

Bar. Hvad vil du sige? . . .

Jea. Alt jeg er uskyldig.

Clar. Nej der er ingen undskyldning. (til Ernst.)

Ern. De tager Fejl. (til Clarice)

Uldr. Du utroe . . . (til Jeannette.)

Jea. Jeg er uskyldig

Bar. Forvalteren . . .

Nan. Det er slet ikke sandt.

Himlen har villet befrie
 en ulyksalig og undertrykt.

Jea. Klære Uldrubal . . .

Asd. Ti scosta.

Gia. Deh Signor - - - - (al Barone.)

Bar. Più non ti sento.

Gia. Per pietà del mio tormento,

Ah svenatemi, uccidetemi;

Non mi fate più penar.

Tutti Oh che fiera confusione!

Più ci penso, men l'intendo;

Non capisco, non comprendo

Come avrà da terminar.

Fine dell' Atto Primo.

ATTO SECONDO.

SCENA PRIMA.

Appartamenti.

Barone, indi Asdrubale, poi Clarice.

Bar. **(C**he caso stravagante!)

Asdr. (Amar Nardone?
E pospormi così?)

Bar. (Fuggire insieme
Con un servo? un fattore?)

Asdr.

Ufdr. Gaae af Beyen.

Jea. Jeg beder dem, min Herre . . .

(til Baronen.)

Bar. Jeg vil ikke høre dig mere.

Jea. Hav Medynk med min Plage,

Uch dræber mig;

Lad mig en plines længere!

alle: Nah hvilken en græffeltig Forvirring!

Jo mere jeg tænker derpaa, jo
mindre forstaar jeg det;

Jeg kan ey begribe hvorledes
dette vil falde uud.

Ende paa den første Act.

Anden Act.

Første Scene.

Bærelser.

Baronen, derefter Ufdrubal, siden Clarice.

Bar. (Hvilken en udsædvanlig Hændelse!)

Ufdr. (at elcke Kardone,
og saaledes kaste Brag paa mig?)

Bar. (Løbe bort med
en Berient? Med en Forvalter?)

Asdr. (Questa bricconeria mi stà ful core.)

Clar. Che fà la bella incognita?

L'Elena combattuta? chi di voi due

Aspira ad ottenere

Un tesoro sì bello?

Bar. (Come? Asdrubale è li?)

Asdr. (Mio Padre è quello!)

Bar. Vi credevo nel campo

Con la spada alla mano.

Asdr. Aspetto gli ordini

Del consiglio di guerra.

Cla. Anzi attendete

Gli ordini di Giannetta: giuro al cielo

Se d' amar non lasciate

Una donna sì vile,

Che il proprio, e il nostro onor pone in
periglio,

La sbranerò.

Bar. Sentite Signor figlio,

Hà ragione Clarice.

Clar. E voi, ch' esempio

Dovreste dar, voi pure

Vi lasciate sedur da una straniera;

Che vi mancano forse

Dame di rango, nobili, e leggiadre?

Asdr. Sentite, signor Padre,

Questo è un fatto, che merta riflessione.

Clar. Una che vi pospone

A un fattorello vile, non è degna

De' vostri affetti; risolvete al fine,

E pensateci bene.

Ch' io non vuò per Madrigna, o per cognata

Una donna trovata

Udfr. (Dette Skielmsstykke ligger mig ret paa Hjerte.)

Clar. Hvad bestiller den smukke Ubekjendte?
Denne omtrufstede Helene? Hvem af jer to
trakter efter at erlange
saa smukt et liggende Fæe?

Bar. (Hvorledes? Udfrubal er her?)

Udfr. (Det er min Fader!)

Bar. Jeg troede at du var i Feldten
med Raarden i Haanden.

Udfr. Jeg venter efter Ordre
fra Krigs-Raadet.

Clar. Nej, tværtimod, i bier efter Ordre fra
Jeannette: Jeg svær ved Himmelen,
at dersom Jey lader af at elske
et saa nedrigt Fruentimmer,
som sætter baade jeres egen og vores Ære
i Fare, saa skal jeg dræbe hende.

Bar. Hør, min Herre Søn,
Clarice har ret.

Clar. Og de, som burde foregaae os
med gode Exempler, de lader sig jo selv
forføre af et fremmet Fruentimmer;
Mangler dem maaskee
deylige og adelige Damer?

Udfr. Ja hør min Herre Fader,
denne er en Sag, som fortjener at overvejes.

Clar. En, som tilfidesætter jer,
for en lille gemeen Forvalter, er ikke jeres
Riærlighed værd; Fatter dersfore en endelig
Slutning, og betænk jer vel,
at jeg hverken vil have, til Stedmoder, eller
til Svogerfke, et Fruentimmer, som er

In mezzo d'una via,
Che non si sà nemen, chi mai si fia,

Nò, che soffrir non voglio
In faccia mia l' indegna;
Nò, che cotanto orgoglio
Non voglio sopportar.

Troppo mi muove all' ira
Pensando al vostro onore;
E come un tal amore
Vi faccia delirar. (parte.)

SCENA IIIda.

Il Barone, ed Asdrubale.

Asdr. Dunque che si risolve?

Che si fà di Giannetta?

Bar. In quanto a me

Non ci penso mai più.

(Così non ci pensassi!)

Asdr. Jo l' abborrisco;

Non la posso soffrir, (Anzi non posso

Viver senza di lei.)

Bar. Si pensi, Asdrubale,

A una cosa, che degna

Sia di due militari; a voi ne lascio

Tutta la cura: or voi pensate intanto,

In così dubbio affare,

Qualche nuovo espediente militare.

(parte.)

SCE-

funden midt paa en Ben,
og som man ikke engang veed hvem er.

Ney, jeg vil ikke taale, at see
den uvoerdige for mine Dyne.

Ney saa stor Hofmod
vil jeg ikke lide.

Jeg ærgrer mig alt formeget

Naar jeg tænker paa jeres Ære;
Og hvorledes slyg en Kærlighed
kan bringe jer i Kaserie. (Gaaer.)

Anden Scene.

Baronen, og Asdrubal.

Asdr. Hvad skal man da gribe til?

Hvad skal der blive af med Jeannette?

Bar. Jeg, hvad mig angaaer,
tænker aldrig mere derpaa.

(Gid jeg kunns saa sandt ikke tænkte paa hende!)

Asdr. Jeg har Afstye for hende;

Jeg kan ikke lide hende. (Jeg kan tværtimod
ikke leve uden hende.)

Bar. Asdrubal, man maa betænke

sig paa noget, som kan være to
militaire Personer anstændigt; Jeg overlader
jer at have ald Omisorg dermed; Optænk nu
imidlertid et militairt Middel, i denne
saa tvivlsraadige Sag. (Gaaer.)

Ære

SCENA IIIza.

Asdrubale solo.

L'espedito più bello
 Saria, ch'io la sposassi: In guerra viva
 Si farebbe così; ma, s'è infedele,
 Cosa me n' hò da far? Donna crudele!
 Eppure a ben pensarvi, ah che non posso
 Immaginarvi mai, che la Gianetta
 Infedele mi sia; nel core io sento
 (Ch' incapace ella sia d'un tradimento.

Di lei mi parla amore,
 Anche tra l'aure, e l'onde;
 Di lei Eco risponde,
 Che l'idol mio sarà.

(parte.)

SCENA IVta.

Nannina, poi Nardone.

Nan. Gran disturbi ci sono in questa casa,
 E tutti per Giannetta; ah che lontana
 Vorrei che se n' andasse, e che la pace
 Si godesse una volta. Ma ecco appunto
 Nardone, che qui viene.

Nar. E' un' ora, che girando
 Vado di quà, e di là,
 Per ritrovar Giannetta - - - ah non vorrei,
 Che succeder m'avesse - - - è qui costei;
 Pettegola; insolente.

Nan.

Tredie Scene.

Asdrubal allene.

Det smukkeste Middel
 blev, at jeg egtede hende: I en rigtig Krig
 vilde man bære sig saaledes ad. Men dersom
 hun er utroe, hvad skal jeg da giøre med
 hende? Grumme Fruentimmer! Og dog at
 betænke det ret, ach saa kan jeg dog aldrig
 indbilde mig, at Jeannette er mig utroe;
 Jeg føler i mit Hjerter, at hun ikke er i
 Stand til at begaae et Forraderie.

Kierlighed taler for hende til mig
 baade i Lusten og i Bandet;
 Eco svarer om hende
 at min Gudinde skal blive mita troe.
 (gaaer.)

Fierde Scene.

Nannine, siden Nardone.

Nan. Her er en stor Forvirring i Huuset,
 og alt for Jeannettes Skyld; Ach jeg vilde,
 at hun vilde gaae langt bort herfra,
 og at man engang kunde nyde Fred og
 Roelighed. Men see der
 kommer just Nardone.

Nar. Det er en Time, at jeg gaar
 hisset og her, og søger efter
 Jeannette = = = Ach jeg vilde ikke
 at der skulde hendes mig = = = see her er
 hun den uforskammede Sladerhank.

Nan. A me?

Nar. Vedete;

Or fá la modestina.

Nan. Che t' hò fatto?

Nar. Per te poco hà mancato,

Che non fossi accoppato: al diavol vanne,

Nan. Si Signor, me n'andrò; solo una cosa

Avvisar ti volea.

Nar. Non me ne curo.

Nan. Ma se succede poi

Qualche morte, o disastro,

Io mi chiamo di fuori - - - addio - - -

Nar. Che dici?

Aspetta.

Nan. Cosa vuoi?

Nar. Che disastro? che morte?

Spiegati.

Nan. Non saprei;

Sò però che il Padrone, ed il Contino

Han concertato insieme,

Di farti oggi ammazzar. Nardone mio,

Un uomo ch' è avvisato,

Salvato si può dir! ti lascio - - -

Nar. Ah Senti:

Non partir, che disdetta!

Nan. Tu dei lasciar Giannetta,

Se ti è cara la vita; e mai più in viso

Dei guardarla: m'intendi?

Nar. Lo farò.

Mai più la guarderò.

Non la farò passar per il pensiero.

(Mi giova dir così, ma non è vero.)

- Nan. Siger du det til mig.
- Nar. Ja see engang:
Du vil du giøre dig hellig.
- Nan. Hvad har jeg da giørt dig?
- Nar. Der fattedes kuns lidet i, at jeg
havde blevet slaaet ihjel for din Skyld: Gaae
Fanden i Bold.
- Nan. Ja, min Herre, jeg skal gaae; Jeg vilde
kuns allene vare dig ad om en Ting.
- Nar. Jeg bryder mig intet om at vide det.
- Nan. Men om der hændes siden en Ulykke, eller
nogen bliver dræbt, saa er jeg
uden for det = = = farvel
- Nar. Hvad siger du?
hie her.
- Nan. Hvad vil du?
- Nar. Hvad for Ulykke? Hvad for Mord?
Fael reent ud.
- Nan. Jeg kan ikke viide det. Dog veed jeg,
at Hosboden og den unge Greve har
overlagt med hverandre, at lade dig myrde
i Dag. Min fiære Nardone, et Menneſke,
ſom er blevet advaret, kan man næſten falde
frelſt; Jeg forlader dig = = =
- Nar. Ah hör:
gaae ikke bort; Hvilken en Ulykke!
- Nan. Du skal forlade Jeannette,
derſom du har dit Liv kiært; Og du bør aldrig
ſee mere paa hende: Forſtaaer du mig?
- Nar. Det vil jeg giøre.
Jeg ſkal aldrig mere ſee paa hende;
Jeg vil ikke tænke paa hende. (Jeg er nødt
til at ſige ſaaledes, men det er ikke ſandt.)
- E
- Ach

Nan. Oh se così farai, potrò sperare,
Che ritorni ad amarmi.

Nar. Sicurissimo.

Nan. E Sarai mio?

Nar. Certissimo.

(Voglio tutto abbonar.) Ma tu procura
Di parlare al Barone.

Nan. Non dubitare:

Fidati pur di me - - - ma - - oh Dio! ne-
meno

Mi guardi in faccia? alfin de' fatti poi

Tanta brutta non sono; e tu ingrataccio,

Or mi lasci partir, senza pur darmi

Un' occhiata amorosa;

Senza dirmi una dolce parolina.

Nar. (Fingere mi convien.) Senti Nannina.

Dirò, che quel ciglio

Hà un' aria d'impero,

(E' pazza, se crede;

Ch' io dico davvero).

Che il cor infelice

Domanda pietà.

(Il labbro lo dice,

Ma il core non già.)

Dirò, che sei bella,

Più bella di Flora;

Dirò, che l'Aurora,

Il sole, la Luna,

Che Donna nessuna,

Più bella è di te.

(Che

Nan. Ach dersom du gjør det, som vil jeg kunde haabe, at du vil igien elske mig.

Nar. Jo ganske sikkerligen

Nan. Og du vil være min.

Nar. Ja ganske visseligen.

(Jeg vil give efter i alle Ting.) Men see du til at du taler med Baronen.

Nan. Frygt du kuns en:

Forlad dig kuns paa mig = = = Men, o Gud!

Du seer ikke engang paa mig? Jeg er dog endeligen og overalt ikke saa grim; og du utaknemmeelige, du lader mig gaae fra dig, uden at give mig endog et kærligt Dyekast; og uden at sige mig et eneste sødt Ord.

Nar. (Jeg maa forstille mig.) Hør, Naunine.

Jeg vil sige, at dine Dyne

Har noget Majestetisk i sig;

(Hun er gal, om troer, at jeg siger det for Alvor.)

Alt mit ulykkelige Hierte beder om Medynk.

(Munden siger det,

Men Hiertet ikke.)

Jeg vil sige, du er smuk,

Ja deylligere end Flora;

Jeg vil sige, at Morgenrøden,

Solen, Maanen, Ja

ingen Fruentimmer

er smukkere end du.

(Che diavolo dico,
Se vero non è?)

Nan. Se amor mi prometti,
Se fido farai,
Nannina vedrai
Languire per te.

Nar. (Per fogno nemeno
Mi passa in pensier.)

Nan. (Commincia nel seno
Quest' alma a goder.)

SCENA Vta.

Luogo remoto di antiche ruine.

Asdrubale, poi *Giannetta*, indi
il *Barone*.

Asdr. Ah che pur troppo è ver!, per quanto
intesi,

Ch' infedele è Giannetta.
Ebben tutto si faccia,
Per levarmela alfine dalla mente.
Ohimè! ch' ella già viene.
Si fugga, - - - oh Dei! - - - non posso - -
Mi si piegan le gambe.

Gian. Anima mia - - -

Asdr. (Vorrei partir, ne sò trovar la via.
Fingiam di non vederla.)

Gian. Una parola
Si concede anche ai rei;
Deh ascoltatevi almen. qual è il delitto?

Asd.

(Hvad Dievelen siger jeg?

Det er jo ikke sandt.)

Nan. Dersom du lover at elske mig,
Dg vil bltve mig bestandig,
saa skal du see Nannine skal
elske dig inderligen.

Nar. (Jeg er ikke engang i Stand til
at tænke derpaa i Dromme.)

Nan. (Min Siæl, og mit Hierte begynder
nu at fryde sig.) (De gaær.)

Femte Scene.

Et ode Sted med gamle nedfaldne
Bygninger.

Asdrubal, siden Jeannette, derefter
Baronen.

Asdr. Ach det er alt for sandt, saavidt som jeg
hørte, Jeannette er utro.

Belan da, jeg vil giøre alting,
for at slaae hende ud mine Tanker.

Hillemæn! Der kommer hun alt. Jeg maa
undflye === O Gud! === Jeg kan ikke ===
mine Been sægner under mig.

Je. Min Siæl ===

Asdr. (Jeg vilde gaæ, og jeg kan ikke finde Beyen.
Jeg maa lade som jeg ikke seer hende.)

Je. Det tillades endog de strafværdige at tale
et Ord; jeg beder, hør mig dog i det ringeste.
Hvad er min Forbrydelse?

- Asd.* Un' incostante
Non v'è ne pure intesa; andate.
- Gian.* Parto;
Ma benche discacciata
Fedele vi farò.
- Bar.* Vieni meco, Giannetta; hò risoluto.
- Gian.* Fermatevi; da me che pretendete?
- Bar.* Non si fanno ricerche ad un] Padrone.
- Asd.* Che tenta il Genitor?
- Gian.* Voglio saperlo.
- Bar.* Eh via, che lo saprai.
(O fedele, o infedele.
Vuò subito sposarla.) Andiamo.
- Gian.* Ingrato!
Giacchè non mi diffendi,
Mi diffendo da me: vi basti ormai,
Di avermi sì vilmente
Oltraggiata, e avvilita; di qual colpa
Mi volete punir? s' insultan dunque
Le donzelle onorate? Si maltrattano,
Senza ne pure udirle? Eccovi il petto;
Feritemi, uccidetemi; qual vissi,
Libera, e senza macchia
Voglio almeno morir - - - ma voi tacete?
Che vi manca il corraggio? rispondete.]

SCENA VIa.

Clarice, Nannina, indi Nardone, e detti.

Clar. Son uomini, o son statue?

Nan. Ah, ah, che bel piacere.

Si paga un foldo, a chi li vuol vedere.

(Pover-

Udr. En ubeständig bør ikke engang at anføres; Gaa

Jea. Jeg gaaer da;

Men omstændigt jeg bliver bortjaget, saa
skal jeg dog blive dem troe.

Bar. Kom med mig Jeannette; Jeg har fattet et
Forsæt.

Jea. Vie dog; Hvad vil de mig?

Bar. Man forlanger aldrig Regnskab af sin Husbonds-
bonde.

Udr. Hvad har min Fader i Sinde?

Jea. Jeg vil viide det.

Bar. Ah hvad, du skal nok faae det at viide.
(Enten hun er troe eller utroe, saa vil jeg
strax egte hende.) Lad os gaae.

Jea. Utafnemmelige! Efterdi du ey forsvarer
mig, saa vil jeg selv forsvare mig: Lad det
nu være jer nok, at, have mishandlet, og
fornedret mig paa saa slet en Maade; Hvad
Forsælse vil i straffe mig for? Skal skikkeilig
Piger saa voldsom overfaldes? Skal de ilde
behandles, uden at man vil høre dem? See
her da, her er mit Bryst; Stød til, dræb
mig; Jeg vil i det ringeste doe frie, og uden
Plet paa min Hæder, som jeg har levet i. Men
i tier? Feyler I Noed? Svar.

Siette Scene.

Clarice, Nannine, og de forrige, derefter
Nardone.

Cl. Cre de Mennecker eller Støtten?

Nan. Haha-ha, hvilken en smuk Fornøvelse.
man skulde tage to Skilling af enhver som
vilde see dem.

Asdr. (Poverella! è innocente.)

Bar. (Offesa a torto
Hà ragion di sprezzarmi.)

Nar. (Vuò sentire ancor io.)

Clar. Vieni Nardone,
Ecco qui la tua bella. Il vostro caro
Sospira per vedervi; andate, andate.
Giannetta, a consolarlo.

Gian. Io lo ringrazio
Dell' amor, ch' hà per me; l'unico è in terra,
Ch' abbia di me pietà.

Asdr. (Che sento! Ah ingrata!
Smanio, fremo di sdegno.)

Bar. (A divorarmi
Torna la gelosia. Sì, che l'adora,
E perciò mi disprezza)

Clar. E voi contenti
Ve ne state ad udirla?

Asdr. (Io resto attonito.)

Bar. (Svergognato qui resto)

Gian. (Ah destino crudel! che giorno è questo?)

Nar. Signore; un' innocente
Non mi par che sia degna,
Di soffrir tante ingiurie.

Bar. E' vero, è vero:
Mi son disingannato; sì, Nardone,
Giacche l'amante, e il diffensor voi siete,
Voi, per comando mio la sposerete.

(parte)

Nar. S' hai voglia di morir,

Nar. Non son sì pazzo,

- Afdr. (Den stakkels Pige er uskyldig.)
 Bar. (Jeg har fortorneret hende ubilligen, og hun
 har Marsag, til at foragte mig.)
 Nar. (Jeg vil og høre hvad her passerer.)
 Cla. Kom, Mardone, her er din
 deylige. Jeres Kiæreste sukker efter at
 see jer igien; Gaae, gaae,
 Jeannette, og trøst ham.
 Jea. Jeg takker ham for den Kiærlighed,
 som han har for mig; Han er den eeneste
 paa Jorden, som har Medynk med mig;
 Afdr. (Hvad hører jeg! Ach utaknemmelige!
 Jeg raser, ja jeg smyser af Brede.)
 Bar. (Galousie begynder igien at någe
 mig. Ja, hun tilbeder ham.
 og derfor foragter hun mig.)
 Cla. Og I staar her med Fornoyelse
 og hører paa hende?
 Afdr. (Jeg er ganske forvirret.)
 Bar. (Jeg staaer her ganske skamsfuld.)
 Jea. (Ach grumme Skiæbne! Hvilken Dag er
 denne!)
 Nar. Herre, jeg synes ey at et uskyldigt
 Fruentimmer kan fortiene
 at liide saa mange Forurettelser.
 Bar. Det er sandt, det er sandt.
 Jeg har faaet Dynen opladret; Ja Mardone,
 efterdi i er hendes Elskere og Forsvarere,
 saa skal i, efter min Befaling egte hende.
 (Gaar.)
 Nan. Har du Lyst til at døe.
 Nar. Nej jeg er ikke saa gal.

(Il Padron lo conosco:

Mi farebbe ammazzar.)

Gian. Contino mio; pietà - - -

Asdr. Sì, sì, Nardone devi sposare, indegna!

Da un uomo di valore

Non meriti pietà, non meriti amore.

(parte.)

Gian. Signora, un infelice - - -

Clar. Ti credevi

Di cangiar condizione?

Questo è lo sposo tuo; pensaci bene:

Un villan per marito ti conviene.

(parte.)

Gian. Sarete al fin contenta

Delle sventure mie:

Avete altro che dir?

Nan. Senti, pettegola,

Se tu sposi Nardone, il naso, e gli occhi

Ti vuol cavar con queste mani; e voglio

Graffiarti quel sembiante

Che tece delirar più d'un amante.

(parte.)

Gian. Ah Nardone, pietà!

Nar. Caspita! hò inteso:

Il Padron m' hà risposto

Con rabbia, e con orgoglio.

Gian. Pietà dell' onor mio!

Nar. Và; non ti voglio. (parte.)

SCENA VII.

Gianetta sola.

Me infelice, che sento! In odio al mondo
Dunque son' io? - - - mi lascia

La

(Gegskiender Husbonden:

Han vilde lade mig myrde.)

Jea. Min Greve, har Medynk = = =

Asdr. Jo, jo, du skal gifte dig med Mardone, du
uærdige! Du fortjener ikke at en brav
Mand skal ynke dig, og du ikke værd at elstes.
(gaar.)

Jea. Madame, en uheldsalig = = = =

Ca. Du troe at du skulde
forandre din Stand?

Denne er din Brudgom; Betænk vel:
En Bondetolper passer sig best til Mand for dig.

Jea. J vil da endeligen blive fornøjet
over mine Ulykker?
har i mere at sige?

Nan. Hør, Sladder-Mund, dersom du
egter Mardone, saa skal jeg med disse Hænder
rive Næse og Dyne af dig; Og jeg skal
forkradsse dig det Ansigt, som har faaet mere
end en Elskere til at løbe gal. (gaar.)

Jea. Ach Mardone, hav Medlidighed!

Nar. Jo hilleman! Jeg har hørt det:
Herren har svart mig
med Forbitrelse og Stolthed.

Jea. Hav Medlidighed med min Ere!

Nar. Gaae; Jeg vil ikke have dig. (gaar.)

Endende Scene.

Jeannette allene.

Jeg uheldsalige, hvad hører jeg! Er jeg da
forhadet af heele Verden? = = = Min Moder

for

La Madre nella culla - - - il mio decoro
 S' infidia, si calpesta - - - Una vil ferva
 Mi deride, e m' insulta; e senza udire
 Neppur la mia raggione,
 Mi discaccian l'amante, ed il Padrone.
 Ah si fugga per sempre - - - ignota vissi,
 Ignota morirò - - - Ma dove!, oh Dio!
 Dove corro? o meschina! Ah tremo tutta,
 Tremo dallo spavento - - - e il passo incerto
 Tenta moverli appena,
 Che fermo resta su la dubbia arena.

Ah si fugga - - - non ardisco.
 Sola sola m'avvilisco.
 Dunque resto - - - cosa fò?
 Ma che sento? - - - il cor mi
 brilla:
 Si fà il piede più animoso;
 Sarà forse il Ciel pietoso,
 Che giammai m' abbandonò.
 Ah lontan di quà si vada;
 Qualche asilo, qualche strada
 Per celarmi io troverò.

(parte.)

SCENA VIIIa.

Ernesto poi Clarice.

Ern. Che male non produce
 La crudele ambizion! Turba la mente - - -

Clar.

forlader mig i Buggen = = = Min Ære
 efterstræbes og forhaanes = = = En gemeen
 Tienestepige bespottet og overskælder mig; Og
 min Kiæreste og min Husbonde jager mig bort,
 endog uden at høre hvad jeg fremfører til
 min undskyldning. Ach jeg maa for altid
 flye bort herfra = = = Jeg har levet ubekiendt,
 og jeg vil døe ubekiendt = = = Men hvor,
 o Gud! Hvor løber jeg hen? Ah jeg
 Stakkel! Ach mit heele Legeme skælver, jeg
 ryster af Angest = = = Og næppe kan jeg flytte
 min vaklende Fod, førend den igien
 strax standser af Tvivlraadighed.

Ach ja maa flye . . . . Jeg tør ikke.

Jeg taber Modet, ved at være allene!

Altsaa bliver jeg her . . . . Hvad gjør
 jeg? Men hvad føler jeg? . . . .

Mit Hjerte oplives: Mine

Fødder bliver dristigere;

Det er nok den medlidende

Himmels Hjelp, som aldrig har

forladt mig. Ach jeg maa gaae

langt herfra; Jeg skal nok finde

et Tilflugtssted og en Bey

til at skjule mig. (gaaer.)

Ottende Scene.

Ernst siden Clarice.

Ern. **H**viike Ulykker forarsager ey den grumme
 Kreshge! Den forvirrer Forstanden = = =

Ernst,

- Clar.* Ernesto, allegramente
 Respiro alfin: Giannetta,
 Sposando ora Nardone, mette in calma
 Il mio spirito agitato
- Ern.* La compiangio, meschina!
- Clar.* Oh Signor Protettore,
 Già voi la difendete.
- Ern.* A costo ancora
 Del sangue, e della vita
 Io la proteggerò; povera figlia
 Perché odiarla così? che male ha fatto?
- Clar.* Perché ciascun per lei diventa matto,
 Il Barone mio Padre,
 Il Conte mio Germano
 Tentavan di sposarla.
- Ern.* Io gradirei
 D'averla per parente.
- Clar.* Chi? un' incognita?
 Una vile, un' indegna?
- Ern.* Potrebbe essere
 Più nobile di voi.
- Clar.* Comprendo adesso
 Le vostre tenerezze, anima vile;
 Và: perchè non la sposi? Ah non son Donna;
 Non son Dama d'onore,
 S'ora non vado a trapassargli il core.
- (parte.)

SCENA IXna.

Ernesto solo.

Io vil non sono
 Se difendo un' incognita;

Ma

Ern. Ernst, endeligen kan jeg
være fornøyet: Jeannette
gifter sig nu med Wardone, og sætter derved
mit oprørte Sind i Roelighed.

Ern. Jeg begræder hende, den Stakkel!

Cl. Ah J, min Herre, hendes Beskyttere,
i forsvarer hende altid.

Ern. Jeg skal beskytte hende,
om det endog skulde koste mig mit Liv og
Blod; Den arme Pige, hvorfor hade
hende saaledes? Hvad ondt har hun gjort?

Cl. Fordi alle bliver gale for hendes Skyld.
Baronen min Fader, og
Greven min Broder
har søgt at gifte dem med hende.

Ern. Det skulde behage mig
at faae hende i mit Svogerskab.

Cl. Hvem? Et ubekiendt, et gemeent,
et uværdigt Fruentimmer?

Ern. Hun kunde maaskee være
bedre Adel end de.

Cl. Du forstaar jeg hvorledes J elsker mig,
nedrig Siæl; Gaae: Hvorfore egter J
hende da ikke? Ah jeg er ikke Fruentimmer,
ja jeg er ikke en honet Dame, hvis jeg ikke
strax ga aer hen og igiennemborer hendes Hierte.

Niende Scene.

Ernst allene.

Jeg er ikke nedrig, fordi jeg
forsvarer et ubekiendt Fruentimmer;

Men

Ma quell' odio ostinato, che nel seno
 Ogn' uno contro lei racchiude, e nutre,
 Nascer fà nel cor mio
 Di difenderla appunto il bel desio.

Nel veder la sorte ingrata
 Tormentar quell' infelice,
 Sento, oh Dio! che il cor mi
 dice,
 Esser degna di pietà.
 Se piacer dell' altrui pene
 Alcun prova nel suo petto,
 Questo è un barbaro diletto,
 Che può dirsi crudeltà.

(parte.)

SCENA Xma.

Nannina, indi il Barone, e Asdrubale.

Nan. Jo non sò chi mi tiene! ah dalla rabbia
 Mi sento divorar: Jo già credevo,
 Che Nardone alla fine
 Per mia cagion avesse
 Giannetta ricolato; ed or m' accorgo,
 Che più non pensa a me. Smania, delira
 Per quella sconosciuta, e in faccia mia
 Le passate promesse
 D'amore, e fedeltà tutte mie nega
 Ah Maschalzone ingrato!
 Così ti prendi spasso
 Di burlare una povera ragazza?

Sento

Men dette egenfindige Had, som enhver bær i
 sit Hjerte mod hende, foraarsager just
 den snukke Lyst i mit Hjerte, at jeg skal
 og vil forsvare hende.

Naar jeg seer den umilde Skæbne
 plager denne ulohjaltge,
 da føler jeg, o Gud! At mit Hjerte
 siger, at hun er Medsyndk værd.

Der som nogen i sit Hjerte føler
 Fornøjelse over andres Kummer,
 da er det en barbarisk Lyst,
 som man kan kalde Gruesomhed.

(Gaaer.)

Siende Scene.

Nannine, derefter Baronen og Alfrubal.

Nan. Jeg ved en hvad der holder mig! Ach jeg
 føler at jeg fortæres af Harm, jeg troede
 allerede at Mardone endeligen for min Skyld
 havde givet Jeannette Afslag; og nu mærker jeg,
 at han ey mere tænker paa mig. Han beklager
 sig, og er rasende for denne ubekjendte, og
 nægter mig lige op i Dørene alle de forhen
 givne Løfter paa Kiærlighed og Bestandighed.
 Ach du uværdige Kieltring!
 Driver du saaledes Spøg med
 at narre en stakkels Pige?

Sento stringermi il core,
Barbaro, senza fede, e senza amore.

Bar. (Ohimè son rovinato!)

Asdr. (Ah che son disperato!)

Bar. (E' più d' un' ora,
Che cerco, e non la trovo.)

Asdr. (Che disgrazia!
Starei per ammazzarmi.)

Nan. (Che mai farà successo?)

Bar. Poveretta!
Ah ditemi dov' è.

Asd. Dov' è Giannetta?

Nan. Non lo sò? nè saprei
Dove andarla a trovare.

Asdr. Ah Signor Padre,
Sono i vostri strapazzi,
Che le han data la fuga.

Bar. Figlio indegno,
Per tua cagion se n' è fugita; vanne,
Vanne lungi da me; solo tu sei
La mia ruina.

Asdr. Io son - - -

Bar. Parti, v'è via.

Asdr. Oh che gran confusione è questa mia!

Fortuna maledetta,

Che cosa vuoi da me?

Perdo la mia Gianetta;

Il Padre mi perseguita;

Minaccia la sorella;

Mi sgridan questo, e quella. . . .

Oh che giornata critica!

Jeg føler at mit Hjerte er bestæmt, du
trolose, Barbar, som en elsker mig.

Bar. (Ach det er ude med mig!)

Asdr. (Ach jeg er forrviolet!)

Bar. (Det er mere end en Time, at jeg
søger efter hende, og kan en finde hende.)

Asdr. (Hvilken en Ulykke!)

Jeg er nær ved at tage Livet af mig.)

Nan. (Hvad mon der vel er hendres?)

Bar. Den Staffel!

Ach siger mig, hvor hun er.

Asdr. Hvor er Jeannette?

Nan. Det ved jeg ikke; Og jeg veed ikke engang
hvor jeg skulde gaae hen for at opsøge hende.

Asdr. Ach Herre Fader,

Det er deres Mishandlinger, som
har kommet hende til at flygte.

Bar. Du uværdige Søn,
hun er for din Skyld løbet bort; Gaae,
gaae bort fra mig; Du allene
er min Ulykke.

Asdr. Jeg er . . . .

Bar. bort, gaae din Bøyn

Asdr. O hvor er jeg inderligen forvirret!

Du forbandede Banlykke,

Hvad vil du mig?

Jeg mister Jeannette;

Min Fader forfølger mig;

Min Søster truer mig. Baade den
ene og den anden skjelder mig ud.

O hvilken uheldig Dag!

Ci manca solo un fulmine,
 Ma un fulmine non v'è.
 Ah Signor Padre amabile - - -
 Cara Nannina, ajutami - - -
 Un' occhiatina tenera
 Un sguardo per pietà.
 Ma tutti m'abbandonano;
 Ohimè son disperato!
 Un caso più spietato
 Di questo non si dà.

(parte.)

SCENA XI^{ma}.*Il Barone, e Nannina.*

Bar. Sì, sì: v'è dove vuoi,
 Figliaccio disgraziato!
 Che ti pare, Nannina,
 D'un tratto, d'un' azione così barbara,
 Che m'ha fatto Giannetta?

Nan. Perdonate,
 Signor; voi siete causa
 Di tutto il vostro mal: non dovevate,
 Mostrarle tanto affetto.

Bar. Così è; dici ben.

Nan. Ma non per questo
 Affliger vi dovete:
 Tornerà la Giannetta, non temete,

Bar. Ah lo volesse il Ciel!

Nan. Nel casa vostro
 Mi ritrovo ancor io; se voi sapeste,
 Che gran turba d'amanti

Mi

Der fattes kun et Tordenflag;

Men det kan en komme.

Ach min elskelige Fader . . .

Kiære Mannine, Hielp mig . . .

Et medlidende Dvekast;

see dog til mig, jeg beder dem.

Men alle forlader mig;

Ach jeg er fortvivlet;

Der er ikke et grummere

Tilsælde til, end dette. (gaaer)

Ellevte Scene.

Baronen og Mannine.

Bar. Ja, ja, gaae kuns hvor du vil,
du forvorpne Søn!

Hvad synes dig, Mannine,
om saa barbarisk en Omgang og Gierning,
som Jeannette har gjort mod mig?

Nan. Forlad, min Herre, de er
selv Aarsag i ald deres Ulykke. De burde
ikke have viist saa stor Kiærlighed for hende.

Bar. Ja saaledes er det, du taler ret.

Nan. Men derfor bør de en
rage dem det saa nær:

Jeannette kommer igien, Frygt kuns ikke.

Bar. Ach gid Himmelen vilde det!

Nan. Jeg befinder mig i og i samme Omstændighed
som de; Dersom de vidste, hvilken
en stor Flok af Eiskere jeg havde

Mi veniva d'intorno;
Tutti volevan me, m' amavan tutti,
Ed or sono rimasta a denti asciutti.

Ogn' un sà, che molti amanti
Mi venivano d'intorno
A servirmi, e corteggiar.
Chi faceva il galantino;
Chi mi dava un regalletto
D'una scuffia, o un anelletto.
Or non vedo più nessuno;
E ciascun m' abbandonò.

Ah verranno, torneranno;
Gia ne vedo più di cento,
Che furbetti fan gli occhietti,
E mi dicono: tornerò.

(parte)

SCENA XII^{ma}.

Il Barone solo.

Dice bene costei; ma intanto io misero
Che risolvo, che fò? Ah che il cervello
Sento che v'è girando; e nella testa
Che un squadron di pensieri mi molesta,
Ma come! un Colonello,
Un uom della mia sorte
Avvilirsi così? e per chi mai?
Per una, che nessun non sà chi sia,
Eh s' abbandoni alfine
Una sì vile idea; alfine io sono

Un

omkring mig; Alle vilde have mig; Alle
elskede mig, og nu staar jeg og kan tørre mig
om Munden med Taalmodighed.

Enhver veed, at jeg havde

Mange Elskere om mig,
for at tiene og opvarte mig.

En var meget høflig og artig;
en anden gav mig en lille Forcøring
af et Hoved-Sæt, eller en Ring.

Nu seer jeg ingen mere;
og de har alle forladt mig.

Ach men de kommer nok igjen;

Jeg seer allerede mere end hundrede;
som seer til mig med skælmste

Dyne, og siger: Jeg kommer igjen.

(gaaer.)

Solgte Scene.

Baronen allene.

Hun har ret; Men hvad griber jeg
elændige til imidlertid, hvad gjør jeg? Ach jeg
føler at min Hiærne løber rundt; Og en heel
Squadron af Tanker foruroeliger mit Hoved.

Men hvorledes! Skulde en Oberst,

En Mand som jeg, saaledes

fornedre mig? Og for hvem vel?

For et Fruentimmer, som ingen veed hvem er.

En jeg maa endeligen forkaste

saar nedrig en Tanke; Jeg er jo overalt

Un antico Romano,
Che per linea diretta mascolina
Di nobiltà piu fina
Ogn' un può superare.
Vi posso numerare
Più d' un million di Consoli, e Pretori,
Tribuni della plebe, e Dittatori.
Tengo tutta a memoria
La rinomata istoria
Dei famosi antenati;
E mi figuro adesso i tempi andati.
Ma che! sogno, o son desto?
Che strepito è mai questo!
Che voci! che armonia? che? cosa è stato?
Picciola bagatella; Ecco il Senato;
Ecco quì Giunio Bruto
Vestito di velluto.
Ecco Publio Valerio
Famoso dilettaute di salterio.
Ecco il signor Metello,
Che viene accompagnato
Dal Signor Muzio Scevola abbruciato.
Ecco Furio Camillo
Famoso per il trillo.
Ben venga Orazio Flacco,
Ma lei sarà un pò stracco;
S' accomodi un tantino.
Ecco quì Collatino
Con tutta la famiglia.
Ohimè! che folla è questa!
Già mi gira la testa; mi confondo,
Tanta gente a veder dell' altro Mondo.

Veggio

en gammel Romere
som i lige Mands-Linie
overgaaer enhver
i Adelskab.

Jeg kan opregne mere
end en Million af Borgemeisterer, Generaler,
Hoved-Mænd for Almuen, og Dyrigheds
Personer. Jeg huusker den heele
navnkundige Historie om mine berømte
Forsædte uden ad; Og jeg forestiller
mig nu de forbiengangne Tider.

Men hvad! Drømmer jeg, eller er jeg vaagen?

Hvad er dette for et Bulder?

Hvilke Stemmer! Hvilken Harmonie? Hvad
er der? En lille Bagatel; Det er Senatet:

Her er Junius Brutus
Flød i Fløvel.

See der er Publius Valerius den
navnkundig Liebhabere af at spille paa

hækkebræt. Der kommer Herre Metellus
geleidet af Herre Mutius Scevola,
som blev brændt.

See her er Furius Camillus
navnkundig for at slaae en Trille;

Befkommer Horatius Flaccus,

Men han er nok lidet træt;

Sæt sig lidt. need.

See her er Collatinus

med sin heele Familie.

Hillemæn! Hvilken en Flok er denne!

Mit Hoved løber allerede rundt, og jeg bliver
forvirret ved at see saa mange Folk fra den
anden Verden.

Veggio ancor da i sette colli
 Cento nobili Romani,
 Che mi fanno i bacciamani,
 E mi vogliono abbracciar.

Oh che moto mi fà il fangue,
 Nel veder tanti parenti.
 Mio padron Sior Fabio Massimo
 Servitor Sior Marco Aggrippa.
 Padron mio ben arrivato
 Signor Quinto Cincinato;
 Servitor Signor Caligola,
 Badi bene che non scivola.
 Che bisbiglio, che si fente?
 Cos' è stato? quanta gente!
 Che volete? oh questa è bella.
 Mi perdoni Sior Flaminio,
 Lei mi scusi Sior Tarquinio;
 Che Gianetta poverella
 Devo andar a ritrovar.

(parte.)

SCENA XIIIza.

Nardone.

Gran disgrazie, gran Guai; alfin Giannetta
 Misera sen fuggì. Tutta flossopra
 Del Padrone è la casa. Ah che son stato
 Un pazzo da catena,
 Che per un vil timore hò rifiutato

Di

Jeg seer endnu hundrede adelige
 Romere fra de syv Høye,
 som kuffer paa Fingerne til mig,
 og vil omfavne mig.

Ø hvilken en Bevægelse gjør mit Blod
 mig, ved at see saa mange
 Slegtninger. Min Herre Fabius
 Maximus, deres Tienere, Herre
 Marcus Agrippa.

Vær velkommen min Herre
 Quintus Cincinnatus;
 Deres Tienere Herre Caligola,
 tag sig vel i agt at han ikke snubler.
 Hvilken en Allarm man hører?
 Hvad er der? For alle de Mennesker!
 Hvad vil de? Ah det er deilig!
 Forlad mig, min Herre Flaminius,
 tilgiv mig, Herre Tarquinius,
 at jeg maa gaae bort og opsøge
 den arme Jeannette. (gaaer.)

Trettende Scene.

Nardone.

Hvilken Banhæd! Hvilke store Ulykker!
 Endelig er den arme Jeannette flygtet bort.
 Heele Husbondens Huus er hultet til buidter.
 Ah jeg har været bindegal, at jeg af en føy
 Frygt har afflaaet at tage hende

Di prenderla in consorte; ora men' vado,
 Da per tutto a cercarla; Ah se la trovo,
 E per me ch' abbia ancor un pò d'amore,
 Ad un tratto gli dono e mano, e core.

(parte.)

SCENA XIVta.

Compagna deliziosa con Capanne, e
 Tugurj pastorali. Pastori, e pastorelle
 guardando gli armenti, ed appli-
 cati in altri essercizj.

Gianetta in abito di Pastorella.

Gian. Pastorella, anch' io con voi
 Vengo il gregge a pascolar.
 Queste erbette tenerelle,
 Queste care pecorelle
 Mi fan proprio giubilar.

Fortunati Pastor, frà voi sicura
 Almen viver potrò; qui regna almeno
 L'amicizia, la pace,
 Che i cori alletta, e all' innocenza piace)
 Più Gianetta io non sono,
 Sono una pastorella,
 Che dall' alba alla sera,
 Faticando fra voi con voglie pronte,
 Condurrò l'agnellette al prato, al fonte,
 Ma sento, che il piè stanco
 Chiede qualche riposo - - - - Almeno, oh Dio!

Mic

til Kone; Nu gaaer jeg hen, at søge efter hende overalt; Ach dersom jeg finder hende, og hun endnu har lidet Kiærlighed for mig, saa giver jeg hende paa engang baade min Haand og mit Hjerre. (gaaer)

Tiortende Scene.

En behagelig Mark med Hyrde-Hytter: Hyrder og Hyrdinder som deels vogter deres Stord, og deels ere i færd med andre Dvelfer.

Jeannette i Hyrdinde-Dragt.

Jea. Hører I Hyrder, jeg kommer her for at vogte Storden med jer.

Dette unge Græs og disse kiere Faar

fornøyer ret mit Hjerre.

O I lykkelige Hyrder, jeg maa dog vel i det ringeste Kunde leve sikker iblandt jer; Her regierer jo dog Benskab og Roelighed, som fornøyer Hjerterne, og som Uskyldighed finder Behag ubi. Jeg er ikke mere Jeannette, jeg er en Hyrdinde, som fra Dagbrækningen indtil Aftenen, med god Villie, vil arbeide med jer, og drive jeres Faar baade til Engen og Kilden; Men jeg føler at mine trætte Been behøver nogen Hvile: : : : Giv, o Gud!

Miei funesti pensieri (siede.)
 Deh lasciate per poco, nel mio seno,
 Qualche legno di pace in sogno almeno,
 Vieni, o sonno, dolce oblio,
 A calmar il dolor mio;
 E consola almen per poco
 Questo povero mio cor.
 (s'addormenta.)

SCENA XVta.

*Gianetta che dorme; Nardone, indi Nannina,
 ed Asdrubale da una parte, e Clarice ed il
 Barone dall' altra; poi Ernesto.*

Nar. Non veggo ancor nessuna
 Che assomigli a Gianetta, e pur mi disse,
 Chi l'hà vista a fuggir, che quì senz' altro
 Dev' esser capitata; ah non vorrei - - -
 Stelle! che vedo mai!

Ah non m'inganno! è dessa:
 Io ben la riconosco
 Al naso profilato,
 Al bell' arco di ciglio.
 Che tumulto hò nel seno! oh che scom-
 piglio!

Finale.

Nar. Che stupore, che portento!
 Come intorno al suo bel viso

at J, mine kummerfulde Tanker, (hun sætter sig)
i det ringeste vilde lade mit Hjerte have
nogen Noe til at sove lidet.

Rom, o Søvn, du søde Forglemmelse,
tilfredsstil min Kummer,
Og Trost i det ringeste for en kort
Tid dette mit usle Hjerte.

(falder i Søvn.)

Temtende Scene.

Jeannette, som sover; Nardone, derefter
Nannine og Asdrubal fra den ene, og
Clarice og Baronen fra den anden
Side, siden Ernst.

Nar. Jeg seer endnu ingen, som
ligner Jeannette, og dog sagde mig en,
som saae hende flygte, at hun ganske vist
skal være kommet her hid; Ach jeg vilde ikke
Himmel! Hvad seer jeg vel!
Ach Nej jeg tager ikke Fejl! Det er hende;
Jeg kiender hende ganske godt
paa hendes veldannede Næse,
og paa hendes deilige Dyenbrunn,
hvilket et Oprør jeg har i mit Hjerte!
O hvilken Forvirring!

Final.

Nar. Hvilket forunderligt, hvilket besynder-
ligt! At see hvorledes de smaa

Nar.

Stan festosi in gioja, e in riso
Gli amorini a svollazzar!

Nan. Zitto, zitto, eccolo là
Incantato in faccia a quella.

Cla. Zitto, zitto, è pastorella;
Non comprendo chi farà.

Asd. Voglio andar pianin pianino.

Bar. Voglio andar più da vicino

Nar. Come dorme vezzosetta,

Cla.) a 2. Certo è dessa.

Bar.)

Nan.) a 2. Ell' è Giannetta.

Asd.)

Nan. Non la voglio risvegliar!

Cla.) a 2. Alla fin chi cerca, trova.

Bar.)

Nan.) a 2. Alla fin sei capitato.

Asd.)

Cla. Nan.) a. 4. Ah ribaldo disgraziato

Asd. Bar.)

Tu con me l'avrai da far!

Nar. Me infelice, disgraziato,
Jo non sò che avrò da far.

(alle grida si sveglia Gian. atterita, ed irresoluta?)

Gia. Numi! --- aita --- e voi chi siete?

Perchè mai mi risvegliate?

Via parlate, che volete?

Non mi fate più timor.

Asd.

Ricerligheds Guder flager om
hendes deilige Ansigt med Glæde og
Lystighed!

Nan. Tys, tys, her er han,
og staaer og er forgabet i hende.

Cl. Tys, tys, det er en Hyrdinde;

Jeg kan en begribe hvem det skal være.

Udr. Jeg vil gaae ganske sagte.

Bar. Jeg vil gaae nærmere.

Nar. Hvor hun sover yndigt!!

Cl. } begge 2 Det er vist hende!

Bar. }
Nan. } begge 2 Det er Jeannette.

Udr. } Jeg vil ikke vogne hende,

Bar. } begge 2 Hvem der endelig søger, finder.

Cl. }
Nan. } begge 2 Du er endeligen kommet hid.

Udr. } alle 4 Ach du uforskammede

Knægt, du skal faae med mig at gjøre.

Nar. Jeg nylfsaltge,

Jeg veed en hvad jeg skal gjøre.

(ved dette Skrig vogner Jeannette forskædet og tvivl-
raadig.)

Jea. Guder! . . . Hjælp . . . og hvem ere I?

Hvorføre vogner I mig?

Fael da, hvad vil I?

I gjør mig ikke mere bange.

Ⓞ

Hvor

Asd. Come qui, mio bel tesoro?

Bar. Vien con me, Giannetta bella.

Cla. Sconsigliata! ov' è il decovo?

Gia. Voi che dite? io non son quella.

Chi cercate? delirate,

Per eccesso di dolor.

Nar. Ah Pettegola insolente! (a Nan.)

Nan. Finchè vivo vò inquietarti

(a Nard.)

Asd. Ah perdonami, ben mio (a Gian.)

Mira afflitto il tuo Contino.

Gia. Siete pazzi: non son io;

Voi vivete in grand' error.

Vi dirò: che una Donzella

Vidi mesta, e abbandonata,

Che piangendo disperata

Nel fuggir parlò così:

Se qualcuno mai cercasse,

Se chiedesse di Giannetta,

Dite pur, la poveretta

Di dolor se ne morì.

Asd.) a. 2. Voi che dite?

Bar.)

Gia. Dico il vero.

Nan.) a. 2. Come mai?

Nar.)

Gia. Nò, non v'inganno,

Asd. Che destino! che ruina!

Cia.

Asdr. Hvorledes her, min deilige Skat?

Bar. Kom med mig, smukke Jeannette.

Clar. Ubefindige! Hvor er Anstændighed?

Jea. Hvad siger I? Det er ikke mig.

Hvem søger I? Sorg og Bedrøvelse
har skillet jer ved Sandserne.

Nar. Ah du næsvelise Sladderhank! (til Nar.)

Nar. Jeg skal plage dig, saa længe jeg lever.

Asdr. Ach tilgiv mig, min Skat; (til Jean.)

See dog til din bedrøvede lille Greve.

Jea. I ere gale: det er ikke mig;

I lever i en stor Bildfarelse.

Jeg skal sige jer: Jeg har seet en

Jomfrue, som var bedrøvet og

forladt, som græd af Fortvivlelse, og

som, i det hun flyede, sagde saaledes:

Dersom nogen søger, eller

spørger efter Jeannette,

saa sig kuns, at den stakkels Pige

er død af Kummer.

Asdr. } begge 2 Hvad siger I?

Bar. }
Jea. Jeg siger Sandhed.

Clar. } begge 2 Hvorledes vel?

Nar. }
Jea. Nej jeg firerer jer ikke.

Asdr. Hvilken en Skiebne, hvilken Ulykke!

Gia. Ah Giannetra poverina
 Di dolor se ne morì.
 (Non vi prezzo, non vi curo,
 Nè fra voi voglio tornar-)

Asd.)
Bar.) a. 2. Ah vediamo quì d'intorno
 Di poterla ritrovar.

(vanno girando per la Campagna.)

Gia. Miei Signori, vi dò il buon giorno;
 Torno il gregge a pascolar.

(si ritira.)

(Nannina, e Nardone restano da una parte, e Clarice dall' altra, che s'incontra con Ernesto.)

Ern. Sento una smania al core,
 Ch' io stesso non comprendo;
 Nè la cagione intendo,
 Che palpar lo farà.

Clar. Ben venga il Protettore;
 Voi solo ci mancate,
 Presto a cercarla andate,
 Se morta non farà.

Nan. Ah cor di tigre barbaro! (a Nar.)
 Tanto rigor perchè?

Nar. Non serve, che tu strepiti: (a Nan.)
 Finita è già per te

Ern. Jo venni - - - (a Clarice.)

Clar. Per Giannetta.

Nan.

Je. Ach den arme Jeannette
Er død af Sorg.

(Jeg agter jer intet, jeg brøder mig
indtet om jer, og villey mere komme
til jer.)

Udr. } begge 2 Ach lader os see os omkring,
Bar. } for at see til at vi finder hende.

(de gaaer omkring paa Marken.)

Je. Mine Herrer, jeg ønsker dem en god
Dag, og gaaer hen og vogter min
Stord. (gaaer.)

(Mannine og Marbone bliver staaende paa den ene Si-
de, og Clarice, paa den anden Side, hvor
hun møder Ernst.)

Ern. Jeg føler en stor Uroe i mit Hierte,
som jeg selv ey veed hvad er;
Dg jeg kan ey begribe Aarsagen
hvorfore det klapper.

Clar. Velkommen Herre Beskyttere;
I allene fattes her.
Gaae strax hen og søg hende op,
i fald hun ikke er død.

Man. Ach barbariske Hierte,
hvorfore saa stor Haarhed? (til Mar.)

Mar. Det hjælper ey du larmer:
Det er forbie med dig (til Man.)

Ern. Jeg kom . . . . (til Clarice.)

Clar. For Jeannettes Skyld.

Nar. Ma senti - - - - (a *Nar.*)

Nar. Maledetta.

Ern. Clar.) a 4. Ohimè che pena orribile!
Nar. Nar.)

Mi sento soffocar.

Bar. Non più, non occorr' altro,
 L'abbiamo ora veduto.

Asdr. Certo, non c' inganniamo:
 L'abbiamo noi saputo.

Bar.) a 2. Tu sei la mia Giannetta,
Asdr.)
 E questo già si sà.

Gia. Di voi mi meraviglio;
 Costei non sò chi sia:
 Mi sembra tirannia,
 De' miseri Pastori
 La pace disturbar.

Bar. Non sei Giannetta amata?

Asd. Non sei quell' alma ingrata?

Bar.) a. 2. Ch' io serbo in mezzo al cor?
Asd.)

Gia. Amo le pecorelle,
 Amo le care agnelle;
 Per quelle sento amor.

Ern. M' affanna l'infelice.

Cla. Il Protettor che dice?

Nar. Mi spiace poveretta.

Nar.

Nan. Men hør . . . (til Nar.)

Nar. Den forbandede.

Ern. Clar. } alle 4 D hvilkken forskæffelig
Nan. Nar. }

Rummer! Jeg mærker at den qvæler mig.

Bar. Det er saaledes nok,

Nu har vi seet hende.

Asdr. Vi tager visseltigen ikke Fejl:

Vi har faaet det at vide.

Bar.) begge 2 Du er min Jeannette,
Asdr.)

Og det veed man Jo.

Jea. Jeg forundrer mig over jer,

Jeg veed en hvem den Person er:

Mig synes at det er tyrannisk,

at komme og forstyrre

Arme Hyrderes Fred og Roelighed!

Bar. Er du ikke min elskte Jeannette? . . .

Asdr. Er det ikke dig, du utaknemmelige
Sicel? . . .

Bar.) begge 2 Som ligger mig saa paa Hjerte?
Asdr.)

Jea. Jeg elsker mine Faar,

og mine kiere smaae Lam;

Dem bær jeg Godhed for.

Ern. Jeg er bekymret for den ulyksalige?

Clar. Min Herre Beskyttere hvad siger han:

Nar. Det gjør mig ondt for den stakkels Pige.

Nan. Verrà, verrà Giannetta.

Ern. Cla.) a. 6. Mi perdo mi confondo,

Nar. Asd.) Mi par di delirar.

Bar. Nan.) a 2. E' Giannetta, oppur non è?

Jo non sò che mi pensar.

Clar.) a 2. Dalla testa infino ai piè

Tutta simile mi par.

Nan.) a 2. E' Giannetta in quanto a me;

Ma non voglio replicar.

Asd.) a 2. Dunque voi - - -

Nan.) Non son quella.

Bar.) a 2. E chi fiete?

Clar.) Pastorella.

Gian.) Pastorella vezzosetta,

Bar.) Compatite il tratto audace.

Nar.) a 3. Vi lasciam con quella pace

Ern.) Che non è nel nostro cor.

Clar.) Ah che pace più non spero;

Se crudel fin dalla cuna

La nemica mia fortuna

Mi farà sempre sospirar,

Nan. Jeannette hun kommer nok igien.

Ern. Clar.) alle 6 Jeg bliver ganske forvirret,

Nar. Asdr.) Jeg synes jeg er ude af mig selv.

Bar. Nan.)

Ern.) begge 2 Mon det er Jeannette, eller ikke?

Asdr.)

Jeg ved ikke hvad jeg skal tænke.

Clar.) begge 2 Hun synes mig hende ganske

Bar.)

liig, og det fra Top til Taae.

Nan.) begge 2 Saa vidt jeg seer, saa er det

Nar.) Jeannette; Men jeg vil ikke sige

dem imod.

Asdr.) begge 2 Er J da . . .

Nan.)

Jea. Nej jeg er ikke den Person.

Bar.) begge 2 Og hvem er J?

Clar.)

Jea. En Hyrdinde.

Bar.) alle 3 Deylige Hyrdinde forlad os da

Nan.) denne vores Dristighed.

Nar.)

Ern.) alle 3 Vi forlader jer, og onsker jer den

Cla.) Roelighed, som ey er i vore Hierter.

Asdr.)

Jea. Ach jeg haaber ingen Roe mere;

Efterdi den grumme Banlykke

har været min Fiende fra min Bugge

af, og kommer mig altid til at sukke.

Ern. Che pena, che duolo
 Funestan quest' alma!
 Perduto hò la calma,
 Più pace non hò.

Asd. Che foco, che guerra
 Mi sento nel petto!
 Lo sdegno, l'affetto
 Tormento mi dà,

Clar. Che duolo, che pene
 D' un povero core!
 Tra l'dubbio, e il timore
 Riffolver non sà!

Bar. Che caso, che intrico!
 Che fiera tempesta
 Mi gira la testa!
 Stordito son già.

Nan. Che gran confusione!
 Che brutta giornata!
 Per quella sguajata
 Tal chiaffo si fà.

Nar. Che impiccj, che imbrogli!
 Strabilio, impazzisco;
 Per me non capisco
 Che cosa farà

Gian. Che smania, ch' affanno!
 Frà tante mie pene

Soffrir

Ern. Hvilken Sorg og Rummer
bedrøber min Stæl!

Jeg har mistet min Koeltighed,
jeg har ingen Sinds Fornøvelse mere.

Ufor. Hvilken en Ild, hvilken en Krig
føler jeg i mit Hierte!
Brede og Ricerlighed
Plager mig.

Cla. Hvilken Qual og Smerte
ifor et usfelt Hierte
Som imellem Tvil og Frygt
en veed hvad det skal tage sig for!

Bar. Hvilken en Hændelse, hvilken en
forvirret Sag! Hvilket haard
Uveyr! Mit Hovet løber rundt,
Jeg er ganske Hovedsvimmel.

Nan. Hvilken en stor Forvirring!
Hvilken en fæl Dag!
For den uforstammedes Skyld
gør man ald den Allarm.

Nar. Hvilket et Dyrer, hvilken Uorden!
Min Galde løber over, jeg bliver
gal; Jeg, for mig, begriber ikke
Hvad her skal blive af.

Jea. Hvilken Jammer, hvilken Rummer!
I mine saa store Trængsler

Soffrir mi conviene
Sì ria crudeltà.

Fine dell' Atto Secondo.

ATTO TERZO.

SCENA PRIMA.

Appartamenti in Casa del Barone.

Ernesto con foglio in mano, indi Clarice.

Ern. **C**he sento? e a tal novella
Vivo, e respiro ancor? Intendo adesso

Clar. I moti del cor mio - - -
Del Signor Protettor serva son io.
Per la vostra Giannetta questa casa
Tutta tutta è in rumor; piangono tutti,
Sospiran per trovarla.

Ern. (Ah Giannetta infelice!
Dove ti troverò?) Signora, oh Dio!
Se sapeste in tal foglio - - - ohime che il
languè

Mi trema nelle vene!

Clar. Ma qual è la cagion di tante pene?

Ern. Ve la drò: lasciate
Ch' io parta; or or ritorno.

Clar. Vuò sapere
Almen cosa vi affigge.

Ern.

Maa jeg endnu taale
saa stor Haardhed og Grumhed.

Ende paa den anden Act.

Tredie Act.

Første Scene.

Bærelser i Baronens Huus.

Ernst med et Papiir i Haanden, derefter
Clarice.

Ern. Hvad hører jeg? Og jeg lever endnu, efter
sig en Efterretning? Nu forstaaer jeg mit
Hiertes Bevægelse. ===

Cl. Jeg er min Herre Formynders Tienerinde.
for deres Jeannettes Skyld er dette heele
Huus i Oprør: Alle græder,
og sukker, for at finde hende igien.

Ern. (Ach uhykkelige Jeannette!
Hvor skal jeg finde dig?) Madam, o Gud!
Dersom de vidste, i dette Blod. === Ach mit
Blod gyser i mine Aarer!

Cl. Men hvad forarsager dem saa stor Bekymring?

Ern. Jeg skal sig dem det: Tillad mig, at jeg
gaaer; Jeg kommer strax igien.

Cl. Jeg vil i det ringeste viide
hvad der gjør dem saa bedrøvet.

Ern. Compatite:
 Se più mi tratteneffi,
 Non sol gli affetti miei,
 Ma il mio dover, e il sangue, io tradirei
 (parte.)

SCENA II da.

Clarice.

Quali enigmi son questi?
 Sventurata Clarice, in tal periglio
 Qual potrassi abbracciar da te consiglio?
 Forse in Giannetta una rival si cela,
 Che contrasta al mio amor. Chi mi disvela
 Qual' arcano nel dir: Ernesto asconda!
 Gli affetti - - il Sangue - - ed il dover - -
 ma invano
 Mi struggo nel pensar. Ah che non vedo
 Per me più speme; e al grave affanno io cedo.

Fra mille dubbj insieme

Sento mancarmi il core;

M'agita un fier timore;

Rissolvermi non sò.

Penso; pavento, oh Dio!

Cresce l'affanno mio;

Misera! che farò?

(parte.)

SCE-

Ern.' Forlad mig:
 Hvis jeg opholdt mig her længere,
 da forløb jeg mig ikke allene mod min
 Kiærlighed, men endog mod min Pligt, og min
 Familie. (gaaer.)

Anden Scene.

Clarice.

Hvad ere disse for mørke Taler?
 Du ulkfsalige Clarice, hvad Raad skal du
 griibe til, i denne farlige Forsatning?
 Maaskee at jeg har en skint Medbeiterfke i
 Jeannette, som imodstaar min Kiærlighed.
 Hvem udtryder mig hans forblummede Ord!
 Ernst skjuler sin Kiærlighed :: :: Familien :: ::
 Hans Pligt :: :: Men jeg uroeliger mig
 forgiæves med at tænke derpaa. Ach
 jeg seer intet Haab mere for mig; Jeg maa
 lade mig overvinde af min store Kummer.

Jeg føler at mit Hierte gvaæles
 af Tusinde Tvivlraadigheder;
 En gruesom Frygt foruroeliger mig;
 Jeg veed en hvad jeg skal griibe til.
 Jeg tænker; Jeg ængstes, o Gud!
 Min Sorg forøger sig;
 Jeg elændige! Hvad skal jeg gjøre?
 (gaaer.)

Ere

SCENA IIIza.

Compagna delizioza.

Giannetta, poi Asdrubale.

Gian. Eppur fra tante pene
 Veder, che corron tutti a ricercarmi,
 Non è picciol conforto al mio tormento.
 Ma, oh Dio! pur troppo io sento
 Ancor un foco in seno, che in favore
 Di Asdrubale crudel mi accende il core.

Asdr. Dove mai la vedrò?
 Dove la troverò? Ah Pastorella - - -
 Ma, oh Dio! che veggo mai? Ah mia Giannetta - - -

Gian. Mio signor, v'ingannate; io non son quella.

Asdr. Ah per pietade, o cara,
 Non tormentarmi più. Per te sol vivo,
 Per te saprò morir. Idolo mio!
 Sì sì, quella tu sei.

Gian. Quella son io,
 Che senza colpa, o barbaro,
 Fu da te discacciata,
 Avvilita, oltraggiata. Và, crudele;
 E se in quel petto mai
 Serbi ancora per me d'amor la face,
 spegnila pur.

Asdr. Ah nò; torniamo in pace.
 Rendimi l'amor tuo, cara mia speme;
 O fà, che a' piedi tuoi con questa spada
 Un amante fedel trafitto cada.

Gia. (M' intenerisce.) Ah Conte!

Asd.

Tredie Scene.

En behagelig aaben Markt.

Jeannette, derefter Asdrubal.

Je. Og dog i saa mange Ulykker, er det ikke en liden Trøst for min Kummer, at see dem alle løbe, og søge efter mig.

Men, o Gud! Jeg føler desværre endnu en Gid i mit Bryst, som antænder mit Hjerter til Kierlighed for den gruesomme Asdrubal.

Asdr. Hvor skal jeg vel faae hende at see?

Hvor skal jeg finde hende? Ach Hyrdinde

Men, o Gud! Hvad seer jeg vel? Ach min Jeannette.

Je. Min Herre, de tager Fejl; det er ikke mig.

Asdr. Ach for Himlens Skyld, o fiære!

Dvæl mig en længere. Jeg lever allene for dig;

Jeg vil og døe for dig. Min Gudinde!

Jo, jo, det er dig selv.

Je. Ja, barbar, jeg er den,

som uden forbrydelse

blev jaget bort af dig, ja foragtet

og mishandlet. Gaae, grumme;

og dersom du nogen Tid, i dit Hjerter

har følet Kierligheds Lue brænde

for mig, saa ud sluk den.

Asdr. Ach Men; Lad os giøre Fred igien. Giv mig

din Kierlighed igien, du mit fiære Haab; Eller

og, laden oprigtig Elskere salde igiennemstuffedet

med denne Kaarde for dine Fodder.

Je. (Han bevæger mig.) Ach Greve!

Asdr. Ah mio tesoro!
 Altro non bramo, oh Dio!
 Che vederti mia sposa; e se nol credi,
 In faccia a tutti i Numi
 Eccoti la mia destra; e questo il pegno
 Del costante amor mio sempre ti sia.
 Che risolvi?

Gian. Ah, mio ben! ecco la mia.

Asd. Non sò più che bramar.

Gian. Ah dal contento

Più esprimermi non sò; mancar mi sento.

Asd. Del Barone mio Padre

In traccia or me ne vò; quella capanna
 Ti dia intanto ricetto, e ti assicura,
 Che per pochi momenti

Celata avrai da star; temer non dei,
 Or che il mio ben, la sposa mia tu sei

Gia.)
Asd.) a. 2. Numi, pietosi Numi!

Grazie vi rende il core,
 Che fido trova amore
 Nel sospirato ben.

(partono, e vanno nella Capanna.)

SCENA IVta.

Barone, con foglio in mano; indi Asdrubale.

Bar. Che mi tocca a sentir? che caso strano!
 Dama è Giannetta,
 E sorella è d'Ernesto; e questo strepita,
 Vendette ancor minaccia,
 Se Giannetta non hà.

Asd.

Asdr. Ach min Skat!
 Jeg forlanger intet andet, o Gud!
 end at faae dig til Brud; Og hvis du ey troer
 det, saa har du der min høyre Haand, og det
 for alle Guders Aashn; Og den skal altid være
 dig et Pandt paa min bestandige Kiærlighed.
 Hvad beslutter du?

Tea. Ach min Allerkiæreste! Der er min Haand.

Asdr. Jeg veed intet mere at ønske mig.

Tea. Ach jeg kan ikke tale mere
 af Fornoyelse, jeg besvimer.
 Jeg gaaer nu hen og opsøger
 Baronnen min Fader; Lad denne Hytte r'ene
 dig til Opholdssted saa længe, og vær tilfreds,
 thi du skal ikkuns faa Dyeblif
 være skiult der; Du bør ey frygte,
 nu du er min Skat, og min Gemalinde.

Tea.) begge 2 Guder, o Imedlidende Guder,

Asdr.) vore Hierter takker eder,
 for at have fundet en opriatig
 Kiærlighed, i sin forønsk'te Skat.
 (De gaaer hen til Hytten.)

Fjerde Scene.

Baronen med et Papiir i Haanden
 derefter Asdrubal.

Bar. Hvad er det, jeg nu maa høre? Hvilken
 forunderlig Hændelse; Jeannette er Dame,
 og Søster til Ernst; Og han larmer,
 og truer med Hævn,
 hvis han ikke faaer Jeannette.

Asd. Ah Signor Padre, - - -

Bar. Asdrubale, sentite: una gran nuova,
Che vi farà stupir, io dar vi deggio.

Asd. E qual' è, Signor Padre?

Bar. E', che Giannetta
E' scoperto che è Dama,

Asd. E' Dama?

Bar. E' Dama;
E si chiama Beatrice:
Leggete questo foglio.

Asd. Mi rallegro con lei.

Bar. Anzi con voi
Di core mi congratulo!

Asd. Che forte!
Sposare una Contessa.

Bar. Che forruna,
Dar la destra a una Dama!

Asd. Adesso è tutta sua.

Bar. Nò: ve la cèdo;
Ve ne fò donazione.

Asd. Ed io l' accetto.

Bar. Ah figlio disgraziato! e ardisci ancora
D'insultarmi, deridermi? v'è al diavolo;
V'è in malora: ti voglio
Diseredare adesso; la cagione
Tu sei di tal intrico.
Tu fosti ognor il mio fatal nemico.

Non mi sei figlio:

Tuo padre è un asino;

Tutti confessano,

Ch' ella è così.

Voglio

Asdr. Ach Herre Fader . . . .

Bar. Asdrubal, hör: Jeg maa bringe dig en betydelig nye Tidende, som du vil forundre dig over.

Asdr. Og hvad er det, Herre Fader?

Bar. Det er, at det er blevet opdaget, at Jeannette er Dame.

Asdr. Er hun Dame?

Bar. Hun er Dame, og heder Beatrice:
Læs dette Papiir.

Asdr. Det er mig kiært for dem.

Bar. Ney tværtimod jeg lykønsker Jer af mit ganske Hierte.

Asdr. Hvilken en god Skiebne i at gifte sig med en Contesse.

Bar. Hvilken en Lykke!
At give sin Haand til en Dame!

Asdr. Nu hör hun ham aldeles til.

Bar. Ney, jeg afstaaer jer hende; Jeg skænker jer hende.

Asdr. Og jeg tager derimod.

Bar. Ach du uartige Son! Og tør du endnu være opsætsig, og spotte mig? Gaae Sanden i Bold; Gaaer alle Ulykker i Bold. Nu vil jeg giøre dig Arveløs; Du er Narrsag til den heele Forvirring i Sagen:
Du har altid været min skadelige Frende.

Du er ey min Son:

Din Fader var et Uesel,
alle tilstaaer,
at det er saaledes.

Voglio sfigliarti,
 Diferedarti;
 Figlio illegittimo,
 Chi sà di chi. (parte.)

SCENA Vta.

Asdrnubale , poi Giannetta.

Asd. Io son fuor di me stesso ; e credo appena
 Quello, che chiaro in questo foglio - - - -
 Oh Dei!

Ella vien.

Gian Spolo amato.

Asd. Adorata Signora.

Gian. Che termini son questi? E' ver, che tale
 Te sposando divenni - - - -

Asd. Ah mia Contessa,
 Ah mio nume!

Gian. Signor, io mi confondo.

Asd. Mia vezzosa Biatrice!

Gian. Jo Contessa? io Beatrice? Tu deliri.

Asd. Non deliro : tu sei
 Degli Eraclj Contessa ;
 Il tuo nome è Beatrice ;
 Sei d'Ernesto germana.

Gian. E che mai tanto
 Afferisce , e assicura ?

Asd. In questo foglio
 Il tuo gran Genitore
 Lo paleia ad Ernesto.
 Leggi, e credi, mia speme, a chi t'adora.
 (gli dà il foglio.)

Gia. Perdonami, ben mio, nol credo ancora.

Asd.

Jeg vil en mere kiende dig for mit Barn,
 Jeg vil gøre dig arveløs,
 Du Stegfred: Son,
 hvem veed af hvem. (gaaer.)

Femte Scene.

Asdrubal, siden Jeannette.

Asdr. Jeg er ude af mig selv; Og troer næppe
 det som klarligen i dette Brev = = = O Guders!
 Hun kommer.

Jea. Elskede Brudgom.

Asdr. Tilbedelige Frue.

Jea. Hvad ere disse for titler? Det er sandt, at
 jeg, ved at giftes med dig, bliver det = = =

Asdr. Ach min Contesse,
 Ach min Gudinde!

Jea. Min Herre, jeg bliver forvirret.

Asdr. Min deilige Beatrice!

Jea. Er jeg Contesse, jeg Beatrice? Du snakker
 over dig.

Asdr. Nej jeg snakker ikke over mig: du er
 Comtesse af den Heracliske Familie;
 Du er Søster til Ernst.

Jea. Hvem bekræfter og
 forsikkrer denne betydelige Sag?

Asdr. I dette Brev har
 din store Fader

bekjendtgjort det for Ernst.

Læs, mit Haab, og troe den, som tilbeder dig.
 (Han giver hende Brevet.)

Jea. Forlad mig det, min Skat, jeg troer det en endnu.

Asd. Cara Beatrice bella,
Non dubitar, sei quella;
Sì, sì, sposina mia,
Lo fe' pal se il Ciel.

Gia. Oh Dei! mi sento al core
La gioja, e lo stupore;
E temo, che non sia
Il foglio poi fedel.

a. 2. Oh Numi! alfin placate
L'averse Stelle ingrato,
La forte mia crudel.

Gia. „ Da vile fortuna (legge.)
„ L'ignota Giannetta
„ Non trasse la cuna:
„ Beatrice è costei;
„ Negar non si può.
(Con trasporto dà il foglio ad Asdrub.)
Ah leggi, mio bene.
Per troppo diletto
Resister non sò.

Asd. „ In segno del vero, (legge.)
„ La nobil donzella
„ Sul braccio sinistro
„ Hà impressa una stella,
„ Di vario color.

(Con trasporto restituisce il foglio a Gian.)
Ah siegui, mia vita,
Che un doppio diletto.
Confonde il mio cor.

Gia.

Ufdr. Klære deilige Beatrice,
 Evil ikke: Du er den;
 Ja, ja min lille Gemalinde,
 Himlen har ladet det blive bektendt:

Jea. O Guder! Jeg foler baade Glæde,
 og Forundring i mit Hierte;
 Dog frygter jeg endnu at
 Brevet en er sandfærdigt.

Ueg. 2: O Guder! Tilfredsstiller endeligens
 dog engang min ugunstige
 og grumme Skæbne.

Jea. // Den ubektendte Jeannette (hun læser)
 // har ikke sin oprindelse,
 // af en nedrig Stand:
 // Hun heder Beatrice.
 // Det kan ingen nægte.

(Hun giver Brevet med hæftig Glæde til Ufdrubal.)
 Ach læs, min Skat.
 Jeg er ude af mig
 selv af Glæde.

Ufdr. // Til Bevis at dette er sandt,
 // saa har dette adeltge Pige-Barn
 // paa hendes venstre Arm
 // en Stjerne
 // af adskillige farver.

(Han giver Brevet med hæftig Glæde til Jean.)
 Ach læs videre, mit Liv,
 En dobbelt Fornøelse
 forvirrer mit Hierte?

Gia. Il segno l'hò io,
Bell' idolo mio.

Asd. Hò inteso abbastanza:
Più dubbj no vò.

Gia. Or d'esser Beatrice
Più dubbj non hò.

(Chiude il foglio.)

a 2. Oh amabil piacere!

Oh dolce momento!

In lieto contento

Si cangia il penar.

(In atto di partire. e poi sospesi si arrestano.)

Gian. Piano, piano, scende amore,
Ah lo vedo, eccolo là.

Asd. Piano, piano: oh che stupore!
Viene Marte anch' ei di quà.

(Guardando dalla parte opposta.)

a 2. Due bell' alme in quest' istante
D'un Guerriero, ed un' amante
Si vedranno trionfar.

Cian. Odo i flauti lusinghieri.

Asd. Della tromba ascolto il suono.

a 2. Dei pietosi, è vostro dono

Questo nostro Giubilar.

a 2. Che armonia! che allegria!

Sù balliamo, sù cantiamo,

Ed intanto un sì bel giubilo

S'oda l' Eco replicar. (partono.)

SCE-

Jea. Jea har Segnet,
Min Allerticæreste.

Udbr. Det er nok, jeg hører det:
Jeg vil ikke tvivle længere.

Jea. Nu tvivler jeg ikke mere paa,
at jeg er Beatrice.

(Hun lægger Brevet tilfammen.)
begge **D**elskelige Lyt!

D søde Dyeblit!

Vores Rummer forandres
til Glæde og Fornøvelse.

(De er paa veje til at vilde gaae, men bliver staaende
i Tanker.)

Jea. Cupido kommer ganske sagte nedfarende
Ach jeg seer ham, der er han.

Udbr. Sagte, sagte: D hvilket forunderligt!
Mars kommer da hid.

(Hun seer til den anden Side.)

begge Her vil man faae at see en Krigsmands
og en Elskerindes denlige Stæle
i dette Dyeblit at triumphere.

Jea. Hør de smigrende Fløyer.

Udbr. Hør lydden af Trompeten.

begge **D** I medlidende Guder, denne
vores Gæde er eders Gave.

begge Hvilken en Harmonie! Hvilken Fryd!
Friske lader os danse, og synge,
saa at Geo kan give Gienlyd
af vores Fornøvelse. (De gaaer.)

De

SCENA ultima.

Galleria.

*Nannina, e Nardone, indi il Barone, e Clarice;
finalmente Asdrubale - poi Ernest. che
conduce per mano Giannetta.*

Nan. Senti, credimi pur, Giannetta è Dama,
E non è più per te.

Nar. Ci vuol pazienza.

Nan. Dunque dammi la mano.

Nar. Ah sì: pur troppo (Si danno la mano.)
Veggio, che amor di me si prese gioco.

Bar. Qui si fan matrimonj; adagio un poco.

Ern. Ecco la mia Germana,
(Confegna Gian. ad Asdrubale.)

Ecco la vostra sposa.

Ed ecco ancor la mia.

(a Clarice dandosi la mano.)

Clar. Or son contenta.

Gia. Or son felice appieno.

Asd. Non hò più che sperar,

Bar. Come? - - - che cosa;

Jo quì dunque non conto,

Ci ftò per un dippiù?

Gia. Signor Barone,

Jo v'onorai qual Padre, rispettando

Ognor le vostre leggi: Ah contentatevi

Dell' affetto paterno; e vi sovvenga,

Che il Ciel pietoso alfine,

Per incognita via,

Premiò, e difese l'innocenza mia.

Den sidste Scene.

Et Gallerie.

Nannine, og Nardone; Deresfeter Baro-
nen og Clarice, til sidst Usdrubal og Ernst,
som fører Jeannette ved Haanden.

Nan. Hør, troe mig kuns, Jeannette er Dame,
og hun er ikke mere for dig.

Nar. Der maa Taalmodighed til.

Nan. Giv mig da din Haand.

Nar. Aah ja nok: Jeg seer alt for vel,
(de giver hverandre Hænderne.)
at Kiærlighed har narret mig.

Bar. Her gjør man Forlovelser; Men bie lidt.

Ern. Her er min Søster, (han antvorder Jean. til Usdr.)
Her er eders Bruud, og
her er min. (til Clarice i det de giver Hænderne.)

Cl. Jeg er fornøjet.

Jea. Jeg er fuldkommen lykkelig.

Usdr. Jeg kan intet ønske mig bedre.

Bar. Hvorledes? = = = Hvad for noget?
Jeg har da intet noget at sige her,
staaer jeg her for et Nul?

Jea. Herre Baron,
Jeg ærede dem som en Fader, og har altid
Høiyagtelse for deres Befalinger: Ach lad den
Faderlige Kiærlighed være dem nok; Og
erindre dem, at den medlidende Himmel,
endeligen igiennem en ubekjendt Vey, har
belønnet og beskiermet min Uskyldighed.

Chor

CORO.

Viva, viva l'innocenza,
 Che più bella ogn' or si fa,
 E l' incognita sprezzata
 Resti alfine consolata
 Tra le sue felicità.

Gia. Caro sposo, amato oggetto
 Dell' affetto mio costante,
 Semp e fido, e sempre amante
 Questo core a te farà.

Asd. Sì, mia cara, sì mia bella,
 Tutta pace è già quest' alma;
 In te trova la sua calma;
 Nè di più trovar non sà.

Gia. Ah mio ben, ah mio diletto,
 Da noi lungi ogni timore.
 Ti protesto eterno amore:
 Sì, ti giuro fedeltà.

Ern. La tua fede, ed il tuo core
 Del mio cor è la mercede;
 E negarmi amore, e fede,
 Saria troppa crudeltà.

Nar. Ah Nannina mia carina,

Nan. Ah Nardone mio carone.

Bar. E a me pover meschinello
 Di che dir nessun non hà.

Nan.

Chor.

Blyat, blyat Uskyldighed,
 som altid bliver deiligere.
 Og gid at den ubekjendte foragtede
 maa endeligen bliuet trøstet
 ved hendes Lykke.

Jea. Kjære Gemahl, du min
 Elskovs bestandige Dyemeed,
 vær forsikkert at mit Hjerte
 altid skal elske dig oprigtigen.

Asdr. Ja, Allerkiereste, ja min deilige,
 Min Sjæl er ganske tilfredsstillet,
 den finder sin Roe i dig,
 Og ønsker sig intet andet.

Clar. Ach min Skat, Ach min elskelige,
 lad al Frygt være langt fra os.
 Jeg forsikker dig ævig Kiærlighed,
 Ja jeg sværger dig Oprigtighed.

Ern. Din Oprigtighed, og dit Hjerte
 Er en Belønning for mit; Og det
 vilde være en alt for stor Grumhed,
 at nægte mig Kiærlighed, og Troskab.

Nar. Ach min lille Kjære Mannine,

Nan. Ach min høytelskede Mardone.

Bar. Og til mig arme lille Stakkell er der
 ikke en, som siger et Ord.

Nan.) a 2 Mio Signor, il tempo è bello;
Nar.) Sinche giovane si stà,

CORO.

Viva, Viva, &c.

Fine dell' Opera,

Nan.) begge 2 Min Herre, man maa benytte
Nar.) sig af den gode Tid, imens man er ung.

Chor.

Vivat, vivat Uskyldigheden &c.

Ende paa denne Opera.

LA LOCANDA;

DRAMMA GIOCOSO,
PER MUSICA,
DA RAPPRESENTARSI
NEL REGIO TEATRO.

Gæstgiver = Gaarden;

Et lystigt Italiensk

Synge = Spil,

til at opføres

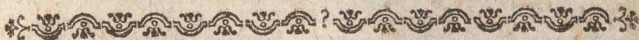
Paa den Kongelige Skue = Plads.

Oversat paa Dansk af

R. SOELBERG,

Regisseur ved de Kongelige Skue = Spil.

Kjøbenhavn, 1775.

Erykt hos S. J. Grace, boende i Knabroestræde.

Personaggi.

Guerina: Amante di Riccardo, e Sorella di Arsenio.
La Sra. *Teresa Torre*.

Riccardo: Nobile Cittadino; Amante di Guerina.
Il Sr. *Gio. Battista Ristorini*.

Arsenio: Cittadino ricco.
Il Sr. *Luigi Pagnanelli*.

Rosaura. Consorte di Valerio } Forestieri alloggia-
La Sra. *Elisabetta Almerigi*. } ti nella Lo-
canda.

Valerio: Il Sr. *Jens Musted*.

Marinetta: Locandiera.
La Sra. *Francesca Ronzi*.

Vespone: Cameriere della Locanda.
Il Sr. *Giuseppe Buffelli*.

La Scena si finge in Napoli.

La Musica é del celebre Signor Giuseppe Gazaniga,
Maestro di Capella.

ATTO

Personerne:

Guerina: Richards Kiereste, og Arsenies Søster.
Hfr. Theresia Torre.

Richard: En fornemme Borger, forelsket i Guerina.
Hr. Johan Baptist Ristorini.

Arsenius: En riig Borger.
Hr. Ludvig Pagnanelli.

Rosaura: Valerius Egtesælle. } Fremmede logerende
Hfr. Elisabeth Amerigi. } i Gæstgiver-
Huset.

Valerius: Hr. Musted.

Marinetta: Konen i Gæstgiver-Huset.
Hfr. Francisca Ronzi.

Vespone: Opvarter i Gæstgiver-Huset.
Hr. Joseph Buffelli.

Skuepladsen forestilles i Neapols.

Musiken er af den berømte Capell-Mester,
Hr. Joseph Gazaniga.

ATTO PRIMO.

SCENA PRIMA.

Piazzetta dov' è situata la Locanda con
Portone praticabile.

*Valerio e Rosaura passeggiando , poi Marinetta, e Ves-
sone, inde Guerina ed Arsenio, che arrivano
in abito da viaggio.*

Ros.) a 2 **B**el piacere in questo loco
Val.) Goder l'aria un po' freschetta!
Bella vista , che diletta
Buon albergo in verità :
(Si sente suonare una Cornetta da posta.)

Mar. Accorgette , non tardate,
Camerieri , siate lesti :

Fore-

Første Act.

Første Scene.

Ettidet Torv, hvorpaa Stæstgiver-Gaarden er beliggende med Port paa.

Valerius og Rosaura som spadserer, derefter Marinette; Siden Guerina og Arsenio, som kommer i Reise-Klæder.

Ros.)
Val.) beg. **S**vilken Fornøjelse er det at kunde
nyde lidet frisk Luft, paa dette Sted!
Hvilken en deylig Udsigt, som
forlyster Synet! Det er i Sandhed
et godt Herbergere-Huus.

(Man hører Lyden af et Posthorn.)

Mar. Skynder jer noget, Opvartere;
Kommer i en Hast, og tøver ikke:

Forestieri faran questi,
Che verranno alloggiar quà.

Vesp.) a 4 Vengan pur; vengano avanti;

Ros.) Chi stà bene di contanti,

Val.) Ben trattato resterà

Mar.) (sopraggiunge Guer. ed Ars.)

Val. Uomo, e Donna - - Sposa, e Sposo!

Ros. Come voi, s'egli é geloso,
Fà pur male di viaggiar.

Ars. Quà all' insegna del Falcone
Hò Fissato d'allogiar.

Mar. Entri pure, mio Padrone,
Lei non hà che comandar.

Tutti.

Per ogni persona
Albergo migliore
Locanda più buona
Non puossi trovar.

(Val. e Ros. entrano nella Locanda.)

Ars. Siete voi, s' io non erro,
La Locandiera?

Mar. Appunto, a' suoi comandi.

Ars. Avete molta gente?

Mar. Hò due soli al presente.

Ehi Vespone, una Stanza

Aprite tosto a questi miei Signori.

Ars. Una Stanza che sia delle migliori.

Entriamo.

(s'incammina con Vespone, ed entrano nella Locanda.)

Guer

Disse ere Fremmede;
som vil logere her.

Ves.) alle 4: Lad dem kuns komme; Lad kuns
Kos.) enhver, som har brav Penge,
Val.) komme, de skal blive godt opvartede.
Mar.) (Guerine og Arsenio kommer.)

Val. Mandfolk, og Fruentimmer... Mand
og Kone!

Kos. Dersom han er saa jalour, som J, da
gør han ilde i at reyse.

Arf. Her, hvor Falken hænger ud,
har jeg sat mig føre at logere.

Mar. Vil de kuns behage at gaae ind,
de har kuns at befale.

alle.

Der kan aldrig findes
nogen bedre Gæstgiver-Gaard
eller Vertshuus,
for hvem det endog maa være.

(Val. og Kos. gaar ind i Gaarden.)

Arf. Det er dem, hvis jeg ey tager Feil,
som er Vertinden?

Mar. Jo ganske rigtigt, til deres Befaling.

Arf. Har de mange Fremmede?

Mar. For nærværende Tid har jeg kuns allene to.
Hey Bespone, luk strax et Kammer
op for dette mit Herfskab.

Arf. Det maa være et af de beste Kammere.
Lad os gaae ind.

(Han gaar med Besp. ind i Gaarden.)

Guest. Entriamo pur. (E la cagione
 Saper ancor non posso,
 Per cui quà mi condusse il mio Fratello;
 Oh quanto è strano mai quel suo cervello!)
 (entra nella Locanda.)

SCENA Seconda.

*Marinetta, indi Riccardo in abito da Viaggio,
 seguito da un Fachino con Valigia
 in Spalla.*

Mar. **N**on sò s'una, o due camere
 Vorràn questi Signori; Andrò a vedere,
 Per poterli servir.

Ric. Fà presto, andiamo,
 Cammina. E' quà il Falcone?

Mar. Sì Signore, ed io son la Locandiera.

Ricc. Hò piacere; Sentite; avreste in casa
 Uomo, e Donna alloggiati,
 Sol da poco arrivati?

Mar. Sì Signore: le scale
 Salite appena avranno.

Ricc. (Oh che il sospetto mio non è un inganno!)
 Presto una stanza anch'io
 Bramo nel vostro albergo;
 Una Stanza, vi dico,
 O bene, o mal fornita, a' me non cale.
 Entriam senza tardar, montiam le scale.

Mar. Pian, piano, Signorin! Ponno le stanze;
 Esser forse impedito.

Ricc.

Gne. Ja lad os kuns gaae ind. (Og jeg kan endnu ey begribe Aarsagen, hvorfor min Broder har bragt mig herhid. O hvor besynderlig en Hiærne er ikke hans!)

(Hun gaaer ind i Herberget.)

Anden Scene.

Marinette, derefter Richard i Reyses Klæder, med en Lastdragere efter sig, som har en Vadsæk paa Ryggen.

Mar. Jeg veed ikke, om dette Herskab vil have et eller to Kammere; Jeg vil gaae op og see, om jeg kan være dem til Tieneste.

Rich. Skynd dig lidt, lad os gaae til, affted. Er Falken her?

Mar. Ja Herre, og jeg er Bertshuus-Konen.

Rich. Det er mig kjær; Hør engang: skulde de ikke have et Mand's-Person og et Fruentimmer logerende her i Huuset, som nyeligen ere ankomne?

Mar. Jo Herre: De skal neppe være endnu komne op af Trapperne.

Rich. (Ach min Mistanke er ingen Bildfarelse!) Jeg forlanger og strax et Bærelse i deres Herberge; Og jeg siger dem derhos, at det er mig ligegyldigt, om Kammeret er ilde eller vel meubleret. Lad os da uden Forhaling gaae ind, og gaae op af Trappen.

Mar. Sagte, sagte, min lille Herre! Maa skee at Bærelserne kan være betagne.

Ricc. Mi basta anche 'una picciola stanzina;
 Dormirò nel granajo, od in cantina,
 Pagherò tutto quel, che voi volete;
 Signora Locandiera,
 Son galant uom; guardatemi alla ciera.
Mar. Via, via, vi servirò. Ma quella ciera,
 Queila smania così, che dimostrate,
 Mi discopre affai piu, che non pensate.

Signorino, a parlar schietto,
 Quà voi siete un can da caccia;
 E l'odor della Beccaccia
 V'hà tirato infino a quì.
 Jo già veggo in questo caso,
 Che venite a darci il naso;
 E per certo io ci scommetto,
 Che non fallo a dir così.
 Povero Giovane!
 Ah sì parlate:
 Voi sospirate
 La Notte è'l dì.

(parte.)

SCENA Terza.

Riccardo solo.

Pur troppo che costei tutto indovina;
 Ma, oh Dio la mia Guerina,
 Senza darmene avviso,
 Perche così è partita all' improvviso?

Cosa

Rich. Et lille Kammer er endogsaa nok for mig;
 Jeg vil sove paa Loftet, eller i Kielederen.
 Jeg vil betale alt det, de vil forlange;
 Madam Bertinde,
 jeg er et skikkeligt Menneske, see mig i Dynene.

Mar. Naah naah da, jeg vil tiene dem. Men deres
 Ansigt og denne Sinds Uroe, som de saa
 hæftigen udvøiser, tilkiendegiver mig
 mere, end de tænker.

Min lille Herre, at tale reent ud,
 saa er de her som en Høns-Hund;
 og Lugten af Bekkafinen
 har trukket dem herhid.

Jeg seer alt af denne Omstændighed,
 at de kommer for at støve efter os.
 Da jeg vædder vist paa, at jeg ikke
 tager Feil i dette, jeg her saaledes siger
 Det stakkels unge Menneske!

Ach tael kuns:
 De sukker baade
 Nætter og Dage.

(Hun gaaer.)

Tredie Scene.

Richard allene.

Jo, hun har desto værre giættet det altsammen.
 Men, o Gud! Hvorfore er min Guerina,
 uden at advare mig derom,
 saaledes ufornodentligen reyst bort? Jeg

ved

Cosa pensar non sò; son tutto in pena;
 Son d'ogni bene privo,
 Se a favellar con lei quà non arrivo.

(parte.)

SCENA Quarta.

Sala nella Locanda.

Guerina ed Arsenio.

Guer. **M**a per quale ragione
 Farmi partir di casa all'improvviso?
 Perché a Napoli mai, Fratello mio;
 Voler, che seco voi ne venga anch'io?

Ars. Tutto saprai, Guerina. osserva intanto
 Quest' abito, il capello, i manichetti,
 La perrucca, le scarpe, il portamento;
 Che ti par? non rassembro
 Un qualche Cavaliero oltramontano?

Guer. Bene - - -

Ars. Parla.

Guer. Sembrate un Ciarlatano.

Ars. Oh sciocca! mi fai rabbia
 Con codesta ignoranza - - - Orsù m'ascolta:
 Tu fai già, che morendo nostro padre
 Lasciò nel testamento,
 Che, infin ch'io ti mariti,
 Viver tu debba sempre a me obbediente.

Guer. Bene.

Ars. Bene; Al presente,
 Come in passato ancor, al mio volere
 Tu devi rassegnarti;
 Perché sappi che alfin vuò maritarti.

Guer.

veed ikke hvad jeg skal tænke derom; Jeg er
gandske bekymret; Jeg har mistet aldt mit gode,
dersom jeg ey kommer til at tale med hende.
(gaaer.)

Fjerde Scene.

En Sahl i Herbergere-Huusset.

Guerina og Arsenio.

Gue. Men' for hvad Marsags Skyld har J faaet
mig til at reise hiemme fra saa usorventet?
Hvorfore har J ikke villet, min Broder, at
jeg skulle komme med Jer til Neapolis?

Ars. Du skal faae alle Ting at vüide, Guerina;
Men betragt engang denne Klædning, Hatten,
Manschetterne; Varykken, Skoene, dette
Bæsen, denne Gang: Hvad synes dig vel
derom? Vigner jeg ikke en udenlandsk Cavallier?

Gue. Jo vel. " " " "

Ars. Ney siig da.

Gue. Du seer ud, som en Markskriigere.

Ars. Ah du Taasse! Du gjør mig gal,
med denne Dumbhed " , " Ney hör mig nu
engang: Du ved nok, at vores Fader, da
han døde, efterlod i Testamentet, at du,
saalænge indtil jeg faaer dig giftet bort,
skal altid være mig lydige.

Gur. Ja, vel.

Ars. Vel da; Altsaa bør du end og, for
nærværende Tid, ligesom forhen, følge min
Billie; Thi du maa vüide, at jeg
endeligen vil, at du skal giftes.

Gue.

Guer. Ed io vi ubbidirò,

Ars. Brava.

Guer. Ma piano:

Volete maritarmi?

Perchè dunque a Bitonto non lasciarmi?

Ars. A Bitonto? Ah non sai, cara Guerina,
Che questa mia testina, anzi testaccia
Volge in se una cosaccia
Degna d'un Ciceron? Jo vuò un cognato
Nobile titolato;
Ed ecco la ragione
Perche quà ti conduffi;
Perche in questo paese,
Benche mercante, io ti darò a un Marchese.

Guer. Ad un Marchese? Ohimé! Ma perdonate - -
Questa vostra intenzione
Perchè non dirla almen, pria di partire?

Ars. Non serve; ora tel dico - - e che cos'hai,
Che sì mesta mi guardi?

Guer. Adesso in verità, ch'è troppo tardi.

Ars. Troppo tardi? Perché?

Guer. Perché, Signore,
Ad un altro impegnato è già il mio core.

Ars. Ad un altro? che sento? io resto estatico.

Guer. E' di già più d'un mese,
Che un giovinetto Bitontin mi accese.

Ars. Bitontino! nò, nò, certo nol voglio.

Guer.

Gue. Og jeg skal adlyde Jer.

Arf. Det var brav.

Gue. Men saa sagte:

Wil I gifte mig?

Hvorfore lod I mig da ikke blive i Bitonto?

Arf. I Bitonto? Ach du ved ikke, min kære Guerina, at dette lille Hoved (Ja end mere) store Hoved pyndes paa en stor betydelig Ting, som passer sig ret for en Cicero: Jeg vil have en Svoger, som er adel, og betitlet; Og dette er Aarsagen til, at jeg har bragt dig her til Byen; Thi her i Staden, skiondt jeg er kunns Ridsmand, vil jeg gifte dig til en Marquis.

Gue. Til en Marquis? Ach! Men forlad mig . . .
Hvorfore har I ikke i det mindste sagt mig dette Jeres Forsæt, førend vi reiste?

Arf. Det var ikke nødigt; Nu siger jeg dig det . . .
Og hvad fattes dig, at du seer saa bedrøvet paa mig?

Gue. Ney, nu er det i Sandhed alt for sildigt.

Arf. Alt for sildigt? Hvorfore det?

Gue. Fordi, min Herre, at mit Hierte er allerede lovet bort til en anden.

Arf. Til en anden? Hvad hører Jeg? Jeg bliver til en Stotte.

Gue. Det er allerede mere end en Maaned siden, at en Bitontisk Ungkarl andtændte mit Hierte til Elskov.

Arf. En Bitontiner! Ney, ney, det vil jeg vist ikke.

Gue.

Guer. M'ama anch'egli, sapete; e di sposarci
Abbiamo stabilito, anzi per segno,
Ecco mi diede il suo ritratto in pegno.

(cava un Ritratto ed Ars. glielo strappa dalle
mani.)

Ars. Ah sfacciata insolente!
Non sò chi mi trattenga,
Ch'io non ti dia un ceffone;
Al Diavolo sen vada il mascalzone.

(getta il ritratto)

Guer. Nò, per pietà

Ars. Via, temeraria sciocca;
Piu non aprir la bocca;
Ritirati, e disponi ad ubbidirmi;
Altrimenti, altrimenti - -

Guer. Lo farei, ve lo attesto;
Ma Fratel mio, io non hò colpa in questo,

Ben vestito graziosetto
Passò un dì sotto i balconi
Questo vago giovinetto,
E in passar mi salutò.

Jo gli dico: Padron mio;
Ei mi guarda, Dice, oh Dio!
E nel dirlo sospirò.

Jo pensando, ch'abbia male,
Presto scendo allor le scale,
Come vuol la carità.

Ma

Gue. J maa vide at han og elsker mig; Og at vi
 har besluttet, at gifte os tilsammen; End
 videre til Beviis see her er hans
 Portrait til Vandt derpaa.

(Hun tager et Portrait frem, og Arsenio riiser
 hende det af Hænderne)

Arf. Ah du usorkammede!
 Jeg veed ikke hvad der holder mig,
 at jeg ikke giver dig Drefigen;
 Lad den Slubbert gaae Fanden i Vold.
 (Kaster Portraitet)

Gue. Ney, for Himlens Skyld.

Arf. Væk, bort, du dumdriftige Toffe;
 Luk mig ikke din Mund op mere;
 Gaae bort, og lav dig til at adlyde mig;
 Ellers, ellers . . . .

Gue. Jeg vil gjerne giøre det, det forsikrer jeg Jer,
 min Kiære Broder; men jeg har ingen Skyld
 i det.

Denne fionne unge Karl,
 som ret var pyndtelig klædt,
 gif engang forvte under vores
 Vinduer, og hilsede mig i det samme.

Jeg sagde til ham: Deres Tienerinde;
 Han saa paa mig igien, sigende:
 O Gud! Og i det han sagde det,
 sukede han.

Jeg tænkte, at han havde ondt;
 Og løb strax need af Trapperne;
 som Medynk udfordrer det.

Ma, pigliata per la mano,
 Ei mi disse piano, piano
 Certe cose belle, belle - - -
 Ah Fratello! furon quelle,
 Che il mio petto da quell' ora
 Certo foco lo divora
 Che il mio cor spiegar non sà.
 (parte.)

SCENA Quinta.

Arsenio Solo.

Jo rimango di stucco; Era Guerina,
 Ed è ancor semplicina;
 E qualche gran briccon fù certamente
 Costui, che l'hà sedotta, e l'ha invaghita;
 Ma si lecchi le dita: ad ogni costo
 La voglio maritar a modo mio.
 Mia sorella è un giojello,
 Ch'io tengo riservato
 Per qualche Cavalier di gran casato.
 (parte.)

SCENA Sesta.

Rosaura, poi Valerio.

Ros. **G**ran tormento é un Maritò,
 Che sente gelosia - - -
 Ma qual galanteria!

(accorgendosi del Ritratto, e lo prende da terra.)

Men da han havde taget mig ved
 Haanden, sagde han mig aanske
 sagte nogle smukke ja deilige Ting . . .
 Ach min Broder! Det var det, som
 er Skyld i, at mit Bryst, fra den
 Tid af, fortæres af en vis Jld;
 Som mit Hierte ikke kan udtrække.
 (Hun gaær.)

Femte Scene.

Arsenio allene.

Jeg bliver til en Gibs-Støtte; Ja det er
 Guerina, og hun er endnu et uskyldigt
 Pigebarn; Og den der har forført hende, og
 gjort hende forliebt, maa vist være en stor
 Skælms; Men han kan slikke sig om Munden
 med Taalmodighed: Det maa koste hvad det
 vil, saa vil jeg gifte hende bort efter mit Sind.
 Min Søster er en Edelsteen, som jeg har i
 Forvaring, til en eller anden
 Cavallier af stor Familie.

(gaaer.)

Siette Scene.

Rosaura, siden Valerius

Ros. Det er en stor Plage, at have
 en jaloux Maud . . . . .

Men hvad er dette for smukt Stads!

(Hun bliver Portraitet vaer, og tager det op.)

Un Ritratto - - Oh bellissimo!

(Si mette ad osservarlo.)

Val. Eccola fuor di camera;
Ma che cos' ella hà in mano?
Un Ritratto! - - - che fosse
Quello del Cicisbeo?

(se le accosta.)

Ros. Voglio andarlo a ripor; se mio consorte
D'amor geloso e strano - -

(volendo partire s'incontra in Val.)

Val. Dove andate? che avete in quella mano?

Ros. Una galanteria che hò ritrovata.

Val. Che Donna fortunata!

Favorisca.

Ros. Perchè?

Val. Quella galanteria la vuò per me.

Ros. Questa Galanteria,
Finche trovo il padron, deve esser mia.

Val. Deve esser vostra? io l'averò per forza;
Lasciatelo, vi dico.

Ros. Che impertinenza è questa!

Val. Lasciatelo, vi dico;

Ne mi fate saltar caldo alla testa.

(glielo strappa dalle mani.)

Ros. Che villano trattar!

Val. E' più mal fatto,

Il custodir d'un cicisbeo il ritratto,

Ros. Ah pazzo! io ben conosco,

Che il vostro umor vi acciecca oltre ogni
segno;

Nò che non siete degno

Della moglie, che avete.

Et Portrait = = = o hvor er det deilig!
(Hun betragter det.)

Val. Nu er hun ude af Kammeret;
Men hvad er det hun har i Haanden?
Et Portrait! = = = Om det var hendes
Tilbederes?

(Han nærmer sig til hende.)

Ros. Jeg vil gaae hen og skiule det; Dersom min
Mand, som er saa jaloux, og besynderlig = = =
(I det hun vil gaae, møder hun Valerius.)

Val. Hvor gaaer hun hen? Hvad har hun i
Haanden?

Ros. En smuk Ting, som jeg har fundet.

Val. Hvilken en lykkelig Kone!
Lad mig see det.

Ros. Hvorfore?

Val. Det Galanterie vil jeg have.

Ros. Dette Galanterie skal være mit,
indtil jeg finder Eyermanden dertil.

Val. Skal det være Jeres? Jeg skal tage det med
Magt; Slip det, siger jeg.

Ros. Hvilken en Uforskammenhed er denne!

Val. Slip det siger jeg Jer;
Og gjør mig ikke heed om Hovedet.

(Han riiver hende det af Hænderne.)

Ros. Hvilken en tølperagtig Begægnelse!

Val. Det er endnu værre gjort,
at ville forvare en Tilbederes Portrait.

Ros. Ach I affindige! Jeg begriber nok, at Jeres
Skindsyge Sind forblinder Jer, mere end I
har Rimelighed til; I er ikke den Kone
værd, som i har. Jeg fandt det Portrait

Quel ritratto il trovai per accidente;
E fedele son io, ed innocente.

Ogn'or la mia costanza
Resisterà più forte;
E in faccia ancor di morte
Cangiar non si vedrà.

(parte.)

SCENA Settima.

Valerio, poi Riccardo.

Val. Innocente! sì, sì. Tornate a casa;
Ne parleremo poi. Io voglio un poco
Veder, se conoscessi almen costui,
Che corteggiar ardisce
Rosaura mia consorte.

(osserva il ritratto)

Ricc. Guerina non si vede; io sono in pene - -
Codesto forestiere
Ricerchero - - Signore - - è affai Distratto.
Ei contempla un ritratto - - -
Ma veggo - - oppur traveggo? Ohime!
mi pare

Quello il ritratto appunto,
Che io donai a Guerina - -

Val. Eh senz'altro farò qualche rovina,
(volendo partire.)

Ricc. Mi perdoni Signor.

Val. Servo umilissimo.

Ricc. Compatite.

Val. Che avete?

Ricc.

ved en Hændelse; Og jeg
er Jer bestandig og troe, og uskyldig.

Min Bestandighed skal
altid blive stærkere;
Og man skal ikke see, at den skal
forandre sig, om Døden end og
stod mig for Dørene.

(Hun gaar.)

Syvende Scene.

Valerius, siden Richard.

Val. Uskyldig! Jo, jo. Gaae kuns hjem;
Vi vil siden tales ved. Jeg vil dog i det
ringeste see lidt, om jeg ikke kiender denne her,
som tør vove at giøre Opvartning hos
min Kone Rosaura.

(Han betragter Portraitet.)

Rich. Jeg seer ikke Guerine; Jeg er ret bekymret
Denne Fremmede vil jeg adspørge
min Herre han er tæmmelig forviret
i sine Tanker. Han seer paa et Portrait
men seer jeg ret eller seer jeg Fejl? Ach
mig synes, at det er just det Portrait,
som jeg forærede Guerine.

Val. Ja jeg skal ganske vist giøre en stor Allarm.
(I det han vil gaar.)

Rich. Forlad mig min Herre.

Val. Deres ydmygste Tjenere.

Rich. Tilgiv mig.

Val. Hvad fattes dem?

Ricc. Ah mi vien male.

Val. Ma il Medico io non son, ne lo speziale.
Servitor suo, (come sopra.)

Ricc. Vi prego! (trattenendolo.)

Ditemi: quel ritratto

Come Signor, si trova in vostra mano?

Val. Questo ritratto - - - Oh bella.

(confrontando il ritratto con la faccia di Riccardo.)

Ricc. (Sì, pur troppo ch' è quello.)

Val. Ora capisco Signorin mio bello:

L'original voi siete! - - Ah cospettone!

Imparate, se mai

Nota non v'è la cosa,

Che quella, a cui lo deste, è la mia sposa.

Ricc. Piano - - la sposa vostra

Quella, a cui l'ho donato?

(con sorpresa.)

Val. Sposa, arcisposa; e fate, che di regola

Vi serva un tale avviso.

Ricc. (Qual fulmine improvviso!)

Ma come sposa vostra?

Val. Oh questa è buona:

I testimonj quì deggio chiamarvi,

E il contratto di nozze anche mostrarvi?

Ricc. Basta, non più; Scusate.

Ah se il tutto sapeste,

Sò che pietade avreste

Voi, quantunque marito,

D'un amante fedel così tradito.

Parto: non dubitate;

Vado - - ma non sò dove.

In pace voi restate;

A pi-

Rich. Ach jeg faaer ondt.

Val. Men jeg er hverken Doctor eller Apothequer.
Deres Tienere. (Som forhen)

Rich. Jeg beder dem! (Holder paa ham)
Säg mig: Hvorledes, min Herre, findes
dette Portrait i deres Hænder?

Val. Dette Portrait === det var artigt.
(Han sammenligner Portraitet med Richards Ansigt.)

Rich. (Jo, desværre det er det.)

Val. Nu forstaaer jeg dem, min lille smukke Herre:
De er Originalen! Ah for en Ulykke!

Blid da, om Jellers aldrig
har vidst det før, at hun, som
J har givet det til, er min Kone.

Rich. Sagte === hun er deres Kone,
som jeg har givet det til?

(med Forundring.)

Val. Ja min Kone, ret min Kone; Og lad denne
Advarsel tiene Jer til Regel.

Rich. (Hvilket et uventet Tordenslag!)
Men hvorledes er hun deres Kone?

Val. Ah dette er deilig:
Skal jeg kalde Forloverne herhid,
og tillige viise Jer Egteskabs Contracten?

Rich. Nej, det er nok; Tilgiv mig.
Ach dersom de vidste alleting,
saa er jeg vis paa, at de, skiondt gift
Mand, skal bære Medsynk med en oprigtig
Elskere, som saaledes er bleven forraadt.

See reysler bort. Tvivl kuns ikke;
Jeg gaaer min Ven === men jeg veed
ey hvor. Bliu de her tilbage i Fred;

A pianger vado altrove
 La mia infelicità.
 Dite alla sposa vostra - - -
 Nò, non le dite niente.
 Ma vengo già furente;
 Già sento nel cervello
 L'incudine il martello,
 Il fabro e la fucina.
 Ohimè! che gran ruina!
 Che martellar che fà!
 (parte.)

SCENA Ottava.

Valerio, poi Guverina frettolosa.

Val. Ah da Napoli certo
 Vuò domani partir.

Guer. Signor, di Grazia - - -
 (E' quello il mio Riccardo
 Sicuramente.) Ditemi, vi prego:
 Conoscete voi quello,
 Ch'ora di quà è partito?

Val. Ah Signorina,
 Non son io quello già, che lo conosce;
 Ma ben sì la mia sposa.

Guer. La vostra sposa? bene: e me lo dite
 Con tanta agitazione?

Val. Mi par d'aver ragione. E' quel Zerbino:
 Un tristo, un malandrino,
 Che colla moglie mià diggià hò scoperto,

Mar-

Jeg vil gaae andensteds hen, og
begærde min Ulykke.

Stig til deres Kone . . . .

Ney, ney stig hende slet indtet.

Men jeg bliver rasende;

Jeg føler allerede i min Hjerne
en Umbolt, en hammer,

en Smed, og en Smedde-Jsse. Ach
jeg elcendige! Hvilken en stor Ulykke!

Hvilken en Hammeren og banken!

(gaaer.)

Ottende Scene.

Valerius, siden Guerina iilende.

Val. Ah jeg vil vist i Morgen
reysse fra Neapolis.

Gue. Min Herre med deres gunstige Tilladelse . . . .
(Det er gandske vist min
Richard.) Siig mig, jeg beder Dem:
Kiender de den Person,
som nu er reyst herfra?

Val. Ach min lille Jomfrue,
det er ikke mig, som kiender ham;
men vel min Kone.

Gue. Deres Kiereste? Vel da: Og det siger
de mig med saa stor Sinds Uroe?

Val. Mig synes jeg har Marsag dertil. Denne
Smushane er en slet og lumpen Karl; Og
som jeg allerede har opdaget, gjør hemmelig
Amour

Mantien segreti amori; e ne son certo?

Guer. Con vostra moglie! ed è possibil questo?
E vene siete accorto?

Val. Oh così pur non fosse! o fosse ei morto?

Non son cieco, non son matto;

Hò scoperto tutto il fatto:

Son un povero Marito,

Nell' onore son tradito.

Non si trova nelle donne

Vero amor, nè fedeltà.

E una favola, un'inezia

Son Penelope e Lugezia,

Ch' inventò l'antichità.

(parte.)

SCENA Nona.

Guerina poi Arsenio.

Guer. Che cosa hò mai sentito!

Ah Riccardo crudel, così mi tratti?

Così tradir, ingrato,

Un innocente cor, che t'ama tanto!

Perfido, vè - - ma più non freno il pianto.

Di questo pianto mio

Chi non avria pietà?

Amarlo di buon core,

Giurarmi sempre amore,

E poi

Amour til min Kone; Og det er jeg vis paa.
 Gue. Med deres Kone! Og er det vel mueligt?

Og har de fornummet det?

Val. Ja gid at det saa sandt ikke var saa!
 Eller gid han var død!

Jeg er hverken blind eller gal.

Jeg har opdaget heele Sagen.

Jeg er en arm Mand;

Min Tre er forraadt.

Der findes ingen oprigtig Kierlighed
 eller Troeskab i Fruentimmerne.

Penelope og Lucretia er

kuns Fabler og Gladder,

som alderdommen har opfundet.

(gaar.)

Tiende Scene.

Guerina, siden Arsenio.

Gue. Hvad har jeg vel hørt!

Ach grumme Richard, behandler du mig
 saaledes? Utafnemmelige, kan du saaledes
 forraade et uskyldigt Hjerter, som elsker dig saa
 høyt! Troeløse, gaae = = = men jeg kan en
 holde min Graad længere.

Hvem vilde ikke have Medynd

med denne min Graad? Jeg har

elsket ham, og det ret af Hjerter;

Han har altid tilsvoret mig sin

Kier

E poi trattarmi, oh Dio
 Con tanta infedeltà?
 Di questo pianto mio
 Chi non avria pietà?

Ars. Come Guerina qui? -- cos' hai, che piangi?
 Parla.

Guer. Fra me pensando
 Ch' è morto il Genitore,
 E che nel testamento
 Lasciò; ch'io debba a voi sempre ubbidire,
 Io, che arrabbiar vi feci, or ne hò dolore;
 Perche offesi in tal modo il genitore.

Ars. Brava, così v'è bene.
 (Imparate ragazze.)

Guer. A voi pertanto
 Chiedo perdon di tutto quel, ch' hò detto;
 E son pronta a ubbidirvi; io ve'l prometto.

Ars. Dunque sei pronta, ad accettar lo sposo,
 Ch' io ti darò?

Guer. Prontissima;
 Anzi se voi m'amate,
 Vi prego, che affrettiate
 Le nozze a me proposte;
 Venga pur; qual si sia questo mio sposo,
 Lo piglierò. (Riccardo traditore!
 Si vendica così questo mio core.) (parte.)

SCENA Decima.

Arsenio, poi Marinetta.

Ars. Oh qual inaspettato cambiamento!
 Che mi rende contento.

Kierlighed, og siden behandler han mig, o Gud! Med saa stor Utroeskab? Hvem skulde ikke ville have Meddelt med denne min Graad?

Arf. Hvorledes, er du her Guerina? = = = Hvad fattes dig, at du græder? Tael.

Gue. Bed det at jeg tænkte hos mig selv, at vores Fader er død, og at han har efterladt i Testamentet, at jeg altid skal adlyde jer, saa gjør det mig nu ondt, at jeg gjorde jer vreed; fordi jeg derved fortørnede vores Fader.

Arf. Det er brav, saaledes bør det være. (Jo, jo, I Piiger, I skal lære jeres Pligter.)

Gue. Imidlertid beder jeg jer om Forladelse. for alt det jeg har sagt; Og jeg er færdig til at adlyde jer; Det lover jeg jer.

Arf. Er du da færdig, til at tage imod den Brudgom, som jeg vil give dig?

Gue. Ja ganske færdig; og det som mere er, dersom I elsker mig, saa beder jeg jer, at I vil skynde paa med det Partie, som I har foreslaget mig; Lad ham kunns komme; Hvem end og denne min Brudgom er, saa tager jeg ham. (Richard, din Forrædere! Mit Hjerter maa saaledes hævne sig.) (gaaer.)

Siende Scene.

Arsenio, siden Marinette.

Arf. **D** hvilken en uventet Forandring! som gjør mig glad.

Ja

Eh Guerima è una figlia
 Di Zuccherò, di miele. Jo certo voglio,
 Che tu vada in carrozza a tiro a sei.
 Oh chi non è Signor, non è per lei.

Mar. Signor, vengo a vedere,
 Qual ora per la tavola comanda.

Ars. Questo non si domanda:
 All'ora dei Signori - - Ma sentite,
 Signora Marinetta,
 Avete voi veduta mia forella?

Mar. Sì Signor, l'hò veduta.

Ars. In confidenza,
 Ditemi, che vi par di sua presenza?

Mar. Davver mi sembra bella.

Ars. Capperi. Il sangue nobile
 Non se gli vede in faccia?

Mar. Sì Signore -

Ars. Di virtù poi - - - Oh di virtù Guerina
 Sà, per fin in latino,
 Con qual nome si chiama, e pane, e vino.

Mar. Brava da vero.

Ars. Udite:
 Quaranta mille scudi ella hà di dote;
 E vuò darle marito.

Mar. Non le potrà mancare un buon partito.

Ars. Sì; ma voglio che sia di condizione:
 Cioè Marchese, Conte, o pur Barone.
 Sentite in segretezza:
 Se voi, ma con destrezza,
 Sapeste ritrovarle
 Un partito, che sia qual m'intendete,
 Cento belli Zechini in dono avrete.

Mar.

Ja Guercina er en sukker- og Honningsfø
 Pige == Jeg vil vist, at du skal fiøre
 i Carreet med sex Heste for. Ah hvem,
 der ikke er stor Herre, er ikke for hende

Mar. Herre, jeg kommer for at høre,
 hvad Tid de befaler, at Bordet skal være dækket.

Arf. Det er ikke noget at spørge om:
 paa den Tid naar Herkaber == men hor,
 Zomfrue Marinetta,
 har Z seet min Søster?

Mar. Ja min Herre, jeg har seet hende.

Arf. Siig mig i Fortroelighed, hvad synes
 jer om hendes Bæsen?

Mar. Hun synes mig, i Sandhed, deilig.

Arf. Hilleman. Seer man ikke
 det adelige Blod i hendes Ansigt?

Mar. Jo min Herre == ==

Arf. Z Biiendeskaber desuden == Jo, jo, i
 Biiendeskaber == Guercina veed, endog paa
 Latin, hvortledes man kalder Brød og Vin.

Mar. Det er i Sandhed arrigt.

Arf. Hor engang: Hun har
 Fyrretyve Tuusinde Rigsdaler til Medgift;
 Og jeg vil give hende en Mand.

Mar. Hun kan ikke seyle at giøre et godt Partie.

Arf. Ja; Men jeg vil, at han skal være af Stand:
 Nemlig en Marquis, Greve, eller og Baron.
 Hor engang noget som Z maae holde
 hemmeligt: Dersom Z, med Behændighed,
 Kunde finde hende et Partie, som var saaledes,
 som Z horer jeg vil have det, saa skal Z faae
 en Forøring af Hundrede deylige Ducater.

Mar. Basta Così. Con un sì bel scongiuro,
Signor, io vi assicuro,
Che di tutto farò, per ben servirvi.

Ars. Davver?

Mar. Non dubitate.

Ars. Ora per vostra regola ascoltate:

Quà si trova, dir dovete,
Una figlia, che innamora;
Che nel fronte tien l'aurora,
Che negl' occhi hà il Dio
d'amor.

Suo Fratello, poi direte,
E'un talento sopratino;
Che ad Orlando Paladino

Non la cede nel valor.
Pian, sentite, e non partite;
C'è da dir qual cosa ancor;
Voi la dote la sapete,
Ma non basta questo quà;
Vuò per patto nel contratto
Le carrozze, ed i staffieri,
Cameriere, e camerieri,
Paggi, cuocchi, feste, e giochi;
E di più che l'Illustrissimo
Al Fratello si darà.

(parte.)

SCE-

Mar. Det er nok. Med saa denlig en Forbindelighed forsikker jeg dem til, min Herre, at jeg skal giøre alt, hvad mueligt er, for at tiene dem retskaffen.

Arf. Er det sandt?

Mar. Tvivl de kuns ikke derpaa.

Arf. Hør nu da til Zeres Estreerretning.

Her i Huuset findes, skal I sige, en
Pige, som kan opvække Kjærlighed,
hos hvem, som seer hende; Som i sit
Uafsn klaner Aurora, og som har
Elskovs Gud i Døynene.

Hendes Broder, skal I siden sige,
har en vpperlig fleeben Forstand;
Som ikke giver Orlando Paladino
noget efter i Tapperhed.

Saa te, hør, og gaae ikke bort;
Der er endnu noget at sige;
Medgifsten den veed I,
Men det er ikke nok;
Jeg vil med Forord have i Contracten
Carreeterne, og Tjenerne,
Kammervtgerne, og
Kammertjenerne, Pagerne,
Kokkene, Lystigheder, og Spil;
Og man skal give Broderen høyere
Titel, end Velbyrdige Herre.

(Gaaer.)

SCENA Undecima.

Marinetta Sola.

Abbastanza hò capito,
 Che codeſto Signor é già impazzito;
 Ma ſecondar convien la ſua pazzia;
 Per tentar, ſe a caſo
 Guadagnar io poteſſi
 Queſti cento Zechini a me promeſſi.

SCENA Duodecima.

Riccardo poi Guerina.

Ricc. **S**i ſi partir io deggio, e partir ſubito;
 Vada pure in oblio, vada Guerina
 Infedele, ſpergiura, ed aſſaffina.
 Ma qui da lei mi trovo
 Ingannato, tradito, e partirò,
 Senza nemen rimproverarla? oibò:
 Trifſta pateticchetta.
 In te chi mai, chi mai creduto avria
 Tanta malizia, e tanta furberia?

(ſ'appoggia penſieroſo ad una Sedia.)

Guer. **C**hi avrebbe mai penſato,
 Che Riccardo poteſſe eſſermi ingrato?
 Traditore! ogni dì
 Giurar d'amarmi, e poi trattar coſì?

(ſ'appoggia anch eſſa ad una Sedia alla parte oppoſta.)

Ricc. **O**h poteſſi vederla!

Guer.

Ellevte Scene.

Marinetta allene.

Jeg har tilfulde hørt,
at denne Herre er reent fra Forstanden;
Men jeg maa føye ham i hans Galsskab,
for at forsøge, om jeg ved en Hændelse
kunde fortiene de Hundrede Ducater,
som han har lovet mig.

(gaaer.)

Tolvte Scene.

Richard, siden Guerine.

Rich. So, jo, jeg bør reyse, og reyse strax.
Jeg skal ævig forglemme Guerine,
den troeløse, meeneediske Forræderste.
Men jeg befinder mig her hos hende
bedraget og forraadt; Og jeg skal reyse,
uden at bebreide hende? Aah hvad! Men
det var kun en slet Trøst!
Hvem havde vel nogen Tid kundet troe
at der laae saa stor Ondskab og Træffhed i dig!

(Han hælder sig i Tanker til en Stuel.)

Gue. Hvem havde nogen Tid kundet tænke,
at Richard havde kunde blive utaknemmelig
mod mig? Forræderen! Hver Dag
sværge at elskemig, og siden opføre sig saaledes?
(Hun hælder sig ligeledes til en Stuel paa den anden
Side.)

Rich. O gid jeg kunde faae hende at see!

Guer. Potessi almen parlargli una sol volta!

Ricc. Ingiuriarla, e partir.

Guer. Rimproverarlo
Del nero tradimento.

Ricc. Per altro è una gran pena - - -
(sospirando.)

Guer. E'un gran tormento - - - (sospirando.)

Ricc. Ma Guerina!

Guer. Riccardo! (avvedendosi l'un l'altra.)

Ricc. Ah questo è il tempo - - -

Guer. Questo è il punto - - ma oh Dio!

Ricc. Ma Ohimé! - - (fiede.)

Guer. Lo sdegno mio - - (fiede.)

Già sento propriamente

Che mi lacera il petto.

Ricc. L'ira per fin mi toglie ogni concetto.

Vorrei dirle: ingrata, e trista;
Ne sò come principiar.

Guer. (Dir vorrei, ma la sua vista.
Mi fa tutta palpitar.)

Ricc.) a 2 Quelingrat^a in sol mirarmi,
Guer.) o,

Si confonde, si arrossisce;
Di parlarmi non ardisce,

Ma più Zitt^o non vuò star.

(si levano.)

Ricc. Riverita mia Signora.

Guer. Padron mio, la riverisco.

Ricc.

Gue. Kunde jeg eens engang komme til at tale med ham!

Rich. For at overskiælde hende, og reyse.

Gue. For at bebreude ham hans Ondskabsfulde Forræderie.

Rich. For Resten er det en stor Jammer = = = (sukkende.)

Gue. Det er en stor Piine = = = (sukkende.)

Rich. Men Guerine! (I det de bliver hiuanden vaer.)

Gue. Richard!

Rich. Ach det er nu Tid = = = =

Gue. Dette er det Dyeblif = = = men, o Gud!

Rich. Men Ach! = = = (Han sætter sig need.)

Gue. Jeg finder = = = (Hun sætter sig need.)
at Forbittrelse visseligen
sonderslider mit Hierte.

Rich. Breden betager mig tilsidst ald Sands.

Jeg vilde sige hende: Du utaknemmelige
og falske! Men jeg kan ikke begynde
derpaa.

Gue. (Jeg vilde sige ham . . . men hans
Uasyn kommer mig til at skiælde.)

Rich.) begge: Den utaknemmelige, bliver
Gue.) forvirret og skarnfuld, allene ved at
see paa mig.

hun
han
tør ikke tale til mig;

Men jeg vil ikke længere være stille.
(De staaer op.)

Rich. Min høytærede Jomfrue.

Gue. Min Herre, jeg er deres Tienerinde.

Ricc. Lei quì a Napoli! stupisco.

Guer. Lei quì a Napoli! che fà?

- - a 2 Stiamo a udir quel che dirà

Ricc. Son venuto a consolarmi
Del marito, che trovò.

Guer. Son venuto a rallegrarmi
Della bella, che aquisò

Ricc. Io la bella?

Guer. Io i! Marito?

Ricc. Oh che furba!

Guer. Oh che scaltrito?

(Lei da rider mi farà

a 2 (Con codesta scioccheria,
(Che per scusa s'inventò!

SCENA Decima-Terza.

Marinetta, Vespone, e detti.

Mar. **A** Tavola rotonda
Chi hà di mangiar desio;
A questa servo anch'io,
Trattengasi un pò quà.

Vesp. E chi nelle sue stanze
Hà di mangiar piacere,

Rich. Hun her i Neapolis!... Jeg forundrer
mig.

Gue. Han her i Neapolis! Hvad bestiller
han her?

begg. 2. Lad os høre engang, hvad ^{hun} vil sige.
han

Rich. Jeg er kommet for at lykønske hende,
med den Mand, hun har faaet.

Gue. Jeg er kommet for at gratulere ham
med den deilige Kærester, som han
har skaffet sig.

Rich. Jeg en Kærester?

Gue. Jeg en Mand?

Rich. O hvilket et træst Fruentimmer!

Gue. O hvilket et lumsit Menneske!

beggez De var i Stand til, at faae mig til at
lee af denne taabelige Snak, som de
har opfundet til deres Undskyldning.

Trettende Scene.

Marinette, Despone, og de forrige.

Mar. Hvem som har Lyst til at spise, behager
nu at gaae til det sluttede Bord;
Jeg varter og op her;
ble lidet her.

Desp. Og hvem som har Lyst til at spise
i deres egne Kammere,

a 2 (Son leste le piazanze:
(Servito or ar Sarà.

(Vespone parte.)

Mar. (Affè che il can da caccia
Trovata hà la beccaccia;
Jo me n'accorgo già)

(parte.)

Guer. Vada con la sua bella!

(a Ricca, ironicamente.)

Ricc. Lei con lo sposo amabile.

(fà lo stesso.)

(Mangiasse tanto tossico!

a 2 (Ma mio Fratello è quà.
(Ma suo

Guer. Non posso sincerarmi.

Ricc. Non posso almen sfogarmi.

a 2 (Che rabbia! che dispetto!
(Che pena che mi da!

(partono per parti opposte.)

SCENA Decima-Quarta.

Arsenio, poi Valerio, indi Marinetta; Vespone, poi Rosaura.

Arsen. Alla Tavola rotonda
Di mangiar fissato ho anch'io;

E Gue-

begge Da ere Retterne færdige,
og de skal blive opvartede.

(Vespone gaaer.)

Mar. (Hønsenhunden har, min Troe,
fundet Bekkafinen,
det mærker jeg nok.) (gaaer.)

Gue. Gaae han med sin dylstøe.

(Syndst til Richard.)

Rich. Og hun med hendes elskværdige
Brudgom.

(Igeledes.)

begge Sid han
hun maatte spise saa meget Forgift!

Men min Broder er her.
hendes

Gue. Jeg kan ikke tale aabenhjertet med ham.

Rich. Jeg kan ikke komme til at udøse min
Breedde.

begge Hvilken en Harm! Hvilken Foragt!
Hvilken Rummer forårsager det
mig!

(De gaaer bort hver til sin Stue.)

Fiortende Scene.

Arsenio, siden Valerius, derefter Mari-
nette; Vespone, og siden Rosaura.

Ars. Jeg har og foresat mig, at spise
ved det sluttede Bord;

E Guerina al fianco mio
Sarà ben ch'io faccia star;
Perche gl'altri, che sì bella
Vederanno mia sorella,
Quà per Napoli la fama
Presto assai faran volar.

Val. Con mia moglie certamente
Non vò a tavola oggidì;
Mangierò con altra gente;
Finche devo restar qui.

Ars. Padron caro. (lo saluta.)

Val. Mio Signore.

Ars. Di star seco avrò l'onore.

Val. Onor mio.

Ars. Molto obligato.

Lei Signore è titolato?

Val. Qual ricerca a un forestiere?

Ars. Eh per far il mio dovere.

Val. Non occor. (a 2) Basta così.

(Signori, a tavola restan chia-

Mar.) a 2 (matì ?

Vesp.) (Li commensali sono arrivati;

(Altro non manca, che di seder

Ars. Presto Guerina.

(chiamandola.)

Guer. Cosa volete?

(fortisce.)

Ars.

Dg jeg gjør ret i, at jeg lader
Guerine sidde ved Siden af mig;
Thi naar de andre seer,
at min Syster er saa smuk,
saa vil de nok strax udbrede
dette Rngte her over heele Neapolls.

Val. Jeg gaar vist ikke i Dag
til Bords med min Kone;
Jeg vil spise med de andre Fremmede,
saalænge jeg skal opholde mig her.

Arf. Deres Tienere, min kære Herre.
(hilser ham.)

Val. Min Herre . . .

Arf. Jeg skal have den Ære at være i Selskab
med dem.

Val. Det er en Ære for mig.

Arf. Jeg er dem meget forbunden.
Har min Herre nogen Titel?

Val. Hvilket et Spørgsmaal til en Fremmed?

Arf. Nah kuns for at opfylde mine Pligter.

Val. Det gøres ikke nødigt.

begge Ja det er altsaa nok.

Mar.) begge: De gode Herrer behager at gaae
Vesp.) til Bords; De andre Spiisegjæster
ere komne; Dg der fattes allene, at
de sætter sig need.

Arf. Hurtig, Guerine. (Han falder paa hende.)

Gue. Hvad vil J? (Hun kommer.)

Arf.

Ars. Andiamo a tavola. Questa, vedete,
(a Val.)

E' mia Sorella

Val. Ne hò gran piacer.

Ars. Presto con garbo la riverenza.
(a Guer.)

Oh ne sà fare per eccellenza
(a Val.)

Guer. (Ah mio fratello mi fà arrossir.)
(mentre sono per partire soprapiunge Rosaura.)

Ros. Sola ch'io mangi nella mia stanza,
Signor marito, non è creanza:
Questo una moglie non dèe soffrir.

Val. Dove venite, presto partite.

Ros. Dove voi fiete, vuò anch'io man-
giar.

Guer.
Ars. a 2 (Se il concedete, ben può restar.

Ricc. Anch'io voglio essere della partita;
Così alla bella coppia gradita
Di core un brindisi ben potrò far.

Val. Ora capisco; ben mi stupisco:
Signor Zerbino, moglie impru-
dente!

Quì frà la gente;
Qualche gran diavolo sì che farò.
(soprapiunge Mar. e Vesp.)

Ricc. Lei Vostra sposa? (a Val.)

Ros. Ma qual pazzia!

Ricc.

Arf. Lad os gaae til Bords. Seer de,
(Til Val.)

Det er min Søster.

Val. Det er mig ret kjær

Arf. Hurtig, gjør en smuk Reberents.
(Til Gue.)

Aah hun gør den ypperstaen.

(Til Val.)

Gue. (Ach min Broder gør mig skamfuld.)
(I det de ere færdige at gaae, kommer Rosaura.)

Ros. Det er ingen Levemaade, min Mand,
At jeg skal svitse allene i mit
Kammer: Det bør en Kone ikke lide.

Val. Gaae strax hen hvor I er kommet fra.

Ros. Hvor I spiser, der vil jeg og svitse.

Gue.) begge: Hun kan jo blive her, om han

Arf.) tillader det.

Rich. Ja vil og være med i Selskabet;
Saa jeg faaer den Ære at drikke det
smukke Pars Skaal, af mit gandske
Hierte.

Val. Nu begriber jeg det, ja jeg forundrer
mig ret: Min Herre Snushane, og I
uforskammede Kone, her blant andre
Folk! Jo her skal jeg gjøre en døvels
Allarm. (I det samme kommer Mar. og Besp.)

Rich. Er hun deres Kone? (Til Val.)

Ros. Men hvilket et Galenskab!

Rich.

Ricc. Non me ne curo;
Non sò chi fia.

Tutti.

Che strano imbroglio! che Scena
è questa!
Dove hò la testa - - Quà più
non sò.

Val. Ma questo ritratto?

(cava fuori il ritratto:)

Ricc. Ad altra il donai.

Ros. Io quì lo trovai:
Di più non sò dir.

(Che ascolto, che sento!

Guer.) a 2 (Ohimè! qual inganno!

Ricc.) (Che doglia! che affanno!

(Mi sento morir.

(*Ars.* v`a a sostenere *Guer.* e *Val.* *Ricc.*)

Ars. Guerina, Guerina,
Cos' hai poverina?

Val. Amico, scusate:
Che avete? parlate.

Guer.)
Ricc.) Lasciatemi star.

Ars. Saranno li vermini.

Val. Sarà l'emicrania.

Ars. Dell'aqua, dell'aqua - -

(*Vesp.* parte, e ritorna con aqua)

Rich. Jeg bryder mig intet om hende;
Jeg veed ey, hvem hun er.

alle:

Hvilken en forunderlig Forvirring!
Hvad er dette for et Dptog! Hvor
Har jeg Hovedet . . . Jeg veed en
længere hvad jeg gjør

Val. Men dette Portratt?

Rich. Det har jeg givet til et andet Fruentimmer.

Ros. Jeg fandt det her:
andet kan jeg ikke sige.

Gue.) begge: Hvad hører og fornemmer jeg!

Rich.) Jeg elændige! Hvilken en Bildfarelse!
Hvilken en Sorg og Kummer!
Jeg føler, at jeg døer.

(Arsenio gaaer hen og holder paa Gue. og Val. paa
Richard.)

Ars. Guerine, Guerine,
hvad fattes dig arme Pige?

Val. Min Ven, forlad mig:
Hvad fattes dem? Tael dog.

Gue.) begge. Lad mig være.

Rich.) Hun har nok Orm.

Val. Det er nok Hovedptine.

Ars. Vand, vand . . .

(Besp. gaaer, og kommer igien med Vand.)

D

Gue.

Guer. (Che pena! che smania!
Ricc. ^{a 2} (Lasciatemi Andar.

Tutti.

Non sò più dove mi sia;
 Non intendo, non capisco,
 Mi confondo, ed impazzisco,
 Non sò cosa giudicar.

Fine dell' Atto Primo.

ATTO SECONDO.

SCENA PRIMA.

Camera.

Valerio, Riccardo, Rosaura, è Marinetta.

Val. **O**rsù tutto hò capito;
 Non son io finalmente irragionevole,
 Per non capir l'equivoco;
 Ecco il vostro Ritratto, a voi lo rendo;
 Fatene voi qual uso più vi piace,
 E con voi, cara moglie, io torno in pace.
Ros. Vi ringrazio di cor.
Ricc. Son consolato.

Mar.

Gne.) begge: Hvilken en Smerte, og Jammer!
Rich.) Lad mig gaae min Vey.

alle:

Jeg veed ikke længere hvor jeg er,
jeg forstaaer og begriber intet af
dette, jeg bliver forvirret, og
taasset, og veed en hvad jeg
skal domme herom.

Ende paa den første Act.

Anden Act.

Første Scene.

Et Kammer,

Valerius, Richard, Rosaura, og
Marinette.

Val. Nu har jeg begrebet det altsammen;
Jeg er endeligen ikke saa urimelig, at jeg
kan jo nok indsee Everdigheden;
der er deres Portrait, jeg giver dem det igien;
benyt dem af det efter eget Behag.

Og med dem, fiære Kone, gjør jeg Fred igien.

Ros. Jeg takker dem af mit Hierte.

Rich. Og jeg er roelig og vel tilfreds.

Mar. Per verità la cosa era imbrogliata;
Mi dispiaceva assai,
Che nella mia locanda
Si facesse da voi qualche sussurro.

Val. Non se ne parli più; Veggo abbastanza,
Che siete un galant Uomo;
Voglio, se lo gradite, esservi amico,
Per potervi servir.

Ricc. Voi mi onorate.

Val. Abbracciamoci insieme.

Ricc. In ogni incontro
Corrisposto sarete. Amico, addio!
Ora trovar vorrei
Guerina in libertà nella sua stanza;
Ah non tradisca Amor la mia speranza.

(parte.)

SCENA Seconda.

Valerio, Rosaura, Marinetta.

Val. Fuor di casa anch' io vado;
Voi per altro potete
Star nella vostra camera serrata.
Pensate, che alloggiata
Siete in una locanda,
Dove chi v'è, e chi viene; e stando esposta
Agl' occhi della gente
Sempre si d'è temer qualche accidente.

(parte.)

Ros.

- Mar. Sagen var i Sandhed tæmmelig [forvirret ;
 Det gjorde mig meget ondt,
 at der skulde gøres nogen Allarm
 hos dem, i min Gæstgiver-Gaard.
- Val. Lad os ikke tale mere derom. Jeg seer meget
 vel, at de er et skikkeligt Menneske ;
 jeg vil, om det behager dem, være
 deres Ven, for at kunde tiene dem.
- Rich. De gjør mig en stor Ære.
- Val. Lad os omfavne hinanden.
- Rich. De skal ved alle Lejligheder igien
 finde mig tienstagtig. Farvel, min Ven!
 Nu vilde jeg, at kunde finde Guerine
 allene i hendes Kammer ;
 Ach Elskov skuf ey mit Haab.

(gaaer.)

Anden Scene.

Valerius, Rosaura, Marinette.

- Val. Jeg gaaer og saa ud ;
 Imidlertid kan J dog blive
 i Jeres Kammer, og slaae Dørren i Laas.
 Betænk, at J logerer
 i en Gæstgiver-Gaard, hvor en gaaer,
 og en anden kommer ; Og naaer J vil
 lade Jer see af alle Folk, saa bør man altid
 frygte for en eller anden Hændelse.

(gaaer.)

Ros. Quanto faceste bene,
 A non pigliar marito,
 Signora Marinetta;
 Io che ancor ragazzetta
 L'ho voluto pigliar, ve lo confesso,
 Ch' hò dovuto pentirmi il giorno appresso.
 Ma rimedio non v'è: soffrir m' è duopo
 Il mio destino in pace;
 E in questa mia crudel forte funesta
 Me meno mi conviene
 Chieder, Oh Dio! pietà delle mie pene.

Sono, oh Dio! nella tempesta,
 Certo vedo il mio periglio;
 E non posso alcun consiglio
 Domandare, ne pietà.

(parte)

Mar. Mi par, che dica bene
 Ma qui pensar conviene
 Alli cento Zecchini. In qualche modo
 Li voglio guadagnar. Spargerò voce
 Di questa bella figlia, è di sua dote;
 Così attirarvi io spero
 Almen qualche affamato Cavaliero.

(parte.)

SCENA Terza.

Sala.

Riccardo, e Guerina.

Ricc. **G**uerina - - dove andate? - - ora, che sciolto
 L'equivoco Innocente,

Fed

Ros. Hvor har J ikke gjort vel i, at J ikke har,
taget jer en Mand, Jomfrue Marinette;
Jeg, som endnu er et ungt
Fruentimmer, har villet have en, men jeg
maa tilstaa Jer, at jeg maatte fortryde det
Dagen efter Bryllupet.
Men der er ingen Hielp derfor: Jeg maa med
Roelighed bære min Skæbne; og i denne min
gruesomme Omstændighed tør jeg ikke
engang, o Gud! Forlange Medynk
med min Kummer.

O Gud! Jeg er i Stormen,
jeg seer Faren at være vis;
Og jeg tør ikke bede om noget
Raad, eller om Medynk. (gaaer.)

Mar. Mig synes, at hun siger Sandhed.
Men her maa tænkes paa
de Hundrede Ducater. Jeg maa see at jeg
fortiener dem, i hvordan det gaar. Jeg skal
udbreede et Rygte om denne deilige Pige og
om hendes Medgift; Saa haaber jeg,
nok at jeg trækker en eller anden
forsulten Cavallier herhid.

(gaaer.)

Tredie Scene.

Sahl.

Richard, og Guerine.

Rich. Guerine, === hvor gaaer hun hen? ===
Sager de saaledes imod mig, nu da

Fedel mi conoscete,
In questa guisa pur voi m'accoglete?

Guer. Ah lasciatemi star.

Ricc. Ma Almen, parlate.

Guer. No: ch'è meglio ch'io taccia;
Se più dirvi non posso,
Che farò vostra sposa! Lasciatemi; partite:
Non mi accrescete il mal.

Ricc. Questo mi dite?
Delle vostre promesse

Siete forse pentita?

Siete dunque un' infida?

Gue. Ah No: - - - Ma, oh Dio!

Da gelosia accieccata

Nel credervi infedel, per vendicarmi,

Hò promesso al Fratello,

Che, quel, che più gli piace, io sposerei;

E disdirmi senz' onta, or non potrei.

Ricc. Questo avete voi fatto? Ah cruda! ah barbara!

Perchè, in vece di dirmelo,

Non mi avete più tosto in mezzo al core

Uno stilo cacciato?

Or men vado a morir da dispartato.

(và per partire)

Guer. Riccardo!

Ricc. Che cercate?

Guer. A morir ve n'andate?

Ricc. Sì, poi che lo volete,

Guer. Io lo voglio?

Ricc. Sì, voi.

Guer. Siete, in errore.

Ricc. Non è un voler ch'io mora,

Il dirmi quel, che mi diceste or ora?

Eh.

den uskylldige Egetydhed er opløst, og de selv erkjender mig oprigtig, og troe?

Gue. Ach lad mig være i Roe.

Rich. Men tael, i det ringeste.

Gue. Men: Det er bedre at jeg tier!
siden jeg ikke længere kan sige jer,
at jeg skal være jeres Bruid! Lad mig være;
Gaae: Forøg en min Sorg og Ulykke.

Rich. Dette siger hun mig?
har de maaske fortrødt deres Løfter?
Er hun da troeløs?

Gue. Ach Men = = = men, o Gud!
Forblindet af Jaloufie, da jeg troede at J
var mig utroe, lovede jeg min Broder, for at
hævne mig over Jer, at jeg vilde gifte
mig med hvem han helst
behagede; Og nu kan jeg ey uden skamme
fraspige mig det.

Rich. Har hun gjort det? Ach grumme, barbariske
Pige! Hvor for har J ikke, i stæden for sige
mig det, hellere stødt en Dolk mit i
dette Hjerte? Nu vil jeg gaae hen
og døe, i Forrevlelse.

(Han vil gaae.)

Gue. Richard!

Rich. Hvad forlanger J?

Gue. Gaaer J hen at døe?

Rich. Ja, siden J vil have det.

Val. Vil jeg have det?

Rich. Ja, J.

Gue. J er i Blidsfarelse.

Rich. Er det ikke at ville min Dod,
naaer J siger mig det, J nylig sagde mig?

Guer. Eh nò, Sentite: io più non posso, è vero,
 In forza della mia fatal promessa,
 Disponer di me stessa;
 Ma potete ben voi, ch'io v'acconsento,
 Tutto far per avermi. Or se mi amate,
 Tutto dunque tentate,
 Per farmi vostra sposa. Jo ve lo chieggo,
 Anzi di più vi dico,
 Che se vuol mai, che d'altro sposo io sia,
 Il Fato mio Tiranno,
 Jo morirò di dolor, morirò d'affanno.

Deh se tu m'ami, o caro!
 Pensa, ch'io t'amo anch'io;
 Che questo affanno mio
 E' degno di pietà.

(parte.)

SCENA Quarta.

Riccardo . poi Valerio.

Ricc. **T**utto dunque tentate,
 Per farmi vostra sposa - - E se avvien mai
 Che d'altro sposa sia,
 Morirò di dolor - - Tutto si tenti;
 Sì mia vita, ben mio,
 Tutto farò - - Ma oh Dio!
 Come averla in isposa, se il fratello
 Non vuole altro Cognato,
 Che un Signore de' primi, e titolato?

Gue. Ach Mey, hör: Det er sandt at jeg ikke mere, ved Kræft af mit uhykkelige Løfte, kan raade over mig selv; Men I kan nok; thi jeg samtykker deri; giør alting, for at faae mig. Dersom I altsaa elsker mig saa forsøg, alt hvad I kan, for at faae mig til at blive Jeres Bruud. Jeg beder Jer derom; End mere jeg siger Jer, at i fald min tyrantiske Skiebne nogen Tüd vilde, at jeg skulde blive en andens Bruud, saa vilde jeg døe af Sorg og Kummer.

Ach dersom du elsker mig, o Ricere!
saa tænk, at jeg da elsker dig;
Dg at denne min Bedrøvelse
er Medyndt værd.

(gaaer.)

Fjerde Scene.

Richard, siden Valerius.

Rich. Forsøg da alt hvad I kan, for at faae mig til at blive Jeres === Dg om det vel hændedes, at jeg blev en andens Kone, saa døde jeg af Sorg === Jeg maa forsøge alting: Ja, mit Liv, min Skat, Jeg skal giøre alting === Men, o Gud! hvorledes faae hende til Bruud, naar Broderen ingen anden Svoger vil have, end en af de fornemste Herrer, som er betitlet?

Min

In un mare tempestoso
 La mia bella mi hà lasciato;
 Son fra l'ombra, in ogni lato
 Si confonde il mio Pensier.

Val. Amico, io vi credevo
 Fuori di casa uscito,
 E quì mesto vi trovo, e sbigottito.

Ricc. Disperato son io.

Val. Disperato? perchè?

Ricc. Perchè è impossibile,
 Che Guerina sia mia. Già per l'equivoco
 Jo vi dovei scoprir quanto l'adoro;
 Già della Locandiera avete inteso,
 Qual sposo le procuri
 Il pazzo suo fratello. Essa è obligata,
 Per la parola data,
 Di fare il suo voler; ed io per tanto
 Che Marchese non son, Conte, o Barone,
 Ridotto son alla disperazione.

Val. Bene: fingete d'esserlo.

Ricc. Ma come?
 Sòn conosciuto; e poi la locandiera
 Che di cento Zecchini hà la promessa.

Val. La Locandiera istessa,
 Facendole maggior esibizione, - - -
 Chi sà? chi sà? - - -

Ricc. Non vi capisco.

Val. Io voglio,
 Che Guerina sia vostra.

Ricc. In qual maniera?
 Quando mai?

Min Skat har forladt mig
 paa et stormende Hav;
 Jeg er i Mørket; Mine Tanker
 forvirres paa alle Sandter.

Val. Jeg troede, min Ven,
 at de var gaaet uud,
 Og jeg finder dem bedrovet og forbausset.

Rich. Jeg er fortviolet.

Val. Fortviolet? Og hvorfor det?

Rich. Efterdi det er umueligt, at Guerina
 kan blive min. Jeg maatte allerede for
 Eghedsighedens Skyld opdage dem, hvor høyt
 jeg tilbeder hende; De har allerede af
 Gæstgiver-Konen hørt, hvad for en Mand
 hendes galne Broder forskaffer hende: Hun er
 forbunden, efter det Ord hun har givet, at
 følge hans Billie; Og jeg imidlertid, som
 hverken er Marquis, Greve, eller Baron,
 er bragt i Fortvielse.

Val. Nu vel da: Lad, som de var det.

Rich. Men hvorledes? Jeg er kiendt;
 og siden Gæstgiver-Konen, som har
 Lofte paa Hundrede Ducater . . .

Val. Gæstgiver-Konen selv,
 Naar man gjør hende et større Tilbud, . . .
 hvem veed? Hvem veed det? . . .

Rich. Jeg forstaar dem ikke.

Val. Jeg vil,
 at Guerina skal blive deres.

Rich. Paa hvad Maade?
 Naar da vel?

Val.

Val. Questa sera:
E voglio, che l'istesso suo fratello
Sia quel, che ve la dia; se mi ascoltate.

Ricc. Tutto farò, tutto, farò, parlate.

Val. Piano: A Guerina intanto
Non dovete dir niente; Essa potria,
Per troppo Amor, starsene poco accorta;
E il dirigersi ben, quì molto importa.
Voi dalla Locandiera
Andate ad aspettar mi,
Io giungerò fra poco;
E insieme là concerteremo il gioco.

Ricc. Sì, caro amico. Oh quanto
Obligato vi son di tanta aita!
Ben mi ricorderò, perfìn che hò vita.

Voi mi rendete in seno
Con la speranza il core;
Mi scordo il mio dolore;
Ritorno a respirar.

(parte.)

SCENA Qvinta.

Valerio poi Vespone.

Val. Si può dar maggior pazzo
Di questo Sior Arsenio?
Sdegnar che la Sorella
Sia sposa a un galantuom! sacrificarla,

A for

- Val. I Aften; Og jeg vil at hendes Broder
selv skal være hen, som giver dem
hende; Om de vil høre mig.
- Rich. Jeg vil, og skal giøre alting; Tael Funs.
- Val. Sagte: De maa i midlertid indtet sig til
Guerine herom; Thi hun kunde, ved alt for
hæftig Kiærlighed, ikke være sneedig nok, til
at tage sig i agt; Og det kommer her meget an
paa, at kunde styre sig selv tilgavns.
Gaae de hen til Gæstgiver-Konen,
og biev der efter mig,
jeg skal strax være der; Og der vil
vi ret overlægge dette Puds med hverandre.
- Rich. Ja, kiære Ben. O hvor hønligen er jeg dem
forbunden, for denne store Hielp!
Jeg skal vist erindre det, saalænge jeg lever.

De opliv mit Hierte iglen,
ved at give mig Haab;
Jeg glømmer min Sorg;
og jeg begynder at drage
min Hande iglen.

(gaaer.)

Femte Scene.

Valerius, siden Vespone.

- Val. Kan der vel være en større Nar til
end denne Herre Arsenius?
at forkaste at hans Søster
bliver en stikkelig Mand's Bruud! At opofre
hende,
allene

A forza di contanti,
 Col primo gentiluom, chi si fa avanti?
 Se la cosa v`a ben, come hò pensato,
 Vuò farlo in verit`a ben consolato.

(in atto di partire.)

Vesp. Umilissimo son' al suo gran merito!
 Mi scusi, compatisca, anzi perdoni,
 Se mi avanzo con troppa confidenza,
 A chiederle una cosa,

Val. Ed è?

Vesp. Dirò.

Vorrei saper da lei, come contenta
 La compagnia è restata
 Del pranzo, ch' ella hà avuto?

Val. Contentissima.

Vesp. Lei sappia, o mio Signore,
 Che quì regolo il tutto; e la locanda
 Senza di me per certo
 Credito non avria.

Val. Son persuaso.

Vesp. Son cameriero. è ver; ma ben potrei
 Di Maggiordomo ancora
 L'impiego sostener.

Val. Jo ve lo credo.

Vesp. Gran fortuna sarebbe
 D'un principe, o Signore,
 Avermi al suo servizio: Ascolti un poco,
 Di che son io capace.

Val. Amico caro,
 Scusate, se non posso
 Per ora trattenermi; un certo affare
 Mi costringe a partir: ad altro tempo,

allene for Benge, til den første
 Aldelsmand, som byder sig frem?
 Dersom Sagen gaaer, som jeg har overlagt den,
 saa skal jeg i Sandhed reiskaffen troste ham.
 (i det han vil gaae.)

Ves. Jeg er den velfortiente Herres ydmygste
 Tienere: forlad mig, tillad, ja tilgiv mig,
 at jeg nærmer mig med alt for stor Dristighed,
 for at spørge Dem om en Ting.

Val. Og det er?

Ves. Jeg skal sige Dem det:
 Jeg vilde viide af Dem, hvorledes Selskabet
 er blevet fornøyet med
 Middags-Maaltidet, som det har faaet?

Val. Meget vel fornøyet.

Ves. Min Herre maae viide, at jeg
 indretter alleting her; og Gæstgiver-
 Gaarden, uden mig, vilde vist
 ikke have det gode Rygte, som den har.

Val. Det er jeg forsikret paa.

Ves. Jeg er kun Opvartere, det er sandt; men jeg
 kunde gierne endog forestaae
 en Tjeneste som Huus-Hof-Mester.

Val. Det troer jeg Jer gierne til.

Ves. Det vilde blive en stor Lykke
 for en Prins eller Herre
 at have mig i sin Tjeneste: Behager De at
 høre lidt, hvad jeg er dygtig til.

Val. Min fiære Ven,
 undskyld mig, at jeg nu ikke længere kan
 opholde mig; en vis Sag nøder mig til
 at gaae bort: en anden gang

Mi rifferbo ascoltarvi ,
E con tutto il piacere ad ammirarvi.

(parte.)

Vesp. Nò che al mondo non dassi un uom mio pari?
Dove si può trovar uno, che sappia
Far tutto a perfezion, come facc'io?
Sò far il Maggiordomo ;
Sò far il cameriere ;
Sò fare lo Staffiere ;
Sino il Lacchè sò fare, e il Carroziere.
Nella cucina poi vengano avanti
Dalla Francia, da Italia, e dalla Grecia
I Cuocchi più eccellenti, io sono certo,
Tutti di far stupir per il mio merto.

Venga pur Catone e Seneca,
Venga pur Virgilio, Ovidio,
Tito Livio, con Marziale,
Venga pur Orazio Flacco,
Venga ancora Cicerone,
Con Augusto Imperadore,
Che una tavola migliore
Della mia nessun farà.

Una Zuppa, ed un Bollito,
Un Arrosto, un Fricassè,
Un Pasticcio, un Fricandò,
Una Torta dar saprò,
Pasticetti dolci, et cetera
Che ciascun si stupirà.

(parte.)

Scena

vil jeg beholde det tilgode, at høre Jer,
med største Fornøjelse og beundre Jer.

(gaaer.)

Ves. Mey i heele Verden er der ikke Karl
mage til mig: hvor findes der en, som forstaaer
at gjøre alting, saa fuldkommen godt, som jeg?
Jeg forstaaer at være Huushof-Mester;
Jeg forstaaer at være Kammer-Tiener;
Jeg veed hvad det er at være Tiener;
Jeg er endog i Stand til at være Løbere, og
Kudsk. J. Ristkener kan der komme, hvemt
der vil, fra Frankerige, Italien, eller Græ-
kenland, af de beste Kofke, saa er jeg vis paa,
at jeg skal faae dem alle til at beundre min
indsigtsfulde Fortieneste.

Lad Cato og Seneca kuns komme,
Samt Virgilius, Ovidius,
Titus Livius, Martialis,
Ja endog Horatius Flaccus
tilligemed Cicero,
og Kaysar Augustus,
og ingen af dem skal kunde
andrette et bedre Maaltid end jeg.

En Suppe, med kogt Risd,
En Steeg, en Fricasse,
En Posten, en Vie Ræt,
og en Tærte kan jeg lave;
Smaa søde Posteyer, et cetera
som enhver maa forundre sig over.

(gaaer.)

Siette

Scena Sesta.

Gabinetto con Tavolino, e Sedie.

Arsenio, e Guerina.

Ars. Fama vola, Guerina, Fama vola:
Sentimi - - - ma quà in piedi non v`a bene
Di tai cose parlar, seder conviene.

Guer. Quali son queste cose?

Ars. Siedi quà:
Mettiti in gravità.

(Siedono a Tavolino.)

Guer. Per qual ragione?

Ars. Perche già sei vicina ad esser Dama.

Guer. (Misera me! che sento?)

Ars. Tre Sono i concorrenti Cavallieri;
E scieglerne un fra questi, è di mestieri;
Ecco li memoriali
Che mi furono dati;
Quà vi sono netati
I loro nomi, e titoli.
Leggili, e ti consola.
Fama vola, Guerina, Fama vola.

Guer. Non serve: un altro giorno leggeremo.
(Palpito, fudo, e tremo.)

Ars. Legger si deve adesso: La risposta
Deggio in iscritto dar doman mattina.

Guer. Ebben leggiamo. (oh misera Guerina!)
(legge un de' Memoriali.)

Ars. „ Asdrubale Lafagna
„ Marchese Feudatario di Cucagna - - -

Paga-

Siette Scene.

Et Cabinet med et lidet Bord og Stoele:

Arsenius og Guerina.

Ars. Røgtet er udspreedt, Guerina, Røgtet er udspreedt:
Hør mig :::: men det passer sig ikke at tale,
her staaende, om slike Ting, vi bør sidde need.

Gue. Hvad er det for Ting?

Ars. Sæt dig her:

Og vær nu ret adstadig.

(De sætter sig ved Bordet.)

Gue. For hvad Aarsags Skyld?

Ars. Fordi du nu allerede er nær ved at blive Dame.

Gue. (Ach jeg elændige! Hvad hører jeg?)

Ars. Der ere tre Cavallierer, som anholder om at
faae dig; og det er høyst nødvendigt, at du
udvælger dig en af dem; see her er deres
Memorialer, som mig ere givne,
her ere deres Navne
og Titler optegnede.

Læs dem, og glæd dig.

Røgtet er udspreedt, Guerine, Røgtet er udspreedt.

Gue. Det nytter nu ikke: jeg vil læse dem en anden
gang. (Mit Hierte slaaer; jeg sveeder An-
stens Sveed, og skælver.)

Ars. Det skal læses nu: jeg skal give skriftlig
Svar paa det i Morgen tiilig.

Gue. Lad os da læse det. (O elændige Guerine!)

(Han læser en af Memorialerne.)

Ars. „Asdrubal Lasagna

„Lehns-Marquiss af Staraffenland ::::

E 3,

det

Bagatelle! Marchese e Feudatario - - -
 Che ne dici sorella?

(legge gl'altri.)

Guer. „ Il Conte della stella,
 „ Discendente da un certo Serpentino,
 „ Valoroso di Francia Paladino.

Ars. Siben; il suo Antenato
 Ne i Reali di Franica io l'hò trovato.
 Ora sentiamo il terzo.

Guer. „ Volfango di Volfangi, (legge.)
 „ Signor del Cancro, e Conte del Vimangi.

Ars. Che brutti feudi! oibò con tal Signore
 Non voglio imparentarmi.

Fra i primi due direi, che si potesse
 Bilanciar, tra di noi;

Ma pensa, e sciegli tu quale più vuoi.

Guer. (Infelice! a qual passo ora mi trovo!)

Ars. Quel della stella, o quello di Cucagna?

Guer. (Oh promessa fatal! ah quale affanno
 Il mio povero cor punge, e martella!)

Ars. Quel di Cucagna o quello della stella?

Guer. Nessun. Non mi seccate.

(s'alza.)

Al mio ben, al mio onor voi non pensate.

Ars. Che cos'hai? qual furore?

Guer. Vi par, che sia prudenza,
 Ch'io sciegler debba sol dall'apparenza?

I nomi quì non bastano,

Non fervono quà i titoli;

Ee condizion si veggano, e i capitoli;

Voglio saper l'erade,

Vuò vedere il ritratto.

det er ikke smaae Ting! Lehns-Marquis
 hvad siger I derom, Søster?

Gue. „Greven af Stiernen,

(hun læser de andre.)

„nedstammende fra en vis Serpentin,
 „en tapper Helt i Frankerige.

Arf. Det saa; hans Stammefader har jeg
 fundet i de franske Historier.
 Lad os nu høre den tredje.

Gue. „Bolsang af Bolsangerne (læser.)

„Herre af Krebsen, og Greve af Bimangi.
 Arf. Hvilke hæsselige Forlehninger! Nej; med
 saadan en Herre vil jeg ikke indlade mig i Svog-
 gerskab. Imellem de to første, vil jeg sige, at
 man kunde balancere, imellem os at sige; men
 tænk du, og lød vælg dig! hvilken du helst vil have.

Gue. (Ulyksalige! til hvilken yderlighed er jeg bragt!)

Arf. Ham af Stiernen, eller ham af Staraffenland?

Gue. (O ulykkelige Løste! o hvilken Rummer
 igiennemboerer og plager mit arme Hierte!)

Arf. Ham af Staraffenland, eller ham af Stiernen?

Gue. Ingen. Fordriv mig ikke Taalmodigheden.

(Hun reiser sig.)

J tænker hverken paa mit vel, eller min ære.

Arf. Hvad fattes dig? hvad er det for en Hæstighed?

Gue. Synes jer, at det var Forsigtigt giort,
 at jeg skulde vælge allene stær blot Skinbar-
 lighed? Navnene her ere ikke nok,
 Titlerne her hjælper ikke; man maa see
 om de ere af Familie og Rang;
 jeg vil viide deres Alder,
 jeg vil see deres Portraiter.

E più tosto che dar questa mia mano
 Così alla cieca, senza cognizione,
 A gettarmi anderò giù d'un balcone.

(parte.)

Scena Settima.

Arsenio, poi Marinetta.

Ars. Oh mai più l'ho sentita
 Infuriata coranto, e tanto ardita.
 Per altro non mi par, che dica male;
 Tutto spiegar dovrebbe il Memoriale.

Mar. Signor, un forestiere
 Con premura assai grande
 Di parlarvi domanda.

Ars. Un forestiere?
 Digli, che venga pur; in un momento
 Io quì ritornerò. Anch'ei, sicuro
 Che venga per Guerina, io mi figuro.

(parte.)

Mar. Quanto rider mi fà! Se, come io spero,
 Il colpo và ben fatto,
 La vogliamo far bella a questo matto.
 Sò che Guerina è mesta, e si dispera;
 Ma quando poi l'arcano
 Arriverà a scoprir, senza alcun stento,
 Sò, che dirà al Fratello, io mi contento;
 Ed in questa fatenda
 Porgo ben volentieri anch'io la mano,
 Perché sono d'un cor pietoso, e umano.

Noi

og førend jeg saaledes skulde give min
Haand hen i blinde, uden underretning om
hvem de ere, saa vil jeg før gaae hen og springe
ud af et Vindue. (gaaer.)

Enbende Scene.

Arsenius, siden Marinette.

Ars. **A**h jeg har aldrig hørt hende nogen Tiid
saa hæftig opbragt, og saa dristig.
For Resten synes mig dog, at hun ikke har
saameget Uret i det hun siger: Memorialen
burde udtrykke alt det.

Mar. Herre, der er en Fremmed,
som med stor Førlængsel beder
om at tale med Dem.

Ars. En Fremmed?
Sig ham, at han kan komme; i et Øjeblik
er jeg her igjen. Jeg indbilder mig gandske
vist, at han og kommer for Guerines Skyld.
(gaaer.)

Mar. Hvor kommer han mig til at lee! Dersom
Sagen, som jeg haaber, falder vel ud, saa skal
vi have vore Bøyer med denne Nar.
Jeg veed at Guerine er bedrøvet, og fortvivlet;
men naar hun siden kommer til at opdage
Hemmeligheden saa veed jeg og, at hun, uden nos-
gen Banskelighed, vil sige til hendes Broder, at
hun er fornøyet; og jeg vil gierne laane en
Haand med i denne Sag, thi jeg har et meget
medlidende og menneskekærligt Hjerre.

Noi abbiamo un corefino
 Pietosino, tenerino,
 Tutto Affetto tutto Amore,
 Tutto ardore, è fedeltà.
 Siamo buone, semplicitte,
 Schiette, schiette, modestine;
 Ma quest'uomini bricconi
 Delle donne poverine
 Voglion sempre mormorar.

(parte.)

Scena Ottava.

Arsenio poi Valerio vestito da Dragomano.

Ars. **F**ama vola: l'ho detto
 (leggendo un foglio.)

Non mancano partiti alla Guerina.

Val. E' lei Signor Arsenio?

Ars. Jo quello appunto.

Val. A lei, quando è così, chino la testa

Ars. Ed io la fronte. (che figura è questa?)

Favorisca di grazia,

Se lei volesse dirmi il proprio nome,

L'averei per favore.

Aal. Delle lingue orientali

Dragomano, o sia interprete, son io;

E Lambrusco Lambrandi è il nome mio.

Ars. Caro Signor Lambrandi,

In che deggio servirla, ella comandi.

Val.

Vi har et lille Hierte
som er medynkksom og følende,
fuld af Godhed og Kierlighed,
og bestandig Troeskab.

Vi ere gode, uskyldige,
frietalende, og indgetogne;
Men disse skielmske Mandfolk
vil altid smukke ilde
om de stakkels Fruentimmer.

(gaaer.)

Ottende Scene.

Arsenio, siden Valerius klædt som en tyrkisk
Dolmetst.

Ars. Nøgtet er udspreedt: jeg sagde det nok, at
(læser et Brev.)

Guerine vilde ikke fattes, paa at giøre Partier.

Val. Er han Herre Arsenius?

Ars. Ja det er just mig.

Val. Naar saaledes er, saa bøyer jeg mit Hoved
for ham.

Ars. Og jeg min Pande. (hvad er det for en Fi-
gur?) Jeg beder Dem, vil De ikke være saa
god, og sige mig Deres eget rette Navn,
De beviser mig en Gunst dermed.

Val. Jeg er Dragoman eller Dolmetst
i de Østerlandske Sprog;
og mit Navn er Lambruski Lambrandi.

Ars. Min kiære Herre Lambrandi, hvori skal jeg
have den ære at tiene ham, vær saa god, og besal.

Val.

Val. Di già vi farà noto,
Che in Napoli si trova
Del Re di Calicut l'unico figlio?

Ars. Davvero io non sò nulla.

Val. Come! tutta la gente
Corre pure a vederlo, orfù, sentite:
A se chiamar mi fece, ed in sua lingua
Mi disse; *Karaca o qui borica*
Kakabai barabal fursa Arsinica.

Ars. Chi Diavolo capisce!

Val. Ciò vuol dire:
S'io avevo mai veduta la forella'
D'un certo cittadino Arsenio detto,
Bella al pari del sol nel vago aspetto.

Ars. Così vi disse? eh via!
E vostra Signoria, che gli hà risposto?

Val. Io di sì gli risposi;
Ed ei soggiunse tosto!
Sququarà gnoe martuf; cioè: il mio core
Arde per lei del più cocente amore.

Ars. *Squaguerà gnoe martuf* così vuol dire?
Oh la gran bella lingua
Quella di Calicut!

Val. Ed io alla fine,
Per adempire al suo comando espresso,
Per lui chieggo adesso
La forella in isposa. E perche abbiate
Grado, che a tanto onor possa innalzarvi,
Suo *Mamaluc* intende anche di farvi.

Ars. Jo Mamaluceo? ah questo poi - -]

Val.

Val. Det er dem vel allerede bekiendt,
at Kongens eeneste Søn af Kalikut
befinder sig her i Neapolis?

Arf. Det veed jeg i Sandhed intet af.

Val. Hvorledes! alle Folk løber dog for
at see ham. Hør nu engang: Han lod
mig kalde til sig, og sagde, i sit Sprog
til mig: Karaka o qui borika
Kakabai barabal fursa Arsinika.

Arf. Hvem Fanden forstaar det!

Val. Det vil sige:
om jeg nogen Tiid havde seet Søsteren
til en vis riig Borger, ved Navn Arsenius,
som er saa yndig og deilig som Soelen.

Arf. Sagde han saaledes til Dem? Ney Snak!
og hvad svarede De min Herre ham igien?

Val. Jeg svarede ham Ja;
og han sagde strax derpaa igien: Squaquera
niof Martuf; nemlig: mit Hierte brænder
af den allermest kogende Etkov til hende.

Arf. Squaquera, niof Martuf; vil det sige
det? o hvilket et deiligt Sprog
er det Kalikutiske!

Val. Og endeligen, for at
opfylde hans udtrykkelig Befaling,
forlanger jeg nu deres Søster af Dem,
til at være hans Brud. Og paa det at De kan
faae Rang til, at han kan ophøye Dem til
saa stor et Vres Trin, saa tænker han at
giøre Dem til sin Mamaluf.

Arf. Jeg Mamaluf? Ah! ney dette

Val.

- Val.* Stupite?
S'intende al suo paese
Mamaluc più che a Napoli un Marchese.
- Ars.* Oh quand'ella è così, son ben contento.
Sua Altezza Calicutica
Di troppo affè m'onora.
Venga pur, venga pur, non veggo l'ora;
Sposi pur mia sorella,
Che glie la dò di core.
Jo Mamalucco! oh inaspettato onore!

- Val.* Dunque quando è così, lieto men vado
Con la grata risposta; e con sua altezza
Fra poca mi vedrete di ritorno;
Quanto felice mai farete un giorno!

Fra corni, trombe e timpani
Terre, Castelli avrete,
Denari in quantità.
E già, se bene io stimo,
Fra Mamalucci il primo
Sarete in verità.

(parte.)

Scena Nona.

Arsenio poi Guerina.

- Aos.* Oh quà sì che Guerina
Non avrà opposizione. Ora si chiami,

La

Val. Forundrer De Dem?
 I hans Land forstaaer man under den Titel
 Mamaluk, større Rang end en Marquis i
 Neapolis.

Arf. Ah naar saa er, saa er jeg fornøyet.
 Hans Kalikutriske Durchlaucht.
 beviiser mig, min Troe alt for stor Ære.
 Lad ham kuns komme, lad ham kuns komme,
 jeg onsker den Time var kommen. Lad ham
 kuns gifte sig med min Søster, jeg giver ham
 hende af mit Hjerte. Jeg Mamaluk! o u-
 ventede Ære!

Val. Allsaa naar det er saaledes, saa gaaer jeg med
 Fornøvelse, og bringer dette behagelige Bud-
 skab; og De skal snart see mig komme tilbage
 her igien med hans Høyhed. Hvor vil De
 dog en Dag blive lykkelig!

De vil ved Lyden Baldthorn, Trompeter
 og Pauker faae Landgodser, Kasteller
 og Penge i mængde.
 Og, efter mine Tanker,
 bliver De visseligen den fornemste
 blandt Mamalukkerne.

(gaaer.)

Niende Scene.

Arjenius, siden Guerine.

Arf. Ah nej, heri kan Guerine vist ingen
 Modsigelse gjøre. Nu maa jeg kalde paa hende;
 Jeg

La nuova se le dia;

Ehi Guerina! Guerina - - - oh forte mia!

Guer. Eccomi che volete?

Ars. Allegramente!

Squaguerà gnoc Martuf.

Guer. Che cosa dite?

Ars. *Squaguerà gnoc martuf*; non c'e che dire.

Guer. Siete forse impazzito?

Ars. Sì! altro che impazzito. Tu non fai

La lingua calicuta,

E *Karaca borica*

Barabal Arsenica.

Guer. Oh certo, è pazzo.

Misera me! foccorso!

Ars. Oh cosa gridi?

Quà più non c'è da dir. Tu ed io faremo

Trasformati fra poco; Jo, quel che sono,

Più non farò: Tu non sarai l'istessa;

Jo Mamalucco, e tu gran Principessa.

Guer. Intendavi, chi può, caro fratello;

(Eh perduto hà il cervello.)

Ars. Jo Mamalucco sì, più che Marchese;

E tu Sposa fra poco

Del figliolo del Re di Calicute - - - -

Ridi? che rabbia! - - -

Guer. E chi vi hà dato a intendere

Queste facezie?

Ars. Che facezie? A Napoli

Tutti vanno a vederlo;

Jeg maae fortælle hende dette Nyt.

Hey Guerine! Guerine!!! o hvor lykkelig er jeg!

Gue. Her er jeg, hvad vil J?

Arf. Nu lystig

Squaquera niok Martuf.

Gue. Hvad er det J siger?

Arf. Squaquera niok Martuf; der er intet at
smakke om.

Gue. Er J maaskee bleven Gal?

Arf. Jo, andet end Gal. Du forstaaer ikke
det Kalifutiske Sprog,
og Karaka borika
Barabal Arsenika.

Gue. Ah ja vist er han Gal.

Jeg elændige Menneffe! Hielp!

Arf. Ah hvorføre skriger du? Her er intet
meere at indvende. Baade du, og jeg skal blive
forvandlede inden kort Tiid; jeg bliver ikke
længere den, jeg er, og du ikke heller den samme
du er; jeg bliver Mamaluf og du en stor Princesse.

Gue. Lad dem forstaae jer, som kan det, kære Broder.
(Ah han har tabt Forstanden.)

Arf. Ja jeg Mamaluf, som er meere end Marquis,
og du inden kort Tiid
Kongens Søns Brud af Kalifut.
Du leer? Ah jeg maae blive Gal.

Gue. Og hvem har faaet jer til
troe denne Sladder?

Arf. Hvad Sladder! alle Folk i Neapolis?
gaaer hen for at see ham;

E Lambrusco Lambrandi - - - Oh bella! e poi
 Quì fra poco verrà

Guer. Ah che in cielo per me non v'è pietà!

Scena Decima.

Vespone è detti.

Vesp. Signori, a consolarmi
 Vengo per quel, che a ragionar si sente;
 Quì concorre la gente,
 Per veder questo Principe straniero,
 Che vi vuol in isposa.

Ars. Ecco s'è vero
 Di calicut.

Vesp. Di calicut sicuro.

Ars. Quà non v'è opposizion, cara sorella,
 Preparati con garbo,
 A ricever codesto illustre sposo.
 Studia le riverenze, i detti, i motti;
 E se di qualche esempio
 Hai di bisogno, o cara,
 Attenta osserva il tuo fratello, e impara.

Quando vien lo sposo avanti
 Un due passi, e riverenza;
 Poi mostrando confidenza
 Devi dirgli: addio Monsieur!
 Se ti mira, se sospira,
 Sospirar devi ancor tu.

Og Lambruffo Lambrandi. Jo smukt! og
desuden kommer han her strax.

Gue. Ach Himlen har ingen Medynk med mig!

Tiende Scene.

Vespone og de forrige.

Ves. Jeg kommer for at have den Ære at viise
min Glæde over det, som man hører tale
om: Folket løber i Flokke-Tal, for at
see denne fremmede Prins,
som vil have Dem til Gemalinde.

Arf. Seer du nu at det er sandt,
at han er fra Kalikut.

Ves. Ja gandske vist fra Kalikut.

Arf. Her er ingen Indvending meere, Kiære Søster,
lav dig nu til at tage imod denne
høye Gemal med Artighed.
Ov dig i Reverenzer, Ord og Talemaader;
og dersom du har nogle Exempler
nødig, kiære Søster, saa giv nu noye
agt paa din Broder, og lær.

Naar Brudgommen kommer frem,
saa gør et, to Skridt, og Reveren; ;
den maae du vise dig lidt meere for-
troelig, og sige ham: God Dag, min
Herre! Dersom han seer til dig og
sukker, saa skal du og sukke.

Bada a me, non guardar là,
Garda ben come si fà:

Di quegl'ochi vezzosetti,
Quel suo core tutto ardore
Vedrai in cenere restar.
Ah una donna almen foss'io!
Colla grazia, e col mio brio
Farei tutti innamorar.

(parte.)

Vesp. Signora allegramente, lei non tema:
Un certo non sò che dentro il mio petto,
A dir pian piano, io sento,
Che fra poco il suo cor sarà contento.

(parte.)

Scena Undecima.

Guerina sola.

Infelice Guerina!
Che pensi? che risolvi? Ah qual momento
E questo mai per me! Come! la mano
Ch'io porga ad un di sposa,
Che non conobbi mai, che mai non viddi?
Ah non farà mai ver. — Ma la promessa
Che al germano hò già fatta?
Ebben si vada - - ah nò. che mai direbbe
Il povero Riccardo! ah qual affanno,
Oh Dio! mi sento al cor! Crudele, infida!
Ah qual coraggio avrai,

Quell'

Giv agt paa mig, og see ikke hisset hen.
 Giv vel agt hvorledes man skal giøre:
 Ved et Par forliebte Dyekest
 af de Deilige Dyne
 skal du strax faae hans brændende
 Hjerter lagt i Aske.
 Ach gid jeg dog var et Fruentimmer!
 jeg skulde strax giøre alle forliebte
 ved min yndighed, og mit Bæsen.

(gaaer.)

Ves. Lystig, Tomsrue, frygt kuns ikke:
 Jeg fornemmer noget, jeg veed ikke selv, hvad
 det er, i mit Hjerter, som siger mig gandske
 sagte, at deres Hjerter skal snart blive fornoyet.

(gaaer.)

Elleve Scene.

Guerine alleene.

Ulyksalige Guerina!

Hvad tænker du? hvad griber du til? Ach
 hvilket et Dyeblif er dette for mig! hvorledes!
 jeg skal give min Haand, som Brud, til en,
 som jeg aldrig har kiendt, eller seet? Ach det
 skal aldrig blive sandt::: Men det Lofte, som
 jeg har giort min Broder? Nu vel da, jeg vil
 da gaae::: Ach nej. Hvad vilde den arme
 Richard sige! Ach hvilken Kummer, o Gud!
 føler jeg i mit Hjerter! Ach Gruesomme, Troes-
 løse! hvad Hjerter vil du have,

Quell' anima costante
 Abbandonar così? Chi mai consiglio,
 Chi ajuto mai mi dà? Nè dubbi miei
 Che risolver degg'io, pietosi Dei!

Nell' incerto mio cammino,
 Nella dubbia mia procella
 Nò, non veggo alcuna stella,
 Che mi venga a consolar.
 Ma che sento! oh dio! una voce
 Par che dica a questo core:
 Il tuo fido, e primo amore
 Tu non devi abbandonar.

Dunque fida, e ogn'or costante
 Sarò, al caro amato oggetto;
 E per lui solo nel petto
 Voglio amore conservar.

(parte.)

Scena Duodecima.

Sala magnificamente addobbata alla Turca,
 ed illuminata; con Sedie.

Arsenio, poi Guerina, e poi Vespone, indi Valerio, con l'abito di Dragomano, seguito da varie Persone, che portano li presenti destinati alla sposa; poi Marinetta.

Arj

til at forlade denne bestandige og oprigtige
Siel saaledes? Hvem giver mig Hielp
og Raad? Hvad Slutning skal jeg fatte i
min Tvivlraadighed, o Medlidende Guder!

Nej, jeg seer ikke engang en Stjerne,
som kunde vejlede og troste mig!
paa min vildfarende Vej,
i dette Uvejr af Tvivlraadighed.
Men, o Gud! hvad hører jeg! det
lader som en Røst sagde til mit Hierte:
Du maae ikke forlade din første
og oprigtige Elskere.

Jeg vil da derfor altiid blive bestandig
og troe mod min Allerkjæreste;
og jeg vil altiid vedligeholde min
Kjærlighed for ham allene i mit
Hierte.

(Gaaer.)

Lobte Scene.

En meget prægtig og paa Tyrkisk udstaf-
feret og illumineret Sahl, med Stole.

Arsenius, derefter Guerine, og siden Despone,
derefter igien Valerius klædt som en Tyr-
kisk Dolmetst, med Sølgeskab af adskillige
Personer, som frembærer de Foræringer, som
ere bestemte til Bruden; siden Maris-
nette.

Ars. Oh questa Sala v`a bene. - - Si, Signore,
 Il Principe cognato
 Deve con distinzione esser accolto.
 Oh mia consolazione!
 Oh forte inaspettata!
 Oh sorella, sorella avventurata!
 Vieni pur: già s'attende
 Il principe a momenti - - -
 Ma Zitto - - Parmi udir degli istromenti.

Guer. (Col cor tremante il fin misera attendo.)
 (Son confusa sorpresa, e nulla intendo.)

Vesp. Signor, il Dragomano,
 E il Principe con lieta comitiva
 Nella locanda in questo punto arriva.

Ars. Ho sentito davvero - - -
 Ecco che s'avvicina.
 Senti le sinfonie, senti, Guerina.

(S'ode breve Marchia del seguito che viene con Valerio.)

Val. Jokam Laran Tangut
 Prence di calicut,
 Signor di Karakura
 La Sposa, ed il cognato insieme saluta.
 Questi, che qui mirate,
 Frutti, profumi, e balsami,
 Nani del Gange, e Gatti Zibitriferi
 Pegni di sua grandezza in don v' inuia.
 Dal don s'impari il donator qual sia.

Ars. Son confuso - - - oh sorella,
 Presto presto favella.

Ars. **A**h denne Sahl gaaer an::: Jo, jo,
 min Herre Svoger maae bliø
 modtaget med ald hoy Vres Beviisning.
 O hvilken en Trost for mig!
 O uventede Lykke!
 O Søster! lykkelige Søster!
 Kom du kuns: jeg venter hoert
 Dyeblik paa Prinsens Ankomst:::
 Mens Tys::: mig synes at jeg hører Lyden
 af Instrumenter.

Gue. (Jeg venter endnu paa dette med et skrælvende
 Hjerter.) (Jeg er forvirret og forbauset, og
 begriber intet heraf.)

Des. Herre, Dolmerken
 og Prinsen, med et behageligt Folgeskab, ere i
 dette Dyeblik komne her i Gæstgiver-Gaarden.

Ars. Ja jeg har i Sandhed hørt:::
 See han kommer;
 Hør Musikken; hør Guerine.
 (Der høres en kort Marsch af Valerii Folgeskab.)

Val. Tokam, Laran, Tangut
 Prinsen af Kalikut,
 Herre til Karakuta
 Hilses sin Gemahlinde og Svoger.
 Disse Fruater, Røgelses, Balsamer,
 Dværge fra Ganges Flod, og Dæsmes-Ratte,
 som De her seer, sender han Dem som Foræring,
 til Beviis paa hans Høghed.
 Af Gaven kan man see, hvem Giveren er.

Ars. Jeg er forvirret::: Ah Søster
 Tael du strax, hurtig.

Ma nô; parlerò io - - - Signor Lambrandi,
Vi son molto obligato;
Ma il Principe dov'è, nostro cognato?

Val. Nella vicina stanza;
Ma vedetelo già che quì s'avanza.

Scena Decima-terza.

Riccardo vestito pomposamente alla turca, con seguito di varie genti, fra quali alcune portano sopra bacini il bisognevole per la cerimonia, di creare Arsenio Mamaluc; e detti.

Ricc. Sarbabich din don sadoch,
Ti rabira gros aloch.

Val. Che vuol dire il Ciel vi doni
Buona bocca, e denti buoni
Il Saluto è all'oriental

Arsf. Jon son umil servitore
Di sua Altezza, mio Signore,
Che non hà nel mondo egnal.

Val.) Viva, viva la grandezza

Arsf.) a 4. Lo splendore di sua Altezza!

Mar.) Che si estende, che risplende,

Vesp.) Come il Sole in un cristal.

Guer. Non intendo, non comprendo;

Il pensarci non mi val.

Men nej, jeg skal Tale :: : Herre Lambrandi,
Jeg er dem meget forbunden;
men hvor er Prinsens vores Svoger?

Val. I den nærmeste Stue;
Men der seer De ham alt komme.

Trettende Scene.

Richard prægtig klædt paa Tyrkisk, med Sol-
gestab af adskillige Folk, hvoraf nogle
bærer, paa store Sæde, det nødvendige til
Ceremonien naar Arsenius bliver Creeret
til Mamaluk; og de forrige.

Rich. **S**arbabit din don Sadok,
Ti rabira gros alok.

Val. Dette betyder: Gid Himlen give
ham god Appetit, og gode Tænder.
Denne Hilsen er østerlandsk.

Ars. Jeg er hans Høyheds min Herres
ndninge Tienere; han som ey har
sin Lige i heele Verden.

Val.) Vivat, vivat hans Høyhed! og
Ars.) alle4 hans Durchlaugtigheds Glands
Mar.) som skinner, og udbreder sig,
Vesp.) som Solen i et Cristal.

Guc. Jeg kan hverken begribe eller for-
staae dette.
Det hielper mig ikke, at jeg tænker
derpaa.

Rich.

Ricc. Non m'intende, non comprende;
Hò timor di qualche mal.

Prista fira nu sbrigar. (a Val.)

Val. Ti capira borbottar. (a Ricc.)

Ricc. Fuffa avira.

Val. Fuffa andar.

Ars.)

Mar.) a 3. Che bellissimo parlar!

Vesp.)

Val. Ei mi dice, ch'io domandi,
Perche stà la sposa mesta?
Jo gli ho detto ch'è modesta;
Ma poi lieta la vedrà.

Ars. Ben diceste, Ser Lambrandi,
Ben diceste in verità.

Guer.) a 2. Il mio core dal timore
Ricc.) suo
Palpitando se ne stà.

Guer. Marinetta - - -

Mar. Cosa avete?

Guer. Ah fratello - - -

Ars. Cosa brami?

Guer. Non hò pace, non hò quiete;
Jo mi sento a disperar.

Ars. Via non far la schizzinosa.

Mar. Allo sposo v'accostate.

Guer. Questa cosa, se mi amate,
Si potrebbe ritardar.

Ricc.

Rich. Hun forstaaer mig ikke, hun be-
griber det ikke;

Jeg er bange det gaaer galt.

Lad os skynde os noget. (til Val.)

Val. Han horer, hvad Jummiser. (til Rich.)

Rich. Jeg er bange.

Val. Frisk Moed.

Arf. Mar.)
Vesp.) alle 3. Hvilket et deyligt Sprog!

Val. Han siger mig, at jeg skal spørge,
hvorfor Bruden er saa bedrovet?

og jeg har svart, at hun er Bluesfærdig;

Men han skal siden see hende glad.

Arf. De har talt ret Hr. Lambrandi,

De har i Sandhed talt ret.

Gue.) begge 2. Mit Hierte klaper af

Rich.) hendes Angest

Gue. Marinette...

Mar. Hvad fattes Dem?

Gue. Ach min Broder...

Arf. Hvad forlanger du?

Gue. Jeg har hverken Fred eller Roe;

Jeg maae fortviule.

Arf. Maae staae nu ikke her og gjør

jer saa kostbar.

Mar. Gaae hen til deres Brudgom.

Gue. Denne Ting kan jo opsættes til en
anden gang, om i elsker mig.

Rich.

Ricc. Mi volira, cara sposa,
Con sua grazia mi parlar.

(ad Arf.)

Arf. Parla dunque l'italiano?

(a Val.)

Val. Qualche cosa, qualche cosa.

Arf. Val.) a 4. Sì, benissimo, alla sposa

Mar. Vesp.) Vada pure a favellar.

Guer. Ah per pietà, Signore,
Son vostra, se il volete.

(s'inginnochia, e Rica. la solleva.)

Ma in vano ogn'or potete
Sperar amor da me.

Hò già donato il core

A un infelice amante;

Son nel mio amor costante,

Non sò mancar di fè.

Arf. Ah trista! ah malandrina!

Ricc. Star Zitta - - - mia Sposina.

Parlara mi volir.

Sapira che delira;

Ma mi segreto avir.

(prende Guer. per mano, e la scosta da g'altri.)

Guerina mia diletta,

Riccardo ecco son io:

Guardatemi ben mio,

Solo per voi son quà.

Guer.

Rich. Med deres Tilladelse, saa vilde jeg
 gierne tale med min allerkiereſte
 Brud. (til Arſenius.)

Arſ. Taler han da Italiensk? (til Valerius.)

Val. Noget, noget.

Arſ. Val. alle4. Ja meget vel, gaae kunſt hen
 Mar. Veſp.) og tael med Bruden.

Gue. Ach for Himlens Skyld min Herre.
 Jeg er deres, om De vil have det ſaa
 (hun falder paa Knæ; og Rich. reyſer hende op.)

Men De maae aldrig vente nogen
 Kiærlig hos mig til Dem.

Jeg har allerede givet mit Hierte
 til en uhykkelig Elſkere;

Jeg er beſtandig i min Elſkov;
 og jeg kan aldrig blive ham utroe.

Arſ. Ach ſkamløſe! Ach uforſkammede!

Rich. Vær ſtille;... Min Brud.

Jeg vil tale med Dem.

De veed jo, at han er gal;

men jeg har noget hæmmeligt at
 ſige Dem.

(Han tager Guerine ved Haanden, og fører hende bort af
 ſides fra de andre.)

Min høyt-elſkede Guerine,

Jeg er Richard;

ſee paa mig, min Skat;

Jeg er her allene for deres Skyld.

Gue.

Guer. Riccardo! anima mia,
Chi mai creduto avria - - -

Ricc. Giudizio, è ferietà.

Guer. Mi hà detto, Fratello,
Così belle cose,
Che sento bel bello
Per lui dell'amor.

Arf. Val.) a 1. Evviva sua Altezza!

Mar. Vesp.) Che fà, con destrezza
Nel cor delle donne
Destar dolce Ardor.

Val. Adesso più non resta,
Per terminar la festa,
Che a lui di Mamalucco
Donar la dignità
Lo Sposo, alla sua sposa,
La mano poi darà.

Arf. Per così bell'onore
Ringrazio il mio Signore;
Son pronto; eccomi quà.

Ricc. Star veste di broccato,
Che porta Mamalucco;
Vestira mio cognato,
E Mamalucco far.

Guer. Arf.) a 4. Che onore segnalato!

Mar. Vesp.) Mi sento giubilar.

(mettono la veste ad Arsenio.)

Da ridere mi viene;
Non posso più durar.

Ricc.

Gue. Richard, min søde Stæl,
hvem kunde nogen Tid have troet . . .

Rich. Brug Forstand, og vær alvorlig.

Gue. Han har sagt mig saa smukke
Ord, min Broder, at jeg begynder
lidet efter lidet, at fatte
Kiærlighed for ham.

Urf. Val. alle 4: Bivart hans Høyhed,

Mar. Vesp. som med sig Behændighed
ved at antænde den søde Ild
i Fruentimmernes Hjerter.

Val. Nu er der indtet mere tilbage
for at fuldføre Høytiden,
end at give ham
mamalukkisk Bærdighed.
Derefter giver Brudgommen
sin Haand til Bruden.

Urf. Jeg takker min Herre
for denne saa store Ære.
Jeg er færdig; Her er jeg!

Rich. Dette er en Brokades Kiol,
som Mamalukkerne bær;
Klæd nu min Svoger paa,
og gør ham til Mamaluk.

Gue. Urf.) alle 4: Hvilk en besynderlig stor

Mar. Vesp.) Ære! Jeg klæder mig af Hiertet.

(De isører Arsenio Kiolen.)

Jeg kommer ill at lee;

Jeg kan ikke bære mig længere.

Ricc. Star beretton dorato,
Che porta Mamalucco,
Portara mio cognato,
E Mamalucco far.

Guer. Ars.) a 4 Che onore segnalato! &c.

Mar. Vesp.)

Val. Quà sedete.

Ars. Sì, Signore, (Siede.)

Val. Or chinate il capo altero.

(otto voce fra loro.)

Ricc.) a 2 Ben legato un giorno intero

Val.) Converria farlo quì star.

Ars. Eh non voglio quest'onore.

(si leva con impeto.)

Ricc. Val. a 2 Ceremonia così far.

Ars. Vi ringrazio del favore:

Jo non vuò farmi legar.

Val. Ma sedete

Ars. Non importa.

Ricc. Mi pregara.

Ars. Signor nò.

Val. Ceremonia.

Ars. No vi dico.

Ricc.) Maledetto questo intrico!

Val.) a 2 Far di meno non si può.

Ars. Onorato son che basta;
Cerimonia è troppo bella;

Or

Rich. Dette er en foragldt Turban,
Som Mamalukkerne bruger;
Min Svøer skal bære den,
og giører ham til Mamaluk.

Gue. Arf.) alle 4: Hvilken en besynderlig stor
Mar. Vesp.)
Gere! ic.

Val. Sæt dem her.

Arf. Ja min Herre. (sætter sig.)

Val. Bul nu deres stolte Hoved.

(Arf. bukker Hovedet.)

Rich.) begge 2: Man burde lade ham sidde!

Val.) bundet her en heel Dag.

(sagte indbyrdes.)

Rich. Nah den Gere vil jeg ikke have.

(staar op med Hæstighed.)

Rich.) begge: Saaledes er Ceremonien.

Val.)

Arf. Jea takker dem for deres Godhed,
Jeg vil ikke lade mig binde.

Val. Men sid dog need.

Arf. Det gøres ikke nødigt.

Rich. Jeg beder dem.

Arf. Nej min Herre.

Val. Ceremonien.

Arf. Nej, siger jeg jer.

Rich.) begge 2: Det var et forbandet Puds!

Val.) Man kan ikke giøre det ringere.

Arf. Jeg har haft Gere nok:

Ceremonien er alt for smuk,

Or si pigli mia sorella,
Ch'io non vuò più di così.

Guer.

Son contenta.

Ricc.

Son contento.

(In perfetto godimento

a 2

(Viveremo i nostri dì.

Tutti

(Fra lieti suoni, e canti

(Si dica di buon cor.

(Viva la bella coppia

(Eil Mamalucco ancor.

Fine delle Atto Secondo.

ATTO TERZO.

SCENA Prima.

Camera.

Rosaura, poi Vespone.

Ros.

Gran vita é questa mai! Ah non credea,
Che così mi trattasse il mio conforte.
Vicino a me di gelosia hà il furore,
E poi sola mi lascia a tutte l'ore.

Vesp.

Servo suo, mia Signora; io son venuto,
Per saper, che comanda in questa mane,
Caffe, The, o Cioccolata?

Ros.

Nu kan de tage min Søster;
thi jeg vil ey mere have med
Nigt at gjøre.

Gue. Jeg er fornøyet.

Rich. Jeg er og fornøyet.

begge: Vi skal leve vore Dage i
fuldkommen Glæde og Fornøelse.

alle: Lader os med glædelig Lyd og Sang
sige af et godt Hierte:

Bivat det smukke Par,
Dg mamalukken med.

Ende paa den anden Act.

Tredie Act;

Første Scene.

Et Kammer.

Rosaura, siden Vespone.

Ros. Hvilket et elændigt Liv er dette! Ach jeg troede
dog ikke, at min Egtfælle skulde omgaaes
mig saaledes. Han er færdig at blive rasende
af Jalonsie, naar han er her hos mig; Og som-
me Tider lader han mig sidde heele Dage allene.

Vesp. Deres Tienere Madame; Jeg er kommet
for at faae at høre, hvad hun befaler denne
Morgen, Caffe, Thee, eller Chokolade?

Ros. Eh non hò voglia
Di niente affatto, amico.

Vesp. E che vuol dire?
Mi par che malinconica
Ella di molto sia.

Ros. Ah se sapeste,
Quant'io debba soffrir! In questa notte
Il mio Signor consorte
Fuor di casa restò; da jeri sera
Ei partì mascherato;
Ne l' hò veduto ancora; ed io meschina
Sempre sola, e ferrata
Un pò di libertà non mi vien data.

Vesp. (Ora comprendo il gioco.) Eh via Signora,
Non ci pensi; stia allegra; il mal sì grande
Può darci, che non sia, com' ella pensa.
Gli uomini qualche volta han certi im-
pegni - - -

Ros. Sia pur come si voglia, io sò di certo,
Che i miei giorni vorrei presto finire,
Più tosto che dover così soffrire.

Non è giusto, ingrato Stelle!
Tormentar così il mio core;
Ah sì fiero è il mio dolore.
Ch'io comincio a vacillar. (parte.)

SCENA Secnda.

*Vespone, poi Arsenio Vestito
alla Turca.*

Vesp. La campatisco in ver; Ma se sapesse
Il perche suo consorte in questa notte

Ros. Ah jeg har slet ingen Lust
til nogen Ting, min Ven.

Vesp. Og hvad vil det sige?
det kommer mig for,
som om hun var meget bedrøvet.

Ros. Ah dersom J vidste,
hvad jeg maa taale! J denne heele Nat
har min Mand været ude af Huuset;
fra i gaar Aftes af,
da han gik ud i Masquerade-Dragt;
Og jeg har ikke seet ham endnu; Og jeg stakkel
maa altid være allene indesluttet, og har
aldrig mindste Friehed.

Vesp. (Nu forstaaer jeg Spillet.) Naah naah Madam
tænk ikke derpaa; Vær ved et godt Sind;
Ulykken er Maaskee ikke saa stor, som de tænker.
Mandsfolkene har undertiden betydelige Ting ==

Ros. Det maa være, som det vil, saa er jeg dog
vis paa, at jeg for hastig vilde ende mine
Dage, end at jeg skulde lide saaledes.

Det er ikke ret, ugunstige Himmel!

At plage mit Herte saaledes;

Ah min Sorg er saa stor,

at jeg begynder at vakle. (gaaer.)

Anden Scene.

Vespone, siden Arsenio klædt paa
tyrkisk.

Vesp. Jeg ynker hende i Sandhed; Men vidste
hun, hvorfors hendes Mand har ladet hende

Sì sola la lasciò, sicuramente
 Anch'essa rideria. Ma ecco che viene
 Appunto ser Arsenio:

Vuò prendermi un pò spasso.

Ars. Il Ciel vi doni,
 Vespone, buona bocca, è denti buoni.

Vesp. Che Cosa dice?

Ars. *Sarbalich Sadoch.*

Vesp. Non capisco.

Ars. E'un Saluto all'orientale.
 Ma a voi, che non capite
 La lingua Calicutica,
 Prima hò voluto dirlo in italiano.

Vesp. Questo è un Saluto veramente strano;
 Ma adesso io lo ravviso:

Lei è quel forestiere da Bitonto,
 Che jeri arrivò quà con sua sorella.

Ars. Sì, son quello; ma adesso
 Mamalucco son io.

Star vesta di brocato,
 Che porta Mamalucco;
 Vestira mio Cognato,
 E Mamalucco far

(imitando Riccardo.)

Vesp. La maschera mi piace: e quel Signore
 Che si chiama Valerio
 Non era ancor con lei?

Ars. Con me il Signor Valerio? Eh non sapete.

Vesp. Certo ch'io non sò niente;
 Ma credea veramente;
 Che insiem lei fosse stato
 Con il Signor Valerio,

Che

Saa eene t Nat, saa vilde hun og visseligen
lee af det. Men der kommer
just Herre Arsenius;

Ars. Jeg vil have lidet Spøg med ham.
Himlen give Jer, Bespone,
en god Appetit, og gode Tænder.

Vesp. Hvad siger han?

Ars. Sarcasisk Sadok.

Vesp. Jeg forstaar det ikke.

Ars. Det er en Osterreichsk Hilsen.
Men til Jer, som ey forstaar
det Kalifuttiske Sprog,
har jeg først villet sige det paa Italiensk.

Vesp. Det er virkeligen en besynderlig Hilsen;
Men nu kiender jeg ham:

De er den fremmede fra Bitonto,
som kom i gaar her til med deres Søster.

Ars. Ja, det er mig; Men nu
er jeg Mamaluk.

Denne er en Brokades Kjol,
som Mamalukkerne bær,
ifør min Svoger den,
og gjør ham til Mamaluk.

(Han efteraber Richard.)

Vesp. Masquerade-Dragten behager mig: Og den
Herre, som man kalder Valerius,
var han ikke ogsaa med dem?

Ars. Valerius med mig? Nah I veed indtet deraf

Vesp. Jeg veed visseligen ikke heller;
Men jeg troede i Sandhed,
at de havde været med
Herre Valerius,

Che in maschera è sortito
Da Dragoman vestito,
Con un altro alla turca
Con una comitiva affatto strana.

Arf. E voi mi avete dunque
Per maschera pigliato?
Mamalucco son io mamaluccato.

Aesp. Signor ora capisco:
Se in maschera non è, sono in errore;
Mi scusi, non c'è male.
Gli auguro un buon viaggio all' ospitale.

(parte ridendo)

SCENA Terza.

Arferio solo.

Buon viaggio all' ospitale? a me ridendo
Perche dice cosi? Mi crede in maschera?
(pensofo.)

Con il Signor Valerio.
Da Dragoman vestito?
Con un altro alla turca? Oh quante cose
Mi offuscano il cervello - - -
Ah che sono tradito! (rissoluto.)
Ah che il mio cor mel dice!
E Guerina, e Guerina!
Ah fù anch' essa d'accordo a mia rovina.
Bricconi quanti siete!
Vada, si vada al Diavolo
La veste, e il berettone - - -

(getta il tutto a terra.)

som gif ud i Maskerade-Dragt,
som en tyrkisk Dolmetst,
tilligemed en anden i Tyrkedragt,
med et særdeles underligt Folgeskab.

Ars. Har I da tager mig
for en Masque?

Jeg er en mamalukkeret Mamaluk.

Vesp. Nu begriber jeg det, min Herre:

Er det ikke Maskeradedragt, saa tager jeg Fejl,
Forlad mig, det vil jo intet sige. Jeg onsker
dem Lykke paa Rejse til Daarekisten.

(Gaaer leende bort.)

Tredie Scene.

Arsenius allene.

Lykke paa Rejsten til Daarekisten? Hvorfor
leer han af mig, og siger mig dette?

(Tankesuld.)

han tænker at jeg er Masqueret?

med Herre Valerius

ifklædt som Dolmetst?

med en anden som Tyrk? O for alle de Ting
som forvirrer min Hjerne

Ach jeg er forraadt (Da han har betænkt sig.)

Ach mit Hjerter siger mig det!

Og, Guerine, og Guerine! Ach hun har
og været eenig med, til min Ulykke.

I Skielmer, saa mange som ere!

Saa Fanden i Bold

med Riolen og Huen

(Han kaster det alt i Gulvet.)

Jeg

Son tutto in confusione - - -
 Di già il furor m'assale.

(infuriato.)

Vado, sì mene vado all' ospitale.

(rimettendosi.)

Quant' era meglio mai,
 Ch' io restassi a Britonto, a divertirmi?
 Colla musica sol passavo i giorni;
 Quell'era il mio piacer, anzi una volta
 Composi un ouvertur di nuovo gusto,
 E con passi obligati
 Di violini, violette,
 Di Oboe, Corni, e Flauti, ch'è un piacere,
 E se non v'annoiate,
 Vuò farvela sentir. Questi Signori
 Mi faranno la grazia di sonarla;
 Ma pria con la dovuta permissione
 Mi lascin, ch'io gli dia la mia intenzione.

Questo è il passo de i Violini - -

(canta il passo fingendo di dirigere l'Orchestra.)

Oh bravissimi da vero
 Questo è quel delle Violette,
 brava assai; oh benedette!
 L'Oboè sol così farà - - -
 Molto bene in verità.
 I dui Corni uniti insieme - - -
 Son contento, e vanno bene.
 Or adesso unitamente
 Via sentiamo, come andrà.

Jeg er ganske forstyrret . . .
 Jeg faaer et Anfald af Raserie.

(forbittred.)

Jeg gaaer, ja jeg gaaer til Daarekisten.
 (bliver roelig.)

Hvor havde det ikke været meget bedre, om
 jeg havde blevet i Bitonto, og forlystet mig?
 Jeg fordrev heele Dage med bare Musik;
 Det var min Fornøielse; Endog engang
 componerede jeg et Ouverture af en nye
 Smag, og med Obligate Passager
 af Violine, Bratscher, Hautboer,
 Balsthorn, og Fløyter, saa det var en Lyst.
 Og dersom de ikke vil kiædes ved det,
 saa vil jeg lade dem høre det.
 Disse Herrer beviiser mig nok
 den Gunst, og spiller det;
 Men jeg maa bede dem forud
 om billigt Forlov til, at jeg giver
 dem min Meening tilkiende.

Denne er Violin Passagen . . .

(Singer Passagen, og lader som han dirigerer Orkestret.)

O det er sandeligen meget brav.

Denne er Bratscherne . . .

Meget got; Saa det gaaer dem vel!

Hautboen skal spille saaledes . . .

Meget vel i Sandhed.

De to Balsthorn begge tilsammen . . .

Jeg er fornøiet, og de gaar godt.

Lad os nu da høre dem

alle tilsammen, hvordan det vil gaae.

Godt,

Bravi, bene, bravi affai.
 Queste note a punta d'arco . . .
 Qui staccate: qui collate - - -
 L'Oboe solo, le Violette - -
 Flauto solo: Presto i Corni,
 Qui fortissimo così!
 Oh che armonico fracasso!
 Oh che Orchestra benedetta!
 Jo mi sento consolar.
 (parte.)

SCENE Quarta.

Marinetta. e Valerio.

- Mar.* La burla certamente
 Meglio andar non potea.
- Val.* Ora gli amanti
 Sono moglie, e marito;
 E già ch'è andata ben, tutto è finito.
- Mar.* Tutto finito? Oibo: la mia promessa
 Si deve effettuar,
- Val.* Ragione avete;
 Ma fra poco anche questa
 Si adempirà; ed in vece
 Delli Cento Zecchini
 Cento Doppie faranno.
- Mar.* Ma adesso poi come scoprir l'inganno?
- Val.* Ci penterà Ricardo.
- Mar.* Ma là in terra
 Che cosa è quel ch'io veggo?

Val.

Godt, vel, meger vel.
 Disse Noder affstodte sagte med
 Buen... her Staccato, her Sloyfet...
 Hautboten solo, Bratskerne . . .
 Flønten solo, Presto Baldhornene...
 her Fortissimo saaledes.
 Ah hvilken en harmonisk Larm!
 Ah hvilket et velsignet Orchestre!
 Jeg glæder mig ret derover.
 (gaaer.)

Fjerde Scene.

Marinette og Valerius.

- Mar. Det Puds kunde vist
 aldrig gaae bedre;
 Val. Nu er de forliebte Folk
 Mand og Kone; Og siden at
 det er gaaet godt, saa er alting forbie.
 Mar. Er alting forbie? Ney, ney: Man bør
 holde det Løfte man har gjort mig.
 Val. Hun har ret;
 Men det skal og snart blive
 opfyldt; Og i Stæden for
 Hundrede Ducater
 skal det være Hundrede Dubloner.
 Mar. Men hvordan skal man da nu opdage
 Bedrageriet?
 Val. Det skal Richard tænke paa.
 Mar. Med hvad er det jeg seer
 hisset henne paa Gulvet?

Val.

Val. Oh diamine! la veste, e il berettone
Del nostro Mamalucco;
Io resto stupefatto.

Mar. Io son di Stucco
Che cosa ciò vuol dir?

Val. Prima del tempo
Ch'abbia scoperto il tutto?
Qui nasceran de Guai

Mar. Nasca ciò, che si vuol; noi l'habbiam fatto,
Perche Siegua da questo
Un matrimonio al fin lecito - è onesto.
(parte.)

Val. Quà si trova la veste,
Là in terra il berettone?
Questa cosa mi mette in apprenzione.
Voglio con cautela
Andar un pò a veder che cosa siá;
Parlerò con Arsenio; io farò in modo
Di renderlo placato,
Per quanto contro tutti ei sia sdegnato.
(parte.)

SCENA Qvinta.

Guerina, e Riccardo.

Ricc. **G**uerina! sposa mia!
Qual pianto è il vostro mai?
Quale disperazione?
Non sò per qual ragione
Siete così agitata,

Ricc.

Val. Ah hilleman! Det er vores
Mamaluks Riol og Hue;
Jeg standser ret.

Mar. Jeg bliver til en Støtte.
hvad vil det sige?

Val. Giøre saadanne Ophævelser forud,
forend at alleting ere opdagede?
Men her bliver vist noget galt af.

Mar. Lad der blive af, hvad der vil, vi har giort
det, for det, at der skulle komme
et lovligt og skikkeligt Egteskab af det.
(gaaer.)

Val. Her ligger Riolen paa Gulvet,
og der ligger Huen;
Denne Sag sætter mig lidet i Opmærksomhed.
Jeg vil, med Forsigtighed, gaae hen
og see engang hvad der er paa færde,
Jeg vil tale med Arsenio; Og mage det
saaledes, at jeg stiller ham tilfreds,
for alt det, som han er vreed for, paa
os alle.
(gaaer.)

Femte Scene.

Guerine og Richard.

Rich. Guerine? Min Brund?
Hvad er vel det hun græder over?
Hvorfore er hun saa fortvilet?
Jeg veed ey, hvad Aarsag hun har,
til at være saa uroelig.

H

Gue.

Guer. Ah mio fratello
D'ira avvampa, e di sdegno
Contro me, contro voi

Ricc. E che per questo - -

Guer. Sol di vendetta ei parla,

Ricc. Io non lo temo,
E se ardiffe giammai
Insultarmi perciò; avrebbe a fare
Con un, che non lo teme, e non lo cura.

Guer. Ah Riccardo, se amor per me provaste,
Contro il fratello mio
Così non parlereste; anzi mi pare,
Che se Arsenio è sdegnato,
Il suo sdegno proviene
Dalla burla a lui fatta, e dal pensare
Cosa Dirà la gente;
Che diranno i parenti;
Quando per tal cagion ritroveranno,
Che sposa vostra son sol per inganno?

Ricc. Guerina, sposa siete
A un galantuomo al fine;
Ad un che avete amato; ad un che giura
Di conservarvi affetto;
Ma se pentita siete
Di tal risoluzione,
Spiegatevi; che ancor, che tardi or sia,
Avrò ben cor bastante,
Per secondar l'amor d'una inconstante.

Guer.

Gue. Ach min Broder er
hæftig opbragt og forbitret
imod mig, og imod Jer.

Rich. Og hvad da . . .

Gue. Han taler allene om Hævn.

Rich. Jeg er ikke bange for ham;
Og dersom han nogen Tid vover, at
andsfalde mig derfor, saa skal han faae at
bestille med en, som hverken frygter for ham,
eller bryder sig om ham.

Gue. Ach Richard, dersom de har elsket mig,
saa talede de ikke saaledes om min
Broder; Evertimod mig synes, at dersom
Arsenius er vreed, saa kommer hans Brede
med riimelighed af det Puds, som man har
spillet ham; og ved at tænke, hvad Folk vil
sige derom; Hvad vil vores
Vaarørende sige, naar de derhos vil
erfare, at jeg, allene ved et Bedragerie,
er blevet deres Kone?

Rich. Guerina, de er, i hvad der
og kan siges, en ærlig Mands Kone;
de er giftet med en, som har elsket dem,
med en,
som tilsværger dem bestandig Kiærlighed;
Men dersom denne Beslutning
fortryder dem, saa forklar dem; Thi endnu,
omskiondt det er vel sildigt, har jeg endnu dog
Hierte til at søye et ubestandigt
Fruentimmers Kiærlighed.

Guer. A trattarmi così voi cominciate?
Ecco qui il bell' amor, che mi portate.

Guer. Quel labbro amor mi giura,
Quel cor mi vanta affetto,
Ma il cor, che ferbi in petto,
Amor per me non hà,

Ricc. Se il labbro amor ti giura,
Credilo pur sincero;
Placa quel ciglio austero;
Credimi per pietà.

Guer. (a 2 Che barbaro tormento

Ricc. (D'un alma fida amante!

Guer. (Dovere

Ricc. (Sentirsi ad ogni istante!

Guer.

Ricc. (Temer d'infedeltà!
(Tacciar

Ricc. Se la pace a me non rendi,
Non resfisto al mio dolor,

(volendo partire.)

Guer. Ferma; Oh dio! tu non comprendi.

(lo arreſta.)

Che il mio sdegno è tutt' a mor

Gue. begynder J at behandle mig saaledes?
Naah det er en smuk Kiærlighed, J har
for mig.

Den Mund tilsværger mig Kiærlighed;
Dette Herte roser sig af at elske mig;
Men dette Herte
bær ingen Kiærlighed for mig.

Rich. Naar min Mund tilsværger at elske
dig, saa kan du troe, at det er
oprigtigt; See dog mildt ud,
og troe mig for Himlens Skyld.

Gue.) begge: Hvilken en gruesom Plage!
Rich.) for en oprigtig elskende Stæl

Gue.) Alt skulde
Rich.) Alt høre sig hvert Øyeblik

Rich.) Ervate
Gue.) Beskyldde for Utroeskab!

Rich. Hvis du en skænker mig min Koelighed
igten, saa overlever jeg en min
Kummer.
(vil gaae.)

Gue. Vle; O Gud! Du begriber ikke,
at min Breede er bare Kiærlighed.
(holder ham tilbage.)

Ricc. Sei placata?

Guer. Son qual vuoi.

(Da quei cari labbri tuoi

(Vien la calma a questo cor!

* 2 (Dolci sdegni, e dolce pace

(Che d'amor viè più infiammate

(Voi nell' alme innamorate

(Ravvivate il dolce ardor.

(partono.)

SCENA Sesta, ed Ultima.

Sala.

Arsenio, e Valerio, poi Rosaura, indi Guerina Riccardo, Marinetta, e Vespone.

Val. Orsù Signor Arsenio, quì bisogna
Allo sdegno dar bando, ed alla collera,
Che contro alla sorella, ed a Riccardo
Nel vostro sen nudrite: A questo effetto . . .

Ars. Ah cospetto! cospetto! e vi par poco,
La burla che m'han fatta?
Prender gioco così d'un pari mio?
La sorella levarmi?
E di più Mamalucco ancora farmi?

Val.

Rich. Er du da tilfreds?

Gue. Jeg er alt hvad du vil.

(Mit Hertes Koelighed
(kommer af din kiære Mund;

begge: (J søde Forbittresser, og du derpaa
(følgende søde Fred, antænd altid
(mere og mere, vore forelskede
(Stæles søde Kiærligheds Ild.

(De gaar.)

Siette og sidste Scene.

Sahl.

Arsenius og Valerius, siden Rosaura,
derefter Guerine, Richart, Mari-
nette og Vespone.

Ars. Nu' min Herre Arsenius, her maa de holde
op med deres Brede, og Had,
som de bær til deres Søster og
Richart: Det er derfor at ==

Val. Ah for den hilleman! Og J synes, at det
at det er kun et lille Puds, som man har
spillet mig? At drive saaledes Spøg, med
en Mand, som jeg?
at tage min Søster fra mig?
Og, end mere, gjøre mig til Mamaluk?

Val,

Val. Eh via pensate solo, che l'amore
 N'è la sola cagion; alfin Riccardo
 E'un giovane onorato,
 Un nobil cittadino, un vostro pari,
 Un, che vostra sorella ama, ed adora;
 Un, che per voi avrà sempre rispetto;
 Di ciò ne son sicuro, e vel prometto,

Ars. Ma farmi Mamalucco! oh questo poi
 Obliarlo non posso.

Val. Eh via, dovete
 Il tutto perdonar: sol quest'azione
 Il nome vi farà d'un Signorone.

Ars. Basta; non sò che dir - - -

Ros. Signor Arsenio
 Per pregarvi quì vengo,
 Che alla vostra sorella, ed al suo sposo
 Vogliate perdonar, sono già pronti
 Per chieder a voi scusa,
 Venir dinanzi a voi.

Ars. Orsù Signora,
 A suo riguardo ancora
 Voglio il tutto obliar.

Ros. Eccogli appunto

Val. Via, via, Signor Riccardo,
 Via Signore Guerina.
 Avanzatevi pur; no, non temete:
 A mio riguardo alfine, e di mia moglie:
 Oblia il Signor Arsenio

Tutto

- Val.** Aah hvad tænke at Kierlighed allene er Skyld deri; Richard er dog en stikkelig ung Mandsperson, en fornemme Borgere; Deres Liggemand; en som elsker og tilbeder deres Søster; Et Menneske, som altid vil have Høiyagtelse for dem; Og det er jeg vis paa, og lover dem det.
- Ars.** Men at gjøre mig til Mamaluk! Aah det kan jeg dog aldrig glemme.
- Val.** Naah hvad, de bør glemme alt det: De vil, allene ved at gjøre dette, faae Navn af, at være en stor Mand.
- Ars.** Nok er det; Jeg veed ikke; Hvad jeg skal sige . . .
- Ros.** Herre Arsenius, jeg kommer her, for at bede dem, at de vil tilgive deres Søster og hendes Brudgom; De ere allerede færdige til at komme til Dem her, og bede dem om Forladelse, for det, som de kan have gjort dem imod.
- Ars.** Ja min hierte Madam, i Betragtning af hende, vil jeg endog forglemme det altsammen.
- Ros.** See der kommer de ret til pas.
- Val.** Nu da min Herre Richard, og hun, Jomfrue Guerine, kommer kuns frem; Frygter kuns ikke: I Betragtning af mig og min Kone, forglemmer Herre Arsenius alt, hvad der

Tutto quel, ch'è passato; e solo chiede
Che serbiate tra voi amore, e fede.

Ricc. Di ciò ne stia sicuro; e ancor per lui
Conservèrò ogni stima.

Guer. Anch'io fratello,
Per voi conservèrò tutto il rispetto;
Ed allo sposo mio tutto l'affetto.

Mar. Or mi consolo in vero.

Vesp. Di ciò ne godo anch'io.

Ars. Ogni sdegno tra noi vada in oblio.

CORO TUTTI.

Andiamo dunque tutti
Andiamo uniti ogn'or,
A star allegramente,
A star di buon Umor.

Fine dell' Opera.

er passeret; Og forlanger allene, at de vill
vedligeholde bestandig Ricerlighed imellem dem.

Rich. Det kan han være forsikkert paa; Og jeg skal
endog vedligeholde al Høyagtelse for ham.

Gue.. Og jeg, min Broder, skal altid bære af
Urbødighed for jer, og af
Ricerlighed for min Mand.

Mar. Nu er jeg i Sandhed ret hierteglad.

Vesp. Jeg fornøyer mig ogsaa derover

Urf. Ja saa skal da ald Fortørnelse imellem
os være glemt.

Chor af alle:

Lad os da gaae alle,
og være eenige
og fornøiede,
og i lystigt Sindelag!

Ende paa denne Opera.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Office of the

Secretary of the

War Department

Washington, D.C.

Approved: _____

[Faint handwritten signature]

L'AVARO,

DRAMMA GIOCOSO

PER MUSICA;

DA RAPPRESENTARSI

NEL REGIO TEATRO.

Den Siærrige,

Et lystigt

Synge = Spil;

til at opfores

Paa den Kongelige Skueplads!

Oversadt paa Dansk

af

R. Soelberg.

Kiøbenhavn, 1776.

Trykt hos H. J. Graae, boende i Knabrostrædet
No. 70.

ATTORI:

Laurina, Contadina.

La Sgra *Marianna Guicci.*

Steffanello, Figlio di Orgasmo,

Il. Sr. *Gio. Batta, Ristorini.*

Orgasmo, Padre del sudetto, e di Rosalinda,

Il Sr. *Luigi Pagnanelli.*

Rosalinda, La Sra. *Elisabetta Almerigi.*

Felicino, Povero Gentiluomo,

Il Sr. *Jens Musced.*

Tortora. Serva di Orgasmo.

La Sra. *Francesca Ronzi Pagnanelli.*

Macrobio, Uomo attempato, e sordo.

Il Sr. *Giuseppe Buffelli.*

La Musica è del celebre Sgr. *Paquale Anfossi.*

ATTO

Personerne:

Laurine, En Bondepige.

Mad. Mariane Guidi.

Stephanello, Orgasmos Søn.

Hr. Johan Baptist Ristorini.

Orgasmo, Faderen til næst ovenmeldte og til
Kosalinde.

Hr. Ludwig Pagnanelli.

Kosalinde, Hfr. Elisabeth Amerigi.

Selicino, En fattig Adelsmand.

Hr. Jens Musted.

Torrora, Orgasmos Dienstepige.

Mad. Francisca Ronzi Pagnanelli.

Makrobio, En gammel døv Karl.

Hr. Joseph Buffelli.

Musiken er af den berømte Hr. Pasquale
Anfosfi.

ATTO PRIMO

SCENA PRIMA.

Sala terrena nella Casa del Sig. Orgasmo,
con tavola imbandita.

*Stefanello, Rosalinda. Felicino, e Tortora,
sedendo alla tavola.*

Tutti: **F**inchè il Vecchio stà lontano,
(Che ci stasse almeno un anno!)
Senza tema, senza affanno,
Che si goda in libertà.

Ros. Porgo io stessa a quel bocchino
Di frittata un bocconcino.

Fel. Più gustosa me la rende
Quella man, che me la dà.

Første Akt

Første Scene.

En Sahl i det underste Stokværk af Herre
Orgasmos Huus, med et dækket Bord.

Stefanello, Rosalinda, Selicino, og Tor-
tora, som sidder ved Bordet.

alle: **J**medens at den Gamle er borte,
(Ja gid at han maatte blive i det rind-
geste et Aar borte!) saa lader os
bruge vores Frihed, uden
Frygt og Bekymring.

Ros. Ja vil selv række en Mundfuld
Rage til den lille Mund.

Sel. Den Haand, som giver mig den, gjør
mig den desto mere velsmagende.

Ste. Voglio bere alla salute
D'una bella Contadina.

(beve.)

Rof. Già sappiamo, ch'è Laurina.

Fel. E'Laurina, già si sà.

Rof. Che momento fortunato!

(a Felicino.)

Fel. Che contento inaspettato!

(a Rosalinda.)

2: Vi prometto, che il mio affetto
Sempre fido a voi farà.

Tutti:

Viva! viva! che si goda!

(bevendo.)

Che si faccia tutto il chiaffo. —

Sol pensiamo a darci spaffo!

Finchè il Vecchio è alla Città!

(si alzano.)

Rof. Caro il mio Felicino,
Vi prego, non tardate,
A chiedermi in isposa.

Fel. Rosalinda mia cara,
Lo farò questa sera;
Ma se il Signor Orgasmo avesse poi
Qualche difficoltà, cosa faremo?

Ste. Pensaremo al rimedio.

Rof. E il troveremo.

Fel. Quando così mi dite, io da voi parto

Dop.

Ste. Jea vil drikke en deilig
Landsbryepiges Staal.

(drifter)

Ros. Ja vi veed nok, at det er Laurine.

Sel. Ja man veed allerede, at det er Laurine.

Ros. Hvilket et lykkeligt Diebst!l!

(til Felicino.)

Sel. Hvilken en uventet Fornøstelse!

(til Rosalinda.)

begge: Jeg lover jer, at jeg skal altid
bestandigen elske jer.

alle:

Hei Bivat! lad os være glade!

(de drifter.)

Dg lader os gøre al den Stoi, som
vi kan — vi maa allene tænke paa at
leve fornøjet, imedens at den
Gamle er i Byen.

(de reiser sig.)

Ros. Min kære Felicino,
Jeg beder jer, vie ikke længe,
inden i forlanger mig til egte.

Sel. Min kære Rosalinde,
jeg skal gjøre det i denne Aften.

Men om Herre Orgasmo siden gjorde nogle
Banskeligheder, hvad skal vi da tage os fore?

Ste. Vi skal nok tænke paa Raad.

Ros. Vi skal nok finde paa Udveie.

Sel. Ja naar I siger mig det, saa gaaer jeg dobbelt
saa

Doppiamente contento.
Cioè, col ventre pieno,
E con il cor pien di speranza in seno.

Cara, farete mia,
Ve lo prometto, e giuro.
Del vostro amor sicuro,
Tutto per voi farò.
Siate voi pur costante;
Che dell'evento poi,
Se c'intendiam frà noi,
Più dubitar non sò.

(parte.)

SCENA II.

Tortora, Rosalinda, e Stefanello, poi Orgasmo di dentro.

Tor. Voi siete tutti due, per quanto io veggio,
A trista condition: Voi innamorata
D'un povero Signore; Ed invaghito
Voi d'una Contadina;
Ma il vostro Signor Padre
Che bada solo a un interesse ingordo,
Potete ben Strillar, ma farà il sordo.

Org. Tortora, — Rosalinda —
(chiamando forte.)

Tor. Ohimè! poveri noi!

Ste.

saar fornøjet fra jer, som ellers; Nemlig
med en fuld Mave, og med et
Hjerte fuld af god Forhaabning.

Kære, I skal være min,
det lover og sværger jeg jer til.
Og da jeg er forvissat om jeres
Gienkærlighed, saa skal jeg
gøre alting for jeres Skyld
Bliv mig kun bestandig og troe;
Ehi naar vi to forstaaer hverandre,
saa kan jeg ikke siden mere,
tvivle paa Udfaldet.

(Gaar.)

Anden Scene.

Tortora, Rosalinde, og Stephanello,
siden Orgasmo uden fore.

Tor. I ere begge to, saa vidt jeg seer, i bedrøvelige
Forfatninger: I er forliebt i en fattig
Herremand; Og I er forelsket i en
Bondepige, men jeres Fader,
som allene agter med Graadighed paa
sin egen Nytte, han vil nok lade
som han er død, om I endog skriger
alt det i Kan.

Org. Tortora, — Rosalinde —

(han raaber høit.)

Tor. Aah hillemand! vi arme Mennesker!

U s

Ros.

- Ste.* Presto, presto, la Tavola —
 (Tutti tre si affaccendono a portar le sedia ai loro posti; Tortora mette le Salviette nella Tovaglia, colle posate, ed in fretta parte.)
- Ros.* Vengo, vengo, Signore.
- Tor.* Oh che imbroglio! Oh che spasimo!
- Ste.* Presto: Se se n'avvede,
 Certo il Diavolo, e peggio ora succede.

SCENA III.

Orgasmo, Stefanello, e Rosalinda.

- Org.* **C**hiamo, ed alcun non vien? Che c'è?
 Voi siete

Agitati, mi pare: Qualche cosa
 Mi avreste voi rubbato?
 Hò veduto la Serva
 Partir con robba in mano.
 Che robba aveva? E dove
 A nasconderla andò? Ditemi il tutto:
 Voi vi fate dei segni — Animo, quà:
 (pigliandoli uno per mano.)

Presto; Ch'io vuò saper la verità.

- Ste.* La Serva avea —
- Org.* Sù, via.
- Ste.* Avea —
- Org.* Non dir bugia.
- Ste.* Avea — Ditelo voi.

(a' Rosalinda.)

- Ros.* Che mal c'è il dirlo? Aveva una tovaglia.
- Org.* Disgtaziati che siete: Avreste fatto
 Qualque scialaquo in casa?

Ros

- Ste. Hurtig gefvindt, Bordet —
 (Alle tre fkynder fig at bære Stoclene hen paa deres
 Stæder; Tortora lægger Servietterne i Bord-
 dugen tillige med Knivene, Gasterne, og Skeer-
 ne, og fkynder fig bort.)
- Rof. Jeg kommer, jeg kommer, Herre.
- Tor. Alah hvilken en Forvirring! hvilken en Angest
- Ste. Hurtig: Dersom han mærker noget,
 faa vil her vist ligge et Vandens Huus.

Tredie Scene.

- Org. Jeg raaber, og ingen kommer? Hvad er
 her? I ere forvirrede, som mig synes:
 Har I stiaalet noget fra mig?
 Jeg faae Vigen løb bort
 med noget Tøi i Haanden
 Hvad var det for Tøi, hun havde? Og hvor
 er hun gaaet hen at fkiule det? Siig mig den
 heele Sammenhæng: I gjør Tegn til
 hverandre — gefvindt, hid med det:
 (han tager en ved hver Haand.)
 Saa frax; Jeg vil vide Sandheden.
- Ste. Vigen havde —
- Org. Nu meere da.
- Ste. Hun havde —
- Org. Lyv ikke.
- Ste. Hun havde — Siig I det.
 (til Rosalinde.)
- Rof. Hvad ondt er deri at siige det? Hun havde
 en Dug.
- Org. O I usorffammede, I ere: I har nok
 kræset op her i Huuset?

Rof. Signor nò.

Org. Orsù, avrete finito,
Di mandarmi in rovina. All'una, e all' altro
Hò diggià provveduto: Anzi ambedue
Ve ne anderete domani,
Coll'ajuto del Ciel, da me lontani.

Ste. Tutti due?

Org. Tutti due: Per te uuo Sposo
Hò diggià ritrovato;
Ed il mestier farai tu del Soldato,

Ste. Io Soldato! Burlate.

Org. Che burlar? T'hò comprata una Bandiera:
Sarai il Signor Alfieri,
Poi ti faran Sergente, Caporale,
Tamburro, che sò io — Non me ne intendo;
Sò solo, che per te più non ne spendo.

Ste. Quand'altro non sapete,
Signor Padre mio caro, intorno a questo,
Io son quà pronto a dichiararvi il resto.

Son Alfieri, son Soldato;
Sono quel, che più volete.

Vado a fare il mio dover —

Io vi lascio, Padre amato,
Sì, Signor, fin quà và bene;

Ma aspettate, che conviene
Tutto il resto poi saper —

Giunto sono al Reggimento,
Il Tamburro ecco ch'io sento,

Che m'intima di marciar —

Me ne vado, Sì, Signore,

Dove

Rof. Nei Herre.

Org. Naah! I skal snart faae Ende paa at ødelægge mig mere. Jeg har allerede sørget for jer begge: Ja, I skal begge to gaae jeres Bei i Morgen, med Himlens Hielp, og det langt bort fra mig.

Ste. Alle begge?

Org. Ja begge to: Dig har jeg allerede fundet en Mand til; Og du skal give dig i Soldater-Standen.

Ste. Jeg Soldat! De spøger.

Org. Hvad Spøg? Jeg har kjøbt dig en Fahne: Du skal være Herre Sæhrif; siden saa gjør de dig til Skersandt, Rapperal, Tambur, og hvad veed jeg af det — Jeg forstaaer mig indtet derpaa; Dette veed jeg allene, at jeg indtet mere vil koste paa dig.

Ste. Naar de indtet veed, min kære Herre Fader, hvad dette andgaaer, da er jeg her færdig til at forklare dem resten. Jeg er Fændrik, jeg er Soldat, jeg er hvad dem helst behaaer. Jeg forlader dem kære Fader; Jeg gaaer hen at opfylde min Pligt — Ja, min Herre, hertil gaaer det vel nok; Men hie nu, thi de bør og blide heele resten — Naar jeg nu er kommen til Regimentet, saa hører jeg strax Trommen, som advarer mig at jeg skal marchere — Ja saa gaaer jeg

Da,

Dove s' hà per grande onore
 Quel di farsi sbudellar —
 Siamo a tiro: Alto; Fermate.
 Caricate. Sù. postate.
 Via tirate. Pù, pù, pù.
 Quà di palle una tempesta
 Mi colpisce nella testa;
 Me ne vò col capo in giù;
 Eh, non sono così pazzo:
 Vuò morir sul matarazzo;
 Ne morirvi in gioventù.

(parte.)

SCENA IV.

Orgasmo. e Rosalinda.

Org. Ci anderai tanto, e tanto;
 Tant'altri ce ne vanno.

Se poi t'ammazzeran, sarà tuo danno.

Ros. Ditemi, Signor Padre,
 Il mio Sposo qual sia, poss'io sapere?

Org. Sì, Signora: Il tuo Sposo
 E'un uomo ricco, e saggio; E in quanto
 agli anni

Non ne hà che cinquanta otto.

Per verità è un pò sordo;

Ma cosa importa questo?

Ti piglia senza dote. Ecco il massiccio:

Sen.

da, min Heere, derhen, hvor man holder det for en stor Ære, at lade sig skyde Tarmene ud af Livet — Naar vi nu er paa Stud, saa beder det: Holdt, staae. Lader.

Giver og, lægger an.

Skyder. Puf, puf, puf.

her rammer mig et heelt Uveir af Klindte-Kugler paa Hovedet

Dg saa gaaer jeg og hælder med Dret;

Ei hvad, jeg er ikke saa gal:

Jeg vil ende mit Liv paa Matrassen;

Dg ikke saaledes doe i min Ungdom.

(gaaer.)

Fjerde Scene.

Orgasmo, og Rosalinda.

- Org. Du skal dog affted, ihvoormeget du snakker; Der ere saa mange andre, som maa gaae. Skyder de dig siden ihjel, saa det din egen Skade.
- Ros. Sig mig, min Herre Fader, kan jeg ikke faae at vide, hvem min Brudgom er?
- Org. Jo, Jomfrue: Din Brudgom er en riig og skikkelig Mand; Og hvad hans Alder angaaer, saa er han kuns Dtte og Halvtred- sindstyve Aar gammel. Det er sandt han er lidet døv; Men hvad hindrer det? Han tager dig uden Medgift; See det er Knuden: uden

Med

Senza dote. Uom miglior certo non daffi;
Ed è il Signor Macrobio Grattafaffi.

Ros. Vi riverisco, (per partire.)

Org. Ehi? Ehi; cosa significa
Quell'inchino smorfioso?

Ros. Significa, che certo io non lo sposo.

Org. Come?

Ros. Che non lo voglio.

Org. Cioè?

Ros. Che non lo prendo.

Org. Tornamelo un pò a dir; che non t'intendo.

Ros. Non lo voglio, non lo prendo;
Non Signore, Signor nò.

Org. Che lo sposi io pretendo;
Sì Signora, io così vuò.

Ros. La vedremo.

Org. Certamente.

Di tuo Padre uom prudente
Devi far la volontà.

Ros. Saria bella in verità!

Org. Bella, o brutta: La vedremo.

Ros. No l'faremo.

Org. Lo faremo.

Ros. Nò.

Org. Sì.

Ros. Nò.

Org. Sì.

Ros. Nò.

Org. Sì.

a due: La vedrem, s'ella è così.

Ros.

Medgift. Der kan ikke være en bedre Mand til; Og det er Herre Makrobio Steengnavere.

Ros. Far vel. (vil gaae.)

Org. Hei? Hei? Hvad betyder denne spodske Hissen?

Ros. Den betyder, at jeg, ganske vist, ikke egter ham.

Org. Hvorledes?

Ros. At jeg ikke vil have ham.

Org. Næmlig.

Ros. At jeg tager ham ikke.

Org. Siig mig det endnu engang, thi jeg forstaaer dig ikke.

Ros. Jeg vil ikke have ham, jeg tager ham ikke; Nei, Nei, min Herre.

Org. Ja, men jeg, Tomfrue, jeg paastaer, at I skal egte ham; saaledes vil jeg have det.

Ros. Det skal vi faae at see.

Org. Ja ganske vist. Du bør lyde din Faders Villie, som er en fornuftig Mand.

Ros. Det skulde i Sandhed blive noget kiont!

Org. Kiont, eller hæsseligt: Det faaer vi at see.

Ros. Vi gjør det ikke.

Org. Vi skal gjøre det.

Ros. Nei.

Org. Jo.

Ros. Nei.

Org. Jo.

Ros. Nei.

Org. Jo.

begge. Vi skal see, om det skal blive saaledes.

Org. E che dunque avrò io
Due figli così tristi!

Ros. E che dunque avrem noi
Un Padre sì tiranno!

Org. Questo è un castigo!

Ros. Questa è una disgrazia,

Org. Senti: hò trovato il modo,
Di castigarvi entrambi; onde ti dico,
Che piacendomi assai certa ragazza,
Che hà del suo qualche cosa, e che hà un
bel volto,
Di sposarmela in breve hò già risolto.

Ros. Una ragazza?

Org. Una ragazza.

Ros. Voi?

Org. Io.

Ros. Voi?

Org. Io, sì: Non parlo già in Caldeo.

Ros. Questo faria un bellissimo imeneo.

Se a sposarvi una ragazza
Il cor vostro vi consiglia,
Compatite vostra Figlia,
Se vuol un di fresca età.

Senza dote, voi direte,

Il massiccio è questo quà;

Signor Padre, non sapete

Il massiccio in verità.

(parte.)

SCE-

Org. Og hvorfor skal jeg da have,
to saa vanartige Børn?

Ros. Og skal vi da og have
saa tyrannisk en Fader?

Org. Dette er en Straf!

Ros. Det er en Ulykke!

Org. Hor: Jeg har fundet paa en Maade, at
straffe jer begge to; Derfor siger jeg dig,
at da en vis Pige, som eier noget, og som
er smuk, behager mig, saa har jeg
allerede besluttet at gifte mig
med hende inden kort Tid

Ros. En Pige?

Org. Ja, en Pige.

Ros. J?

Org. Ja, jeg.

Ros. J?

Org. Ja, ret jeg: Jeg taler jo ikke Galderisk.

Ros. Dette vil blive et allerdeiligst Egteskab.

Dersom jeres Herte raader jer til
at egte en Pige.

saa tilgib jeres Datter,

ifald hun vil have en Mand, som
er i sin blomstrende Alder.

Uden Medgift, vil J sige mig;

Og denne er Knuden.

Min Herre Fader, J veed i Sandhed
ikke, hvad Knuden er.

(gaaer.)

SCENA V.

Orgasmo solo.

Si. sì, và, ciancia, strilla;
 Macrobio oggi quì attendo,
 E tu lo spolerai. Ma voglio andarmene
 A cercar di Laurina;
 E, senza dilazione,
 Io le voglio scoprir la mia passione.
 (parte.)

SCENA VI.

Campagna con Case rustiche da una
 parte; E Casa di Orgasmo dall'
 Altra.

Laurina, poi Stefanello.

Lau. **P**erchè mai, o forte ingrata!
 Poverina, sventurata
 Se mi voglio alimentare,
 Son costretta a faticare
 Sfortunata ognor così?

Ste. Cara la mia Laurina,
 Godo di ritrovarvi.

Lau. Godo ancor io, Signor, di salutarvi.

Ste. Lo sapete, ch'io v'amo?

Lau, Eh lo sò. E voi sapete,
 Ch'io all'amor non faccio
 Senza buona intenzione.

Ste.

Femte Scene.

Orgasmo allene.

Ja, ja, gaae, Gladder, og skrig kuns;
 Jeg venter Makrobio her i Dag,
 Og du skal egte ham. Men jeg vil gaae hen,
 og opsøge Laurine;
 Og uden Forhaling, tilkiendegive
 hende min Kiærlighed.

(gaaer.)

Siette Scene.

En Mark med Bønder-Huuse paa den
 ene Side, og Orgasmos Huus
 paa den anden.

Laurine, derefter Stephanello.

Lau. Du ugunstige Skiebne!
 Hvorfore skal dog jeg arme og
 ulykkeltge Pige altid
 være nødt til, at trælle saa
 kummerligen for at faae Føden?

Ste. Det glæder mig, min kære Laurine,
 at jeg finder jer igjen.

Lau. Det er mig og en Fornoielse, at kunde hilse dem.

Ste. Veed de at jeg elsker dem?

Lau. Nah ja, det veed jeg. Og de veed at jeg
 ikke elsker nogen, uden
 med god Absigt.

Ste. Ed è la mia intenzion delle più buone.
Sentite — (Oh che delirio!) Ecco mio Padre
Di finirvi il discorso assai mi preme;
Ma non vuò, che per or ci vegga insieme.
(parte.)

SCENA VII.

Orgasmo, e Laurina.

Org. Buon giorno
Alla bella Laurina.

Lau. Serva al signor Orgasmo.

Org. Godo, che siate sola,
Perchè v'hò da parlar. Ma prima ditemi
Sol per curiosità: Voi qualche cosa
Possedete del vostro?

Lau. Hò sei campi, ed un orto; E quando muore
Mia zia, n'averò altri sei. Dodici poi
Quando muore mia Nonna;
Che in breve al creder mio succederà;
Perchè ella appunto è della vostra età.

Org. (Eh non c'è male.)
Quasi tre mille scudi è il capitale.

Quand' è così, sentite —

Ma pian — (Sia maledetto!) Ecco il mio
figlio:

Non vuò, che ora mi vegga a star con voi.
Aspettatemi qui; Tornerò poi.

(parte.)

SCE-

Ste. Og min Absigt er en af de ærligste.
 Hør — (O hvilken forbandet Tilfælde!)
 Der er min Fader. Det er mig høit
 magtpaaliggende, at fuldføre min Samtale
 med dem; Men jeg vil ikke, at han
 nu skal see os tilsammen.

(gaaer.)

Syvende Scene.

Orgasmo, og Laurine.

Org. God Dag,
 min smukke Laurine.

Lau. Deres Tienerinde, Hr. Orgasmo.

Org. Det er mig kjær, at I er allene,
 thi jeg vil tale noget med jer. Men siig mig
 først allene for Nysgjærrigheds Skyld:
 Er I ikke Eiere af noget?

Lau. Jeg har sex Stykker Jord, og en Hauge;
 Og naar min Fæster døer, faaer jeg
 sex andre, og endnu tolv til
 naar min Bestemoder døer; Som nok,
 efter som jeg troer, skeer inden kort Tid.
 thi hun er just paa jeres Alder.

Org. (Nah dette er ikke saa galt.) Capitalen er
 næsten tre Tuusinde Rigsdaler. Naar
 saa er, saa hør — men sagte —
 (Det var forbandet!) Der er min Son: jeg
 vil ikke, at han skal see, at jeg er nu her hos jer.
 Bie her efter mig; Jeg skal siden komme igien.
 (gaaer.)

SCENA VIII.

Laurina, poi Stefanello, indi Orgasmo in
| disparte.

- Lau.* Benissimo: Vi aspetto.
Ste. Che aveva? Che voleva?
 Di che v'hà quì parlato infin ad ora?
Lau. La conclusion non hò capito ancora.
 (Orgasmo a poco a poco si avvanza.)
Ste. Concludiamo noi dunque: Io qui alla presta,
 Pronto sono a sposarvi.
Lau. Oh! così in fretta? E vostro Padre
 Ne farebbe contento?
Ste. Oh quanto a questo poi mio Padre è un uomo,
 E' il meno umano, e fatto d'una pasta,
 Che non si doma: Avaro, e tanto basta.

Io vi dirò, che al caso
 Vederlo, mi figuro,
 A raggrinciar il naso,
 E a strepitar quà e là;
 Ma forse che per questo
 Ei creperà più presto;
 E in meno di due anni
 Dal mondo se ne andrà. —

(Orgasmo lo prende per un orecchio.)

- Org.* T'inganni, e poi t'inganni.
Ste. Ahi, ahi, ahi, ahi, ahi, ah!

Ttende Scene.

Laurine, derefter Stephanello, siden
Orgasmo affides.

- Lau. Det er meget godt: Jeg skal bide efter jer.
 Ste. Hvad fattedes ham? Hvad vilde han?
 Hvad har han talt med jer om lige indtil nu?
 Lau. Jeg har ei endnu kundet begribe Enden deraf.
 Ste. Lad os da gjøre en Ende derpaa: Jeg er her
 ganske færdig til at egte jer strax.
 Lau. Ah! saa hastig, saa hastig? Og er ogsaa
 jeres Fader fornøiet dermed?
 Ste. Ah hvad det angaaer, saa er min Fader den
 aller mindst menneffekærlige Mand, og af en
 Tænkemaade som ikke lader sig sige:
 Han er Giærrig, og det er nok sagt.

Jeg vil sige jer, at jeg, i dette Tilfælde,
 indbilder mig at see ham
 slaae rynker paa Næsen.
 og at støie og larme overalt.
 Men maaskee at han herover
 desto hastigere creperer;
 Og inden to Mars Forløb
 gaaer ud af Verden. —

(Orgasmo tager ham ved det ene Øre.)

Org. Du tager Feil, og du tager Feil.

Ste. Ai, ai, ai, ai, ai, ai.

Org. Tu me la pagherai.
Briccon, v'è via di quà.

Ste. Mi duole in verità.

(*Stef. parte mortificato.*)

SCENA IX.

Laurina, ed Orgasmo.

Lau. Caro Signor Orgasmo, assai mi spiace
Di questo inconveniente;
Ma io —

Org. Eh, niente, niente.
A colui non badate; e ripigliamo.
L'interrotto discorso.

Lau. Parlate pur.

Org. Voi già vedete, o cara,
Che non c'è da far bene
Con questi giovinotti; E poichè avete
Per vostra dote un capital sicuro,
Sarebbe al vostro caso un uom' maturo:
Ond'io dagli occhi vostri arso, e ferito —

Lau. Senza parlar di più, già v'hò capito.

Org. Dunque? Che rispondete?

Lau. Sù due piedi — così — nè sì, nè no —
Non vuo' dirvi di più: Ci penserò.

Org. Ci penserete sì? — sì, gioja mia.
Quei sguardi furbettini,
Quel che pensate già, fan ch'io indovini.

Già

Org. Du skal betale mig det.
Gaae bort herfra din Slynge!

Ste. Det gjør i Sandhed ret ondt.
(Stephanello gaaer Skamfuld, bort.)

Tiende Scene.

Laurine, og Orgasmo.

Lau. Min fiere Herre Orgasmo,
denne fortrædelig Tilfælde
gjør mig meget ondt; Men jeg —

Org. Ah indret, indret.
Riser jer intet om ham; Og lad os begynde
vores afbrudte Samtale igien.

Lau. Tael kuns da.

Org. J seer jo min fiere Pige,
at man ingensteds kan komme med
disse unge Mennesker; Og da J har en
vis Capital til Medgift,
Saa var J best tient med en Mand af skiels
Aar og Alder: Hvorover jeg som er antændt
og saaret af jeres deilige Dine —

Lau. Jeg forstaaer dem nok, uden at de taler videre.

Org. Allisaa? Hvad svarer J?

Lau. Her paa staaende Foed — saaledes — hverken
ja, eller Nei. Jeg vil ikke sige mere:
Jeg skal tænke paa det.

Org. Vil J da tænke derpaa? — Ja min Edelsteen.
De skielmiske Diekast, forarsager, at
jeg giætter allerede hvad J tænker.

Efter.

Già che siamo qui fra noi,
 Voglio dirvi il fatto mio:
 Qualche cosa avete voi,
 Qualche cosa tengo anch'io;
 Onde io sposo, e voi sposa,
 Qui si unisce cosa a cosa;
 E si fa un bon capital.

A che serve un Ganimede,
 Che in cadenza porta il piede,
 Che si muove alla Franzè
 Con due quarte di Tuppè,
 Tutto smorfie, tutto inchini?
 Figlia mia, senza quattrini
 Nulla serve, e niente val.

Ed io — zitto — in segretezza!
 Hò dell'oro in quantità:
 Questo è quello, che si ap-
 prezza;

Ma nol dite per pietà;
 Tengo poi nel seno un core
 Per voi, cara, tutto amore,
 Che costante a quel sembiante
 Tutto vostro ognor sarà,

(parte.)

Efterdi vi ere her allene,
 Saa vil jeg sige mit anliggende:
 I har noget,
 Jeg har ogsaa noget; Altsaa
 vi to som Brud og Brugom, naar
 vi forener hvad vi eter, som er
 noget, saa udgør det en god Capital.

Hvortil hlesver en Ganymedes, som
 gler et hvert Skridt efter Taktten,
 sem har franske Lader paa sig, og kuns
 to fjerdedeele af en Coupè? og som
 er fuld af forliebte Grimacer og
 Complimenter? Min Datter, uden
 Penge dner ingen Ting, og ingen
 Ting gielder. Og Jeg — men
 I — jeg siger jer det i Fortroe-
 lighed: Jeg har Guld i Mængde;
 det er det som man holder i Værdie.
 Men, jeg beder jer, sige det ikke igien.

For Resten har jeg et Hjerter, som er
 fuld af Kjærlighed til Jer, min
 kiære Pige; Som altid skal blive
 bestandig, og aldeles
 tilhøre Jer, min deilige.

(Gaaer.)

Lien.

SENA X.

Laurina, poi Macrobio con servitore, che porta la Valiggia in spalla.

Lau. Oh questa mi dispiace! Anche il buon
vecchio

E' di me innamorato: E per puntiglio
Attraversar vorrà gli amori al Figlio.

Mac. Oh quà, quà, bella giovine.
Se a caso foste voi quella, ch' io cerco,
Ne farei ben contento.

Lau. E di chi ricercate;
S' è lecito il saperlo?

Mac. Cosa dite?

Lau. Domando,
Chi sia quella, che andate ricercando?

Mac. Quando? Son giunto adesso.

Lau. (Questo è sordo senz'altro.)

Mac. Via; Del Signor Orgasmo
Cerco la figlia, di cui sposo io sono.
Parlate dunque, e rispondete a tuono.

Lau. Benissimo. (Stà fresca,
Chi se lo piglia!) Intanto io non son quella,
Che voi cercate.

Mac. No? (Di che cosa?)

Lau. Or vi chiamerò io la vostra Sposa;
Attendete quì un poco.

(va alla casa di Orgasmo.)

Mac. Poco? Intendo anzi tutto.

Lau. Signora Rosalinda,
Favorite, venite.

SCE-

Tiende Scene.

Laurine, derefter Macrobio, med en
Tienere, som bær en Vadsæk paa
Ryggen.

- Lau. **U**ah dette kan jeg ikke lide! Denne gode
Gamle er og forliebt i mig; Og vil, af Ges-
gensindighed, kuldkaſte hans Sønns Kierlighed.
- Mat. **U**ah her hid, smukke Pige; dersom J, ved en
Hændelse, var den, som jeg søger efter,
ſaa ſkulde det være mig en ſtor Fornoiſſe.
- Lau. **O**g hvem søger J efter,
Om det er tilladt at viide det?
- Mat. **H**vad ſiger J?
- Lau. **J**eg ſpørger jer om, hvem den er,
ſom J søger efter, og attraaer?
- Mat. **N**aar? Jeg er nu ankommen.
- Lau. **(**Denne er uden Tvivl døv.)
- Mat. **J** naah da; Jeg søger efter Herre Orgasmos
Datter, hvis Brudgom jeg er. Taal der-
fore, og ſvar mig paa mit Spørſmaal.
- Lau. **M**eget vel. (Den er vel Faren, ſom
tager ham.) Imidlertid er jeg ikke den,
ſom J søger efter.
- Mat. **I**kke? (Hvad for noget?)
- Lau. **N**u ſkal jeg kalde paa jeres Bruud;
J maa tøve her liden.
(Hun gaaer hen til Orgasmos Huus.)
- Mat. **L**iden? Overrindod jeg hører det altsammen.
- Lau. **J**omfrue Roſalinde,
vær ſaa god, og kom.

SCENA XI.

*Rosalinda, Tortora, e detti**Ros.* Laurina, addio, che vuoi?*Lau.* Ecco chi viene a ricercar di voi;

Osservate quel aria,

Quel gusto nel vestire;

Mirate quell'aspetto:

Infatti è il vostro Sposo, a quel, che hà
detto.

Mi consolo; Vi faccio un buon augurio;

E mi ritiro intanto al mio tugurio.

Ah potessi ancor io, fra tante pene,

Ottener, come lei, l'amato bene.

Voi ben sapete, oh Dei!

Come m'accende amore;

Che viver non saprei

Senze l'amato ben.

Nò, che del mio dolore

I Dei pietà non hanno.

Già per l'affanno il core

Mi palpita nel sen.

(parte.)

SCENA XII.

Rosalinda, Macrobio, e Tortora.

Che

Ellevte Scene.

Rosalinde, Tortora, og de forrige.

Ros. God Dag, Laurine, hvad vil du?

Tor. See her er en, som spørger efter
jer; Betragt hvilket et Bæsen,
hvilken en Smag i hans Klædedragt;
besee engang denne Gestalt:

Det er virkeligens jeres Brudgom, efter det
han har sagt. Det glæder mig ret; Jeg øns-
sker jer til god Lykke; Og jeg vil imidlertid
forføie mig hen i min Hytte.

Ik gid at jeg ogsaa, imellem saa
mange Biderværdigheder, kunde
komme til at eie min elskede Skat.

O Gud! I veed det nok,
hvorledes jeg brænder af Kærlighed;
thi jeg kan ikke leve
uden min kære Skat.

Net, Guderne har ingen
Medynd med min Kummer.
Mit Hjerte klapper allerede
af Græmmelse i mit Bryst.

(gaaer.)

Tolvte Scene.

Rosalinde, Macrobio, og Tortora.

E

Jeg

Mac. Che fiate voi la sposa a me promessa,
Benissimo comprendo;
Onde a voi —

Ros. Trattenetevi
Un discorso, ch'è vano. Io già vi dico,
Che impegnato hò il mio core;
Che amarvi non potrei; Che se il mio Padre
Hà, contra il genio mio, di me disposto,
Il Padre autorità non avea in questo.
Io non vi voglio; Nò — Tu, digli il resto.
(a Tortora; E parte.)

Mac. Certo, prima col Padre
Necessario è parlar; E dar la mano
Del Padre alla presenza: Io son d'accordo.
(per seguir Rosalinda.)

Tor. Pian, piano: Signor sordo,
Se non l'avete inteso, hò commissione,
Di farvi io stessa la repetizione.

Mae. Eccola qui: la donerò alla sposa.
(mostrando l'Orologio.)

Ventiquattro imminenti.
Tor. Aprite ben le orecchie;
La padrona vi dice
A tanto di parole,
Che non vi vuole, nò: Che non vi vuole.

Vivreste infelice
Di tal Sposa al lato;
E poi disperato
Avreste a crear.

Mat. Jeg begriber meget vel, at J er min
trolovede Bruud;
derfor er det til jer —

Kos. Hold kuns inde med en Snak, som er
unyttig. Jeg siger jer nu,
at jeg har lovet mit Hierte bort;
at jeg ikke kan elske jer; At dersom min Fader,
imod min Villie, har bestæmt at gifte mig,
saa har min Fader ingen Myndighed dertil,
Jeg vil ikke have jer; Nei — Siig du ham
Resten.

(til Tortora, og gaaer.)

Mat. Ja, det er ganske vist nødvendigt,
at jeg først taler med Faderen, og giver
hende min Haand i hans Nærværelse:
Det er jeg eenig udi.

(han vil følge efter Kosalinde.)

Tor. Sagte min døve Herre. Dersom J ikke
har forstaaet hende, saa har jeg Fuldmagt,
til at sige jer det nok engang.

Mat. See dette her: Det vil jeg give min Bruud.
(viser et Uhr.)

Klokken er strax Fjere og tyve.

(NB. Klokken er 24 i Italien naar Soelen gaaer ned.)

Tor. Luf jeres Drex rer op;
Jomfruen siger jer,
med ret betydelige Ord, at hun ikke
vil have jer; Nei: Hun vil ikke have jer.

Jville komme til at leve uslykkeligen
med sig en Kone ved jeres Side;
Dg siden maatte J døe
af Fortvivlelse.

Io credo, che ancora
 Non m'abbia capito.
 Padron riverito,
 Non serve il parlar.

(parte.)

SCENA VIII.

Macrobio col suo Servitore.

Mac. Parlano queste femine
 Brù brù brù brù brù brù, nulla s'intende.
 Ed io, (sia maledetto!)
 Chiuso nella valigia hò il mio cornetto;
 Perdo, senza di quello,
 Delle parole affai.
 Per altro io non son sordo. Oh non son sordo!
 Oh se lo fossi! E'una flussion leggera,
 Che solo mi si aumenta in ver la sera.

Io sento chiaro, chiaro
 Lo strepito del tuono;
 Delle campane il suono
 L'intendo a rimbombar.
 Se all'Opera me n'vado,
 Tal volta per mio spasso,
 La Tromba, e il Contrabasso
 Io sento a strepitar.
 Di più, se alla piazza
 Talora me ne vò,

Inten.

Jeg troer at han endnu ikke
 har forstaaet mig.
 høitærede Herre, det hjælper
 ikke at I taler noget.

(gaaer.)

Trettende Scene.

Macrobio med hans Tienere.

Mac. Disse Fruentimmer snakker
 bru, bru, bru, bru, bru, man
 forstaaer ikke hvad de siger. Og jeg (til at
 Ulykke!) har lukket mit Drehorn inde i
 Badsækken; naar jeg ikke har det, saa er der
 mange Ord, som jeg ikke hører. For Næsten
 er jeg ikke døv; Nei jeg er ikke døv! Ah var
 jeg det! Nei det er en lille Forkølelse, som
 samler sig kun allene naar det gaaer mod Astenen.

Jeg hører Tordenens Bulder
 ganske klarligen og tydeligen.

Jeg hører Klokkernes stærke Klang,
 naar der ringes;

undertiden naar jeg gaaer paa

Opera, for at forlyste mig,

saa hører jeg at Trompeten

og Contrabassen larmer og brummer.

End mere, naar jeg sommetider

gaaer hen paa Torvet, saa

Intendo il Pulcinella,
Se fà torototò.

(parte, ed entra nella casa di Orgasmo.)

SCENA XIV.

Camera con Porte laterali, Tavolino
in prospetto.

*Rosalinda con lume acceso, e Felicino involto
nel Mantello.*

Ros. **M**a se ve lo ridico,
Che disperata io sono.

(Mette il lume sul Tavolino.)

Fel. Ma perchè? Dite almen —

Ros. Perchè mio Padre
Mi hà promesso ad un altro; E in questo
punto

Anche lo sposo è giunto.

Fel. Vi hà promessa?

Ros. Promessa.

Fel. E lo sposo —

Ros. E'arrivato

Fel. Per questo non c' è male; E se ci fosse,
Siete voi, che il vorrete.

Ros. Io! come mai? Cosa hò da far?

Fel. Sentite:

Quando un mio fischio udite,

Scendete sulla strada.

Vi lascio il mio capello,

Vi lascio il mantello.

hører jeg Polychinellen,
saa siger torototo.

(Gaaer ind i Orgasmos Huus.)

Tjortende Scene.

Et Kammer, med to Dørre paa Sitt-
derne, Og et Bord bagest i Midten.

Rosalinde med et tændt Lys, og Felicino
indhyllet i en Kappe.

Ros. Men jeg siger jer det jo nok engang,
at jeg er fortviolet.

(Hun sætter Lyset paa Bordet.)

Sel. Men hvorfor? Siig i det ringeste —

Ros. Fordi at min Fader
har lovet mig bort til en anden, og i dette Dags
blik er min tilkommende Brudgom ankommen.

Sel. Har han lovet jer bort?

Ros. Ja han har lovet mig bort.

Sel. Og Brudgommen —

Ros. Er ankommen.

Sel. Der er intet ondt deri; Og om der var det,
saa er det jer, som har saaledes viller have det.

Ros. Hvorledes vel? Jeg! - hvad skal jeg gjøre?

Sel. Hør: Naar I hører
at jeg støder i en Viibe,
saa gaaeneed paa Gaden.
Jeg efterlader jer min Hat,
og tillige min Kappe:

Copritevi, acciò mai se avvien, che alcune
 C'incontri per la via,
 Il ravvisarvi facile non sia.
 Doman poi il matrimonio
 Faremo d'un Notaro alla presenza;
 E dovrà vostro Padre aver pazienza.

Ros. Presto, presto: Vien gente.

(prende il tabarro, ed il capello di Felicino, e lo nasconde dietro una porta.)

Fel. Io parto.

Ros. Andate. Il segno attenderò.

Fel. (Tutto contento adesso io me ne vò)

(parte.)

SCENA XV.

Stefanello con lume, e Rosalinda.

Ste. Oh Signor Padre amato,
 Se la discorreremo.

(mette il lume sul tavolino, e spasseggia arrabiato.)

Ros. Che avete, mio Fratello?

Ste. Hò, che impazzito,
 S'è cacciato nel capo
 Di sposarsi Laurina.

Ros. Ecco: fiam tutti due
 A un caso disperato,
 Quando non ci ajutiamo.

Ste. Ajutiamoci pure. Ad ogni costo
 La spolo, se mi vuole;
 Io le hò già fatto intendere,

Che

Swob jer saaledes ind i den, at ifald det
hændes, at nogen møder os paa Veien, at
de da ikke saa læt skal kunde kiende jer igien.
Derester vil vi i Morgen, i Nærværelse af en
Notarius, beslutte vores Egteskab. Og saa
bliver jeres Fader nødt til at have Taalmodighed.

Ros.

Gespindt, afsted: Der kommer nogen.

(hun tager Felicinus' Kappe og Hat, og skiuler bag
en Dør.)

Sel.

Jeg gaaer.

Ros.

Gaae. Jeg skal passe paa Signalet.

Sel.

(Nu gaaer jeg ganske fornøiet bort.)

(gaaer.)

Femtende Scene.

Stephanello med et Lys, og Rosalinde.

Ste.

Ah jo, min Kiære Fader,
det skal vi videre tales ved om.

(han sætter Lyset paa Bordet, og gaaer vreed frem
og tilbage.)

Ros.

Hvad fattes jer, min Broder?

Ste.

Der fattes mig, at han er blevet
gal, og har faaet det haarnakkede
Forsæt i Hovedet, at han vil egte Laurine.

Ros.

See saa: Her er vi begge to
i en fortvivlet Forsatning,
hvis vi ikke hielper hverandre.

Ste.

Ja, lad os det. Jeg gifter mig med hende,
det maa koste, hvad det vil;
Jeg har allerede ladet hende viide,

Che parlarle vorrei:
 Essa mi fè rispondere,
 Che volontieri ascolterà i miei detti;
 Onde penso di andarci,
 Quando mio Padre è al letto.

Ros. Fate pure: Che anch'io
 Qualche cosa farò per conto mio.

SCENA XVI.

Orgasmo, e detti.

Org. Ecco quà due lumi accesi.
 Un solo è sufficiente
 Gran scialacquo! La gran gente,
 Senza alcuna carità —
 (và a smorzare un lume.)

Cosa fate là impalati?

Ros. e Ste. Niente.

Org. Come?

Ros. e Ste. Niente affatto.

Sospettate ad ogni tratto,
 Quando niente non si fa

Org. Tu lo sposo hai già veduto
 E doman lo sposerai.

Tu domani poi vedrai,
 Se mi scordo il tuo operar.

Ora intanto se domani
 Far si deve un buon banchetto,

Sa-

at jeg. ville tale med hende:
 og hun lod mig svare,
 at hun meget gierne vil høre mig;
 derfor tænker jeg at gaae derhen,
 Naar min Fader er til Sengs.

Ros. Ja gjør kuns det: Og jeg vil og see til,
 at jeg udrætter noget paa min Side.

Sextende Scene.

Orgasmo, og de forrige.

Org. See her, her ere to Lys tændte.

Et er nok. Hvilken en stor
 Nødselhed! hvilke brave Folk,
 uden ringeste Medlidenshed —

(han slukker det eene Lys.)

Hvad gjør I der, I staaer
 jo som I vare muurede?

Ros. og Ste. Intet.

Org. Hvorledes?

Ros. og Ste. Slet indtet.

I er mistænkelig hvert Dieblil over
 det ringeste, som man foretager sig.

Org. Du har allerede seet din Brudgom, og
 i Morgen skal du egte ham. Og du
 skal i Morgen faae at see, om jeg
 glemmer din Ovførsel. Og nu,
 da vi imidlertid i Morgen
 skal holde et stort Gæstebud her,

faa

Sarà bene andar a letto
Senza cena, e risparmiar.

Ste. Io per me son contentissimo.
(A Laurina andrò a parlar.)

Ros. Senza cena io stò benissimo.
(Andrò il fischio ad aspettar)
(facendo una riverenza tutti due partono.)

Org. Ehi? badate, non lasciate
La candela consumar.
Costoro si ritirano.
Vuol riposar il Genero,
Che stanco come un asino
Dal camminar restò.
Io dunque vado subito
A ritrovar Laurina;
E tutto alla sordina
Con lei stabilirò.

(parte.)

SCENA XVII.

Campagna con Case rustiche da una
parte; E' casa di Orgasmo dall'
altra.

Laurina al balcone, poi Felicino; Poi Stefanello, indi tutti gli altri a suo tempo.

Lau.

saar er det best, at gaae til Sengs
uden Aftens-Mad, og spare.

Ste. Jeg, for mig, er meget fornøiet dermed.
(Jeg vil gaae hen og tale med Laurine.)

Ros. Jeg kan gierne undvære Aftensmad.
(Jeg vil gaae hen og
væie efter Lyden af Piiben.)

(De hilser ham begge og gaaer.)

Org. Hei? passer paa, og lad ikke
Lysen brænde reent op.

De gaaer hen og slaaer sig.

Min Svigersøn vil hvile sig,
han er blevet saa udtrættet som et
Uffel, af den Bet han har gaaet.

Der paa gaaer jeg strax
og opsøger Laurine;

Dg saa vil jeg aftale alting
med hende ganske lumsk.

(gaaer.)

Syttende Scene.

En Mark med Bønderhuuse paa den
ene, og Orgasinos Huus paa den
anden Side.

Laurine i Vinduet, derefter Felicino;
Siden Stephanello, og derefter de
andre, Tid efter anden.

Lau.

Lau. **A**spettare, e non venire,
 E' una cosa da morire.
 Io che aspetto Stefanello,
 Parmi un anno ogni momento.
 Ma qualcun venir io sento.
 E già credo, che sia quà.
 (in questo Felicino.)

Fel. **E**ccomi pronto — Son nell'impegno —
 L'ufato segno farò sentir.
 (fischia con un ziffolo.)

Lau. **N**on è già il segno di Stefanello.
 Che sia poi quello, non sò capir,
 (Fischia Felicino nuovamente; In questo
 Stefanello.)

Ste. **S**entito hò un fischio quà replicato —
 Un duro, duro colà è piantato —
 Laurina parmi, che sia al balcone:
 Dell'apprensione questo mi dà.

Fel. Zh, zh —

Ste. Zh, zh —

Lau. Zh, zh —

Tutti **T**roppo rispondono: Staremo quà.
 (in questo Rosalinda.)

Rof. **H**ò sentito per sicuro
 Felicino a ziffolar —

Lau. **U**t bier, og ingen kommer,
 Er en Ting, som man maa doe over;
 For mig som bier efter Stephanello,
 synes et hvort Dieblik at være et
 Nar — men jeg hører nogen komme.
 Og jeg troer, at han allerede er her.

(i det samme kommer Felicino.)

Sel. Her er jeg — Jeg har givet mit Lofte —
 Jeg skal lade det aftalte Signal høre.

(han piber i en Piibe.)

Lau. Dette er ikke Stephanellis Signal.
 Jeg kan ikke begribe hvem det er.
 (Felicino piber igjen, i det samme kommer Ste-
 phanello.)

Ste. Jeg har hørt, at her er pebet to
 gange — Der staaer en, ganske stiv
 og stille — Mig synes at Laurine er
 i Vinduet. Dette giver mig Mistanke.

Sel. Dift, Dift —

Ste. Dift, Dift —

Lau. Dift, Dift —

Alle 3: Der ere for mange, som svarer:
 Vi maa blive her.

(i det kommer Rosalinde.)

Ros. Jeg har ganske vist hørt,
 at Felicino fløitede —

Men

Ma frà il chiaro, e frà l'oscuro
 Due mi pare di offervar.
 Un di quà; L'altro di là —
 (in questo Orgasino.)

Org. Mentre gli altri stanno a letto,
 Io me n' vado poveretto
 Il mio core a consolar —
 Ma che veggo? Cosa c'è?
 Un là in piedi? — due? — e trè?
 Ah son questi malandrini,
 Che il tabarro, ed i quattrini,
 Quà mi vogliono rubbar —

Tutti: (Non sò quel, ch'io debba far.)

Fel. Chi è là?

Ste. Chi v'è là?

Org. Amici.

(con voce alterata, e tremante.)

Ste. e Fel. Che amici?

Ros. e Org. (Son questi nemici:
 Ci son come v'è!)

Fel. Io sparo, e v'ammazzo,

Ste. Dò foco al trombono.

Org. e Ros. Ohimè! compassione!

Ajuto, pietà.

(in questo Tortora alla finestra.)

Men mig synes, at jeg her i
Skumringen, seer to Personer.
Den ene paa denne, og den anden
paa hin Side — Jeg tør i
Sandhed ikke gaae længere.

(Derpaa kommer Orgasino.)

Org. Imedens at de andre ere til Sengs,
saa vil jeg stakkels Mand gaae
hen, og trøste mit Hierte — men
hvad seer jeg? Hvad er dette? —
staaer der ikke een? — to? — tre? —
Aah der ere nogle Gæsthybe, som
vil stæle baade min
Kappe og mine Penge fra mig —

alle: (Jeg veed ikke hvad jeg skal gjøre.)

Sel. Hvem der?

Ste. Hvem er der?

Org. Gode Venner.

(Med en forbausset og skielvende Stemme.)

Ste. og Sel. Hvad for Venner?

Ros. og Org. (Det er vist Uvenner:
Jeg er nu ret i Siuatens.)

Sel. Jeg skyder til, og dræber jer.

Ste. Jeg brænder min Nusskedonner af.

Org. og Ros. Aah hillemænd! hav Medsynd!
Hielp! Jeg beder doa!

(I samme Tid kommer Tortora i Vinduet.)

Lau. e Tor. Fermate, Signori;
Non fate rumori:
Oh che colle brutte
Cacciarvi farò.

(si ritirano tutte due.)

Fel. Alcun non s'avanzi.

Ste. Alcuno non movasi.

Org. e Ros. (Più sangue in me non trovasi,
Che tutto si gelò.)

(In questo Laurina con lume dalla sua porta, e con due Villani con bastoni. Nel Tempo istesso Tortora dalla Casa di Orgasino, tirando Macrobio per un braccio, con lume.)

Lau. Andiamo, amici, andiamo —

Mac. Che cosa far dobbiamo?

(a Tortora.)

Tor. e Lau. Costoro, che si ammazzano,
Venite a separar.

Org. Lau. e Ste. (Oh diavolo! Chi veggio!)

Ros. Fel e Tor. (Nascer non può di peggio)

a 6. (Per far precipitar.)

Org. Figlia indegna, tu a quest'ora,
Quando io credo, che tu dorma,
Sulla strada in questa forma —

Lau. Zitto, zitto per pietà.

(interrompendolo.)

Lau. og Tor. Holder inde, mine herrer;
 Gløder ingen Allarm:
 Eller skal jeg lade jer
 jage bort for Livor.

(De gaar begge af Veien.)

Sel. Lad ingen vove at komme nærmere.

Ste. Lad ingen røre sig af Stedet.

Org. og Ros. Alt mit heele Blod er
 tistret i mine Arer.

(I det samme kommer Laurine ud af hendes Dør, med
 et Lys, og med to Bønderkarle, som har Stofke.
 Og paa selv samme Tiid kommer Tortora slæbende
 med Makrobio ved Armen ud af Orgasmos Huis
 Med et Lys i den anden Haand.)

Lau. Kommer, mine Venner, lader os
 gaar —

Mak. Hvad skal vi gjøre her?

(til Tortora.)

Tor. og Lau. Kommer hid, og stiller disse ad;
 som vil dræbe hverandre.

Org. Lau. og Ste. (Uah! hvad Dævelen seer
 jeg her!)

Ros. Sel. og Tor. (Her kunde aldrig
 alle 6: Hendes en større Ulykke.)

Org. | Du uværdige Datter, skal jeg nu,
 paa en Tid, da jeg troede at du sov,
 finde dig paa Gaden i denne Dragt —

Lau. Lys, vær sagte, jeg beder jer.

(Hun falder ham ind i Ordene.)

Org. Ma colui Rè de birbanti,
Quando credo, che sia a letto,
Fuor di casa, indietro, e avanti, —

Lau. Doman poi si parlerà.

Org. Ma parlare io voglio adesso:
Bastonarli, se bisogna.
Son costor la mia vergogna.

Lau. Non, Signor, per carità:
Vostra figlia, e vostro figlio
Sono figli finalmente.
Se quà nasce del bisbiglio,
Non si può tener la gente:
Ci ci ci ci ci ci ci.

Presto, presto, Signor sì.
Si direbbe, si farebbe
Anche il sordo lo saprebbe.
Basta in somma questo quà.

Mac. La mia sposa col tabarro,
Signor Suocero, che fa?

a. 6: (Quà la bile nello stomaco
Caricando v'è un mortaro.
Punf, che bombe! Punf, che sparo!
Che domani scoppierà!)

Macrobio) Benche il vino quà sia caro,
cogli altri:) Sono ubbriachi in Verità.

(partono.)

Fine dell' Atto Primo.

AT-

Org. Men denne MesterSkælm,
 gaacr ud af Huuset, og driver om-
 kring, naar jeg troer at han er i Seng.

Lau. Dette skal man tale om i Morgen.

Org. Men jeg vil nu tale om det;
 Og prygle ham om det behøves.
 De ere ret til stor Skam for mig.

Lau. Net, Herre, jeg beder Jer:
 Jeres Datter og jeres Son
 ere jo dog jeres Børn.
 Dersom her bliver nogen Allarm,
 saa kan man ikke styre disse Folk:
 Tys, tys, tys, tys, tys, tys, tys.
 Hurtig, hurtig, ja min Herre:
 Her vilde blive Gladder og Slags-
 maal af. Og den Døve ville og faae
 det at vide. Lad nu dette da være nok.

Mak. Min Brund med Karpe paa? Hvad
 vil det sige, Herre Svigerfader?

alle 6: (Min Galde er færdig at
 briste af Harmen. Puf,
 hvilke Bomber! Puf, hvilke Skud!
 der vil knalde i Morgen!)

Makrobio) Dmstiondi at Biinen er dyr her,
 med de andre) saa ere de dog i Sandhed drukne.
 (de gaacr)

Ende paa den Sørste Akt.

ATTO SECONDO.

SCENA PRIMA.

Sala

*Rosalinda con viglietto in mano,
e Tortora.*

Ros. **P**otea darfi di peggio
Dell'occorso accidente?

Tor. Ma leggete il Viglietto.

Ros. Ma ne sei poi sicura,
Che sia di Felicino?

Tor. Qual dubbio ne hò d'avere?
Me l'diede a nome suo
Un de'nostri Villani,
Perch'io lo recchi a voi colle mie mani.

Ros. Lo leggo dunque subito.

(l'apre.)

Tor. Ma via, sentiam che dice.

Ros. *Cara mia Rosalinda.*

(leggendo.)

*Amor l'ingegno aguzza;
E nel caso, in cui fiam, ch' è disperato,
Un ripiego mi sono, immaginato.*

Tor. Oh fosse buono!

Ros. *Il core d'una avaro
Sorprender non si può, se non coll'oro;
Per l'affar d'un tesoro,*

Anden Akt.

Første Scene.

En Sahl.

Rosalinda med en Seddel i Haanden,
og Tortora.

Ros. **K**unde der vel hændes noget
værre, end det som skeedte før?

Tor. Men læs Seddelen.

Ros. Men er du og vis paa,
at den er fra Felicino?

Tor. Hvorledes kan jeg tvivle derpaa?
En af vores Bønderkarle bragte mig
den i hans Navn, fordi at jeg, med
egne Hænder, skulde flye jer den.

Ros. Saa vil jeg da strax læse den.

(hun aabner den.)

Tor. Nu ja da, lad os høre hvad han skriver.

Ros. Min kære Rosalinde,

(hun læser.)

Kiærlighed skærper Forstanden;
Og i den fortvivlede Forsatning, som vi
ere udi, har jeg optænkt en Udvei.

Tor. O gid at den var god!

Ros. En Giærrigs Zierte

kan man ikke forraste uden med Guld;
Jeg tænker, førend Brylluppet holdes,

*Prima che segua dei sponsali il rito,
Penso introdurmi in casa travestito.
Voi state dunque all'erta. Il Fratel vostro
Fate pur che da me venga ben presto;
Che seco lui vuol concertare il resto.*

Tor. L'idea non mi dispiace.

Ros. A mio Fratello
Corri, Tortora, dunque,
E Fannelo avvertito.

(parte.)

Tor. Me ne vado a svegliarlo,
Se pur dormisse ancora.
In verità Che ne hò consolazione;
E anch'io darò una mano all'occasione;

Io son fatta di buon core;
Compatisco gli Amorosi;
Ed in genere d'Amore
Tutto s'hà da tolerar;
Non è il core solamente,
Che ferisce il tristarello;
Ma ferisce anche il cervello;
E Così ne fà impazzar.

(parte.)

SCENA II.

Orgasmo.

Fra la bile, e l'amore,
E frà cento pensieri intorno al fatto

Del-

at indsnige mig forklædt i Sunset, under
Paaskud at ville finde en Skat; Saa
maa de passe paa. Lad kunns deres
Broder strax komme til mig; Thi
saa vil jeg overlægge Resten med ham.]

Tor. Indfaldet mishager mig ikke.

Ros. Lob da strax, Tortora,
til min Broder, og
underret ham herom.

(gaaer.)

Tor. Jeg vil gaae hen og vaagne ham,
I fald han sover.

Jeg glæder mig ret i Sandhed
herover; Og jeg skal og række en
Haand i med, ved denne Leilighed.

Jeg er født med et godt Hierte;
Jeg har Medynt med de forliebte;
Dg man maae oversee alleting,
naar det kommer an paa R'ærlighed;
Den lille Skielm saarer ikke
allene Hiertet, men
endog Hiernen; Dg saa
gior den Folk affindige.

(gaaer.)

Anden Scene.

Orgasmo.

Formedelst Brede, og Kiærlighed
og formedelst Hundrede andre Betænkninger

Della notte pàssata,
 Non hò ancora dormito. Io però giudico
 Di dover simular; Perchè se giunge
 Macrobio a ben capir tutta la cosa,
 Più mia Figlia non sposa; E l'occasione
 Io perdo di levarmela d'intorno,
 Senza un soldo di dote;
 Anzi di più: dovrei, per mio deliro,
 Spendere a mantenerla in un retiro.

SCENA III.

Laurina con Cestello di fiori, e detto.

- Lau.* Signore, compatite,
 Se mi prendo l'ardire d'innoltrarmi.
Org. Sì, cara, anzi venite a contolarmi.
Lau. Questi fiori hò raccolti,
 Per donarli alla Sposa;
 Ma poichè ritirata
 Stà ancor nella sua stanza, a quel ch'io sento,
 A voi, per non turbarla, io li presento.
Org. Grazie, grazie, carina;
 Dateli quà con tutto il cestellino,
 Che li vado a ripor sul tavolino —
 Ehi? Non partite già.
Lau. (Scoprir terreno
 Vogl'io, se mi riesce.) Oh, in quanta pena.
 Che tutta notte io fui, Signor Orgasmo,
 Per cagion vostra!

Org.

om Sagen, har jeg endnu ikke sovet
 det ringeste denne heele Nat. Dog
 holder jeg fore, at jeg maae lade som indtet er:
 Thi dersom Macrobio kommer ret til at vüde
 heele Sagen, saa gifter han sig ikke siden med
 min Datter; Og jeg mister leiligheden, til at
 skille mig ved hende, uden en stillings Medgift;
 Ja det som meere er: Jeg kommer endog til
 med Ergresse at betale hendes Underholdning,
 et Stæds i en Affrog.

Tredie Scene.

Laurine med Blomster i en Kurv, og
 fornævnte.

- Lau. Tillad mig min Herre,
 at jeg gjør mig saa dristig, og kommer herind.
- Org. Jo, allerkiæreste, kom, og trøst mig.
- Lau. Jeg har plukket disse Blomster,
 for at forære Bruden dem;
 Man efterdi hun, som jeg hører, er endnu
 indelukt i sit Kammer, saa overantvorder
 jeg Jer dem, for ikke at giøre hende Uroe.
- Org. Tak, mange Tak, min lille kiære Pige,
 giv mig dem hid med Kurv og alt,
 saa skal jeg gaae hen og ligge dem paa
 Bordet — hey? I maa ikke gaae endnu.
- Lau. (Jeg vil see til om det lykkes mig,
 at udforske hans Forsæt.) hvilken en Angest
 har jeg været udi den heele Nat,
 Herre Orgasmo, for jeres Skyld!

Org. Sì? per me?

Lau. La bile
Vi aveva riscaldato;
Ma tanto, e tanto a ben guardarvi in ciera.
Una rosa sembrate in primavera.

Org. Dite davvero? Voi mi consolate;
Hò voluto aggradirvi,
E mi sono acchetato;
Ma quanto a mio figliuolo, oh! questo poi
Vuò che doman se n'vada al Reggimento;
E se non vorrà andarvi,
Farò che la pattuglia se lo prenda;
E il manderò in America.

Lau. E poi?

Org. E poi, mia cara,
Voi del vostro facendomi
Un'ampia donazione,
Per quel che nascer può caso di morte,
Diverrete sul fatto a me Consorte.

Lau. (Che maniera obbligante!)

Org. Eh? Ci pensate?

Lau. Penso, che questa in vero
E'per me una fortuna, e vi ringrazio:
Ma poi riguardo al Figlio,
Che volete mandar da voi lontano, |
Io non devo accettar la vostra mano.

Org. Ma dunque?

Lau. Saria meglio,
Ch'egli restasse in casa.

Org. In casa! E non sò io,
Ch'è di voi innamorato?
E non farebbe questo

Org. Saah? for mig?

Lau. Jeres Galde havde
ophisset jer; men dog, naar man ret betragtee
Jeres Ansigt, saa ligner I en Rose om Foraaret.

Org. Er det sandt, I siger? I glæder mig;
Jeg har villet behage jer,
og derfor taug jeg stille;
Men hvad min Son angaaer, Alah jeg vil
at han i Morgen skal gaae til Regimentet;
Dg hvis han ikke vil gaae,
saa skal jeg lade Parrollen tage ham;
Dg jeg skal skikke ham til America.]

Lau. Dg siden?

Org. Dg siden, min kiære Pige, naar I gjør mig
en ædelmodig Gave af hvad I eier,
formedelst hvad som kunde hændes
ved Dødsfald, saa skal I strax
blive min Egtesone.

Lau. (Hvilke forbindtlige Talemaader!)

Org. Nu da? Betænk I jer derpaa?

Lau. Jeg tænker, at dette virkeligen
er en Lykke for mig, og jeg takker Jer; men
siden, I Betragtning af Jeres Son, som
I vil skikke saa langt bort fra Jer, saa bør
jeg ikke tage imod Jeres Haand til Egteskabs
Løste.

Org. Men alt saa?

Lau. Det var bedre.

at han blev her i Huuset.

Org. I Huuset? Dg veed jeg ikke
at han er forliebt i Jer?

Dg blev ikke dette det samme, med Respekt

Metter , con riverenza , la tartuffola
Dinnanzi al porco? Oibò.

Lau. Così farebbe,
Quand'io fosse una pazza,
Senza riputazione.
Con vostra permissione:

(fingendo essere sdegnata.)

Org. Ma aspettate. Che diavolo!
Tosto prendete foco. Or via, anche in questo
Vò fare a modo vostro.
Qui alle Nozze, mia cara, io dunque voglio
Ch'oggi ve ne restate;
Perchè coll'occasione,
Che qui viene il Notaro, io vuò sul fatto,
Che ancora per noi due stenda il contratto,

Della Scrittura i patti

Vuò, che sian chiari, e onesti;

E Voglio, che sian questi

Tai quali io vi dirò:

Dunque si dirà pria,

Che voi sarete mia,

E vostro ch'io farò.

Percio, che mi assegnate

Quel tutto, che ora avete,

E quel che aver potrete

Per via d'eredità

Così, se alcun vi dona,

O robba, ovver denari,

E ben che si dichiari,

Che tutto mio sarà.

Per-

at sige for hybske Dren, som at sætte
Kartofler for et Sviin? Nah Nei, Nei.

Lan. Ja saaledes vilde det blive,
dersom jeg var gal, og
uden Erfærdighed.
Med jeres Tilladelse —

(hun anstiller sig vreed.)

Org. Men vie. For Dævelen! J bliver
saa hastig vreed. Nu vel da, jeg vil og heri
rette mig efter jeres Sind. Saa vil jeg da,
min lille Kiære Pige, at J bliver her i Dag,
for at holde Bryllup; Thi ved den samme
Leilighed, at Notarius kommer her,
saa vil jeg at han og tillige strap
skal skrive Contracten imellem os to.

Jeg vil, at alle Poster i Contracten
skal være tydelige, og anstændige.
Og jeg vil at de skal være, just
liquesom jeg nu skal sige dem:

Altsaa vil jeg først sige,
at J skal være min,
og at jeg skal høre Jer til.

At J derfor assignerer mig
alt, hvad J nu har,
og det som J kan faae
ved Arvepart.

Altsaa, at om nogen giver jer
enten Gods eller Penge,
da skal det erklæres,
at alt skal tilhøre mig.

Thi

Perchè nelle mie mani
 E'più sicuro il tutto.
 Vendo la roba; E a frutto
 L'argento poi si dà.

Item, se mai per strada
 Trovaste qualche cosa,
 Che debba a me la sposa,
 Donare la metà.

Item, che per ragione
 Di buona economia,
 Fra il giorno colazione
 La Sposa non farà.

Di tutto in contracambio,
 Prometto io poi d'amarvi,
 Servirvi, accarezzarvi,
 Che ogn'un ne stupirà.

(parte.)

SCENA IV.

Laurina, poi Rosalinda, e Stefanello.]

Lan. **P**er salvar Stefanello
 Non c'era altro espediente:
 Ma nell'imbroglio poi son io al presente;
 Perchè il buon vecchiarello
 Pormi in dito si crede oggi l'anello,

Ros.

Thi alle Ting ere meest sikke
i mine Hænder.

Jeg sælger Godsæt, og sætter
siden Pengene paa Rente.

Item, dersom I nogen Tid
finder noget paa Gaden,
saa skal min Kone
give mig det halve deraf.

Item: formedlst en
sparsommelig Huusholdning
saa maa Konen ikke,
tillave Frokost, nogen Dag.

Til Stengtældelse for alt dette
lover jeg at elske jer, at opvarte
jer, og at holde af Jer, saaledes
at alle skal forundre sig deraf.
(gaaer.)

Fjerde Scene.

Laurine, derefter Rosalinde og
Stephanello.

Lau. Der var ingen anden Udvei, til at
frelse Stephanello: Men nu er
jeg igien i en forvirret Knibe;
Thi den gode Gamle troer, at han endnu
i Dag skal sætte mig trolovelses
Ringen paa Fingeren.

E

Ros.

Ros. Oh, Laurina! voi Quà?

Ste. Laurina nella stanze
Di mio padre si trova?

Lau. A voi, Signora,
Hò quei fiori mutati,
Giacchè siete oggi sposa;

Ros. Per me, cred'io, che non farà tal cosa.

Lau. Non farà.

Ste. Non farà.

Lau. Pur alle nozze,
Anch'io sono invitata.

Ste. Con mio padre
Dunque avete parlato?

Lau. Infìn ad Ora
Stetti certo con lui.

Ste. Da solo a sola?

Lau. Da solo a sola

Ste. E di che v'ha parlato?

Ros. Avrà fatto con lei l'innamorato.

Lau. Questo è vero.

Ste. Sì? E vero? E voi?

Lau. Ed io.
Hò risposto a suoi detti;

Ste. Ma in qual modo,

Lau. In quel modo,
Che si dovea rispondere.

Ste. Cioè?

Lau. Cioè —

Ste. Ma via,
Voi mi fate morir di gelosia.

Lau. Eccovi presto presto
La Conclusion del fatto:

Ros. Ah, Laurine! er J her?

Ste. Er Laurine her i
min Faders Kammer?

Lau. Jeg har bragt Jer, Zomfrue,
diffe Blomster, efterdi J
i Dag skal staae Brund.

Ros. Hvad mig angaaer, saa troer jeg, at der skal
indtet blive af.

Lau. Der skal indtet blive af.

Ste. Det skal ikke skee.

Lau. Jeg er dog og budet
til Brylluppet.

Ste. Har J da talt med
min Fader?

Lau. Ja jeg har vist
været hos ham lige indtil nu.

Ste. J to allene?

Lau. Ja under fire Dyne.

Ste. Og hvad har han talt med Jer om?

Ros. Han har stillet sig forliebt an for hende.

Lau. Ja, det er sandt.

Ste. Ja? Er det sandt? Og J?

Lau. Og jeg har svaret ham
paa hans Ord.

Ste. Men paa hvad Maade?

Lau. Paa den Maade,
som man burde svare.

Ste. Nemlig?

Lau. Nemlig —

Ste. Men siig frem da,
J kommer mig til at doe af Jalouste.

Lau. Naah, saa skal J da strax saae
udfaldet af Sagen at viide:

- Di nozze frà me, e lui seguì un trattato.
Ste. Che? fra voi e mio padre?
Lau. Sì, frà me, e vostro padre.
Ste. Ah giuro al Cielo!
 (battendo con forza il piede per terra in queste
 Orgasmo in disparte.)
Lau. Piano, Signor Gradasso,
 Tutto prima ascoltate,
 E poi pestate i piedi, e tarrocate.
 (con caricatura.)

SCENA V.

Orgasmo, e detti.

- Org.* **P**esta i piedi per terra,
 E la testa nel muro anche se vuoi,
 Che sposi, Signor sì, saremo noi.
Ros. (Resto sopresa!)
Ste. (Attonito qui resto!)
Lau. (Ah, che qui sopraggiunto è troppo
 presto!)
Org. Non serve il farsi d'occhio, Tutti due
 Rispettarla dovete;
 E tu in particolare
 (a Stef.)
 Dipendere da lei.
Lau. Il Signor Stefanello,
 Mi trovera in effetto
 Per lui tutta premura, e tutta affetto.
 Sò ben che differente
 Del tutto anzi mi crede;

der blev handlet om Egteskab imellem
mig og ham

Ste. Hvad? Imellem jer og min Fader?

Lau. Ja, imellem mig og jeres Fader.

Ste. Ach, jeg sværger ved Himaelen!

(han stamper stærk i Gulvet, i det samme kommer
Orgasmo affides.)

Lau. Nu saa sagte, min Herre Fusentast, hør
først alleting, og stamp saa siden i Gulvet,
og gjør jer saa gal, som i vil.

(med latterlige Gebærder.)

Femte Scene.

Orgasmo, og de forrige.

Org. Stamp du kuns i Gulvet, Monsieur,
og slaae Hovedet imod Bæggen, om du vil,
men vi to skal dog blive Egtesolk.

Ros. (Jeg er bestyrret!)

Ste. (Jeg er ganske forbauset!)

Lau. (At han overraskede os her alt for hastig.)

Org. Det hjælper ikke, at I blinker med Dynene, af
hverandre. I skal begge to bære Hoiagtelse
for hende; Og du i Besynderlighed,

(til Ste.)

skal staae under hendes Befaling.

Lau. Herre Stephanello skal og virkeligen
finde, at jeg skal have al Omsorg, og
al Godhed for ham. Jeg veed nok,
at han troer, at jeg er ganske
anderledes finder, end alt dette, jeg her siger;

Perche tutto non sà, nè il cor mi vede;
 Ma di quello, che ho fatto io non mi pento;
 Ed ei motivo avrà d'esser contento.

Questo ch'io serbo in petto
 E'un cor costanre, e fido;
 Nè si vedrà il mio affetto
 Giammai da me cangiar.
 Per or vi basti intanto:
 Intender mi potete.
 Contento voi sarete:
 Di più non sò spiegar.

(parte.)

Org. Sappi, che a quella giovane
 Devi essere obbligato;
 Usale ogni riguardo, e la rispetta;
 Altrimenti l'America t'aspetta.

(parte.)

SCENA VI.

Stefanello e Rosalinda.

Ste. **C**i anderò volontario;
 Ci anderò, Sì, Signore;
 Pria che star quì con un tal verme al core
 Laurina disgraziata!

Ros. Eppur io credo,
 Che vi agitate in vano:
 Il parlar di Laurina hà qualche arcano.

Ste.

thi han veed det ikke alt, og han seer ikke mit
 Hjerte; Men jeg angreer slet ikke hvad jeg har
 gjort; Og han vil faae
 Marsag til, at blive fornoiet.

Dette Hjerte, som jeg har i mit
 Bryst, er oprigtigt og bestandigt;
 Og man skal aldrig see, at
 min Rierlighed skal blive ustadig.
 Det kan imidlertid være Jer nok:
 I kan jo vel forstaae mig.
 I skal blive fornøiet: I kan
 ikke noiere udtrykke min Meening.
 (gaaer.)

Org. Du maa viide, at du er denne
 unge Pige meget forbunden;
 bær al Ære og Hoiagtelse for hende;
 Og hvis ikke saa venter Amerika efter dig
 (gaaer.)

Siette Scene.

Stephanello og Rosalinde.

Ste. Jeg skal gierne reise derhen;
 Ja, min Herre, jeg skal reise derhen;
 Førend jeg skulde blive her med sliq en Hjertes
 Kummer. Af den skamløse Laurine!

Ros. Og dog troer jeg,
 at I klager jer uden Marsag:
 der ligger noget hemmeligt i Laurines Tale.

Ste. Qual arcano può aver?

Ros. Io, che son donna,
E fuori di passione,
Comprendo, che hà parlato
Così per soggezzione.
Andatevene a lei: Da solo a sola
Potrete sincerarvi.
L'affare del tesoro,
Che restò stabilito,
Fatele pur saper. Quà Felicino
Deve arrivar frà poco; E se Laurina
All'inganno acconsente
Staremo tutti insieme allegramente, |

Quando in dito avrò l'anello,
Certo allegra io voglio star.
Non vi state, mio fratello,
Non vi state ad affannar.

Colla vostra amorosetta
Voi sarete ogn'or felice.
Ed il core a me pur dice,
Che finito hò di penar.
Dall'amante ad un marito,
Lo sò ben, che v'è divario;
Ma un Marito è necessario
Per aver da sollazzar.

(parte.)

Ste. Non sò che dir. Mi trovo in mille
affanni;
Mi pare; Non mi par: credo; E non credo:
E

Ste. Hvad hæmmeligt kan hun have deri?

Ros. Jeg, som er et Fruentimmer,
og uden at være opbragt,
begriber, at hun allene har talet
saaledes af Undseelse.

Gaae hen til hende: Der kan J under
fiire Dine saa den rette Sandhed at vüide
Lad hende kuns vüide
den aftalte Sag om
Skatten. Felicino skal strax
komme herhid; Og dersom Laurine
vil tage Deel i det Puds, som vi agter
at spille, saa vil vi alle blive fornøiede.

Naar jeg har faaet Ringen paa
Singeren, saa vil jeg vist være glad.
Min kære Broder,
vær ikke bekymret.

J skal altid leve lykkeligen
med jeres lille Kæreeste.

Dg mit Herte siger mig, at
jeg og har Ende paa min Kummer.

Jeg veed nok, at der er Forskiel
imellem en Kæreeste og en Mand;
Men en Mand er nødvendig,
for at kunde leve fornøiet.

(gaaer.)

Ste. Jeg veed ikke hvad jeg skal sige. Jeg befinder
mig i tuusinde Bængstelser; Mig synes
baade Ja og Nei; Jeg troer, og jeg troer

E con il cor tremante
Vado per sincerarmi in questo istante.
(parte.)

SCENA VII.

Cabinetto

Orgasmo, e Tortora,

Org. Sì Signora, le nozze
(a Tortora.)

Si fan oggi; E per tanto
Nelle occasioni intendo,
Che non s'abbia da dire, ch'io non spendo.

Tor. (Che miracolo è questo!)

Org. In otto noi faremo;
Ma basta che il bisogno sia per sei;
E uno scudo bastante io crederei.

Tor. Si manigerà affai poco.

Org. Si fan delle piattanze
Cariche di buon lardo,
Perchè ai primi bocconi
S'abbiano da faziar anche i ghiottoni.

Tor. Ottima è l'invenzione —
Ma mi sento chiamar — con permissione
(parte poi ritorna.)

Signor, un di Levante

Vi vorrebbe parlar con gran premura.

Org. Con gran premura? Io tengo veramente
In quelle parti un mio corrispondente —
Talo venir — ma osserva

(Tortora parte.)

Che

det ikke: Og med et skielvende
 Hjerter gaar jeg i dette Dieblif
 hen at forsikre mig om det.

(gaar.)

Syvende Scene.

Kabinet.

Orgasmo, og Tortora.

Org. So, Zomsfrue, vi holder Bryllup
 (til Tortora.)

i Dag; Og saa paastaer jeg, at man
 ved andre Leiligheder, ikke skal sige,
 at jeg ingen Udgifter gjør.

(Hvilket et Mirakel er dette!)

Tor. Zi skal være otte Personer;

Org. men det nødvendige til sex er nok;

Og jeg troer at en Rigsdaler slaar til.

Tor. Man vil da faae lidet at spise.

Org. Man faager nogle Gode fulde
 af godt Fless,

paa det at endog Graadserne kan blive
 mættede ved de første Mundfulde.

Tor. Det er et ypperligt Paafund — men jeg hører
 at man kalder paa mig — med Tilladelse.

(Hun gaar, og kommer igien.)

Herre her er en fra Levante, som har meget
 travlt, for at tale med jer.

Org. Har han saadan en Hast? Det er sandt: Jeg
 har og en Correspondent der paa de Steder —
 lad ham komme — men pas paa,

(Tortora gaar.)

af

Che nel passar la Sala, o le altre Stanze.
 Non si pigliasse qualche cosa — Il mondo
 E' pieno di birbanti —
 Chi diavolo è costui che viene avanti?

SCENA VIII.

Felicino vestito all' Indiana, ed Orgasmo.

Fel. Salama mi lecca,
 Macacca rebecca,
 Urgasma ti Kà,
 Houla babalà.

Org. Niente affatto capir.

Fel. Riverir, riverir.

Org. Ah, ah — ma non parlate
 Un pò p'ù intelligibile?

Fel. Qualche cosa Italiano
 Imperato a Molucca
 Da Mercante, che in testa aver perucca.

Org. Venite forse adesso
 Dall'Isola Molucche?

Fel. Sì, Molucche vegnir,
 Ma tu prima mi dir se Urgasma sia.
 E ti guardara no me dir bosia.

Org. Urgasma, Urgasma cioè a dire Orgasmo?

Fel. Houbabalà,

(abbracciandolo forte.)

Org. Ahi! ahi!

Fel.

at han intet tager med, naaer han gaaer
 igiennem Sahlen eller de andre Bærelser —
 Verden er fuld af Gavyde — hvem Djev-
 len er denne, som kommer anstügende?

Ottende Scene.

[Selicino klæd paa indiansk, og
 Orgasino.

Sel. Salama mi lekka;
 Makakka rebekka,
 Urgasina ti ka,
 houla babala.

Org. Slet intet forstaaer

Sel. Hilser, hilser.

Org. Ha, ha! — men kan J ikke tale
 lidet forstaaeligere?

Sel. Jeg har lært lidet Italiensk
 paa Molukka, af en Riibmand,
 som havde Paryk paa Hovedet.

Org. Kommer J maaskee nu
 fra de Molukkiske Der?

Sel. Ja, jeg kommer fra Molukka.
 Men siig du mig først, om du er Urgasina;
 Og agte dig, at du ikke siger Løgn.

Org. Urgasina, Urgasina, det er nok at siige:
 Orgasino?

Sel. Houbabala.

(Omfavnende ham med Magt.)

Org. Ahi! ahi!

Sel.

Fel. Tu gran fortuna:
 Tu aver oro, aver oro!
 (abbracc. comea sopra.)

Org. Oibò, son pover'uomo. (ah, che costui
 Vuol strozzarmi; e rubbarmi!) Io vi ripeto,
 Che sono un pover'uomo, e nò aver oro.

Fel. Star zitta — Stà in tua cala un gran
 tesoro.

Org. Ma come voi sapira,
 Che star questo tesoro in casa mia?

Fel. Mia Scienza, Astrologia.

Org. Oh siate il benvenuto,
 Mio caro Houbabalà!

(abbracciandolo.)

Fel. Ma, il tesoro a cavar, come si fà?
 Lassar che in tua cantina
 Mi andar adesso a far disposizione;
 Ma guardar che persone
 No vegnir a spiar;
 Perchè perduto star. Quando star ora,
 Mi ti chiamar; E ti trovar compagno;
 Ma che sia de to età,
 Perchè due assistenti
 Bisognar che mi aver sempre presenti

De tua ricchezza tanta
 Non poter dir di più;
 Ricchezza tal nò vanta
 Gran Regno de Perù.
 Quando ti star al caso
 De tutto penetrar,

Sel. Du har en stor Lykke:

Du har Guld; du har Guldb.

(omfavner ham som tilførn.)

Org. Ah Nei vist ikke. Jeg er en fattig Mand,
(Alf denne her vil quæle mig, og besticæle mig!)
Jeg siger jer det nok engang, at jeg er
en fattig Mand, og har intet Gulb.

Sel. Vær stille — der er en stor Skat i dit Huus.

Org. Men hvorledes veed I,
at denne store Skat er i mit Huus?

Sel. Mit Videnskab er Astrologie.

Org. Ah vær velkommen,
min kære Houbabala;

(omfavner ham)

Men hvorledes hær man sig ad, med at op-
grave Skatten?

Sel. Lad mig nu gaae need i din Kielder, for at
foranstalte Tilberedelsen;
men pas paa, at ingen kommer
og luurer paa mig;
Ehi saa er det forloren. Naar Tiid er,
skal jeg kalde paa dig; Og skaf du dig en
Selskabs Broder, men han maa være af din
Alder; Ehi jeg har to Hielpere nodig, som
jeg altid maa have nærværende hos mig.

Jeg kan ikke siige mere
om din store tilkommende Rigdom;
Det heele Perubiansk Rige
kan ikke brouste af saa meget.
Naar du kommer til Saaen,
at du kan overse alt dette

Saa

Così restar to naso,
E ciglia così far.

(parte.)

Org. O! che gran sorte! Io| vado ad insegnargli,
Dove sia la cantina;
Ma non vorrei però che il Molucchin
Standosi solo mi bevesse il Vino

(parte.)

SCENA IX.

Giardino.

Stefanello e Laurina.

Ste. Dunque cara Laurina
Mi posso assicurar, che i vostri detti
Son del tutto sinceri? E se mio padre
Di sposarvi suppone,
Questa non è per lui, che un Illusione?
Lau. E' illusione certissimo
Come fu già v'ho detto;
Scacciate pur dal seno ogni sospetto;
Ste. Oime! ritorno in vita!
Conosco, che mi amate;
Obbligato vi son; Ma tutto è vano,
Se di sposa non date a me la mano.
Lau. Se diceste davvero,
Si potrebbe anche far; Ma vostro padre?
Ste. Ci starà coll'inganno:
Nel caso in cui noi Samo,
Ch' è, un caso disperato
E lecito d'aver ricorso all'arte?
Ma dobbiam far ciascun la nostra parte.

Laur

saar vil du gøre saaledes med Næsen,
og saadanne Dlenbryne.

(gaaer.)

Org. O hvilken en stor Lykke! Jeg vil gaae hen
og vise ham hvor Kielderen er;
Men jeg ville dog ikke, at Molukineren,
naar han var allene, skulde drikke min Vin.
(gaaer.)

Tiende Scene.

En Hauge.

Stephanello, og Laurine.

- Ste. Utsaa, Kiære Laurine,
kan jeg forsikke mig paa jeres Ord, at
de ere ganske oprigtige? Og ifald at min
Fader tænker at gifte sig med jer, at det da
kuns allene er et Spilfegterie imod ham?
- Lau. Ja det er kuns allene et forstilt Værk,
som jeg allerede har sagt jer; I kan kuns
bortjage al Mistanke af jeres Herte.
- Ste. Ak! nu kommer jeg mig igien! jeg erkjender,
at I elsker mig; Og jeg er Jer forbunden
derfor; Men altinger forgiæves, hvis ikke I gi-
ver mig jeres Haand paa, at jeg er jeres Brudjom.
- Lau. Derjom I taledede Alvor, saa kunde man
og gjøre det; Men jeres Fader?
- Ste. Han maa lade sig holde ved dette Puds:
I denne Korfatning vi ere,
som er ret fortvivlet, saa er det
tilladt, at bruge Sneedighed; Men enhver
af os bør spille sin Rolle godt.

I

Lau.

Lau. Spiegatevi un pò meglio.

Ste. Basta: Andiamo, che poi vi dirò il resto,

Lau. Capisco? E non capisco.

Di sì direi, ma dirlo io uon ardisco.

Si fanno dei spropositi

Facilissimamente; E dopo fatti,

Il proverbio ch'io sento,

E' quello poi: Che vanno i sfracci al vento.

Ste. A tutto hò già pensato;

Non mi manca un buon stato

Colla sola legitima.

Per tutto il resto poi,

Quando Sposa mi siate,

Ch'io mi penta giammai, non dubitate.

D'esser fido, e ogn'or costante,

Io prometto al vostro Amore;

Ne di fè questo mio core

Non saprà giammai mancar.

(Io prende per mano, e partono insieme.)

SCENA X.

Luogo sotteraneo ad uso di cantina con foro in prospetto, il quale dà ingresso ad altro sotteraneo.

Maccrobrio, ed Orgasmo tutti due con lanterna in mano, e portando badili, zappe, ed altri stromenti.

Mac.

Lau. Forklar dem lidet tydeligere.

Ste. Nei bie nu: Lad os gaae; siden
skal jeg sige jer det øvrige.

Lau. Jeg forstaaer jer: Og jeg forstaaer det dog
ikke ret. Jeg vilde sige ja; men jeg tør ikke:
man kan let begaae en meger
stor Forseelse; Og naar det er giort,
saa erindrer jeg nok Ordsproget:

Det gaaer altid uud over de svageste.

Ste. Jeg har allerede tænkt paa det altsammen;
mig mangler indtet, til at leve i god
Stand, og det allene ved min Arv.
Siden, for heele Nesten,
naar I er bleven min Kone, saa vær vis paa,
at jeg aldrig skal fortryde det.

Jeg lover, at jeg skal altid elske
jer troe og bestandigen.

Da mit Hierte skal aldrig
bryde sit Løfte.

(Han tager hende ved Haanden, og de følges ad bort.)

Siende Scene.

Et Sted under Jorden, som en Kieles-
der; Med et Hul i midten, hvorigten-
nem der er Iudgang til en anden
Kielder.

Makrobio, og Orgasmo, begge med
Lygter i Hænderne, og de har Spader
Sakker og andre Redskaber med dem.

Mac. E dove se ne andiamo?

A ricercar Scorpioni?

Org. Date quà. (*) All'orecchio

(*) (prende la lanterna di mano a Macrobio, e gli altri stromenti, e tutto pone in terra.)

Accostate il cornetto.

(forte all' orecchio.)

Mac. Eh, non serve: Ci sento.

Org. Ed io vi dico,

Che non mi vuò sfiatare;

Perchè si tratta quì d'un grand' affare.

(Macrobio cava di faccoccia il cornetto, e se lo accosta all'orecchio.)

Sentite: quà si tratta

Di cavar un tesoro.

Mac. Dove?

Org. Quà.

Mac. Quà in cantina?

Org. Dalle Molucche apposta

Per questo è giunto già

L'Astrologo famoso Houbabalà.

Mac. Uh, che caso! Un tesoro? Ed ancor io

Averò la mia parte?

Org. Il due per cento. Ei vuole due Assistenti;

Ed io non vuò fidarmi che di voi.

Mac. Ma c'è nessun pericolo?

Che sò io — Non vorrei —

Org. Per un tesoro

Non si bada a pericoli —

Ma Houbabalà già veggo a noi venire,

Corraggio, ardire.

Mac. Sì, corraggio ardire.

Mat. Og hvor gaaer vi hen?

Skal vi søge Skorpioner op?

Org. Giv hid. * Hold jeres Dre-Horn

* (Han tager Lygten og de andre Redskaber fra Makrobio, og legger dem paa Jorden.)

tæt op til jeres Dre.

(stærk i Dret paa ham.)

Mat. Hei, det er ikke nødigt: Jeg hører jo nok.

Org. Og jeg siger jer, at jeg vil ikke staae her og skrige mig hees og aandeløs;

Thi her handles om en betydelig Sag.

(Makrobio tager sit Drehorn op af Lommen og sætter det til Dret.)

hør nu da: her handles om at opgrave en Skat.

Mat. Hvor?

Org. Her.

Mat. Her i Kiøbenhavn?

Org. Den vidtbehiendte Astrologus

Houbabala, er just kommet for det samme herhid, fra de Molukkiske Øer.

Mat. Huh, hvilket en lykkelig Tilfælde?

En Skat! og skal jeg da ogsaa faae min Andeel deraf?

Org. To pro Cento. Han vil have to Medhjælpere; Og jeg vil ikke forlade mig paa andre, end jer.

Mat. Men er der ingen Fare ved? Hvad veed jeg af det? — Jeg ville ikke —

Org. Naar det kommer an paa at faae en Skat saa bryder man sig indtet om Farligheder — men jeg seer allerede at Houbabala kommer hid til os. Nu frist Moed.

Mat. Ja, nu frist Moed.

Ellev.

SCENA XI.

*Felicino, e detti; poi Stefanello, Laurina,
Rosabinda, e Tortora; tutti quattro
travestiti.*

Org.) a 2: Venga il famoso Astrologo;

Mac.) Che a tutto pronti siamo.
Per altro vi preghiamo,
Non farci spaventar.

Fel. Voi niente aver paura
Dell'ombre, che star vento.
(Vorrei, dallo spavento
Che avessero a crepar.)

Mac. Che cosa hà detto adesso?

(ad Orgasmo.)

Org. Che non abbiam timore.

Fel. Ombre, che aver possesso,
Andar ad invocar.

(và a fare alcuni segni.)

Mac. E adesso cosa hà detto?

Org. Che l'ombre v`a chiamar.

a 2: (Eppure già m'aspetto,
D'aver da tremar.)

Fel. Per Kaniska, Kanuska. Kakis,
Per Kin, Kin, Skaqueras, Ska-
queris,

Ombre, a noi gran tesoro scoprir.

Mac. Ah, che l'ombregià vedo per viaggio.

Org.

Ellevte Scene.

Selicino, og de forrige; Derefter Stephanello, Laurine, Rosalinde, og Torator; Alle fire forklædte.

Org.) begge: Kom hid, berømte Astrolog,
Mat.) Thi vi ere færdige til alle Ting.

Dog beder vi jer,
at I ikke gør os bange

Sel. I har ikke nodig at være bange.
for Vander, thi de ere ikkunns Binde.
(Jeg ville, at de kunde
døe af Angest.)

Mat. Hvad sagde han nu?

(til Orgasmo.)

Org. At vi skal ikke være bange.

Sel. Jeg gaaer hen, og maner de Vander
op, som forvarer Skatten.

(han gaaer hen, og gør nogle tegn.)

Mat. Og hvad har han nu sagt?

Org. At han gaaer hen, og kalder Vanderne
frem.

begge: (Og jeg troer dog, at jeg kommer
til at skielve af Angest.)

Sel. Ved Kaniska, Kaniska, Kaktis
ved Kin, Kin, Skaqueras, Skaque-
ris, befaler jeg jer, I Vander,
at viise os den store Skat.

Mat. At jeg seer at Vanderne kommer allerede.

Org. Non si tremi, corraggio, corraggio.

a 2. Non le fate più innanzi venir.

Ste.) *a 4:* Ben felice farà, chi ritrova

Lau.) Quel tesor, che nascosto quì stà.

Ros.) Di cavarlo venite alla prova:

Tor.) Chi lo trova, felice farà.

Fel. Per Kaniska, Kanuska, Kakà,
Mi dir sito mostrarmi dov' è.

Li 4 sudetti: Il tesoro l'abbiam sotto i piè.
(partono.)

Fel. Cavar terra presto, presto.

Org. A scavare andiamo là.

(a Macrobio.)

Mac. A scavare? Son quà lesto.

Mac.) *a 2:* (La mia parte)

Org.) (Due per cento) Già si fà.

Org. Cava.

Mac. Cava.

a 2. Profondiamo.

Org. La fatica non mi pesa.

Mac. Seguitiamo.

Org. Seguitiamo.

Fel. Abbastanza così star.

(Si vede ad innalzarsi a poco a poco una grand' Urna dorata.)

Org.) *a 2:* Viene, viene — Oh che por-
Mac.) tento! —

Che tesoro! che contento!

Io mi sento consolar.

Org. Glicælv dog ikke; Frist Moed.

begge: Lad dem ikke komme længere frem.

Stre.) alle 4: Den bliver lykkelig, som finder

Lau.) Den Stat, som ligger skjult her.

Kof.) Kommer, og forsøger at opgrave den:

Tor.) Den som finder den, bliver lykkelig.

Sel. Ved Kantiska, Karuska, Kaka,

sitig mia strax, og vis mig hvor den er.

de forrige 4: Vi har Skatten under vore

Fodder.

(de gaaer.)

Sel. Grav i Jorden, hurtig, hurtig.

Org. Lad os gaae der hen og grave.

(til Makrobio.)

Mak. Da grave? Ja her er jeg.

Mak.) begge: (Min Andeel) det veed vi.

Org.) (To af Hundrede)

Org. Grav da.

Mak. Grav da.

begge: Ja, lader os grave dybt.

Mak. Lad os blive ved.

Org. Ja, lad os blive ved.

Sel. Det er saaledes nok.

(man seer en stor forgylt Urne, som lidet af gangen
kommer op.)

Org.) begge: Den kommer, den kommer —

Mak.) Al hvilket et Jertean! hvilken en

Stat! hvilken en Gæde!

jeg er inderlig fornøjet.

Sel.

Fel. Và, Macrobio, con martello,
Con tenaglia, con scalpello —

Mac. Vado tosto, Signor, sì. —
(mentre v'è per aprire l'urna, n' esce una vampa
di fuoco; Ed in questo Laurina.)

Ahi! son morto! son spedito!
Arrostito resto qui.

Lau. La mano non innoltri
Un brutto vecchio avaro;
Ma un volto a me più caro
L'impresa hà da tentar.

Mac. Se di me più bello siete,
Voi potete dunque andar.

Org. Signor, sì, ch'io v'è provarmi —
Ma già tremo all'accostarmi —
(mentre v'è aprire, segue come sopra. Ed in
Questo Stefanello.)

Ahi! son morto! La perucca
Già tut'arsa ebbe a restar —

Ste. Orgasmo del tesoro
Non avrà mai il possesso,
Se non soscrive adesso
(in questo Rosalinda, e Tortora con cala-
maro.)

Due fogli, che son qui.

Ros. e Tor. a 2. Macrobio deve anch'esso
Adesso far così,

Sel. Gaae, Makrobio, med Hammer,
Sang og Huggejern —

Mak. Ja, jeg skal strax gaae, Herre —

(Medens at han gaaer hen, og lukker Urnen op,
udfarer af samme Ild og Damp; Og i det sam-
me kommer Laurine.)

Ah! jeg er dødsens! det er ude med
mig! Jeg er baade steeget og brændt.

Lau. En gammel, hæffelig og gierrig Mand
maa ikke vove sine Hænder hertil;
Men et mig kiereere Afsyn
maa forsøge det.

Mak. Dersom Jeg er smukkere end jeg,
saa kan Jeg jo gaae derhen.

Org. Ja, min Herre, jeg vil forsøge det —
men jeg skielver allerede ved at
nærme mig —

(Medens at han gaaer hen og lukker Urnen op,
hændes det samme som forhen; I det kommer
Stephanello.)

Ah! jeg er dødsens! Der er
min Paryk reent opbrændt —

Ste. Orgasmo skal aldrig faae
Skatten til ete, hvis han
ikke nu strax underkriver

(I det samme kommer Rosalinde og Tortora med
et Blækhorn.)

to Papiirer, som ere her.

Ros. og Tor. Makrobio skal strax
og gjøre det samme.

Org. Mie care ombre amate,
A scriver son pronto;
Ma prima spiegate,
Quel, che hò d'affirmar.

Ste. La nostra cauzione,
Che al grande Plutone
Dobbiam consegnar.

Org. E in forza di questa,
Quel, ch'ora riceyo,
Io render poi devo
Fors'anche col prò?

Le Ombre, a 4: Oibò. Signor, nò —
(Orgasino prende la penna, e sottoscrive.)

Org. Soscrivo, ed affermo.

Lau. (La cosa v`a bene.)

Ste. Lo stesso conviene,
Che voi fate ancor.
(presenta i fogli a Macrobio.)

Mac. A me? — Cos' è questo?

Org. Scrivete quà presto.

Mac. Che cosa?

Org. Macrobio,
Et cætera, et cætera.
(facendolo scrivere.)

Ros. (Non hò più timor.)

L' Ombre: In pace restate:
Di quà se n'andiamo;

Org. Mine kære elskelige Vænder,
 Jeg er færdig til at skrive under;
 Men forklarer mig først,
 hvad det er, som jeg skal bekræfte.

Ste. Det er vores Forsikring, og Bevittis,
 som vi skal bringe
 til den store Pluto.

Org. Og skal jeg da siden,
 i Kraft af denne,
 tilbagegive det, som jeg nu faaer,
 maastee endog med Renter?

de 4 Vænder: *Hah Nei. Min Herre, Nei.*
 (Org. tager Pennen, og skriver.)

Org. Jeg underskriver, og bekræfter.

Lau. (Sagen gaaer godt.)

Ste. I bør ogsaa
 gjøre det samme.

(han viiser Makrobio Papiirerne.)

Mak. Til mig? — Hvad er dette?

Org. Skriv strax her.

Mak. Hvad?

Org. Makrobio,

et cætera, et cætera,

(han kommer ham til at skrive.)

Ros. (Nu er jeg ikke meere bange.)

Vænderne: Bliiver nu i Roelighed;

Nu gaaer vi herfra.

E, quale il trovate,
Vi resti il tesor.

(fingendo partire, seco portando le lanterne.)

Org. e Mac. Buon viaggio, ombre amate.

Fel. Ve'l dico di cor.

Org. e Mac. Buona notte. Quà all'oscuro
Ci han lasciato, e n'hò spavento.
Dove siete? Non vi sento,
Il mio caro Houbabalà.

Org. Chi mi tocca?

Lau. Un'ombra io sono,
Che cercando v'è un avaro,
Perche a fargli mi preparo
Una burla, come v'è.

Org. Uh! che freddo io resto quà!

Mac. Chi v'è là?

Ste. Sono un foletto,

(all'orecchio.)

Che ad un sordo maledetto
Una burla voglio far.

Mac. Io ci sento ottimamente;
Non son quel, che v'è a cer-
car;

Org. Ahi! chi è quà?

Lau. e Ste. Due Furie siamo.

Mac. Ah! chi sento?

Fel. e Ref. Siam due Arpie!

Ref.

Dg Skatten skal være jeres,
saaledes som J finder den.

(De lader som de gaacr, og tager Lygterne med dem.)

Org. og Mat. Lykke paa Reisen, J kære
Stygger.

Sel. Det ønsker ieg Jer af mit Hjerte.

Org. og Mat. God Nat. De har ladet os
blive her i Mørket, og jeg er bange
derover. Hvor er J? Jeg fornem-
mer indtet til Jer, min kære Hou-
babala.

Org. Hvem rører ved mig?

Lau. Jeg er en Geist,
som søger efter en Gicærrig,
thi jeg har foresadt mig,
at spille ham et retskaffent Puds.

Org. Uf! mit heele Blod uisner i mig!

Mat. Hvem er der?

Ste. Jeg er en Nisse,

(i Dret.)

som vil spille en forbandet
dov Knægt en hæsselig Stræg.

Mat. Jeg hører det meget godt;
Jeg er ikke den, som han søger efter.

Org. Uhi! hvem er her?

Lau. og Ste. Vi ere to Furter.

Mat. Uf! hvad er det jeg hører?

Sel. og Ros. Vi ere jo Harpier.

Ros.

Ros. Lau.) a 4: Due vecchiacci ricer-
Fel. |Sre.) chiamò,

Per voler starppargli il cor.

Org. e Mac. Io per me chiedo perdono;

(cercando d'imitar la voce de' fanciulli.)

Fanciulletto ancora io sono.

Dodici anni non hò ancor.

a 5 Si preparino i bastoni;

Che codesti due vecchioni

Certamente sono quà.

Org.) Scongiurate, Scongiurate,

Mac.) Maledetto Haubabalà.

Tutti: Piano, piano- pian, pianino,

Alla porta m'incammino,

Per andarmene di quà —

Tocco — sento — chi v'è là? —

Volterò di quà pian piano,

Cercherò di star lontano —

Tocco — sento — chi v'è là? —

Eh non serve più il ritegno

Urta, piglia, para, scocca,

Tocca, sì, tocca a chi tocca,

Voglio andarmene di quà.

(partono confusi.)

Fine'dell' Atto secondo.

AT-

Ros. Lau.) alle 4: Vi søger efter to gamle
 Sel. Sre.) Knechte, for at rive
 dem Hjertet uud af Livet.

Org. og Mat. Jeg beder om Forladelse for
 mig;

(De søger at efterligne Børne-Stemmer.)

Jeg er endnu et ungt Drengbarn:
 Jeg er ikke endnu tolv Aar gammel.

De andre 5: Man maa holde Prylerne
 færdige; thi de to gamle Knarker
 ere ganske vidst her.

alle: Jeg vil liste mig ganske tys
 og sagte hen til Døren,
 for at gaae min Bet herfra —
 Jeg føler — jeg hører — hvem er
 der? — Jeg vil ganske sagte vende
 her om, og see til, at jeg holder mig
 langt borte — jeg føler — jeg hører —
 hvem er der? — Eih hvad! her hiel-
 per ikke længere at tage sig i Nat;
 Sted til, tag fat, Værg jer. Skud
 til, træf, ja træf hvem der kan ram-
 mes. Jeg vil gaae min Bet herfra.

(De gaaer bort i Forvirring.)

Ende paa den Anden Akt.

G

Sre.

ATTO TERZO.

SCENA PRIMA.

Cortile rustico della casa di Laurina:

Rosalinda , Felicino , e poi Tortora.

Fel. **T**utto felicemente
 Se n' è andato fin' ora:
 Il Notaro già stende
 Del matrimonio l'atto;
 E chiamati saremo, quando sia fatto.

Ros. Ma quando s'opponesse
 Mio Padre, ed il preteso
 Sposo, che di mio Padre hà la promessa?

Fel. Ecco un de' due fogli,
 Che abbiám fatti segnare ai buoni vec-
 chi:

In questo, ritrattando
 La promessa già fatta,
 A me vi dà in isposa;
 E conseguentemente
 Macrobio sottoscritto a ciò acconsente.

Ros.

Tredie Akt.

Første Scene.

Gaarden i Laurines Bonde-Huus.

Rosalinde, Felicino, og siden
Tortora.

- Sel. **S**idindtil er alting
faldet lykkelig uud:
Notarius opsætter allerede
Egteskabs Contracten;
Dg vi bliver kaldede, naar den er færdig.
- Ros. Men om min Fader, og
den Brudgom, som han havde lovet
mig til, sætter sig derimod?
- Sel. Her er et af de to Papiirer, som vi fik
de gode gamle Knarker til at underskrive:
I dette tilbagefalder han
hans forhen gjorte Løfte,
og giver mig Jer til Bruud;
Dg sølgelig Makrobio samtykker deri
ved hans Underkrift.

Ros. Và bene, v'è benissimo.
Tor. Signori, entrate in casa;
 Andate a sottoscrivere,
 Che il Notaro hà finito.

(parte.)

Fel. Andiamo tosto.

Ros. Andiamo.

Sicura veramente ora mi chiamo.

(parte con Felicino.)

SCENA II.

Laurina, e Stefanello.

Ste. Il tutto è fatto: Ecco qui l'atto
 esteso

Delli nostri Sponsali.

Lau. Meglio andar non poteva:
 Siamo Marito, e Moglie;
 Giacchè voi vi degnaste
 D'una rustica mano.

Per altro vi afficuro,
 Che alla Cittade, ed in conversazione
 Da Donna saprò far di condizione.

Ste. Brava la mia Laurina;
 Ma, alla cittade ancora,
 Io per altro vorrei,
 Che serbasse la dolce mia compagna
 Tutti i costumi bei della campagna.

Lau.

Ros. Det er godt, det er meget godt.

Tor. Vil de bebage at gaae ind,
og skrive under:
thi Notarius er færdig.

(gaaer.)

Sel. Lader os da strax gaae.

Ros. Ja lader os gaae.

Nu kan jeg da sige, at jeg er ret vis paa
min Sag.

(Hun gaaer med Felicino.)

Anden Scene.

Laurino, og Stephanello.

Ste. Alting er færdigt: her har
jeg vores Egteskabs Contract.

Lau. Det kunde aldrig gaae bedre:
Saa ere vi da Mand og Kone;
efterdi de ikke har foragtet
en Bondepiges Haand.
For Resten forsikkrer jeg dem til,
at jeg baade i Staden og i Selskaber
skal vuide at opføre mig, som
et Fruentimmer af Stand

Ste. Det var ret, min Laurine;
Men jeg ville dog,
at min søde Egtesælle,
endog i Staden, blev ved sit deilige og
uskyldige Landsbys-Bæsen.

- Lau.* V'intendo: Del mio core
Non temete; sincera,
Fedel, riconoscente, ed amorosa
Ogn'ora vi farà la vostra Sposa.
- Lau.* Idol mio, tu m'hai rubbato
Questo core semplicetto;
Deh non fargli alcun di-
spetto,
Che farebbe crudeltà.
- Ste.* Ah mio ben, tu chiudi in seno
Il mio core poverino;
Or che son a te vicino
Abbi almen di lui pietà.
- Lau.* Se il tuo core farà ingrato,
Il tuo cor ti renderò
- Ste.* Se tuo cor farà spietato,
Sò ben io quel, che farò.
- Lau.* Via, la man si stringa asie-
me.
- Ste.* Sì, mio ben, mia cara speme,
a 2: Ne s'ascoltin più lamenti;
S' odan solo l'aure, e i
venti
Per la gioja a sussurrar.

- Lau. Jeg forstaaer Dem: frygt ikke, at mit Hierte skal blive ubestandigt; Deres Bruud skal altid være bestandig, troe, erkiendtlig og kiærlig mod dem.
- Lau. Min Afgud, du har staalet dette lille enfoldige Hierte;
 Alt gjør det aldrig nogen Fortred,
 thi det var en Grumhed
- Ste. Alt min Skat, mit Hiertes
 Iyfsalighed beroer paa dit Hierte;
 Og da vi nu ere foreenede,
 saa bær Medliidenhed med det.
- Lau. Dersom dit Hierte bliver
 utaknemmeligt, saa giver
 jeg dig det igien.
- Ste. Dersom dit Hierte bliver
 grumt mod mig, saa veed
 jeg nok, hvad jeg skal gjøre.
- Lau. Naah da, lader os give hverandre
 Hænderne.
- Ste. Ja min Skat, mit kiære Haab.
 begge: Der skal aldrig høres noget fortræd-
 ligt; Lusten og Blindene skal hvidske
 allene af Fornøtelse og Glæde.

Ste. Signor sì, lo faremo.
Andiamo in casa, e tutto a voi diremo.

Lau. } a 5: Della trama, dell'inganno
Ste. } Fù cagione il solo Amore.
Ref. } Vi preghiamo ben di core,
Fel. } Di volerci perdonar.
Tor. }
Org. } Io mi sento dal dolore
Tutto il seno a lacerar.
Mac. Mi par certo dal rumore
Che si seguiti a parlar.

Fine del Dramma.

Ste. Ja, det skal vi, Herre.
 Fader os gaae hjem, og der skal
 vi sige jer det altsammen.

Lau.) alle 5. Biskov allene har været

Ste.) Marsagen til dette Puds.

Ros.) Og vi beder jer af Hjertet,

Sel.) at I vil tilgive os.

Tor.)
 Org. Mit Hjerte brister i mit
 Liv af Harm.

Mat. Mig synes af denne Bulder
 at de bliver ved at snakke.

Ende paa Synge = Spillet.

Feil:

63 Page 2 Linie. Kartoffel. læs: Trøffel.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

CHURCH OF THE HOLY TRINITY

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly bleed-through or a secondary stamp.

LA FRASCATANA,

DRAMMA GIOCOSO

PER MUSICA,

Da RAPPRESENTARSI

NEL REGIO TEATRO.

Landsbbye-Pigen fra Frascati,

Et lystigt

Synge-Spil,

til at opføres

Paa den Kongelige Skueplads.

Oversadt paa Dansk

af

N. Soelberg.

Kjøbenhavn, 1776.

Trykt hos H. J. Graae boende i Knabroestrædet
No. 70.

Personaggi:

Violante, Figlia d'un ricco Giardiniere di Frascati già morto,

La Sgra *Marianna Guidi*.

Nardone, Figlio d'un Artigiano romano, che fa il pecorajo in Marino,

Il Sr. *Gio. Batta. Ristorini*.

Fabrizio, Tutore di *Violante*, ed Amante geloso di lei.

Il Sr. *Luigi Pagnanelli*.

Donna Stella, Promessa Sposa al Cav. *Giocondo*.

La Sra. *Elisabetta Almerigi*.

Cavalier Giocondo, Amante occulto di *Violante*.

Il Sr. *Jens Musted*.

Lifetta, Serva di Locanda.

La Sra. *Francesca Ronzi*.

Pagnotta, Servitore di *Giocondo*.

Il Sr. *Giuseppe Buffelli*.

La Musica è del celebre Sr. *Giovanni Paisello* Napolitano,

ATTO

Personerne:

Violante, En forhen afgangen riig Urtegaardsmands Daatter fra Frascati.

Mad. Mariane Guidi.

Nardone, En Romersk Handværksmands Søn, som er Gaare-Hyrde i Marino.

Hr. Johan Baptist Ristorini.

Sabrizio, Violantes Formynder, og hendes jalour Eiskere.

Hr. Ludwig Pagnanelli.

Donna Stella, Forloved Bruud med Cav. Jucundo.

Fr. Elisabeth Almerigi.

Cavalier Jucundo, Violantes hæmmelige Eiskere.

Hr. Jens Musted.

Lisette, Bærtshuus-Pige.

Fr. Francisca Ronzi.

Pagnotta, Jucundos Tienere.

Hr. Joseph Buffelli.

Musiken er af den berømte Neapolitaner
Hr. Johan Paisello.

---

* Frascati, Marino, og Belettri ere tre Lyst-Sædbergmilking Rom.

ATTO PRIMO

SCENA PRIMA.

Alba.

Piazza nella Terra di Marino, con varie Case, ed altri Edifizii. Locanda da una parte con insegna al di fuori. In Prospetto Campagna, e veduta in lontano della Città di Roma.

Il Cavaliere, e Pagnotta, che escono dalla Locanda, ed un Servo con un pajo di stivali in Mano.

Pag. **S**on dieci Ore: Mio Signore,
Se vi piace, noi possiamo
Il viaggio seguitar.

Cav. Dici bene; Sì partiamo - - -
(Ma s'io parto, oh Dio, che il core
Qui per sempre hò da lasciar!)

Pag.

Første Akt

Første Scene.

I Dagingen.

En Plads ved Lystgaarden Marino,
med adskillige Huuse og andre Bygninger.
Paa den ene Side er et Værtshuus med
udhængende Skildt. Lige for er en Mark,
og langt borte sees Staden Rom.

Cavalieren, og Pagnotta, som kommer
ud af Værtshuset; Og en Tjener
med et par Støvle i Haanden.

Louise og den Tjener

Pag. **S**loffen er Si; Dersom det behager
dem, min Herre, saa kunde vi
blive ved at fuldføre Reisen.

Tav. Du har ret; Ja lad os reise . . .
(Men dersom jeg reiser, o Gud! saa
maa jeg for altid efterlade mit
Herte her.)

Pag. Via, Sì, calzagli i Stivali.
(al Servo, che si accosta al Cavaliere.)

Cav. Quante pene! quanti mali!
Via di quà; Partir non voglio:
Vò per sempre quì restar.
(e levando i stivali dalle mani del Servo li butta via.)

Pag. (Oh diamine! e che imbroglio! ---)
Ma Signore?

Cav. Olà tacete.
Non sperate, non credete,
Ch' io mi parta più di quà.

Pag. (Oh che pena! oh che dolore!
E' impazzito in verità.)

Ma per pietà, mi dite, mio Signore,
Chi vi forza a quì star?

Cav. Mi forza amore.

Pag. Bella da galantomo! or che in Velettri
Per farvi Sposo andate,
E voi d'un'altra quì v'innamorate.

Cav. Ah Pagnotta, non più: Di tutto amore
E' capace; Lo fai.

Pag. E Donna Stella?

Cav. Di questa è assai men bella. Osserva, e poi
(gli mostra il ritratto di Violante.)

Condanna l'amor mio; se farlo puoi.

Pag. E Donna Stella?

Cav. A lei

Per or non penso un fico.

Pag. Questo è parlar d'amico.

Pag. Ja, saa træk ham da Støvlerne paa.
(til Tjeneren, som nærmer sig til Cavalieren.)

Cav. Hvilken Kummer! hvilken Ulykke for mig! Nei bort; Jeg vil ikke reise: Jeg vil for altid blive her.

(han tager Støvlerne fra Tjeneren, og kaster dem bort)

Pag. (Hille Pokker! hvilkenen Forvirring!-) Men Herre?

Cav. Hold Tjeres Mund.
Vent ikke, og troe ikke, at jeg reiser mere herfra.

Pag. (Hvilken en jammer! hvilken Bedrøvelse! han er i Sandhed bleven gal.)

Men jeg beder dem, sig mig, min Herre, hvad nøder dem til at blive her?

Cav. Kiærlighed tvinger mig dertil.

Pag. Det er, saa sandt jeg er en ærlig Karl, ret noget kiont! nu da de er paa Reisen til Belettri for at holde Bryllup, forelsker de sig her i et andet Fruentimmer.

Cav. Ak Pagnotta, tie stille. Du veed jo, at Kiærlighed er i Stand til at giøre alting.

Pag. Og Donna Stella?

Cav. Hun er meget mindre smuk end denne. Betragt
(han viser ham Violantes Portrait.)

dette, og fordom siden min Kiærlighed, om du kan.

Pag. Og Donna Stella?

Cav. Nu tænker jeg ikke det ringeste paa hende mere.

Pag. Det er at tale som en Ven.

Cav. Son sincero, Pagnotta.

Pag. Ed i sponsali?
La promessa, l'amore?

Cav. Cherati, seccatore, o con un pugno
Ti ammaccherò quel naso.

Pag. Adesso, Signor, sì son persuaso.

Brutta cosa che sarebbe,

Se Pagnotta poverino

Senza forma di nasino

Se n'avesse da restar.

Quanto fà l'apprensione! - - -

Io lo tocco - - - e non mi pare - - -

Sì Signor, s'hà da restare - - -

Di partire - - - non Signore - - -

Questo naso - - - è troppo bella - - -

Non è degna Donna Stella - - -

Fra il timore - - - e la paura - - -

Io son quasi a drittura

Già vicino a delirar.

(parte.)

SCENA II.

Cavalier poi D. Fabrizio.

Cav. **R**ider mi fà costui; Ma troppo il vero
Conoscer poi mi fà. Chi mai si avvanza?
Un che solo favella.

D. Fa (Oh stravaganza!
E come mai trovare

Don-

Cav. Ja jeg er oprigtig, Pagnotta.

Pag. Og deres Bryllup?

Deres Forlovelse, og Kiærligheden?

Cav. Hold Munden, du Kædsonnelige Bævere,
eller jeg slaar Næsen flad paa dig.

Pag. Ja Herre, nu er jeg forsikkrer derom.

Det vilde blive en hæffelig Sag,
dersom den arme lille Pagnotta
skulde komme til at
gaae foruden Næse.

Hvad gjør ikke en indbildt Frygt! . . .
jeg føler den . . . og det synes mig
dog ikke . . . Jo, Herre vi maa blive
her . . . at reise . . . Nei Herre . . .
denne Næse . . . hun er alt for
deilig . . . Donna Stella er ikke
værd . . . i Frygt og Angest . . .
Jeg er næsten færdig
til at blive gal.

(Gaaer.)

Anden Scene.

Cavalieren, derefter Don Fabrizious.

Cav. Han kommer mig til at lee; Men derhos
giver han mig dog Sandheden alt
for vel tilkiende. Men hvem er det vel, som
nærmer sig? Det er en som snakker for sig selv.

D. Fa. (O hvilken en Særfindighed!
Og hvor findes vel i Verden,

Donna si può nel mondo,
 Nemica al Matrimonio?
 Corpo di Marc'Antonio,
 O voglia, o nò, Violante
 Con me s'hà da sposare:
 Son suo Tutore, e sò quel che hò da fare.)

Cav. Io non m'inganno certo: Ehi Don Fabrizio,

D. Fa. Oh Cavaliere mio!

Come, lei quì a Marino?

Cav. Vi son per certi affari.

D. Fa. (Ah che a chiedermi venne i suoi denari:

Mille scudi gli devo.)

Son quà; Lei mi comanda.

Cav. Conosceste per forte

Una vaga Donzella frascatana,

Ch'abita in quella casa,

Chiamata Violante?

D. Fa. (Oh questa è bella!)

Signor sì, la conosco.

Cav. Ah caro amico,

(l'Abbraccia.

Sappi, ch'io son di lei

Innamorato morto.

D. Fa. (Oh guardate che imbroglio!) E Voſſignoria

Hà mai con lei parlato?

Cav. Oh questo io vuò da te, Fabrizio amato.

D. Fa. (Si spiega a meraviglia.) Ma Signore,

Hà costei un Tutore

Geloso, furibondo - - -

Cav. Non più; tu in nome mio le parla.

Dì, che in sposa la bramo; e le l'indegno?

Si

et Fruentimmer, som er Hadere af
Egteskab? Jeg sværger ved
Marcus Antonius, at Violante
skal gifte sig med mig, enten hun vil, eller ikke.
Jeg er hendes Formynder, og jeg
veed nok, hvad jeg skal gøre.)

Cav. Jeg tager vist ikke Feil: Hei Don Fabrizious!

D. Sa. Nah min Herre Cavalier!
hvortledes, er han her paa Marino?

Cav. Jeg er her for visse Sagers Skyld.

D. Sa. (Haha han er kommen, for at kræve sine Penge
af mig: Jeg skylder ham tusinde Rigsdaler.)
Her er jeg til hans Tjeneste.

Cav. Kiender I ikke ved en Hendselse
en smuk ung Pige fra Frascati;
som boer i dette Huus,
ved Navn Violante?

D. Sa. (Nah dette er deilig!)
Jo, Herre, jeg kiender hende.

Cav. Af kiære Ven,
(han omfavner ham.)

viid, at jeg er
dødeligen forliebt i hende,

D. Sa. (O see engang, hvilken en Forvirring han sæt-
ter mig udi!) og min Herre har endnu
aldrig talt med hende?

Cav. Nah det vil jeg bede dig om, kiære Fabrizious.

D. Sa. (Han taler ret got for sig.) Men Herre,
hun har en Formynder,
som er jaloux, rasende & &

Cav. Tael ikke derom; Tael du til hende i mit Navn.
Stig, at jeg forlanger hende til min Brud;
Dg dersom den uværdige Karl fortryder

Si risentisse, fallo a me palese;
 Che di star zitto imparerà a sue spese.
 (parte.)

D. Fa. Don Fabrizio mio bello,
 Sei in un brutto imbroglio;
 Ma avvilirmi non voglio. Orsù, coraggio;
 Si vada a passeggiare,
 Per pensar un tantin, che s'hà da fare.
 (parte.)

SCENA III.

Violante passeggiando, facendo un mazzetto di fiori; indi Nardone.

Viol. **G**iovinette semplicette,
 Siete degne di pietà:
 Perche amore, poverette,
 Presto, o tardi ve la fà.
 E chi siegue quell'ingrato,
 Più non vanta libertà.

Viva la libertà, viva la pace;
 Ah questo stato mio quanto mi piace.
 Mi sono finta semplice,
 Per burlarmi del mio sciocco Tutore,
 Che pretende con me fare all'amore.

Nar. Amor non sò che sia;
 Ma sò, ch'è un traditor.

Che

Derpaa, saa lad mig vide det; Han skal lære
at være roelig paa hans egen Beføstning.

(gaaer.)

D. Sa. Min smukke Herre Don Fabrizious,
du er nu her i en hæsselig forvirret Forfatning;
Men jeg vil ikke lade mig kysse. Nu frisk Mod;
Jeg gaaer ud at spadserere, for at betænke
mig lidet, paa hvad jeg skal gjøre.

(gaaer.)

Eredie Scene.

Violante som spadserer, og sammenbin-
der et Rnippe Blomster; Derester
Nardone.

Viol. **S**eenfoldige unge Piger,
I ere værd at medynkes:
Eht Ricerlighed narrer Jer
dog, enten det skeer hastigen eller
seener. Og den som giver sig af
med den utaknemmelige, kan et meere
roese sig af sin Frihed.

Vivat Frihed, vivat Roelighed,
Al hvor høit behager ikke denne min Stand
mig. Jeg har anstillet mig, som at jeg var
eenfoldig, for at gjøre nar af min Formyndet,
som paastaer at han elsker mig, og at jeg
skulde elske ham igien.

Nar. Jeg veed ikke hvad Elskov er;
Men jeg ved, det er en Forræder.

Dg

Che cosa è gelosia,
 Non hò saputo ancor.
 La donna, mi vien detto,
 Che fà da sospirar;
 E pure io poveretto
 Mi voglio innamorar.

Viol. (Eh viva. Grazioso veramente
 Ma d'essere fingiam sempre innocente.)

Nar. (Cospetto! e che boccon! non mi dispiace.)
 (la guarda, e Violante gli volta le spalle.)

Viol. (Non lo voglio guardar.)

Nar. (E' vergognosa.
 Dirle vorrei - - - ma temo di far
 male - - -

Orsù coraggio!) eh, eh!

Viol. A me chiamate?
 (parlando colle spalle voltate)

Nar. A voi, Signora sì.

Viol. E che volete?

Nar. Vorrei - - - ma quel visin quà un pò
 volgete.

Viol. Oh questo nò, scusate.
 Se di parlar bramate,
 Parlatemi così, come stò io.

Nar. Cioè, così voltato?

Viol. Due volte ve l'hò detto.

Nar. (Oh questo sì ch'egli è vero spassetto.)

Viol. (Io crepe dalla risa.) Incominciate.

Nar. Che nome avete voi?

Viol.

Dg hvad Jalouſie er, det
 har jeg endnu ikke ſaaet at vide.
 Der ſiges mig, at Fruentimmerne
 kommer os til at ſukke;
 Dg dog vil jeg arme Synper,
 ſee jeg kan blive forliebt.

Viol. (Hei Vivat. Det er i Sandhed ret artig ==
 men jeg maa ſtändig blive ved at ſtille
 mig uſkyldig an.)

Nar. (Hillemand! hvilken en lækkerbiſken!
 hun miſhager mig ikke.)
 (han ſeer paa hende, og Viol. vender ham Ryggen.)

Viol. (Jeg vil ikke ſee paa ham.)

Nar. (Hun er undſeelig.
 Jeg vilde ſige hende == men jeg er bange,
 at jeg forſeer mig.

Ah hvad, friſt Moed!) hei, hei!

Viol. Kalder J paa mig?
 (hun vender Ryggen til ham imens hun taler.)

Nar. Ja paa hende lille Tomſrue.

Viol. Dg hvad vil J?

Nar. Jeg vilde == Men vend det lille Anſigt lidt
 herhen

Viol. Ah nei viſt ikke, forlad mig det.
 Derſom i vil ſnakke,
 ſaa tael til mig ſaaledes, ſom jeg ſtaar.

Nar. Nemlig, ſaaledes vendt?

Viol. Jeg har ſagt Jer det to Gange.

Nar. (Ah dette er i Sandhed ret noget pudſeertigt
 Spøg.)

Viol. (Jeg dør af Latter.) Saa begynd J da.

Nar. Hvad er Jeres Navn?

Viol.

Viol. Mi chiamo Violante.

Nar. Ed io Nardone.

Dolce Violetta mia.

(voltandosi un poco.)

Viol. Ma se voi vi voltate, io fuggo via.

Nar. Nò, nò; Nol farò più. Seguitiamo.

Com' Aquila a due teste:

Carina, se sapeste - - -

Tu sei tutta bellezza.

Viol. Oh me infelice!

Queste parole a me!

Nar. Non vi sdegnate:

Io dir volea bruttezza.

Viol. Ora v'è bene.

Nar. (Questa senz' altro è matta!)

Viol. Or voltatevi a me.

Nar. La grazia è fatta,

(si voltano.)

Viol. Credo, siete un Pastor.

Nar. Ma per disgrazia:

Perchè fin da fanciullo

Non ebbi volontà mai d' imparare

L' arte del padre mio;

E ridotto così perciò son io.

E voi?

Viol. Ed io son una

Infelice Pupilla,

Al suo Tutor soggetta.

Nar. Meschina, poveretta!

Viol. Pietà di me sentite?

Nar. Assai. Ma deh, mi dite,

Quanti morosi avete?

Nar.

Viol. Mit Navn er Violante.

Nar. Og mit er Nardone,
Min søde lille Biolette.

(Han vender sig libet.)

Viol. Men dersom I vender Jer, saa løber jeg bort.

Nar. Nei, nei, jeg skal ikke gjøre det mere. Lad
os da blive ved, som en Drn med to Hoveder:
lille Kiære Pige, dersom I vidste = = =
At Du er Skionheden selv.

Viol. O jeg ulykkelige;
siger man disse Ord til mig!

Nar. Bliv ikke vred:
Jeg vilde sige Hæffeligheden.

Viol. Ja det gaar an.

Nar. (Denne hun er uden Tvivl gal.)

Viol. Bend Jer nu om til mig.

Nar. Endelig beviiste hun mig dog Naade.
(De vender sig.)

Viol. Jeg troer at I er Hyrde.

Nar. Ja, men ved en Banhæld:
fordi jeg aldrig fra min Ungdom
af har haft Lyst til at
lære min Faders Haandværk;
og derfor er jeg blevet nødt til at være det.
Men I?

Viol. Jeg er en
ulykkelig Myndling,
som staar under en Formynder.

Nar. Den arme lille Stakkel.

Viol. Vnker I mig da?

Nar. Ja meget. Men jeg beder Jer, sig mig,
hvormange Kiærestes har I?

Viol. A me morosi? (con impeto.)

Nar. Nò, l'hò detto per burla.

Viol. Stata sempre son io savia Fanciulla.

Ah!

Nar. Perchè sospirate?

Viol. Oh Dio, non sò - - - ah che arrossir mi fate.

Son giovinetta tenera;

Son di gentil sembiante;

Hò in seno un cor costante;

Di più spiegar non sò.

Amor è troppo perfido;

E par, che a poco a poco

Del suo amoroso foco

Mi voglia tormentar.

(parte)

SCENA IV.

Nardone, indi D. Fabrizio.

Nar. **E'** cotta poverina. Un bell'incontro
La sorte a me presenta quì d'intorno.
(in atto di partire.)

D. Fa. Oh Nardon, dove vai?

Nar. Servo.

D. Fa. Buon giorno.

Ti vedo molto allegro.

Nar. Oh se sapeste!

Poco prima hò parlato

Viol. Jeg Kiæresten?

(med Hæftighed.)

Nar. Nei, jeg sagde det kun for Spøg.

Viol. Jeg har altid været et skikkeligt Pigebarn.
Ach!

Nar. Hvorfore sukker J?

Viol. O Gud! jeg veed det ikke == af J
gør mig skamrød.

Jeg er en ung Pige,

Jeg seer vel ud af Ansigt;

Jeg har et bestandigt Herte;

Mere kan jeg ikke sige.

Elskov er alt for troeløs;

Og det synes mig, at han

lidet efter lidet vil plage

mig med sin kærilige Brynde.

(gaar.)

Fjerde Scene.

Nardone, siden D. Sabrizius.

Nar. Hun er alt kogn, den lille Stakkal. Her
skaffede Skiebnen mig et godt og deiligt Møde.
(han vil gaar.)

D. Sa. Ah Nardone, hvor gaar du hen?

Nar. Deres Tienere.

D. Sa. God Dag.

Jeg seer at du er meget lystig.

Nar. Ah dersom J vidste det!

jeg har nu nyligen talt,

Con una giovinetta frascatana
Ma Don Fabrizio mio, e che stupore!

D. Fa. (Ohimè, mi batte il cuore.)

Parla, seguita pur.

Nar. Ella si chiama - - -

D. Fa. Come? Dimmi fà presto - - -

Nar. A poco a poco:

Si chiama Violante.

D. Fa. (Ah malandrina!)

Nar. Cos'è? voi vi turbate?

D. Fa. Niente affatto.

E così va dicendo?

Nar. E quante belle

Paroline m'hà detto.

D. Fa. (Che rabbia! che dispetto!)

Nar. Avete qualche male?

D. Fa. Mi sento aver in corpo un arsenale.

Nar. Beverete assai vino.

D. Fa. Ma, m'ascolta:

Se il suo Tutor sapesse - - -

Nar. Se il suo Tutor facesse

A me per tal'effetto un occhio torto,

Don Fabrizio, il tutor vi dò per morto.

D. Fa. Ah non vorrei, che voi precipitaste;

Poichè, Nardon mio caro, io ve l'attesto,

Che se Violante mai per vostra sposa

Al suo Tutor voi domandar vorreste,

Altra risposta in vero,

Che questa, ch'or vi dico, non avreste:

A voi darla in matrimonio?

Per coscienza io non potrei:

med en ung Fraskatansk Pige; Men min Herre Don Fabrizious, o hvilket et Vidunder!

D. Sa. (Aah hillemand! mit Hjerte slaar af Frygt.)
Eael, bliv kuns ved.

Nar. Hun kalder sig . . .

D. Sa. Hvorledes? Siig mig det, skynd dig . . .

Nar. Lidet af Gangen:

Hun kalder sig Violante.

D. Sa. (Al den slemme Pige!)

Nar. Hvad fattes Jer? Bliver I forvirret?

D. Sa. Nei slet intet.

Og saa videre?

Nar. Aah for alle de deilige søde Ord, hun har sagt mig!

D. Sa. (Hvilken en Harm! hvilken en Uergelse!)

Nar. Har I ondt?

D. Sa. Ja jeg føler, at jeg har et heelt Tøihuus i Livet.

Nar. Saa maa I drikke brav Vin.

D. Sa. Men, hør engang:

Dersom hendes Formynder vidste . . .

Nar. Dersom hendes Formynder kuns allene saa skævt til mig for den Sags Skyld, saa forsikrer jeg Jer til, Don Fabrizious, at han skal være dødsens.

D. Sa. Al jeg ville ikke, at I skulde kaste Jer i Ulykke, thi jeg forsikrer Jer, min kære Nar-done, at dersom I nogen Tid skulde ville forlange Violante til Jeres Kone af hendes Formynder, saa faaer I vist intet andet Svar, end dette, som jeg nu giver Jer:

Skulde jeg give jer hende til Egte?

Nei det kan jeg ikke med en god Sam-

Ignorante voi, e lei,
 Bella unione in verità;
 Nascerian degl'ignoranti;
 Ma, pazienza! andiamo avanti:
 Tornan questi a maritarsi.
 E vedrete a procrearsi
 D'ignoranti bambinelli
 Una grande quantità.
 Cosa nasce? Che nel giro
 Di tre secoli in sostanza,
 Tutto il mondo io già rimiro
 Pieno solo d'ignoranza;
 E la colpa sarà mia
 Per sì ria fatalità.

(parte.)

Nar. Faccia pur ciò che vuol, già son fissato;
 E se il Tutor sdegnato
 Volesse far con me qualche bravura,
 Di lui mi riderò; Non hò paura.

(parte.)

SCENA V.

*Pagnotta venendo fuori della locanda con il
 ritratto di Violante in Mano; indi*

Lisetta.

Pag. **R**itratto malandrino!
 Effigie maledetta!
 Tu sei cagion di tutto; In mille pezzi
 Farti vorrei; Vorrei ridurti in cenere.

Li

vittighed: baade J og hun er tossede
 og det vilde i Sandhed blive en skion
 Forening; Der vilde fødes Tosser
 af jer; Men, Taalmodighed! Lad
 os gaae videre: Disse vil igien gifte
 sig, og saa vil J faae at see
 en stor mængde tossede Born
 som vil komme til Verden.
 Hvad vil det slynde af? at jeg allerede
 seer, at heele Verden, i en Tid
 af tre Hundrede Aars Løb, virkelig
 er opfyldt af Dumbhed allene;
 Og saa skulde jeg have været
 skyld i saa skadelig en Ulykke.

(Gaaer)
 Mar. Lad ham gjøre hvad han vil, jeg har allerede
 fattet mit Forsæt; og dersom Fornhynderen
 bliver vreed, og vil viise sig frisk mod mig,
 saa vil jeg udsee ham; Jeg er ikke bange.
 (Gaaer.)

Femte Scene.

Pagnotta kommer ud af Værtshuset
 med Violantes Portrait i Haanden, ders
 efter Lisette.

Dag. Dette ulykkens Portrait!
 Du forbandede Billede!
 du er skyld i alting; Jeg vilde slaae dig i tusinde
 Sykker; jeg vilde brænde dig i Aske.

Lis. Che fai, Pagnotta, qui?

Pag. Addio mia Venere.

(resta sospeso a contemplar il ritratto.)

Lis. (Di Violante è quello,
Se non fallo, il ritratto.)

Pag. (Che risolvo? Che fò?
Lo rompo, sì, o nò?)

(come sopra.)

Lis. (Oh se potessi
Averlo per un poco!)

Pag. (E se il Padrone.
Lo venisse a saper?)

Lis. (A Violante
Farlo veder vorrei, e dirle poi,
Che il Cavalier Giocondo,
Che tanto io voglio bene,
Quel regalo mi hà fatto.)

Pag. Lo voglio romper sì - - -

Lis. Piano: Sei matto?

(gli leva il ritratto di mano.)

Perche romper lo vuoi?

Pag. Dammi, Lisetta,
Dammi la robba mia.

Lis. In mio potere
Lascialo custodir.

Pag. Ohibò, non posso.

Lis. Per mezz'oretta almeno!

Pag. Ma non mi fido - - -

Tu lo farai veder.

Lis. Non dubitare.

Pag. Dunque lo lascio a te.

Lis. Ti puoi fidare.

Lis. Hvad gjør du her Pagnotta?

Pag. God Dag min Venus
(han staaer i Tanker og betragter Portraitet.)

Lis. (Om jeg ikke rager Feil,
da er dette Violantes Portrait.)

Pag. (Hvad Slutning fatter jeg? hvad skal jeg gjøre?
skal jeg slaae det itu eller ikke?)
(som forhen.)

Lis. (Nah dersom jeg kunde
have det noget hos mig!)

Pag. (Og om Herren
fik det at vüide?)

Lis. (Jeg vilde lade Violante see
det, og siden sige hende, at
Cavalier Zucundus,
som jeg elsker saa høiligen,
har givet mig det som en Foræring.)

Pag. Ja jeg vil slaae det itu ==

Lis. Sagte: Er du gal?
(hun tager ham Portraitet af Hænderne.)

Hvorföre vil du slaae det itu?

Pag. Giv hid, Lisette,
Giv mig mit Foi.

Lis. Lad det blive
i min Forvaring.

Pag. Nah Snak, det kan jeg ikke.

Lis. I det ringeste for en lille halv Time!

Pag. Men jeg forlader mig ikke derpaa ==
du lader det see.

Lis. Nei, det har du ikke at frygte for.

Pag. Ja saa vil jeg da lade dig have det.

Lis. Du kan forlade dig derpaa.

Son donna, è vero,
 Ma sò tacere;
 Saprò soffrire,
 Saprò morire,
 Ma di parola
 Non mai mancar.

(Povero sciocco,
 Povero alloco,
 Presto vedrai
 Quel, che sò far.)

(parte.)

SCENA VI.

Pagnotta, poi D. Stella con due servitori.

Pag. Quanto san far le Donne! -- qual rumore! --
 Oh giungon passaggieri! -- --
 Smontano in quel larghetto -- --
 Ma che vedo cospetto! -- -- E' Donna
 Stella! -- --

La Sposa del Padron -- -- fiam rovinati -- --
 Buon che non mi conosce! -- Oh ria venuta -- --
 Io tremo come foglia; Ah sorte, ajuta!

D. St. Sì, quì voglio alloggiar. Ehi, galantuomo,
 Siete della Locanda?

Pag. Nò Signora;
 Ma servo un Cavaliere, che quì alloggia.

D. St.

Det er sandt, jeg er et Fruentimmer,
 men jeg veed at tie;
 Jeg vilde for lide ondt,
 Ja endog for døe,
 end at jeg skulde mangle
 i mit givne Lofte.

(Du arme Tofse,
 du stakkels Dofmer,
 du skal snart see,
 hvad jeg formaaer.)
 (gaaer.)

Siette Scene.

Pagnotta derefter D. Stella med to
Tienere.

Pag. Hvad kan ikke Fruentimmeret formaae!
 hvad er det for en Kummel! aah der kommer
 nogle Reisende! de stiger af hisset paa den lille
 Plads :::: men hvad seer jeg, hillemand! :::
 Det er Donna Stella! :::
 Herrens Bruud :::: det er ude med os :::
 Vel er det, at hun ikke kiender mig! :::
 o uhykkelig Ankomst.

jeg skielver som et Løv; Ach Skiebne hielp os!
 D. St. Ja, her vil jeg logere. Hor min cerlige

Mand, horer de hiemme her i Bærtshuuset?
 Pag. Ney Madame;
 men jeg tiener en Cavalier, som logerer her.

D. St

D. St. Har her ikke og logeret en anden Cavalier, som kalder sig Zucundus?

Pag. (O hillemand!) jo vist $\approx \approx \approx$ han var her $\approx \approx \approx$ men i Gaar, om jeg ikke husker feil, er han reist bort med sin Bagage.

D. St. Reist? Det kan ikke være.

Og har han kunde forlade sin frakkatanske Pige, som han saa høyt tilbeder?

Pag. (Ach denne Dame hun veed det altsammen.)

D. St. Men omendstiondt jeg ingen Slegtninge har, saa har jeg dog Penge; Vi skal faae at see, hvem af os der skal vinde $\approx \approx \approx$ troelose $\approx \approx \approx$

utaftnemmelige $\approx \approx \approx$
(til Wagnotta.)

Uværdige Cavalier $\approx \approx \approx$ jeg skal med disse Hænder sønderrive $\approx \approx \approx$

Pag. Sagte, Madam, det er jo ikke mig.

D. St. Ak, ja, det er alt for sandt! jeg er forvildet: Jeg er forvirret, og forraadt: O Kiærlighed Kiærlighed! trolose tyranniske Kiærlighed, Du allene er Aarsag i min store Kummer.

Haver, for Himlens Skyld, Medynt med en ulykkelig Brunds og en forladt Elskerindes gruesomme Stæbne.

Der som I vidste mitue Kaar, saa vilde I i Sandhed græde: Jeg vilde sige mange Ting, men nu kan jeg ikke.

Vederete, sentirete,
Che rovina nascerà.

(parte.)

Pag. Gran tempesta prevedo. Orsù corriamo
A prevenir la gente di Locanda,
Per far tacer l'affare;
Ed il Padrone poi per informare.

(parte.)

SCENA VII.

*D. Fabrizio uscendo di casa, poi il
Cavaliere.*

D. Fa. **P**overa Violante! ingiustamente
L'hò certo strappazzata;
Perchè la cosa fù tutta inventata.
Ma da ora quì avanti
Di non guardar più in faccia
Nessuno, m'hà promesso.

Cav. Giusto in traccia di voi venivo adesso!

D. Fa. Oh amato Cavalier! in che mai posso
Servirla; Mi comandi.

Cav. I mille scudi,
Vorrei, che mi rendeste, e con premura.

D. Fa. (E mentre spunta l'un, l'altro matura,)
Perchè tal novità?

Cav. Perchè di voi
Io non hò più bisogno,
Per parlare a Violante.

D. Fa. Avrà, cred'io,
Saputo, che nemica
Ella d'amor fù sempre; Non è vero?

Cav.

J skal faae at see og høre,
 hvad Ulykke her vil blive af.

(gaaer.)

Pag. Jeg seer forud at der vil reise sig et stort Uveir.
 Jeg maa skynde mig, at forekomme Folkene
 i Gæstgiver-Huusset derom, for at dysse
 Sagen need, og saa for at underrette Herren.

Syvende Scene.

D. Sabrizus som kommer ud Huuset,
 siden Cavalieren.

D. Sa. Den stakkels Violante! jeg har ganske vist
 overskældet hende for Uret; Thi heele
 Sagen var kunns opdigtet. Thi.
 Men nu herefterdags
 har hun lovet mig, at hun ikke
 vil see paa noget Menneske mere.

Cav. Jeg gif just nu og søgte efter dem.

D. Sa. Ah min kiære Cavalier! hvori kan jeg vel
 tiene dem; De har at befale.

Cav. Jeg ville at J. skulde betale mig
 de tusinde Rigsdaler igien, og det strax.

D. Sa. (En Ulykke er aldrig saa snart forbie, at
 der jo strax kommer en anden.)
 Hvorfra kommer dette Nyt?

Cav. Fordi jeg har Jer
 ikke mere nodig,
 til at tale med Violante for mig.

D. Sa. Jeg troer, at de maaskee har
 faaet at vride, at hun altid har været
 en Hadere af Kiærlighed; Er det ikke sandt?

Cav.

Cav. Voi siete un menzognero: Anzi cortese
Dal balcon poco prima,
A dispetto del suo brutto Tutore,
Mille segni mi diè di vivo amore.

D. Fa. (Ah frafchetta bugiarda!)

Cav. E poi sentite - - -

D. Fa. Non voglio sentir altro.

Cav. Sentite in cortesia.

D. Fa. Eh non importa.

Cav. Se udirmi non volete,
Datemi in questo punto i miei quattrini.

D. Fa. Nò, nò, dite, v'ascolto.

(Questo è un morir d'affanno; Ingiusti Dei!)

Cav. Or vedo ben, che amico mio tu sei.

Con quel labbro di rubino

Lamia bella disse: Oh caro!

Io per voi languisco già.

Tu, cos hai?

D. Fa. Nò, niente - - - un flato

(contorcendosi.)

M'è venuto adesso quà.

Cav. Poi mi fece un bacciamano - - -

D. Fa. Ahi - - -

(come sopra.)

Cav. Cos'è?

D. Fa. Or piano piano,

Và crescendo in verità.

Cav. Quanto, quanto che v'adoro!

Indi disse - . .

D. Fa.

Cav. Jer'en Eognere: Tvertimod hun har, for saa
 Dieblif siden, i hendes Bindue, til Trods for
 hendes hæsselige Formynder, paa det allerar-
 tigste givet mig tusinde Tegn paa
 den inderligste Kiærlighed,

D. Sa. (Uah den lognagtige Laptaske!)

Cav. Og hør videre = = =

D. Sa. Jeg vil ikke høre noget mere.

Cav. Bær dog saa artig, og hør.

D. Sa. Jh det kommer jo ikke mig ved.

Cav. Dersom J ikke vil høre mig, saa giv
 mig strax mine Penge i dette Dieblif.

D. Sa. Nei, nei, fortæl kuns da, jeg vil høre paa
 Jer. (Dette er noget som man maa harme
 sig til døde over; O uretsfærdige Guder!)

Cav. Nu seer jeg ret, at du er min Ven

Min deilige sagde, med hendes
 Rublnrøde Mund: O Klære!
 jeg længes allerede efter dem.
 Hvad fattes dig?

D. Sa. Slet intet = = = en Bind
 (han vrier og dreier sig.)
 er kommet mig nu her.

Cav. Siden kyskede hun paa Singrene til mig.

D. Sa. Nu = = =
 (som forhen.)

Cav. Hvad er der?

D. Sa. Nu tager det i Sandhed
 mere og mere til

D. Sa. Hvor høit tilbeder jeg dem!
 Derpaa sagde hun = = =

D. Fa. Ohimè, che moro . . .

(forte affai)

Cav. Che vuoi farmi spiritare?

D. Fa. Se non posso respirare?

Cav. Questa è troppa inciviltà.

D. Fa. Spero ben, che passerà.

Cav. (Io mi perdo, mi confondo:

a 2: (Chi m'ajuta per pietà.

D. Fa. (Un bel matto più nel mondo

(Come questo non si dà.

(parte il Cavaliere, e mentre D. Fab. vuol partire,
s'incontra con Nardone.)

SCENA VIII.

Nardone, e D. Fabrizio.

Nar. **D**ove correte voi così di fretta?

D. Fa. Fuggo da una faetta . . .

Un turbine, un malanno . . .

(in atto di partire.)

Nar. Sentite: Oh quante cose

Allegre che hò da dirvi!

D. Fa. Sì eh! son cose allegre? E ben, cuor mio,

Fammi un pò respirar.

Nar. La bella mia,

La cara Violante, poco prima,

Con tanto amor mi hà fatto merendare.

D. Fa. Ma questa è un'allegria, da far crepare.

Nar. Perché? sentite appresso:

Sentite, che ci avrete un gusto matto.

D. Fa.

D. Sa. *Nah hillemænd, jeg døer* = = =
 (ganske høit.)

Cav. *Hvad? Vil I gjøre mig aal?*

D. Sa. *Jeg kan jo ikke drage min Nande.*

Cav. *Dette er alt for stor en Uhosflighed.*

D. Sa. *(Jeg bliver ganske forvirret. Hvent*

beg. 2. *vil hielve mig for Himlens Skyld.*

Cav. *(Der kan ikke være en større Nar*

til i Verden end denne.

(Cavalieren gaar; Og i det at D. Sab. vil gaar, møder han Nardone.)

Sttende Scene.

Nardone, og D. Sabrizius.

Nar. *Hvor løber han hen i saadan en Hast?*

D. Sa. *Jeg undstyer for et Tordensøet,*

En Birvel-Bind, en Ulykke = = =
 (han vil gaar.)

Nar. *Hør engang: Nah hvilke mange lystige Ting har jeg ikke at fortælle dem!*

D. Sa. *Saa saa! er det lystige Ting? Nu vel da, fikr Ben, opliv mig da lidet.*

Nar. *Min deilige, min allerfærreste Violante, har, for lidet siden, paa det allerfærstigste givet mig Midastrens Maaltid.*

D. Sa. *Men det er jo en Ulystighed, at erøpere ved.*

Nar. *Hvorfore det? Nei her videre;*
Hør, I skal fornøie Jer, saa I maa blive aal

D. Fa. E che gusto! (Lo spirito
Già m' esce per la bocca.)

Nar. Poi fra tanto in giardino
Io era passeggiar; Dopo mangiato
A dire mi hà mandato.
Che quei dolci bocconi erano fatti
Per quella bestia sol . . .

D. Fa. Del suo Tutore.

Nar. Par, che Astrologo siate, o mio Signore.

D. Fa. (Per pietà chi m'uccide!) Oh non puo essere;
Perchè, il Tutore, sò che hà lei vietato,
D'impicciarsi con uomini.

Nar. Per Bacco!
Eccola se non sbaglio; E se volete
La verità scoprire, in quel cantone,
Ser Don Fabrizio mio, vi ritirate;
Osservate, ridete . . .

D. Fa. (E poi crepate.)

Nar. Ma questo tocca a voi.

D. Fa. Eh già lo sò.
Dunque qui mi ritiro, e attento sto
(si ritira.)

SCENA IX.

*Violante, e Nardone, e Fabrizio
a parte,*

Viol. Quando Nardon non vedo,
Non sò trovar più pace, Oh quanto è
caro!
Quanto mi dà piacer!

Nar.

D. Sa. *Uah* hvad Fornoielse! (Jeg er færdig at give Anden ud af Halsen paa mig.)

Nar. Siden, da jeg gif og spaserede i Haugen, efter at jeg havde spist, sendte hun mig Bud, og lod mig sige, At de søde Kækkerbidstener vare tillavede allene for det Beest = = =

D. Sa. Hendes Formynder.

Nar. Det lader, som J var en Spaaemand, Herre.

D. Sa. (Er der ingen som vil ynkes over mig, og slaae mig ihjel.) *Uah* det kan ikke være! thi jeg veed, at Formynderen har forbudet hende, at hun ikke maa give sig af med Mandfolk.

Nar. Hillemænd!
Der kommer hun, om jeg ikke seer Feil; Og dersom J vil opdage Sandheden, min Herre Don Fabrizious, saa skiul jer i hün Krog; Vas paa, lee = = =

D. Sa. (Og gid J saa vare hængte.)

Nar. Men det maa J gjøre.

D. Sa. *Uah* ja, jeg veed det.
Saa vil jeg da skiule mig her, og passe paa = = =

(*Skiuler sig.*)

Niende Scene.

Violante, og Nardone; Og i Fabrizious
affides.

Viol. Naar jeg ikke seer Nardone, saa har jeg ingen Roe. O hvor er han allerfiereste! hvormeget fornøier han mig ikke!

Nar. (Ehi, la sentite?)

D. Fa. (Così non la sentissi?)

Nar. Anima mia,
Perchè soletta qui?

Viol. Ah bricconcello,
Sol per cercar di te, che tanto t'amo?

Nar. Dunque tu mi vuoi ben?

Viol. Così tu a me
Volesti pur quel ben, ch'io voglio a te.

Nar. Viscere mie, t'adoro. (Ah che vi pare?)

D. Fa. (Mi par, che posso andarmi a far squartare.)

Viol. A proposito: Di, t'è poi piaciuta,
La mangiasti di cor, quella merenda?

D. Fa. (Indegna!)

Nar. T'afficuro,
Che cosa più preziosa non mangiai,
(Ci ha gusto, Don Fabrizio?)

D. Fa. (Assai, assai.
Non posso più.) Padroni, riverisco.

Viol. (Oh poveretta me!)
(in atto di partire.)

Nar. Dove tu vai?
Non v'è soggezzion: Questo è un amico.
Non è ver?

D. Fa. Signor sì. (Gonfio hò il polmone.)

Viol. (Mi voglio approfittar dell'occasione.)
Senti, delizia mia - - -
(minacciandola D. Fabrizio non veduta da Nardone.)

Nar. Seguita pure,
Del giardin del mio cor Viola bella.

Viol. Amor - - -
(come sopra.)

Nar. (Hei, horer I hende?)

D. Sa. (Ja gid at jeg saavel ikke horte hende.)

Nar. Min søde Stuel,
hvorfore her saa allene?

Viol. Ach lille Skielm, allene for at søge
efter dig, som jeg saa inderligen elsker.

Nar. Holder du da af mig?

Viol. Ja gid at du holdte kuns saa meget af mig,
som jeg holder af dig.

Nar. Jeg tilbeder dig, mit Hierte. (Ha hvad synes
Jer?)

D. Sa. (Mig synes at jeg kan gaae hen at lade mig
radbrække.)

Viol. Men det er sandt: Sig mig, behagede den Mid-
aftensmad Dig, spiste du den med Fornoielse?

D. Sa. (Den uværdige Tos!)

Nar. Jeg forsikrer dig, at jeg aldrig har spist
noget kostbarere. (Fornoiere dette
Jer ikke, Don Fabrizio?)

D. Sa. (Jo saa tæmmelig. Jeg kan ikke
længere udstaae dette.) ærbødige Tienere.

Viol. (Aah hillemand nu er jeg vel deran)
(hun vil gaae.)

Nar. Hvor gaaer du hen? Du har slet ikke
nodig at være undseelig: Denne er min
gode Ven. Er det ikke sandt?

D. Sa. Jo min Herre. (Jeg er færdig at briste.)

Viol. (Jeg vil bemytte mig af Leiligheden.)

Her du, min søde Stuel = = =

(D. Fabrizio truer hende, uden at Mardone seer det.)

Nar. Bliv kuns ved, du deilige

(Viol. Blomst i mit Hiertes Hauge.

Viol. Kærlighed = = =

(som forhen.)

Nar. Eh? Tu cos' ai? - - - Adesso vedo!
(accorgendosi di Don Fabrizio.)

Voi siete, che patite il mal di Luna.

Capisco, sì, capisco:

E' tutta invidia questa; Oh quanto godo,

Di averlo penetrato! Egiusto adesso,

A dispetto di voi, del suo Tutore,

Voglio un poco con lei fare all'amore;

Mettiti un pò così;

Guardami fisso quà,

Gira quel capo in là.

Vanne di mezzo tu.

(scacciando D. Fab. che si pone in mezzo.)

Fammi una riverenza.

Che grazia, che avvenenza!

Un vezzo, un'occhiatina:

Oh quanto sei carina!

Che gioja! - - - che contento! - - -

Non più: che già mi sento

Le viscere avvampar.

Che vita! - - - che figura! - - -

Che brutto marmottone!

(a D. Fab.)

Che grazia! - - - che fattura? - - -

Che testa di montone! - - -

(come sopra.)

Torcetevi, mordetevi:

Vi voglio far crepar.

(parte.)

SCE-

Nar. Men hvad fattes dig? . . . Nu seer jeg det!

(i det han mærker D. Fabrijus.)

J har nok ondt i Hovedet.

Jo, jo, jeg forstaar jer nok; Dette er
altsammen Misundelse; Nah hvor glæder jeg
mig, at jeg er kommet efter det! og nu vil jeg
just, til Trods baade for jer og hendes For-
myndere, smukke lidet om Kiærlighed med hende.

Stil dig lidet saaledes;

See stift herhid;

Bend Hovedet derhen.

Gaae du af Beten.

(Han jager D. Fab. bort, som var gaaet imellem dem.)

Neig engang for mig;

Hvilken en Yndighed, hvilket smukt
Bæsen! et Smil, et Dilekst:

O hvor er du en allerkiæreste Pige!

hvilken Glæde! . . . hvilken Fornoiel-

se! . . . hold op: Thi jeg føler allerede
at mit Hjerte staar i Brand. Hvil-

ket et Liv! . . . hvilken en Gestalt! . . .

hvilket et hæffeligt stort Murremdyr.

(til D. Fab.)

Hvilken en Yndighed! Hvilken en

Stabning! . . . hvilket et Stedebul-

ke-Hoved! . . .

(som forhen)

vrte jer, og blid Jer i Fingrene:

Jeg skal faae Jer til at crepere.

(gaaer.)

SCENA X.

*Violante, e D. Fabrizio.**Viol.* (Or franchezza vi vuol!)*D. Fa.* Oh Donne, Donne!

Gran sciocco è chi v'adora;

Afinò chi vi crede:

Quando non regna in voi costanza, e fede.

Viol. Eh, Don Fabrizio mio, con chi parlate?*D. Fa.* Parlo con te, che sei più finta, e doppia
Delle cipolle assai.*Viol.* Cieli, che sento mai!

A me simile ingiuria? Pazienza!

Si vede proprio, che son sventurata.

D. Fa. Cospetto! E ti par poco

Tutto quel, che m'hai fatto?

Così del nostro patto

La parola mantieni?

Viol. E che sapea!

Che voi ci aveste gusto, io mi credea.

D. Fa. (E' semplice alla fin.)*Viol.* Da ora innanzi

Mi voglio rinferrare;

Ne mai più con nessun voglio parlare.

D. Fa. Così si deve far. Senti, e se a caso

Venisse per parlarti questo, o quello,

Ritirati bel bello;

Fà rabbiargli se puoi: Ai tu capito?

Viol. Cercherò, Signor sì, di far pulito.*D. Fa.* (Cara semplicità! Però non voglio

Con l'occhio abbandonarla.) Orsù frà

tanto

Tiende Scene.

Violante og D. Fabrizious.

Viol. (Her vil nu frisk Dristighed til.)

D. Sa. O Fruentimmer, o Fruentimmer!

det er en stor Tofse, den som tilbeder Jer,
og det er et Usen som troer Jer; Efterdi der
ingen Bestandighed eller Oprigtighed er hos Jer.

Viol. Hei, min Herre Don Fabrizious, hvem taler
de med?

D. Sa. Jeg taler til dig, du som er mere fin
og falsk end Skum paa Vand.

Viol. Himle! hvad hører jeg vel!
Slige Skælds-Ord til mig? Taalmodighed!
man kan ret see, at jeg er ulykkelig.

D. Sa. Hillemænd! og du synes det er intet,
alt det som du har gjort imod mig?
holder du saaledes dit Lofte
efter vores Aftale?

Viol. Og hvad vidste jeg af det? Jeg
tænkte de selv fandt Behag deri.

D. Sa. (Hun er dog eenfoldig!)

Viol. For Fremtiden vil jeg
lukke mig inde, og aldrig
tale mere med noget Menneske.

D. Sa. Ja saaledes maa man gjøre. Og dersom, ved
en Hendelse, en eller anden Kom, for at
tale med dig, saa gaae saa sagte af Beien; Og
dril ham, om du kan: Forstaaer du mig?

Viol. Jo Herre, jeg skal see til, at jeg bær mig godt ad.

D. Sa. (Aah allerkiæreste eenfoldighed! dog vil jeg have
siddet Opsigt med hende.) Nu gaaer

Vado per certo affare;
 Procura tu di fare
 Tutto quel, che t'hò detto.

Viol. In tutto mi rimetto,
 A quanto Don Fabrizio
 Di comandar gli piace.

D. Fa. Brava, carina mia; Or parto in pace.
 (parte.)

Viol. Povero babbuino! egli hà speranza,
 D'essere un qualche giorno mio Marito -
 Ma zitto: Vien Nardone;
 Di fretta voglio andar là sul balcone.
 (entra.)

SCENA XI.

*Nardone; poi Violante dal balcone, indi
 D. Fabrizio.*

Nar. **L**a lingua batte dove il dente duole;
 Dice il proverbio antico: Un quarto d'
 ora

Non è, che da qui manco,
 E parmi che sia un giorno;
 Vado, penso, mi fermo, e poi qui torno!
 Almeno Violante

Sapeffi come far per avvisare,
 Che il suo Nardone è qui - - - zitto; mi
 pare,

Che già s'apre il balcon. Oh che contento!
 Rallegrati mio core!

Vieni, carina mia - - -

Viol.

jeg imidlertid bort i en vis Forretning;
 see nu til, at du gjør alt
 det, som jeg har sagt dig.

Viol. Jeg vil efterkomme alt det,
 som det behager Don Fabrizio at befale mig.

D. Fa. Det var ret, min lille kære Pige;
 Nu gaaer jeg roelig bort.

Viol. Det arme Uglehoved! han haaber at blive,
 med Tiden min Mand = = = men tys?
 Nardone kommer; Jeg vil skynde
 mig, og gaae hisset op i Vinduet.

(Hun gaar ind.)

Ellevte Scene.

Nardone, siden Violante i Vinduet,
 derefter D. Fabrizio.

Nar. Tungen rører altid ved den Tand, som man har
 ondt udi; Siger det gamle Ordsprog: Det er
 ikke et Qvarteer siden, at jeg gik herfra, og
 det kommer mig for, som det var en heel Dag;
 Jeg gaaer, jeg tænker, Jeg standser, og saa
 kommer jeg dog herhid igien: Gid jeg i det rin-
 gste kunde komme til at advare Violante, at
 hendes Nardone er her = = = tns; Mig synes,
 at Vinduet aabnes allerede. O hvilken For-
 noielse! glæd dig mit Hjerter!
 Kom, lille allerfierreste = = =

Viol.

Viol. (Ohimè, il Tutore!)
(vedendo venir D. Fab. ferra subito il balcone)

Nar. Che scena è questa quà! sù la mia faccia
A ferrarmi il balcone?
Oh povero Nardone!
Son fuor di me; La testa già mi gira.

D. Fa. (Oh Nardone sospira!
E par ch'abbia la Luna. Affè ci gioco,
Che Violante hà fatto quanto hò detto;
Oh che gusto!) Cos'è? Schiavo, Nardone.

Nar. Eh lasciatemi star.

D. Fa. Che t'è successo?

Nar. Son fuori di me stesso.

D. Fa. (Oh che diletto!)

Nar. Violante - - -

D. Fa. Sì, ch'è stato?

Nar. Il balcon sul mostaccio m'hà ferrato.

D. Fa. Ah, ah, ah, ah.

Nar. E voi così ridete

De'poveti miei guai?

D. Fa. Sciocco, ignorante - - -

Ah, ah, ah, ah, ah, ah, viva Violante.

Nar. Ma ecco l'assassina! orsù corraggio;

Di pur l'animo tuo, sfoga Nardone!

Non mi credeva mai quest'azione.

Traditrice senza core,
Dimmi almen, che mai t'hò fatto,
Se ferrasti con furore

Viol. (Hillemænd, der er min Formynders!)
(i det hun seer D. Sab. komme, lukker hun strax
Vinduet.)

Nar. Hvad ere disse for Optøger! at slaae
Vinduet i, lige for min Næse?
Aah du arme Mardone! jeg er ude af
mig selv; Mit Hoved løber rundt.

D. Sa. (Haa haa Mardone sukker!
og det lader som han ikke er i god Lume.
Jeg vil, min Troe, vædde paa, at Violante
har gjort hvad jeg sagde hende; Hvilken For-
nøielse!) Hvad er det?
Udmygste Tienere, Mardone.

Nar. Chi lad mig være.

D. Sa. Hvad er hændtes dig?

Nar. Aah jeg er reent ude af mig selv.

D. Sa. (Aah hvilken en Glæde!)

Nar. Violante = = =

D. Sa. Ja, hvad er skeet?

Nar. Hun har slaaet Vinduet i, lige for min Næse.

D. Sa. Ha, ha, ha, ha.

Nar. Og I leer saaledes
af mine fattige Ulykker?

D. Sa. Den Toffe, den Dofmer = = =

ha, ha, ha, ha, ha, ha, Bivart Violante.

Nar. Men see der er den Misvæderiske! frisk Moed,
Mardone; Sig hende nu din Meening, og ud
din Harm, jeg havde aldrig tænkt,
at hun skulle spille mig dette Puds.

Du troeløse Forræderiske,
sitg mig i det ringeste, hvad har jeg
gtort imod dig, at du med sliq

Hæf:

Quel balcone in faccia a me?

Viol. Sono grandi i miei motivi,
Nè saperli può Nardone;
Serrerò sempre il balcone,
Sol per far dispetto a te.

D. Fa. Ah, ah, ah, ah, che bel diletto!
Questo è spasso per mia fè.

Nar. Tanto ridere perchè?
(a D. Fab.)

Viol. Questo è niente, questo è poco:
Or lo sdegno accrescerà.
(verso Nardone.)

Nar. V'è più robba?

D. Fa. Ah, ah, ah, ah.

Nar. Oh Nardone poveretto,
In che stato sei ridotto!
Per di sopra, e per di sotto
Sei spedito adesso quà.

D. Fa. Oh che gusto! ah, ah, ah, ah.

Nar. Dimmi - - -
(verso Violante)

Viol. Taci, non ti sento;
E del don, che ti presento,
Te ne sappi approfittar.

(gli tira un fasso, in cui è attaccata una Lettera, e
ferrando il balcone entra.)

D. Fa. Ah, ah, ah, che più non posso;
lo mi sento già crepar.

Nar.

Slog Vinduet i for min Næse?

Viol. Mine Marsager dertil ere store,
Dg Nardone kan ikke faae dem at
viide; Jeg skal altid lukke Vinduet,
og det allene for at ærgre dig.

D. Sa. Ha ha ha, hvilken en artig Fornøielse!
Dette er min Troe ret Løier

Nar. Hvorfor leer J saa meget?

(til D. Sab.)

Viol. Dette er kunns lidet eller intet; Du
skal du først ret ærgre dig.

(til Nardone.)

Nar. Skal jeg endnu høre mere?

D. Sa. Ha ha ha ha.

Nar. O du arme Nardone,
J hvilken Rantibe er du bragt!
det er ude med dig, baade
hisset, oppe og her neden.

D. Sa. Hvilke Løier! ha ha ha ha.

Nar. Slig mig . . .

(til Violante.)

Viol. Tie stille, jeg vil ikke høre dig.

Og viid at benytte dig af denne
Foræring, som jeg giver dig.

~~(Hun kaster en Steen efter ham, hvorved et Brev er
bundet; Dg lukker Vinduet.)~~

D. Sa. Ha ha ha, jeg kan ikke mere:
Jeg er færdig at briste.

D

Nar.

Nar. Oh corpo di Bacco - - -

A me la fassata - . -

Ma questa rifata

Finisce sì, o nò?

Sù quella tua testa

Tirare la vuò

(prende il fasso, che gli hà tirato Violante, per tirarlo a D. Fab., e s'avvede della lettera.)

D. Fa. Và piano, che fai?

Nar. Che carta è mai questa?

Che scritto farà?

(a D. Fab.)

D. Fa. (E' lettera! oh bella!)

Ti spiego la cosa:

Con questa cartella

La cara amorosa

Minaccia, ti scaccia,

Ti sfratta di quà.

Nar. Leggetelo almeno;

Può darfi; chi sà?

D. Fa. Ti voglio servire:

Che gusto! ah, ah.

Viol. (Or cangia la scena;

(si fa vedere di quando in quando.)

Da rider sarà.)

D. Fa. „Anima mia diletta - - -

(legge.)

Il titolo è d'amor!

(sorpreso.)

Nar.

Nar. Aah lille Pokkers Færd!
 En Steen efter mig
 Men faaer denne Griinen
 en Ende, eller ikke?
 Jeg skal slaae den i
 Hovedet paa dig.

(Han tager Steenen, som Violante slog efter ham, for
 at kaste den efter D. Sab., og bliver Brevet vaer.)

D. Sa. Het sagte, hvad gjør du?

Nar. Hvad er dette vel for et stykke Papiir?
 Hvad er det for et Skrift? (til D. Sab.)

D. Sa. (Det er et Brev! aah deiligt!)

Jeg skal udtyde dig Sagen:

Med dette liden Brev

truer, bortjager og forviiser

din kiære Elskerinde

dig herfra.

Nar. Læs det i det ringeste; Det kan nok
 være, hvem kan vide det?

Nar. Jeg vil tiene dig dert;

Hvilken Fornøielse! ha ha.

Viol. (Nu vil Sagen faae et andet Udseende;

(hun lader sig see Tiid efter anden.)

her vil blive noget at lee af.)

D. Sa., Min kiære Siæl!

(han læser.)

Titelen er forliibt!

(med Forundring.)

Nar. Oh dolce paroletta!

Seguite mio Signor.

D. Fa. „Tu sei la mia speranza . . .

Nar. Ah, ah, seguite . . .

D. Fa. (Io tremo.)

„Il dolce mio sostegno . . .

Nar. Ah, ah, seguite . . .

D. Fa. (Io fremo.)

„E questo cor, m'impegno . . .

Nar. Seguite, amico amato . . .

D. Fa. Tu sai, che m'hai seccato?

„Fido farà per te.

Nar. Ah, ah, ah, ah, ridete,

Ridete via con me.

(gli leva la Carta.)

Viol.) a 2: Ah, ah, ah, ah, di questo

Nar.) Più spasso in ver non v'è.

D. Fa. (La bile già mi lacera . . .

Mi sento già trafiggere . . .

La voglio adesso uccidere . . .

Mi vuol precipitar.)

(entra in casa.)

Nar. Per Bacco, quella smania

Mi fa da sospettar.

Viol. Fuggiamo adesso subito,

Ch'è tempo di scampar!

(entra.)

Nar.

Nar. O søde Ord!

bliv ved, min Herre.

D. Sa. // Du er mit Haab . . .

Nar. Ah, blev ved.

D. Sa. (Jeg skælver.)

„Min søde Trost . . .

Nar. Ah, blev ved . . .

D. Sa. (Jeg maa ærgre mig.)

„Og lover, at dette Hjerte . . .

Nar. Blev ved, min elskte Ven . . .

D. Sa. Beed du vel, at du har allerede gjort
mig Hovedet kruset?

(Alen) // skal være dig troe.

Nar. Ha ha ha ha, lee dog.

(tager Brevet fra ham.)⁷

Nar.) begge: Haha hahaha, der kan i Sandhed
Viol.) ikke være større Løjer til.

D. Sa. (Min Galde brister . . . Jeg føler at

at mit Hjerte igiennemboeres . . .

Jeg vil nu dræbe hende . . . Jeg

skal gøre mig selv uheldig.)

(gaaer ind i Husset.)

Nar. Hillemaen, denne rasende Breede

giver mig en Mistanke.

Viol. Lad os nu stroy flye bort

Thi nu er det Tid til at undløbe.

(Hun lukker Vinduet.)

Nar. Oh carta preziosissima,
Più dolce assai del zucchero - - -
(guardando la lettera.)

SCENA XII.

Cavaliere, e detto.

Cav. Che fa quì quel vilissimo
Rivale a me in amor?

Nar. „Anima mia diletta - - -
„Tu sei la mia speranza:
(ripetendo le parole.)

Cav. (Io credo, che di quella
Viglietto affè sarà.)

Nar. „Il dolce mio sostegno - - -

Cav. A me quel foglio, indegno,
E vanne via di quà.
(gli leva la lettera con disprezzo.)

Nar. Fermatevi - - - pian piano - - -
(in atto di riprenderla.)

Cav. Non t'accostar, Villano,
Feccia d'inciviltà.
(minacciandolo.)

Nar. E'pazzo, è pazzo, è pazzo,
E'pazzo in verità.
(fugge.)

Nar. O allerdyrebareste Papir,
 sødere for mig end Sukker . . .
 (betragter Brevet.)

Solgte Scene.

Cavalieren og fornævnte.

Cav. Hvad gør denne min needrige
 Medbeiser her?

Nar. „Min kære Siæl . . .

„Du er mit Haab.

(han igientager Ordene.)

Cav. (Jeg troer ganske vist, at
 den Seddet er fra hende.)

Nar. Du er min søde Trost . . .

Cav. Herhid med det Brev, uværdige,
 og pak dig bort herfra.

(han tager Brevet med Foragt fra ham.)

Nar. Holdt dog . . . saa sagte . . .

(han vil tage det fra ham igien.)

Cav. Nærm dig ikke, Bondetølper,
 du grove uhøflige Rncegt.

(han truer ham.)

Nar. Han er gal.

han er i Sanhed gal.

(han løber bort.)

SCENA XIII.

Pagnotta, e detto, poi D. Stella, indi D. Fabrizio dal balcone.

Pag. Che rovina - - - che scompiglio! . . .
Me meschin . . . mai manca il
fiato . . .

Cav. Ah Pagnotta, cos'è stato? - - -

Pag. Donna Stella - - -

Cav. Ch'è successo? - - -

Pag. Per la posta - . .

Cav. Siegui, appresso . - .

Pag. E'arrivata, e già smontata;

E vi viene a rintracciar.

D. St. Traditore, mancatore,

Così dunque sei venuto?

Tutto tutto hò già saputo,

E vedrai quel che sò far.

Cav. Dove son, che mi succede? . . .

Qual terrore il cor m'ingombra!

Mi spaventa ogn'aura, ogn'ombra!

Già comincio a vacillar.

D. Fa. Per la porta del giardino

Se n'è andata la briccona;

Ma se torna la frascona,

Sì, la voglio castigar.

(entra.)

SCE-

VII. Trettende Scene.

Pagnotta, og den forrige, siden D. Stella,
derefter D. Sabrizius i Vinduet.

Pag. Hvilken Ulykke . . . hvilket Dyrør . . .
Jeg arme Karl . . . jeg har tabt
Landsen . . .

Car. Ah Pagnotta, hvad er paa Færde?

Pag. Donna Stella . . .

Car. Hvad er hændtes?

Pag. Er, med Posten . . .

Car. Nu sig frem . . .

Pag. Ankommet, og streeget af Bognen, og
hun kommer og søger efter dem.

D. St. Forrædere, troeløse,

Er det saaledes at du kom til mig?

Jeg har faaet alle ting at vilde.

og du skal see, hvad jeg kan gjøre.

Car. Hvor er jeg? hvad hændes mig . . .

Hvor er mit Hjerte beængstet! . . .

Hver Blod, hver Skygge skrækker
mig . . . mine Been begynder allerede
at rave.

D. Sa. Den skælmiske Tos er gaaet sin Bet

igennem Haugeporten;

men dersom hun kommer igjen,

saar skal jeg straffe den Lavtaske.

(gaaer ind.)

SCENA XIV.

*Nardone, Violante, e detti; poi D. Fab.
in strada.*

Nar.) a 2: Or, che son con te, ben mio,

Viol.) Più non temo, e non pavento.

Anzi tutto per te sento

Questo core giubilar.

Pag. (Via parlate; Cosa fate?

Vi volete accomodar?

(al Cavaliere.)

Cav. Và in buon'ora, và in malora,

Non la voglio più sposar.)

D. St. Dimmi, Dimmi Servitore,

Cosa dice quel Signore?

(a Pagnotta.)

Pag. Che la bella Donna Stella

Spera l'abbia a perdonar.

Nar. Per te d'amor deliro.

Viol. Per te sono insensata.

Cav. (Ma ecco là l'ingrata

Col mio rival pastor.)

D. St. Sperar dunque poss'io

Che voi pentito siete?

(al Cavalier.)

Cav. Dagl'occhi vi togliete;

Son cieco di furor.

D. St. Che novitade è questa?

(a Pagnotta.)

Pag. Amor l'hà dato in testa.

Nar.

Fiortende Scene.

Nardone, Violante, og de forrige;
derefter D. Sab. paa Gaden.

Viol.) begge: Nu, da jeg er hos dig, min
Nar.) Skat, saa er jeg ikke mere bange.
Men jeg føler endog,
at mit Hjerte glæder sig over dig.

Pag. (Naah saa tael da; Hvad gør de?
Vil de forlige dem, eller ikke?)
(til Cav.)

Cav. (Det maa gaae vel eller lide,
Jea vil ikke gifte mig med hende.)

D. St. Sigt mig, hør J Tiener,
Hvad siger denne Herre?

(til Pag.)

Pag. At han haaber, at den dellige
Donna Stella skal tilgive ham.

Nar. Jeg raser af Kjærlighed til dig.

Viol. Jeg er ude af mig selv for din Skyld.

Cav. (Men der er hun, den Utaknemmelige,
med Hyrden, min Medbeiler.)

D. St. Kan jeg da haabe, at J
fortryder Jeres Dvsførsel?

Cav. Gaae bort fra mine Dine;
Jeg er blind og rasende.

D. St. Hvad er dette for Nyd?

(til Pag.)

Pag. Kjærlighed har forrykket hans Hjærne.

Nar.

Nar.) a 2: Vediamo, chi è costei;

Viol.) Non l'hò veduta ancor.

D. Fa. (Che vedo! . . . ah malandrina!)

Violante, vieni in quà.

Nar. Ma quel, che vuol di là?

(accennando *D. Fab.*)

Viol. E'amico del Tutore;

A salutarlo và.

Pag. Che incontro! che destino . . .

D. Fa. Sentisti, frasconcella? . . .

(accostandosi a *Violante.*)

Nar. Stà zitto babbuino . . .

Viol. Mi perdo io poverella . . .

Carv.) a 3: Ah che la testa mia

D. St.) Vaccilla per timor.

D. Fa.)

D. Fa. Sollecita, cospetto.

Nar. Non mi lasciar, carina.

D. Fa.)

D. St.) a 3: Che rabbia! che dispetto!

Nar.)

Viol.)

Nar.) a 3: Che precipizio è questo!

Pag.)

Tutti:

Momento più funesto

Non si è veduto ancor!

Fine dell'Atto Primo.

AT-

Nar.) begge: Lader os see, hvem denne er;

Viol.) Jeg har ikke seet hende tilforn.

D. Sa. (Hvad seer jeg! . . . af den stemme
Wige.) Violante kom herhid.

Nar. Men hvad vil han der?

(peegende paa D. Fab.)

Viol. Det er en Ven af mit Formynder;
Han gaaer hen og hilser ham.

Pag. Hvilket et Møde! hvilken Hændelse! . . .

D. Sa. Har du hørt det, du Laptaske? . . .

Nar. Bær stille, da Uglehoved . . .

Viol. Jeg stakket er saa bange.

Car.) alle 3: Af mit Hoved løber

D. St.) rundt af Frygt.

D. Sa.)

D. Sa. Saa strax affted, for Pokker.

Nar. Forlad mig ei allerkiæreste.

D. Sa.)

D. St.) alle 3: Hvilken Harm! hvilken Uergresse!

Car.)

Viol.)

Nar.) alle 3: Hvilken en skrækkelig Alarm!

Pag.)

alle:

Man har aldrig seet et
ulykkeltigere Dieblif, end dette.

Ende paa den første Akt.

ATTO SECONDO.

SCENA PRIMA.

Picciola strada solitaria dietro la
Locanda.

Pagnotta, e Lisetta.

- Pag.* **M**a che poca prudenza! - - -
- Lis.* E cos' è stato?
- Pag.* Al Camerier mostrato
Perchè, dimmi, tu hai quel maledetto
Ritratto del Padron, che a te lasciasti?
- Lis.* E questo è tutto il mal? Rider mi fai.
- Pag.* Ma tu non lo dovevi; e se sapeffi - - -
- Lis.* Sò più di quel che pensi; E' il tuo
padrone
Moltissimo turbato per l'arrivo - - -
- Pag.* Di chi?
- Lis.* Della sua sposa.
- Pag.* Chi disse a te tal cosa?
- Lis.* Chi dir me lo potea: E sò più an-
cora - - -
- Pag.* Non voglio sentir più; Taci in buon'
ora,
- Lis.* Eh Pagnotta, Pagnotta,
Par, che la verità molto ti scotta.

Non

Anden Akt.

Første Scene.

En lille eensom Gade bag ved
Bærtshuset

Pagnotta, og Lisette.

- Pag. **M**en hvor liden Forsigtighed = = =
 Lis. Og hvad er der paa færde?
 Pag. Siig mig hvorføre har du vüist det forbandede
 Portrait, som er Herrens,
 og som jeg laante dig, til Kammertieneren?
 Lis. Er der nogen Ulykke deri? Du kommer mig
 til at lee.
 Pag. Men det burde du ikke gjøre; Og dersom du
 vidste = = =
 Lis. Jeg veed mere, end du tænker: Og din
 Herre er meget forvirret over Ankomsten = = =
 Pag. Hvis?
 Lis. Hans Brunds.
 Pag. Hvem har sagt dig slige Ting?
 Lis. Den, der kunde siig mig det: Og jeg veed
 endnu mere = = =
 Pag. Jeg vil intet høre mere; Tie dog, jeg beder dig
 Lis. Hei Pagnotta, Pagnotta, det lader som
 at Sandheden skurrer meget i dine Ører.

Non serve a fingere,
 Non serve a piangere,
 Quando nascondere,
 Carino, credimi,
 Quel ch'è visibile;
 Nò non si può.

(parte.)

SCENA II.

Pagnotta, ed il Cavaliere.

- Pag.* Un gran che son le Donne!
Cav. Oh giusto a tempo.
 Dimmi, cosa facesti, o mio Pagnotta,
 Per me con Donna Stella?
Pag. E'risoluta,
 Di partire per Roma,
 Per tutto palesare a vostro Padre.
Cav. A me non preme un zero;
 Vada pur, dove vuol. Senza Violante
 Vivere più nou può quest'alma amante.
Pag. Ma per poter salvar la Capra, e i Cavoli,
 Fingete almeno amor con Donna Stella
Cav. Amore? E con qual animo?
Pag. Con quell'animo istesso,
 Che tradita l'avete.
Cav. Sei un asino.
Pag. Grazie.
Cav. Aspetta - - - Si, vuol farlo - - -
 Ma ella dove si trova?

Pag.

Troe mig min fiære at,
 det hielper indtet, at forstille sig,
 og det hielper indtet at græde,
 naar man vil skiule det,
 som er alt for kiendeligt;
 Nei det kan man ikke.

Anden Scene.

Pagnotta, og Cavalierent.

Pag. Der er dog noget besynderligt ved disse Fruentimmer.

Cav. Ah jeg finder dig just ret tilpas:
 Siig mig Pagnotta, hvad har du udrettet
 hos Donna Stella, for mig?

Pag. Hun har besluttet at reise til Rom,
 for at aabenbare alting for deres Fader.

Cav. Det blæser jeg af;
 Hun kan reise, hvorhen hun vil. Min indtagne
 Siæl kan ikke leve, uden Violante.

Pag. Men De kunde i det ringeste, for ikke at gaae
 glip af dem begge, viise en skromtet Kiærlighed
 til Donna Stella.

Cav. Kiærlighed? Og med hvad Sindelaug?

Pag. Med det samme Sindelaug,
 som De har bedraget hende med.

Cav. Du er en Vefel.

Pag. Mange Tak.

Cav. Wie . . . . . io jeg vil giøre det
 men hvor er hun at finde?

Pag. Per Bacco! eccola quà: Venga Signora,
Favorisca, la prego in cortesia.

SCENA III.

D. Stella, e detti.

D. St. **C**he vuoi? - - - (L'indegno è quì; Meglio
è andar via.)
(in atto di partire.)

Pag. Si fermi; Dove v'è?

Cav. (Che sofferenza!)

D. St. Fuggo da un traditor.

Cav. (O che pazienza!)

(a Pagnotta.)

Pag. (Eh dite qualche cosa.)

(al Cavaliere.)

Cav. Signora, eccomi a voi
Pentito del mio error.

D. St. Barbaro, ingrato!

Cav. (Più frenarmi non sò.)

(a Pagnotta.)

Pag. (Via resistete.)

Cav. Ma cara, alfin vedete,
Che tutto fù il mio errore
Un trasporto d'amore.

D. St. Ah menzognero!

(Voltandosi con impeto il Cav. verso Pagnotta.)

Pag. (In quanto a questo poi lei dice il vero.)

Cav. Non sò che dir; mancai;
Ma dal vostro bel cuore attendo il dono
D'un generoso, e placido perdono.

D. St.

Pag. Hille min sandt! see der kommer hun:
 Vær saa god Frøken, og kom nærmere,
 vær saa artig.

Tredie Scene.

D. Stella og de forrige.

D. St. Hvad vil du? = = = (Den uværdige er her;
 Det er best, at jeg gaaer.)
 (hun vil gaae.)

Pag. Vie; Hvor gaaer hun hen?

Cav. (Hvilken Taalmodighed jeg maa have!)

D. St. Jeg stjer fra en Forræder.

Cav. (Ach hvad maae jeg liide!)
 (til Pagnotta)

Pag. (Uah siig noget til hende.)
 (til Cavalieren.)

Cav. Frøken, her er jeg hos dem,
 og fortryder min Bildfarelse.

D. St. Utaknemmelige Barbar!

Cav. (Nu kan jeg ikke styre mig længere.)
 (til Pagnotta.)

Pag. (Uah gjør Modstand imod dem selv.)

Cav. Men allerkiæreste, de seer jo endelig dog,
 at ald min Bildfarelse har været
 en Kiærlighed s Overiiselse.

D. St. Ach I Eognere!

(han vænder sig med hæftighed til Pagnotta.)

Pag. (I alt hvad dette angaaer, taler hun Sandhed.)

Cav. Jeg veed ikke hvad jeg skal sige,
 jeg har forseet mig,
 men jeg venter at Deres ædelmodige og gode
 Hierte, at de tilgiver mig det.

D. St. Quanto ah, quanto mi costi!

Sì, caro, ti perdono.

Pag. Eh viva, e viva:

Parlate frà di voi;

Che all'altro resto penserem dappoi.

Il cor per l'allegrezza.

Di quà, e di là mi tombola;

In petto la dolcezza,

Già sento, che precipita;

Oh Dio, che voi mi fate

Di giubilo ballar.

(Che dite? Non vi piace?

Volete simular?)

(al Cavaliere.)

Un sposo a questo simile

Nò, nò, non si può dar.

(a D. Stella, & parte.)

SCENA IV.

D. Stella, ed il Cavaliere.

D. St. **E** creder posso, o caro,
Che fedel tu mi sei?

Cav. Fedelissimo sono.

(Ma solo a Violante.)

D. St. Oh cari accenti,
Che confortano il cor!

Cav. (Che seccatura.)

D. St. Cosa dici mio ben?

Cav. Dico, che lei

D. St. Ach hvormeget, hvormeget koster du mig!
ja, kære, jeg tilgiver dig.

Pag. Hei vivat, vivat:

Faer nu De tilsammen!
resten skal vi siden tænke paa.

Mit Hierte hopper op
og need af Glæde;

Og Fornøstelsens Sødhed
strømmer ind i det;

Ja I kommer mig til
at danse af Fryd.

(Hvad siger de? behager hun dem ikke
Bil de blive ved at strømte?)

(til Cavalieren.)

Nei der kan ikke findes en
Brudgom mage til denne.

(til D. St. og gaær.)

Fjerde Scene.

D. Stella og Cavalieren.

D. St. Og kan jeg da forlade mig til, allerkiæreste,
at du vil blive mig troe og bestandig?

Cav. Ja jeg skal være aldeles troe og bestandig.
(men allene mod Biskante.)

D. St. O kære ord,
som opliver mit Hierte!

Cav. (Hvilket kiædsommeligt Bæv.)

D. St. Hvad siger han min Skar?

Cav. Jeg siger at hun er,

E' la luce gentil degl'occhi miei.
(Io non sò come soffro.)

D. St. A te vicina
Sento struggermi, oh Dio!
E fida sempre a te vivrò, ben mio.

Quel bel nome di sposino
E'una voce, che consola:
Tortorella afflitta, e sola
Senza te credei morir.

Sì, ti parlo con schiettezza:
Troppo troppo è il mio contento;
Questo core in sen mi sento
Sciolto già d'ogni martir.

(partono.)

SCENA V.

D. Fabrizio, poi Nardone.

D. Fa. Or sì, che son sicuro; Un gran bel colpo

Hò fatto da maestro: A Violante
Di far credere, alfin m'è riuscito,
Che Nardon suo marito
Essere più non può, perch'è ammogliato,
E con due figli ancor; Bel ritrovato!
Lupus est in tavola! per poco
Mi voglio ritirar.

(si ritira.)

Nar. Oh che gran foco!

Che

mine Dynes Indige Soel.

(Jeg veed ikke hvorledes jeg kan udholde dette.)

D. St. Naar jeg er nær hos dig,
o Guder! da føler jeg at Elskovs-Lue fortærer
mig, Ja min Skat, jeg skal altid være dig troe.

Det smukke lille Brudgoms Navn
er et trøsteligt Ord.

Jeg var som en bedrovet og eensom
Turteldue, og troede at jeg døde,
hvis jeg mistede dig.

Ja jeg taler til dig aabenhjertet:

Min Glæde er alt for stor;

og jeg føler at mit Hjerte, nu
er befriet fra al Qual og Runimer.

(de gaar.)

Femte Scene.

D. Sabrizius, derefter Nardone.

D. Sa. So nu er jeg vis paa min Sag;
Jeg har spillet et stort Mester-Puds:
Det er lykkedes mig,
at jeg endeligen har faaet Violante til at troe;
at Nardone ikke meere kan blive
hendes Mand, efterdi han er gift,
og har endog to Born; Det var et herligt
Paafund! men her er Skielmer i Baaden!
jeg vil gaae lidet til en Siide.

(han skjuler sig.)

Mar. Ah hvilken en stor Elskovs Brynde!

Che incendio è questo mio!
 Per Violante, oh Dio!
 Posso dir, sventurato,
 D'esser cotto, stracotto, e biscottato.

D. Fa. (Adeffo è tempo.)

Amico, io ti compiangio.

Nar. Per cosa, o Don Fabrizio?

D. Fa. Ah ch'io perdo il giudizio:

Sappi, che un'ora prima,

La cara tua Violante,

Quella, che per te more,

Innanzi a me sposò col suo Tutor.

Nar. Sposò col suo Tutor? - - - D'innanzi a
 voi? - - -

D. Fa. Ed eccè testimonio.

Nar. Presto un veleno a me, un'antimonio - - -

D. Fa. Ti compatisco, amico. (Oh che spas-
 setto.)

Nar. Dov'è? - - - dov'è un stiletto? - - -

D. Fa. Eh via, non fare - - -

Nar. La voglio trucidare - - -

D. Fa. Amico mio, son donne!

Nar. Ehi, dite, dite:

E questo suo Tutor come si chiama?

D. Fa. Il Signor Mortadella.

Nar. Mortadella! E morte affè m'hà dato;

Ah che son fuor di me, son disperato.

D. Fa. Orsù, Nardone, addio

Ma! la donna è poi donna, amico
 mio.

(parte)

SCE-

hvilken en indvortes Jildebrand føler jeg!
 O Gud! jeg uhykkelige kan sige,
 at jeg for Violantes Skyld
 er fogt, opfogt, og omfogt igien.

D. Sa. (Nu er det Tiid)
 min Ven, jeg ynker dig.

Nar. Hvorfor det, Don Fabricius?

D. Sa. Ach jeg taber min Forstand.
 du skal vüide, at din fiære Violante,
 som er saa dødelig forliebt i dig,
 har i min nærværelse, for en Time
 siden, giftet sig med sin Formynders.

Nar. Har hun giftet sig med sin Formynders?
 i Jeres Nærværelse?

D. Sa. Ja jeg er Vidnesbyrd dertil.

Nar. Lad mig strax faae noget Gift, noget Antik
 monium

D. Sa. Jeg ynker dig ret min Ven. (Aah hvilke Løyer)

Nar. Hvor er? Hvor er der en Dolk?

D. Sa. Aah hvad, lad blive

Nar. Jeg vil dræbe hende

D. Sa. Min Ven, det er et Fruentimmer!

Nar. Ih snak, snak:

og hvad heder denne hendes Formynders?

D. Sa. Hr. Blod-Polse.

Nar. Blod-Polse! han ogsaa sat mit Blod i en
 dødelig Bevægelse. Ach jeg er ude af mig selv,
 jeg er fortvivlet.

D. Sa. Saah farvel da, Mardone.

Men! - men et Fruentimmer, er jo et Fruen-
 timmer, min Ven.
 (gaaer.)

SCENA VI.

Violante, e Nardone che resta pensoso.

Viol. **C**are donne sventurate,
Che a quest' uomini credete,
Lusingar non vi lasciate,
Che son cani per mia fè.

Nar. Sventurati amici miei,
Voi, che a donne date fede,
Sempre infin come babei
Resterete al par di me.

Viol. E' quì quel traditor! voglio partire.)
(in atto di partire.)

Nar. E' là quell' assassina! Io m'allontano.)
(fà lo stesso.)

Viol. (Ma nò! prima di andare,
Io crepo, se non parlo.)

Nar. (Io moro, se non sfogo.)

Viol. (Il caldo già mi vien.)

Nar. (Io son di foco.)

Viol. Và là, và là, furfante,
Và là, và là, briccon: porta del pane
A tua moglie Pasquetta, e à figli tuoi.

Nar. Come? cosa? che dici?
Io dunque hò moglie, e figli?

Viol. Non lo negar, frabutto,
Che già sappiamo tutto.

Nar. Oh bella! il ladro adesso
Vuol carcerar lo sbirro. Ah mentitrice!
Dopo di aver sposato

Siette Scene.

Violante og Nardone, som staaer
og tænker.

Viol. **J** arme uhyffelige Fruentimmer,
som troer disse Mandfolk,
lad jer ikke snakke noget for,
thi de ere, min troe, falske Hunde.

Nar. **J** mine uhyffelige Venner,
J som fæster troe til Fruentimmer;
J bliver dog til sidst til Abekatter,
ligesaavelsom jeg.

Viol. (Her er den Forræder! jeg vil gaae.)

(hun vil gaae)

Nar. (Der er den Misdæderse! jeg vil gaae bort.)

(gjør det samme.)

Viol. (Men nej! jeg brister, hvis jeg
ikke taler, førend jeg gaaer.)

Nar. (Jeg døer hvis jeg ikke yder min Harm.)

Viol. (Jeg bliver allerede heed om Hovedet.)

Nar. (Jeg brænder af Forbittrelse.)

Viol. Gaae, gaae, kuns din Skielm,
gaae din Bedragere: og bring Brod
til Pasqetta din Kone, og til dine Børn.

Nar. Hvorledes? Hvad? Hvad siger du?

Viol. Nægt det ikke din Kjaltring,
thi vi veed det altsammen.

Nar. Ah det er smukt! her vil Tyven
bringe Byesvennen i Arrest. Ah din
Løgnerske! efter at du har giftet dig

Il Signor Mortadella, ancor coraggio?
 Dimmi, come aver puoi tu d'inventare,
 Che pane da mangiare
 Non hanno i figli miei?
 Che Pasquetta è mia moglie? Ed altre cose
 Pronte, belle, galanti, e spiritose?

Viol. E tu come puoi dire,
 Che il Signor Mortadella
 Mio spolo è diventato?

Nar. A me l'hà detto
 Un amico di core.

Viol. Ma così non si chiama il mio Tutore!

Nar. E a te chi disse,
 Che Pasquetta è mia Moglie?

Viol. Oh questo poi
 Per sicuro il Tutor m'hà confidato.

Nar. Merta questo Tutor d'esser frustato.

Viol. Ne per questo ti credo.

Nar. Ne perciò mi capacitì - - - Ma zitto.

Ecco che a noi ne viene
 Colui, che me l'hà detto; In sul mostaccio
 Il fatto io ti farò quì confermare;
 E poi dimmi di nò, se puoi negare.
 Venite, Don Fabri - - -

SCENA VII.

D. Fabrizio, e detti.

D. Fa. (Che brutto incontro.)

Viol. (Oh quanto mi dispiace,

Che

med Herre Blod-Pølse, saa tør du endnu
være saa dristig? Siig mig, hvorledes har du
fundet opdigte, at mine Børn har
indtet Brød at spise?
at Pasquetta er min Kone?

Og andre saadanne flinke, smukke, artige og
flogtige Ting?

Viol. Og hvorledes kan du sige,
at Herre Blod-Pølse er bleven
min Mand?

Nar. Det har en oprigtig
Ben sagt mig.

Viol. Men saaledes heder min Formynder ikke!

Nar. Og hvem har sagt dig,
at Pasqetta er min Kone?

Viol. Og det forsikkrer jeg dig til, at
min Formynder har i fortroelighed sagt mig.]

Nar. Denne Formynder fortjener at Ragstringes.

Viol. Jeg troer dig desuden dog ikke.

Nar. Og dermed binder du mig ikke noget paa!
Hermet . . . Men tys. See der kommer
den, som har sagt mig det, hid til os;
Jeg skal her i din Nærværelse, skaffe dig
overbeviisning om Sagen, og nægt det saa
siden, om du kan.

Kom hid, Don Fabri . . .

Syvende Scene.

D. Sabrizius, og de forrige.

D. Sa. (Hvilket et hæffelig Møde.)

Viol. (Nah hvor gjør det mig ondt,

Che m'abbia quì trovata.)
Nar. In viso proprio
 Lei deve confermar, che poco prima
 Il Tutor Mortadella
 Abbia costei sposato.

D. Fa. (Oh poveretto me, son rovinato.)

Viol. Dunque costui lo disse?

Nar. Egli in persona.

Viol. Or dunque già ch' è questo,

Lei ancora quì presto

Affermi, che Nardone

Hà Moglie con due figli,

E che in casa non han pan da mangiare.

D. Fa. (Oimè, potessi almen di quà scampare.)

Nar. E questo il disse a te?

Viol. Sì questo appunto;

E sappi ancor, che lui è il mio Tutore.

Nar. Ah viso da due faccie, ah mentitore.

D. Fa. Ma rifletter conviene,

Che furon questi equivoci.

Nar. Che quindici, che sedici!

Viol. Or sì che adesso affatto

Non posso più vedervi.

Nar. Ah Violante,

Perdonami, carina - - -

Viol. A me tu ancora

Compatisci, Nardone.

Nar. Ah vita mia,

Per te torno a rinascere.

Viol. Per te ritorno a vivere, mio Nume.

D. Fa. (E a me col Candelier tocca a far lume.)

Nar. Tu sposa mia sarai - - -

at han har fundet mig her.)

Nar. Han skal her lige i hendes Dyne,
bekræfte, at Formynderen Blod-Polse
har giftet sig med hende, nu for lidet siden.

D. Sa. (Aah jeg arme Mand, nu er jeg i Slugten.)

Viol. Er det da ham som har sagt det?

Nar. Ja ham, i egen Person.

Viol. Siden det da er ham,
saa maae han og strax her
bekræfte, at Nardone
har Kone og to Børn,
og at de indtet Brød har i Huuset til at spiise.

D. Sa. (Aah hilleman, gid at jeg i det ringeste kunde
undlobe.)

Nar. Og har han sagt dig dette?

Viol. Ja, just dette; Og du maa desuden
viide, at han er min Formynder.

Nar. Aah du med det dobbelte Ansigt, Aah du
Løgnere.

D. Sa. Men man maa betragte,
at dette har kuns været Evttydigheder.

Nar. Hvad væv, hvad slidder sladder!

Viol. Nu kan jeg virkeligen ikke
see Jer mere for mine Dyne.

Nar. Ach Violante,
tilgiv mig, lille Fæere = = =

Viol. Og du og Nardone,
forlad mig.

Nar. Ach mit Liv,
Jeg kommer, ved dig, igien til Live.

Viol. Ja, ved dig oplives jeg igien, min Afgud.

D. Sa. (Og mig tilkommer det at holde Lyset.)

Nar. Du skal være min Brud. = = =

D. Sa.

D. Fa. Oh questo giorno
Tu nol vedrai sicuro.

Nar. Intanto crepa.

D. Fa. Rispetto, Villanaccio.

Nar. Zitto là forfantaccio. Al gran Nardone
Abbassa il capo infame.
Ti voglio far restar come un Salame.

Se più coraggio avrai,
Di dirmi una parola,
Vedrai, Buffon, vedrai,
Ciò che di te farò :

Ti strappo la perucca,
La testa pria t'ammacco,
A mezzo poi ti spacco,
Ti fò come una zucca;
E a guisa di tabacco
Così ti pesterò.

Dolce speranza bella,

(a Violante.)

Nò, non temer, mia Stella.

Tu sposa mia farai,

Io sposo tuo farò.

SCENA VIII.

D. Fabrizio, e Violante.

D. Fa. Ah, che ti par, briccona? E devo io dunque
Tutto ciò da soffrir per colpa tua?

Viol.

D. Sa. Alah det faaer du ikke
at see i Dag.

Nar. Døe du imidlertid kuns af Harmen.

D. Sa. Brug hønagtelse du Bondetolper.

Nar. Bær du stille der, du Mesterstielm;
og buk dit æreløse Hoved for den store
Nardone. Jeg skal giøre dig til en Kiødposse.

Derfom du nogen Tidd meere vover,
at siage mig et Ord,
saa skal du see, din Nar,
hvad jeg skal giøre ved dig:
Jeg skal rive Parykken af dig;
og saa slaaer jeg dig Hovedet itu,
siden kløver jeg dig fra øverst til
nederst, og holder Huus med dig
som med et Græskar; Ja jeg skal støde
dig saa fitn som Snustobak.

Mit deyltge søde Haab,
(til Violante.)

frygt ikke min Soel.

Du skal være min Brud,

og jeg din Brudgom.

(gaaer.)

Ottende Scene.

D. Fabrizious og Violante.

D. Sa. Alch hvad synes dig du laptaske? Og skal jeg
da liide alt dette for din Skyld?

§

Viol.

Viol. Con chi l'avete voi? Che cosa dite?
Un briccon siete voi, quando mentite.

(parte.)

D. Fa. Mi par che dica il ver. Oh qui bisogna
L'affare riparare:

Per ora altro pensare

Non sò, che di ferralsa,

Prima che venga sera,

Dentro della mia Torre;

E poi, quando faremo a notte oscura,

In Roma me la porto a dirittura.

(parte.)

SCENA IX.

*Cavaliere. Lisetta, e D. Stella in
disparte.*

Cav. Ma da me cosa brami?

Lis. Dirvi sol due parole.

Cav. Che ti occorre?

Spicciati perchè hò fretta.

Lis. Ah, mio Signor, Lisetta

Per voi d'amor delira

D. St. (Il Cavaliere

(Che fà qui con colei?)

Cav. (Io certo giocherei,

Che Donna Stella a me qui l' hà mandata,

Per rilevar, s'io sono a lei costante.)

Lis. La cosa è stravagante;

Ma sò bene, che amor non hà riguardi;

I vostri soli sguardi

M'han penetrato il cor.

Cav.

Diol. Hvem har J det med? Hvad siger J?
 J er en Skielm, naar J saaledes lyver.
 (gaaer.)

D. Sa. Mig synes, at hun siger Sandhed. Ah her
 maa findes paa bedre udveje i denne Sag.
 For nærværende Tiid kan jeg ikke tænke
 paa andet, end at slutte hende inde,
 førend det bliver Aften,
 og det i mit Taarn;
 (Og siden naar det bliver mørk Nat,
 saa skal jeg føre hende lige til Rom med mig.
 (gaaer.)

Tiende Scene.

Cavalieren, Lisette, og D. Stella
 affides.

Cav. Men hvad forlanger du af mig?

Lis. Allene at sige dem to Ord.

Cav. Hvad fattes dig?

Stynd dig jeg har Hastværk.

Lis. Ach min Herre, Lisette
 er rasende af Kiærlighed til dem.

D. St. (Hvad mon Cavalieren gjør
 her med hende?)

Cav. (Jeg vilde ganske vist vædde paa,
 at Donna Stella har sendt hende hid til mig,
 for at opdage, om jeg er hende troe.)

Lis. Sagen er vel overordentlig,
 men jeg veed nok, at man i Kiærlighed gjør
 ingen forskiæl paa Personer og Stand; Deres
 Dyekast allene har igiennemboeret mit Hjerte.

Cav. Taci, fraschetta:
Io Donna Stella sol amo, ed adoro;
L'unico mio tesoro
Lei per sempre farà.

Lis. Ma voi - - -

D. St. Bricona,
Vanne presto di qui.

Lis. (Oh che rossore!
Che maledetto sia per sempre amore!)
(parte Mortificata.)

D. St. Ah caro sposo mio - - -

Cav. Nò, nò, mia bella,
Lode da voi non merto; Altro non feci,
Che il mio dover; (Oh quanto m'è noiosa.)
Voi siete l'alma mia, voi la mia sposa.

Belle luci vezzosette,

Quanto, Oh Dio! che m'accendete!

Siete voi, e voi farete

La mia calma, il mio piacer.

(Sei matta, se mi credi,

Sei sciocca, se ti tidi;

Dispetto tu mi fai.

Non ti poss'io veder.)

(parte con D. Stella.)

SCENA X.

Bosco folto d'Alberi, con Torre alta
praticabile da un lato, alquanto di-
rotta, con porta, che si ferra con grosso
cate-

Cav. Die stille, din Tasse:
 Jeg elsker og tilbeder allene Donna Stella;
 Hun skal for altid være
 min eeneste Skat.

Lis. Men De = = =

D. St. Du Laptasse
 gaae strax bort herfra.

Lis. (Oh hvilken en Skam for mig!
 gid Rieklighed maae ævig være forbandet!)
 (gaaer skamfuld bort.)

D. St. Ach min kiære Brudgom = = =

Cav. Nei, nei, min deilige, jeg fortjener
 ingen Roes af dem; Jeg gjorde ikke andet,
 end min Pligt; (Nah hvor er hun mig!
 kiedsommelig.) De er min søde Siæl,
 og min Gemahlinde.

J yndige og deylige Dine,
 o Gud! hvor hæftig andtænder
 J mit Hierte. J ere, og skal være
 min Roe, og min Fornøielse.

(Du er gal, dersom du troer mig,
 Du er tossed, om du forlader dig
 derpaa; Du er mig modbydelig.
 Jeg kan ikke taale at see dig.)

(han gaaer bort med D. Stella.)

Siende Scene.

En tyl-begroet Skov, med et høyt
 Taarn, noget forfaldet, som man kan
 gaae ind i, paa den eene Siide, igien-

catenaccio; Accanto a detta Torre bocca di un sotterraneo coperta di erbe; Dalla parte opposta Casetta dirotta senza porte, e senza finestre, tutto appartenente a D. Fabrizio.

Nardone, e Pagnotta.

Nar. **A**mico, io ti ringrazio: Cospetto!
Adeffo quì bisogna
Mettersi in guardia bene.

Pag. E con giudizio adoperar conviene.
Mi par di sentir gente.

Nar. Senza fallo è l'amico. Orsù, Pagnotta,
Tu ti puoi ritirar per quella parte,
Io per quest'altra;
E divisi così senza rumore
I tuoi disegni scoprirem migliore.

Pag. Sì, sì, non perdiam tempo

Nar. Io mi ritiro.

Pag. E mi ritiro anch'io in quel cantone.

Nar. Mi raccomando.

Pag. Non temer Nardone.

(si ritirano separatamente.)

SCENA XI.

D. Fabrizio portando per mano Violante; Nardone. e Pagnotta in disparte.

Viol.

nem en Dør, som lukkes med en stor Hængelaas; ved siden af benvænte Taarn er en Åbning til en Bevælt under Jorden, begroet med Græs; Paa den anden Side et gammelt forfaldet Huus, uden Vinduer og Dørre, som alt tilhører D. Sabritius.

Nardone, og Pagnotta.

Nar. Jeg takker dig min Ven: Hillemand!
her maa vi nu ret
stille os paa Post.

Pag. Og vi bør bruge forsigtighed i vores Foretagende. Mig synes, at jeg hører Folk.

Nar. Det er uden Tvivl den gode Ven. Nu da Pagnotta, du kan skiule dig paa hiin Side, og jeg her ved denne;
Og saa kan vi saaledes adskildte, og uden at giøre Allarm, desbedre opdage hans Forsæt.

Pag. Ja, ja, lad os ikke spille Tiden.

Nar. Jeg gaaer af Veien.

Pag. Og jeg vil ogsaa skiule mig i hiin Krog.

Nar. Jeg beder dig staae mig bie.

Pag. Frygt dig kuns ikke, Nardone.

(De skiuler sig, hver for sig.)

Ellevte Scene.

D. Sabritius som fører Violante ved Haanden; Nardone og Pagnotta affides.

Viol. Ah dove, per pietà, voi mi portate?

D. Fa. Taci, che sarà meglio.

Viol. Io tremo tutta,
Meschina, di paura.

D. Fa. Ti dico, non temer: Che sei ficura.
(accostandosi verso la Torre.)

Viol. Ma perchè qui nel bosco - - -

D. Fa. In questa Torre,
Fino a notte, ferrata esser dovrai;
E poi, credilo a me, lieta sarai.
(aprendo la porta della Torre.)

Viol. Come! Io nella Torre? Ah cosa hò fatto,
Che un sì barbaro tratto
Mi merito, Signore?

D. Fa. Lo fò, per far dispetto al tuo pastore.

Nar. Da ridere mi fai.
(ritirandosi subito.)

D. Fa. (Se da ridere ti fò, tu crepi intanto.)

Viol. Deh se mai questo pianto - - -
(piangendo.)

D. Fa. Ed or perchè non ridi?

Pag. Rideremo, Buffone.
(retirandosi come sopra.)

D. Fa. Oh Corpo di Baccone!
Adeffo lì son stuffo;
Presto, camina dentro.
(con Autorità.)

Viol. Ah quella voce - - -

D. Fa. E' voce d'un, che a te può comandare.
(come sopra.)

Viol. Non mi fate, Signor, più spiritare.
Ah Nardon, dove sei?

Viol. Ach! for Himlens Skyld, hvor fører J mig hen?

D. Sa. Tie stille, det er bedre.

Viol. Jeg skielver af Angest,
jeg arme Pige.

D. Sa. Jeg siger dig, frygt ikke: Du er i Sikkerhed.
(han nærmer sig til Taarnet.)

Viol. Men hvorfor her i Skoven = = =

D. Sa. Du skal være indelukket i dette Taarn,
indtil i Aften; og troe mig, saa skal du
siden blive fornøiet.

(han aabner Taarn-Døren.)
Viol. Hvorledes! jeg i Taarnet? Ach hvad har
jeg gjort, Herre, til at have fortient
saa Barbariss en Medhandling?

D. Sa. Jeg gjør det, for at trodse din Hyrde.

Nar. Du kommer mig til at lee.

(skiuler sig strax.)
D. Sa. (Kommer jeg dig til at lee, saa sid kuns
der, og Døe.)

Viol. Jeg beder dersom min Graad = = =
(grædendes.)

D. Sa. Og hvorfor leer du ikke nu?

Pag. Vi skal nok lee, du Nar.

(han skiuler sig igien.)
D. Sa. Nah for tusinde Pokker!

Nei nu er jeg tied af det;
Strax gaae herind.

(med Myndighed.)
Viol. Ach den Koft = = =

D. Sa. Det er dens Koft, som kan befale over dig.
(som tilforn.)

Viol. Herre ængst mig dog ikke længere.
Ach Mardone hvor er du?

Nar. Son quì, mia cara.

(come sopra.)

Viol. E mi burlate ancor? Vi vuol pazienza.

D. Fa. Io nò; Non hò parlato:

M'è parso di sentire - - -

Pag. Ubbriaco tu sei; vanne a dormire,

(come sopra.)

D. Fa. Rispettami, pettegola?

(con forza.)

Viol. Vi giuro - - -

D. Fa. Non voglio sentir altro. In quella Torre,
Animo, presto và; Corri, camina.

Viol. Deh tu foccorri, oh ciel, questa meschina!

Dove son? - - - Che cosa è questa? - - -

Che paura! - - - Io son stordita - - -

Quante larve ho nella testa!

Già comincio a figurar! - - -

Oh che freddo - - - in piè non
reggo - - -

Come tremano le gambe! - - -

E mi sento - - - in tal momento - - -

Pur lo spirito mancar - - -

Ah, voi Stelle. amiche Stelle,

Voi m'avete da salvar,

(Entra nella Torre, e D. Fab. ferra la porta.)

SCENA XII.

*Don Fabrizio; Nardone, e Pagnotta in
disparte.*

D. Fa.

Nar. Her er jeg, Allerkjæreste.

(Skuler sig strax igien.)

Viol. Og endnu narrer De mig? Taalmodighed.

D. Sa. Nei, jeg har indtæt talet:

Mig syntes at jeg hørte = = =

Pag. Du er Drukken: gaae hen og sov ud.

(Som forhen.)

D. Sa. Hav hoiagtelse for mig, du Skændegiest.

(Hæftigen.)

Viol. Jeg sværger dem til = = =

D. Sa. Jeg vil ikke høre noget mere. Strax,
flux, afsted, skynd dig, og gaae ind i dette Taarn.

Viol. Himmel hielp dog mig arme Pige!

Hvor er jeg = = - hvad er dette? = = .

Hvilken Angest! = = . Jeg er
forvirret = = = hvor mange hæffelig
Bestalter forekommer mig allerede
i min Indbildning!

O hvilken en Gysen = = = jeg kan et
staae paa mine Been = = . hvor de
ryster! = = = og jeg føler = = = i dette
Dyeblik = = . at jeg opgiver min
Aand = = = Ach medlidende Himmels,
Du maa hjælpe mig.

(Hun gaaer ind i Taarnet, og D. Sab. lukker Døren.)

Solgte Scene.

D. Sabrizius; Nardone, og Pagnotta
affides.

D. Sa.

D. Fa. Oh respira, cor mio. Adesso proprio
Più paura non hò d'esser burlato.

Quel villan malcreato,
Quando saprà la cosa,
Morirà di dispetto.

Nar. Nò, tu, tu creperai.

(ritornandosi a celare.)

D. Fa. Chi è, che parla?

(verso Nardone.)

Pag. E' il malan, che ti colga.

(come sopra.)

D. Fa. A chi? cospetto!

(verso Pag.)

Nar. A quel, che dice chi.

Pag. Cioè a Fabrizio.

D. Fa. A me, Corpo di Bacco?

(verso Pag.)

Nar. A te Signor macacco.

(come sopra.)

Pag. A te, per verità.

(come sopra.)

D. Fa. Che istoria è questa quà! vieni qui fuori, |
Vieni, chiunque sei, Capra, Montone,
Uomo, Donna, Animal, o Augel grifone.

Nar. Crepa.

Pag. Schiatta.

D. Fa. Cospetto adesso è troppo;
Più frenarmi non sò; Vieni, s'hai core,
Ti voglio sbudellar con tuo rossore.

Non parlar più da lontano,

Vieni avanti, orrenda bestia.

(*Nar. e Pag.* Bestia.)

Non

D. Sa. **A**h glæd dig nu, mit Hierte. Nu er jeg vist ikke mere bange for at blive narret.

Den Bondetølp,
naar han faaer Sagen at viide,
saa doer han af Harme.

Nar. **N**ey, du, du skal Crepere.

(Stiuler sig igien.)

D. Sa. **H**vem er det som taler?

(Hen til Nardone.)

Pag. **D**et er en ulykke paa din Nakke.

(som oven.)

D. Sa. **P**aa hvem? for Ganden!

(til Pag.)

Nar. **P**aa den som spørger hvem.

Pag. **J**a paa Fabrizious.

D. Sa. **P**aa mig, for alle Ulykker?

(til Pag.)

Nar. **J**a ret paa dig, Herre Nar.

(som forhen.)

Pag. **J**a paa dig i alld Sandhed.

(Stiuler sig igien som før.)

D. Sa. **H**vad er dette for en Historie! Kom herud, kom hvem du er, Gied, Bux, Mandsperson, Freuentimmer, Dyr, eller Fuglen Gris.

Nar. **B**egre dig til døde.

Pag. **B**rist kuns af Harme.

D. Sa. **F**or tusinde Pokker dette gaaer for viidt; Jeg kan ikke styre mig længere; Kom, har du Hierte. Jeg skal, til din Skam, hugge dig Larmene ud af Livet.

Taal ikke mere til mig langt fra,
Kom frem du hæsselige Beest.

Nar. og Pag. **B**eest.

Jeg

Non credea che quì ci fosse
Un parlar sì brutto, e sporco.

(Pag. e Nard. Porco.

Se non freni i detti audaci,
Io, per Bacco. quì ti scorno.

(Nar. e Pag. Corno,

Questo tenero compagno

Venga sempre appresso a te

(Pag. e Nar. A te.

Oh cospetto! questo è l'Eco,

Che ripete i detti a me.

Che gusto amabile,

Ch'io sento quà.

Gl'Echi rissuonano . . .

Contenti ridono . . .

E par che proprio,

Del mio gran giubilo

anch'essi godano

Felicità.

(parte.)

SCENA XIII.

Nardone, e Pagnotta.

Nar. Rider non posso più.

Pag. Io son crepato.

Nar. Quasi quasi il cervel gl'era svoltato.

Pag.

Jeg troede ikke at man her taledes
saa groft og svinst.

(Nar. og Pag. Svitt.

Hvis du ikke holder inde med dine for-
vorne Ord, saa troe min Kaarde
kan stikke

Nar. og Pag. En Strikke.

Lad den som en troe Kammerat
Alltid følges med dig.

(Pag. og Nar. Med Dig.

Nah Hillemaen! Dette er et Eco,
Som igientager mine Ord.

Hvilken en sød Fornøielse,
føler jeg her.

Eco svarer mig . . .

og spøger lystigen . . .

og det lader, som at

det selv glæder sig over

min store Fryd,

og Lyksalighed.

(gaaer)

Trettende Scene.

Nardone og Pagnotta.

Nar. Jeg kan ikke holde ud at lee længere.

Pag. Jeg er sær dig at briste.

Nar. Hovedet løb næsten rundt paa ham.

Pag.

- Pag.* Orsù tu resta qui, ch'or ora torno,
Nar. Non mi lasciar, Pagnotta.
Pag. In un momento
 Ritornerò, vedrai.
Nar. Ma dove adesso vai?
Pag. Vò per compire
 Un disegno bizzarro.
Nar. Che disegno?
Pag. Corro per fare qui con me venire
 La serva di locanda.
Nar. E per qual fine!
Pag. Ecco l'idea galante:
 Allor che Violante
 Uscir di là faremo,
 Quella, in vece di lei, noi metteremo.
Nar. Deh lascia che t'abbracci,
 Amico singolare.
 (*l'abbraccia.*)
Pag. Non voglio più tardare; A rivederci,
 Che la notte a gran passi a noi s'avanza;
 E sturbarci potria ben la tardanza.
 (*parte.*)

SCENA XIV.

*Nardone, e Violante dal fenestrono
 della Torre.*

- Nar.* **U**n vero amico è questo. Orsù colei
 Chiamamo adesso subito: Violante?
 (*accostandosi sotto la Torre.*)

Viol.

Pag. Hør nu, bliv du her, jeg kommer strax igien

Nar. Forlad mig ikke, Pagnotta.

Pag. Du skal see, at jeg skal

komme igien paa Diebliffet.

Nar. Men hvor gaaer du nu hen?

Pag. Jeg gaaer for at fuldføre

et besynderligt Forsæt.

Nar. Hvad for et Forsæt?

Pag. Jeg skynder mig, for at faae Bærtshuus-
pigen til at komme herhid med mig.

Nar. Og til hvad Ende?

Pag. Hør her mit deilige Indfald:

Naar vi hjælper Violante

ud, saa sætter vi denne

derind igien, i hendes Sted.

Nar. Af lad mig omfavne dig,

Du min besynderlige Ven.

(omfavner ham)

Pag. Jeg vil ikke opholde mig længere her! farvel

til vi sees igien, thi Natten falder paa os;

Og vi kan let blive hindrede, ved at

forhale Tiden længere.

(gaaer.)

Fiortende Scene.

Nardone, og Violante i Taarn-
Vinduet.

Nar. Det er ret en oprigtig Ven. Nu vil
jeg strax kalde paa hende: Violante?

(han nærmer sig hen under Taarnet.)

Viol. Oh Nardone, sei tu? Vedi, infelice,
In che stato per te, caro, son io!

Nar. Non dubitar, ben mio,
Che presto da quel loco sortirai.

Viol. Come può esser mai?

Nar. Una segreta strada
Io sò per sotto terra,
Che in questa Torre corrisponde ap-
punto.

Viol. Tu rinascer mi fai in questo punto.

Nar. Senti, senti: E Fabrizio,
Per farlo disperar un pò più meglio,
Lisetta, in vece tua,
Frà poco, credi a me, deve venire.

Viol. Ah che di gioja tu mi fai morire.
Mi par di sentir gente - - -

Nar. Mi ritiro,
Per osservar chi è.

Viol. Dimmi, Nardone,
Quanto penar dovrò qui dentro ancora?

Nar. Non passerà, ti giuro, un quarto d'
ora.
(si ritira.)

SCENA XV.

Notte.

Cavaliere solo.

Non vedo ancor Pagnotta. E' molto tempo,
Che dalla bella mia l'hò già mandato,

Per

Viol. Naa Nardone, er det dig? Seer du her,
i hvilken Omstændighed jeg ulykkelige
er udi for din Skyld.

Nar. **Viol** ei, min Skat, du
skal snart slippe ud af dette Sted.

Viol. Hvorledes kan det vel være muligt?

Nar. Jeg veed en hemmelig Bei
under Jorden, hvorigiennem
man kan komme op i dette Taarn.

Viol. Du opliver mig i dette Dieblif.

Nar. Hor, hor: Og for at faa Fabrizious
til at ærgre sig destomeere,
saa skal Lisesette strax komme
i dit Sted, det kan du troe.

Viol. Ak du faaer mig til at døe af Glæde.

Mig synes, at jeg horer Folk

Nar. Jeg skiuler mig,

For at passe paa, hvem det er.

Viol. Siig mig, Nardone, hvortil længe

skal jeg endnu pines her inde?

Nar. Jeg sværger dig til, at det

ikke skal vare et Quarteer.

(han skiuler sig.)

Femtende Scene.

Nar.

Cavalieren allene.

Jeg seer endnu ei Pagnotta. Det er lang
Tid, siden at jeg sendte ham hen til min

Per palesare a lei
 Tutti gli affetti miei. Sia maledetto!
 Quanto aspettar mi fa! di Don Fabrizio
 Molto di quì lontana
 Credo non sia la casa. Orsù vogliò
 Colà portarmi adesso di persona;
 Colui non ne sà far mai una buona.

(parte.)

SCENA XVI.

Pagnotta, Lisetta, e Nardone.

Pag. Vieni, Lisetta mia - - - però ti prego,
 Di parlar men che puoi.

Lis. Hò capito, sì, sì: sò quanto vuoi - - -

Nar. (Hò sentito una voce.

Fosse - - -) Sei tu?

Pag. Chi è?

Nar. Sei tu Pagnotta?

Pag. Sì, che son io.

Nar. Portasti? - - -

Pag. Ecco in tua mano, delicata, e bella,
 Consegno, come fai, questa donzella.

Nar. Oh brava! ma saprai - - -

Lis. Sì, già sò tutto.

Nar. Tanto meglio.

Pag. Fà presto.

Nar. Sì, vado - - - qui m'aspetta.

(a Pagnotta.)

Andiamo, andiamo pur; Vieni, Li-
 setta.

(entra con Lisetta.)

SCE-

deilige, for at tilkiendegive hende min
 inderlige Kiærlighed. Gid han var forbandet!
 hvortænge han lader mig bie! jeg troer, at
 Don Fabrizio's Huus er ikke meget langt
 herfra. Jeg vil nu forsøye mig
 derhen i egen Person.
 Den Karl gjør aldrig noget godt.

Septende Scene.

Pagnotta, Lisette og Nardone.

Pag. Kom, min Lisette = = = dog beder jeg dig,
 at du taler det mindste, du kan.

Lis. Jeg forstaaer dig, jo, jo: jeg veed hvad
 du vil = = =

Nar. (Jeg har hørt en Rost.
 gid det var) = = = er det dig?

Pag. Hvem er det?

Nar. Er det dig, Pagnotta?

Pag. Ja det er mig.

Nar. Har du bragt? = = =

Pag. See her, her overlader jeg denne
 nydelige og smukke Pige i dine
 Hænder, som du veed.

Nar. Ah det er en fin Pige! men du maa viide = =

Lis. Ja jeg veed det-altsammen.

Nar. Saa meget desto bedre.

Pag. Skynd dig.

Nar. Ja, jeg gaaer = = = bie her efter mig.

(til Pagnotta.)

Lad os kuns gaae; Kom Lisette.

(han gaaer ind med Lisette.)

SCENA XVII.

Pagnotta, poi Cavaliere.

Pag. **L'** affare v'è d'incanto; Perchè questi,
Sposati che saranno, il Cavaliere
Pretensione avere
Più non può per Violante;
E a Donna Stella sua sarà costante.

Cav. Che luoghi sono questi! hò ben girato
Totto intorno il Boschetto,
Nè pure un Bifolchetto
Mi è riuscito facile incontrare:
La notte è oscura, ed io non sò che fare.

Pag. (Sento una voce, e del Padron mi sembra.)

Cav. Parmi un uomo veder.

Pag. (Proviamo un poco:.)

Illustriissimo?

Cav. Di, sei tu Pagnotta?

Pag. Siete voi, mio Signor?

Cav. Dove, cospetto!

Sei stato fino adesso?

Pag. (Bisogna rimediar.) Ah se sapeste! - - -

Presto, Signor, corriamo.

Nella Locanda andiamo.

Cav. Perchè tanta premura?

Pag. Oh che gran cose!

Vi narrerò per strada . . .

E Violante?

Cav. Semiviva, spirante

Pag. A quell'ora sarà.

Syttende Scene.

Pagnotta, derefter Cavalieren,

Pag. Sagen gaaer fortræffeligen godt; thi naaer disse to først ere giftede tilsammen, saa kan Cavalieren ingen videre Paastand giøre paa Violante.

Cav. Hvad ere disse for Stæder! jeg har gaaet denne heele lille Skov rundt, og har ikke engang kunde møde et Bondebarn: Natten er mørk, og jeg veed ikke hvad jeg skal giøre.

Pag. (Jeg hører en Røst, og mig synes, at det er Herrens.)

Cav. Mig synes, at jeg skimter et Menneske:

Pag. (Jeg maae giøre et lidet Forsøg:)
Belbaarne Herre?

Cav. Siig, er det dig Pagnotta?

Pag. Er det Dem Herre?

Cav. Hvor Pokker
har du været saa længe?

Pag. (Her maae findes paa Udveie.)

Ah dersom de vidste = = =

lad os skynde os Herre, og løbe hastig hen i Bærtshuuset.

Cav. Hvorfor ald denne Hast?

Pag. Ah hvilke store Ting!

Jeg vil fortælle Dem underveis = = =

Cav. Og Violante?

Pag. Hun er nok i dette Øyeblik halv Død, og sær dig at give Aanden op.

Car. Oh me meschino!
Corriamo dunque; Tu mi fai stupire.

Pag. Son cose. in verità, da far sfiorire.
(partono.)

SCENA XVIII.

*Nardone; e Violante; Indi D. Fabrizio con
quattro Contadini armati.*

Nar. Vieni pur, carina mia - - -
Non aver nessun timore - - -
Ehi Pagnotta - - - il Servitore - -
Dove andato mai sarà! - - -

Viol. Come timida cervetta - - -
Mi par d'esser sventurata - - -
Inseguita - - - circondata - -
Da più cani adesso quà.

D. Fa. Cari amici Paesani . . .
Quest'è l'ora più opportuna . . .
E la notte tertra è bruna . . .
Molto più ci gioverà . . .
(accostandosi verso la Torre.)

Viol. (Hai sentito?)

Nar. (Hò inteso bene)

Viol. E' l'amico.)

Nar. (Si mi pare . . .)

Viol. (Stà tu meglio ad ascoltare.)

Nar. (Senti bene, e attenta stà.)

D. Fa.

Car. Alah jeg arme Menniske!
lad os da løbe; Du gjør mig bestyrret.

Pag. Det er i Sandhed og Ting,
som man kan forbauses over.

(De gaar.)

Attende Scene.

Nardone, og Violante; derefter D. Fabrizious med fire bevæbnede Bønder.

Nar. Kom kuns lille allerlicæreste . . .
værligst ikke bange = = =
hvor mon Tieneren Pagnotta
er gaaet hen?

Viol. Mig synes at jeg nu, som
en uheldig ung Hind . . .
er forfulgt . . . og omringet . . .
her af mange Hunde.

D. Fa. Hør I Bønder, mine Venner . . .
denne er den beleilige Tid . . .
og den kuldorte mørke Nat . . .
vil hjælpe os desto meere . . .
(han nærmer sig hen til Taarnet.)

Viol. (Har du hørt det?)

Nar. (Ja jeg hørte det nok.)

Viol. (Det er den gode Ven.)

Nar. (Ja det synes mig.)

Viol. (Staae du kuns, og hør bedre til.)

Nar. (Hør du vel til, og væs paa.)

D. Fa. Ecco aperto . . . presto entria
mo . . .

Voi l'entrata custodite;

(a due Compare.)

E se mai rumor sentite,

Bastionate in quantità.

(entra con due Compare.)

Nar. Quanto è sciocco il poverino . . .

Viol. Via Nardone, che facciamo? . . .

Nar. Quì per ora entrar possiamo,

Che nessun non vi farà.

(entrano nella casa diruta.)

SCENA XIX.

*Il Cavaliere, e Pagnotta, con quattro uomini
armati; Violante, e Nardone dal bal-
cone della casa diroccata.*

Cav. Pian, pianino . . .

Pag. A poco a poco . . .

Cav. Quella Torre? . . .

Pag. E' questo il loco . . .

Ma non vedo, in verità . . .

Viol. (Oh che aria negra, e oscura . . .)

Nar. (Quì, ben mio, già sei sicura.)

Cav. Non ci vedo camminare . . .

Pag. D'esser orbo a me già pare . . .

Viol. (Una voce, affè, che sento . . .)

Nar.

D. Sq. Nu er der aabent . . . lad os strax
gaae ind. . .

Passer I paa Indgangen:

(til to Bønder.)

Dg dersom I hører nogen Alarm,
Saa Prvgl i Mængde.

(han gaaer ind med to af Bønderne.)

Nar. Hvor er den Stakkel toffet . . .

Viol. Nu da Nardone, hvad skal vi giøre?

Nar. Nu kan vi gaae herind,
thi her er ingen.

(de gaaer ind i det forfaldne Huus.)

Rittende Scene.

Cavalieren og Pagnotta, med fire bevæb-
nede Karle; Violante og Nardone oppe
i Vinduet, i det forfaldne Huus.

Cav. Eys, gandske sagte . . .

Pag. Langsomt, smaae skridt . . .

Cav. Dette Taarn?

Pag. Ja her er Stædet . . .

Men jeg kan i Sandhed ikke see . . .

Viol. (Hvilken en mørk og sort Luft.)

Nar. (Her er du i Sikkerhed min Skat . . .)

Cav. Jeg kan ikke see hvor jeg gaar . . .

Pag. Dg jeg synes allerede at jeg er blind . . .

Viol. (Jeg hører, min Troe, en Røst . . .)

(Rei

Nar. (Credo ben sia stato il vento . . .)

a 4: Oh che brutta oscurità!

SCENA XX.

*D. Fabrizio portando Lisetta per il braccio,
e detti.*

D. Fa. Bricconcella malandrina,
A che passo m'ai costretto . . .

Viol. (Don Fabrizio! . . .)

Nar. (Che spaffetto.)

Cav. (Tu non senti?)

Pag. (Sento bene.
Ma da ridere mi viene:
Che bel colpo si vedrà.)

D. Fa. Ah Violante! . . .

Lis. Mio Padrone . . .

D. Fa. Quanta gente in quel cantone . . .!

Cav. (Violante! . . .)

(a Pag.)

Pag. (E' d' effo, è desso.)

Cav. State pronti . . .

(agl'uomini)

Viol.) *a 2* Adesso adesso

Nar.) Oh che guerra nascerà!

Cav. Ti ferma là Villano.

(a D. Fab.)

Via

Nar. (Det jeg troer nok at det har været
 Binden . . .
 alle 4. Ah hvilket et hæffeligt Mørke!

Endvende Scene.

D. Sabritius som fører Lisette ved Armen,
 og de forrige.

D. Sa. Du skielmske Tasse,
 Hvad har du nødt mig til at giøre . . .

Viol. (Don Sabritius! . . .)

Nar. (Hvilke smaae Løier! . . .)

Car. (Hører du ikke?)

Pag. (Jo jeg hører det nok.

Men jeg kan ikke holde mig for
 Latter: her skal man see et artig
 Puds.)

D. Sa. Ach Violante! . . .

Lis. Min Herre . . .

D. Sa. Hvilke mange Folk i hlint Hjørne . . .

Car. Violante! . . .

(til Pagnotta.)

Pag. (Det er ham, det er ham.)

Car. (Holder Jer færdige . . .

(til Karlene.)

Viol. begge: Ah hvilket et Slag

Nar. vil her nu strax blive!

Car. Holt, staae der, du Bondesnægt.

(til D. Sab.)

Nu

Via sù, compagni, a noi ...

D. Fa. Amici, presto a voi ...

Cav. La bella mia prendete ...

Pag. Coraggio resistete ...

D. Fa. Da bravi, ... trucidate ...

Cav. Scampar non la lasciate ...

Viol.) a 2 (Che chiaffo, che fracasso!

Nar.) Comincio a dubitar.)

Pag. (Che gusto da crepar.)

Cav. Vi voglio trucidar.

D. Fa. Andiamoci a salvar

(fugge con Lisetta.)

(Dopo un breve attacco, il Cavaliere con la sua gente seguiranno le genti di D. Fabrizio.)

SCENA XXI.

Nardone, e Violante (venendo fuori della Casetta, indi *D. Fabrizio con Lisetta.*

Nar. Or che in placido silenzio

Quel rumor si è già cangiato,

Caro ben, tesoro amato,

Lieta tu mi puoi seguir.

Viol. Fida sempre i passi tuoi

Seguirò, ben mio, costante:

Nu frisk Kamerater, passer paa = =

D. Sa. Giver agt, mine Benner = = =

Cav. Sager min elskerinde fra ham = = =

Pag. Frisk Moed; Staae Jer = = =

D. Sa. Slaaer ihjel for Rode, som brave Karle.

Cav. Lad hende ikke sløve fra Jer . . .

Viol.) begge: (Hvilken en Støten; hvilken
Nar.) Allarm!

Jeg begynder at blive tvivlraadig.)

Pag. (Det er Løter, som man maa briste af
Latter over.)

Cav. Jeg skal dræbe Jer.

D. Sa. Lad os gaae hen og redde os.

(løber bort med Lis.)

(Efter et kort Angreb bortjager Cavalieren og hans
Folk, Don Fabrizio's Folk.)

En og tyvende Scene.

Nardone og Violante, som kommer udaf
det gamle Hus, derefter D. Fabrizio
med Lisette,

Nar. Nu da den heele Allarm
er stillet, saa kan du
min kære Skat, og mit
elste Liggendefæ, følge glad med mig

Viol. Jeg skal altid være dig
bestandig og troe min Skat,

E saprà quest'alma amante
Per te vivere, e morir.

D. Fa. Non si sente più nessuno . . .

Oh che notte manlandrina! . . .

Nar. (Oh Fabrizio s'avvicina . . .)

Viol. (Ritorniamoci a celar.)

(ritornando verso la Casetta.)

D. Fa. Ma se mal non mi ricordo:

Qui v'è un certo nascondiglio . . .)

(andando verso la Casetta.)

Nar. (Si può dare più scompiglio . . .)

Viol. (Or vedrai quel, che farò.)

D. Fa. Via camina . . .

(a Lifetta.)

Viol. Chi vaglià?

D. Fa. Un Spagnol! . . .

Viol. Zerrucche tu! . . .

D. Fa. Un Tedesco! . . .

Viol. Où alles vous?

D. Fa. Un Francese! . . .

Viol. Alakalà.

D. Fa. Anche un Turco! . . . e come mai

Tanta gente adesso quà!

Viol.) a 3 Un diletto più perfetto

Nar.) Come questo non si dà.

D. Fa.) Presto, presto, gioja mia,

Ritorniamo per di là.

(mentre si ritira per dove è venuto, s'incontra col Cav.)

og altid følge dig, ja denne min elskende Stæl skal leve og døe med dig.

D. Sa. Man hører ingen meere . . .

o hvilkken en skummel Nat!

Nat. (Nah! Fabritius nærmer sig . . .)

Viol. (Vi maa skiule os igjen)

(de gaaer igjen hen til Husset.)

D. Sa. Men, om jeg ikke husker feil:

Her er et vist forborgaen Stiu'estød

(han gaaer hen til Husset.)

Nat. Kan der endnu være mere vandhæld til.)

Viol. (Nu skal du see hvad jeg skal gjøre.)

D. Sa. Naah saa gaae da . . .

(til Lisette.)

Viol. Chi vaglià?

(paa Dansk: Hvem er der?)

D. Sa. En Spagnoler! . . .

Viol. Zurück, du! . . .

D. Sa. En Tydsker! . . .

Viol. Où allès vous?

D. Sa. En Franskmand!

Viol. Alakalà

D. Sa. Ogsaa en Tyrk! . . . og hvorledes ere alle disse Folk nu her!

Viol. Jalle 3: Der kan ikke være større

Nat.) Fornoielse til, end denne.

D. Sa.) Hurtig, hurtig, min Stat,

lad os gaae bort iaten, hisset hen.

(Medens at han vil gaae den Wei, han er kommenes møder han Cavalieren.)

SCENA XXII.

Cavaliere, Pagnotta, e detti.

Cav. T'hò colto, per Bacco . . .
(levandogli Lifetta.)

D. Fa. Lasciate, cospetto . . .

Cav. Mio dolce diletto . . .

(parlando con Lifetta.)

D. Fa. Lasciatela star.

Cav. Io voglio i quattrini . . .

D. Fa. Io voglio Violante . . .

Cav. E in tanti zecchini

Dovete pagar.

(incaminandosi per dove è venuto la prima volta.)

D. Fa. Che smania, che pena . . .

a 5 Che grato contento . . .

D. Fa. Che fiero tormento . . .

a 5 Che bel giubilar!

(Mentre il Cavaliere si ritira per dove è venuto la prima volta con Lifetta, e Pagnotta, s'incontra con D. Stella.)

SCENA ultima.

~~Donna Stella, con due Servitori con lumi,~~
e detti.

D. St. Fermati in grato;
Questa è la fede?

Bel.

To og Tyvende Scene.

Cavalieren, Pagnotta, og de forrige.

Cav. Her har jeg dig, for Pokker . . .

(han tager Lisette fra ham.)

D. Sa. Lad være, for Dievelen . . .

Cav. Min søde Fornøjelse . . .

(taler til Lisette.)

D. Sa. Lad hende være i Ro.

Cav. Jeg vil have mine Penge . . .

D. Sa. Jeg vil have Violante . . .

Cav. Og I skal betale dem

i skære Dukater.

(gaaer hen til den Side, som han første Gang kom fra.)

D. Sa. Hvilken en ærgelse, hvilken Kummer . . .

De andre s. Hvilken en sød Fornøjelse . . .

D. Sa. Hvilken en grusom Qual . . .

De andre s. Hvor dette gaaer glædeligt!

(Smedens at Cavalieren gaaer bort til den Side, som han først kom fra, tilligemed Lisette og Pagnotta, med der han D. Stella.)

Den sidste Scene.

Donna Stella, med to Tjenere med Lys,
og de forrige.

D. Sr. Holdt, du utaknemmelige!

Er det din Oprigtighed?

Bella mercede!

Vil traditor.

Cav. (Che tiero incontro . . .)

Lis. (Mi vuò coprire.)

(si copre il volto.)

D. Fa. (Questo è martire;
Questo è rossor.)

D. Fa. Questo è piacere;

(allegro.)

Questo è scialare.

Nar.) a 3 (Ad osservare

Viol.) Stiamo quì ancor.)

Pag.) (Ad osservare
Stiam meglio ancor.)

D. St. Quella briccona
Scoprite adesso . . .

D. Fa. Vi servo io stesso
Con tutto il cor.

(Và per farsi dare un lume da un Servo.)

D. St.) a 2 (Già vedo il lampo . . .

Cav.) Già sento il fulmine . . .

Il vento stridere.

A mio favor.)

(Per mio terror.)

Nar.) a 4 Or v'è da ridere

Viol.) Con il Tutor.

Lis.)

Pag.)

D. Fabrizio dopo aver preso il lume va a scoprire
Lisetta.)

D. Fa.

Forttæner jeg denne herlige belønning!
Du lumme Forræder.

Car. (Hvilket et uhykkeligt Møde . . .)

Lis. (Jeg vil bedække mit Ansigt.)
(Hun bedækker sit Ansigt.)

Car. (Dette er pinagtigt;
Jeg maae ret skamme mig.)

D. Sa. Dette er ret fornøieligt.

(Lystig.)

Dette er ret Loierligt.

Nar.) alle 3. (Lad os blive her endnu,

Viol.) og passe paa.)

Pag.) (vi maae endnu
passe bedre paa.)

D. St. Tag nu strax Dækket fra

Dynene paa den Taske . . .

D. Sa. Det skal jeg selv tiene dem i,
af mit ganske Hierte.

(Gaaer hen for at lade sig give et Lys af en Diener.)

D. St.) begge. (Jeg hører allerede et

Car.) stort uveir af Lynild
og Torden, som vidst falder ud
til mit beste.

(til Angest for mig.)

Nar.) alle 4. Nu bliver her noget at see

Viol.) af med Formynderen.

Lis.)

Pag.)

(D. Sabritius, gaaer, efter at have faaet Lyset, hen at
tage Dækket af Lisette.)

D. Sa.

D. Fa.) a 3 Che stupor - - - che stravaganza!
Cav.) Che figura è questa quà!
D. St.)

Viol.) a 4 Oh che bella miniatura!
Nar.) Gran pittura in verità.
Lis.)
Pag.)

D. Fa.) a 3 Oh cospetto di Baccone!
D. St.) Questo imbroglio come và?
Cav.)

Viol.) a 4 Bel godere in sul balcone;
Nar.) Che bel fresco quì ci fà.
Pag.) A godere in sul balcone
Lis.) Quegl' amici stanno già.

D. Fa.) a 3 Ma Lisetta, in cortesia,
D. St.) Per qual parte ell' è fortita?
Cav.)

Viol.) a 4 Quella Torre, partorita.
Nar.) Credo ben, che l'averà.
Pag.)
Lis.)

D. Fa.) a 3 Son confus^o, io son di gelo - - -
D. St.) Io mi perdo, mi confondo - - -
Pag.) Disperat^o più nel mondo,
 Come me, nò non si dà.

D. Sa.) alle 3. Hvilken besyrtelse . . .
 Cav.) hvilken en besynderlig Hændelse!
 D. St.) Hvad er dette for en Gestalt!

Viol.) alle 4. Nah hvilket et deilig Miniatur;
 Nar.) Skilderie! Det er i Sandhed
 Lis.) et smukt Maleri.
 Pag.)

D. Sa.) alle 3. Nah for tusinde Pokker!
 D. St.) Hvad er dette for et Roglerie?
 Cav.)

Viol.) alle 4. Det er en smuk fornøielse,
 Nar.) at tage frisk Luft her i Binduet.
 Pag.) De gode Venner so noter sig, med
 Lis.) at tage frisk Luft i Binduet.

D. Sa.) alle 3 Men jeg beder dem, sig mig;
 D. St.) hvor er Lisette sluppet ud?
 Cav.)

Viol.) alle 4. Jeg troer nok, at dette Taarn
 Nar.) har født hende af sig.
 Pag.)
 Lis.)

D. Sa.) alle 3. Jeg er forbanset, jeg er iskold . . .
 D. St.) Jeg er reent ude af mig selv . . .
 Cav.) der kan ingen i heele Verden
 være meere fortvølet, end jeg.

Viol.) a 4 Son confusi, son di gelo;
Nar.) lo però non mi confondo;
Pag.) E felice più nel mondo,
Lis.) Come me, nò non si dà.

Fine dell'Atto Secondo.

ATTO TERZO.

SCENA PRIMA.

Alba

Strada solitaria dietro la Locanda.

*Cavaliere con il palosso in atto di ferirsi,
e Pagnotta che lo trattiene.*

Cav. **E**h lasciami morir - - -

Pag. Fermate, dico - - -

Cav. Lasciami, per pietà - - -

Pag. Non son sì pazzo - - -

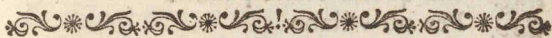
Cav. Lasciami, o ch'io t'ammazzo - - -

Pag. Ammazzatemi pur, ma quel palosso
Mi dovete voi dar.

Cav. Son disperato - - -

Viol.) alle 4. De ere forbausede, det tilsner i dem;
 Nar.) Men jeg bliver ikke forvirret;
 Pag.) Og der kan ikke være nogen
 Lis.) lykkeligere i Verden end jeg.

Ende paa den Anden Akt.

Tredie Akt.

Forste Scene.

I Dagingen.

En eensom Gade bag ved Barts
 Huuset.

Cavalieren med en Hirschfænger i Haanden,
 paa Veie at ville dræbe sig, og Pagnotta
 som forhindrer og holder ham.

Cav. **G**ih lad mig døe
 Pag. Lad være, siger jeg
 Cav. Slip mig, jeg beder dig
 Pag. Nei, jeg er ikke saa gal
 Cav. Slip mig, eller jeg dræber dig
 Pag. Dræb mig kuns, men den Hirschfænger
 skal de give mig.
 Cav. Jeg er fortvivlet

Pag. Eh via, presto, non più - -

Cav. Prendilo - - - ingrato.

(cede il palosso a Pagn.)

Pag. Ma che pensare è questo!

Cav. In simil guisa

Deve oprar un infelice amante:

Pag. Nò, viver non poss'io senza Violante,

Pag. Ma questa è una pazzia.

Cav. Per un villano

Ricufar può la mano

D'un Cavalier par mio?

Pag. Ve lo assicuro io.

Cav. E ben, facciamo.

Un altro tentativo: A Don Fabrizio

Parlar vò di bel nuovo;

E se, con il suo mezzo,

Il mio pensier riuscirà poi vano,

A Donna Stella allor darò la mano.

SCENA II.

D. Fabrizio, e detti.

D. Fa. **M**a ove mai costor si son ficcati!

Son tre ore che giro: Ah se li trovo,

Qual'io mi sia, conosceran ben presto;

E ci vò del mio onor, riguardo a questo.

Pag. (E' desso senza fallo.)

Cav. Don Fabrizio?

D. Fa. Alto là - - -

Cav. Cos'è?

D. Fa. Chi siete? - - -

Cav. Nè ancor la voce mia non conoscete?

D. Fa.

Pag. Ah hvad, hurtig gjør ikke mere = = =

Cav. Sag den = = = Du utaknemmelige
(Slipper Hirschfangeren.)

Pag. Men hvad er dette for en Tænkemaade!

Cav. Saaledes bør en ulykkelig
Eiskere opføre sig: Nei, jeg kan
ikke leve uden Violante.

Pag. Men dette er jo et Kaserie.

Cav. Alt afslaae at egte mig,
en Cavalier af min Stand,
for en Bondekarls Skyld?

Pag. Ja det forsikkrer jeg Dem paa.

Cav. Vel da, vi maa gjøre nok et andet
Forsøg: Jeg maae paa nye igien taste med
Don Fabritius; Og hvis han da hielper
mig, og mit Forsæt siden ikke
falder vel ud, saa vil jeg
give Donna Stella min Haand.

Anden Scene.

D. Fabrizius og de forrige.

Men hvor mon de vel har sfiulet sig!

D. Sa. Det er tre Timer, jeg gaaer omkring: Ah
dersom jeg finder Dem, saa skal jeg strax lære
dem at kiende, hvem jeg er; Og min Tre
liider ellers derunder.

Pag. (Det er uden Tvivl ham.)

Cav. Don Fabritius?

D. Sa. Staae, hvem der er = = =

Cav. Hvad er der?

D. Sa. Hvem er I? = = =

Cav. Kiender I mig ikke endnu paa min Koft?

Cav.

D. Fa. Oh Cavalier! - - - L'avete fatta bella:

Da voi non mi aspettava

Quell'azzion indegna.

Cav. Orsù, alle corte:

Io amo Violante, e se a me voi

La cederete or ora,

Vi lascio in premio i mille scudi ancora.

Pag. (Sentiam che mai dirà.)

D. Fa. (Buono è il negozio)

Io per me son contento; Ma per sorte

Se dicesse di nò? - - -

Cav. Vel fò avvisato:

Sul momento vi mando io carcerato.

D. Fa. (Il pensier non è male. Oh me meschino!

Come mi scioglerò da questi guai?)

SCENA III.

Nardone, Violante, e detti.

Nar. Andiamo pur, che la tua dote avrai.

Viol. Nò: fermati, Nardone: A tempo, e luogo

Parleremo sù ciò; Adesso noi

Risolver sol dobbiamo a stabilire

Il nostro sposalizio.

D. Fa. (Si, sì ch' è lei.)

Cav. (Or tocca a voi, Fabrizio.)

Viol. Andiamo sì, da lui; E se ostinato

Persistesse a non dare il suo consenso,

Allor poi troverem giusto compenso.

D. Fa.

D. Sa. Nah Cavalier! = = = Jo, De har baaret sig
vel ad: Jeg ventede ikke saa uandstændig
en Gierning af Dem.

Cav. Nu da, med saae Ord:
Jeg elsker Violante, og dersom J
nu vil afstaae mig hende,
saa estergiver jeg Jer endog de tusinde
Rigsdaler til Afstaaelsen.

Pag. (Lad os nu høre, hvad han vil sige.)

D. Sa. (Kjæbmandskabet er godt.)
Jeg for mig, er fornoiet dermed; men
om hun, ved en Hændelse, sagde nei? = = =

Cav. Da lader jeg jer dette viede:
Jeg sætter jer strax i Arrest.

D. Sa. (Det er ikke saa galt tænkt. Nah jeg arme
Mand! Hvorledes skal jeg slippe ud af
denne Kniibe?)

Tredie Scene.

Nardone, Violante og de forrige.

Nar. Lad os kuns gaae, thi du skal faae din Medgiff.

Viol. Nei, hie, Nardone: det skal vi tale om
paa Tiid og Sted; Nu maae vi allene
overlægge, naar vi skal holde
vores Bryllup

D. Sa. (Jo, jo, det er hende.)

Cav. (Nu kommer det jer til at tale, Fabritius.)

Viol. Ja lad os gaae hen til ham; Og dersom han
eegensindigen bliver ved at nægte sit Samtykke,
saa skal nok Retten skaffe os Erstaining.

D. Sa.

D. Fa. Fermati, malandrina - - -
(la prende per un braccio.)

Viol. Ajuto - - -

Nar. Ah! birbo - - -
(opponendosi.)

Cav. Alto là, temerario - - -
(verso *Nar.*)

Pag. Indietro dico,
(Tu didi nò;) (a *Viol.*) (Non dubitar Nardone.)
(a Nardone.)

D. Fa. Adesso cospettone,
(con autorità.)

Vuò che sposo tu accetti il Cavaliere;
Non v' è rimedio; E' questo il mio piacere,

Viol. Come? - - -

D. Fa. Mon più - - -

Viol. Ma se - - -

D. Fa. Così vogl'io.

Cav. Pentate a i mille scudi.
(a *D. Fa.*)

D. Fa. E di che forte!
Via, risolvi da forte.
(a *Violante.*)

Nar. (Ohimè! ch'io tremo.)

Viol. E ben, quando si tratta
Di contentare a voi, Signor Tutore,
Eccomi di buona core
Per acettar del Cavalier la mano - - -

Nar. Come?

Viol. Taci, Villano.

Cav. Oh me felice!

Viol. Ma prima permettete,
Ch'io dica due parole.

D. Fa.

D. Sa. Staae, din Taske = = =

(han tager hende ved Armen)

Viol. Hielp, gevalt = = =

Nar. Ah din Skielm = = =

(sætter sig til Modværge.)

Cav. Vær stille der, du dumdriftige = = =

(til Mardone.)

Pag. Ellbage, siger jeg.

(Du skal ikke.)

(til Violante.)

Frygt kuns ikke Mardone.)

(til Mardone.)

D. Sa. Nu da, for Fanden,

(med Myndighed.)

Jeg vil at du skal tage Cavalieren til din
Brudgom. Der er indtræet andet for;
og det behager mig saa,

Viol. Hvorledes? = = =

D. Sa. Ikke et Ord mere = = =

Viol. Men dersom = = =

D. Sa. Jeg vil saa have det.

Cav. Tænk paa de tusinde Rigsdaler.

(til D. Fabritius.)

D. Sa. Jo det passer jeg nok!

Nu da, frisk, fat din Beslutning.

(til Violante.)

Nar. (Ach jeg skælver.)

Viol. Vel da, naar der handles om,
at fornøie Jer, min Herre Formyndere,
see her er jeg, for at give Cavalieren
min Haand af mit ganske Hierte = = =

Nar. Hvorledes?

Viol. Holt Mund, Bondetolper.

Cav. O jeg lykkelige!

Viol. Men tillad mig, at sige først to Ord.

D. Sa

D. Fa. Di pur.

Cav. Parla mio sole.

Viol. Dunque dico:

Che mi rido di voi;

(a D. Fabrizio.)

Che di lui non mi curo;

(verso il Cavaliere.)

E solo di sposar, ferma prometto,

Il mio caro Nardon vile, ed abietto.

D. Fa. Come? . . .

Viol. Non più . . .

D. Fa. Ma se . . .

Viol. Così vogl'io.

Cav. Presto il denaro mio.

D. Fa. Tremia.

(a Viol.)

Nar. (Son io confuso.)

D. Fa. Ti voglio far morir.

Viol. Moro contenta.

Pag. (Si avvanza la Tempesta.)

D. Fa. (Che affanno!)

Nar. (Che timor!)

Rav. (Che pena è questa!)

Son deriso . . . ed avvilito . . .

Io non posso vendicarmi . . .

Sento l'alma lacerarmi . . .

Sento in sen spezzarmi il cor.

Pag. Freme quel . . . Minaccia questo . . .

Gran burasca, ohimè . . . prevedo . . .

D. Sa. Ja, sig kuns frem.

Cap. Sael kuns, min Soel.

Viol. Altsaa siger jeg:

at jeg leer Jer ud,

til D. Sa.)

at jeg ikke bryder mig om ham;

(til Cavalieren.)

og at jeg, med Standhaftighed lover, at jeg
allene vil egte min fiære, ringe og foragtede
Mardone.

D. Sa. Hvordan?

Viol. Ikke et Ord mere = = =

D. Sa. Men dersom = = =

Viol. Jeg vil saa have det.

Cap. Strax giv mig mine Penge.

D. Sa. Skielv.

(til Violante.)

Nar. (Jeg er forvirret.)

D. Sa. Jeg skal lade dig dræbe.

Viol. Jeg døer med Fornøielse.

Pag. (Nu begynder det Stormen at nærme sig.)

D. Sa. (Hvilken en Harmie!)

Nar. (Hvor er jeg angst!)

Cap. (Hvilken Kummer er denne!

Jeg bliver bespottet = = = og ydmyget = = =

Jeg kan ikke hævne mig = = =

Jeg føler at min Støel sender slides = =

Jeg fornemmer at mit Herte brister.

Pag. Denne snyser = = = Den anden truer =

Ach jeg seer = = = et stort over

hængende uveir

Di lontan già l'onde vedo . . .
Ma soccorrergli non sò

D. Fa. Per cagion di tanti affanni,
Sento in testa un gran sussurro,
Che mi fa, come un tamburo,
Tappatà . . . tri tappatò . . .

Viol. Fra il periglio, e frà l'amore,
Come, oh Dio, mi trema il core,
Hò nel capo un rio martello,
Che mi batte . . . tà, tà, tò . . .

Nar. Di speranza, e di paura
Oh che guerra in sen mi sento!
Quanto è grande il mio contento,
Tanto grave è il mio dolor.

(Nardone, Violante, e D. Fabrizio partono.)

Cav. P gnotta, dove sei?

Pag. Son qui, Signore.

Cav. Portati alla Locanda, e immantinente
Avvisa Donna Stella,
Che pronto a lei la man sono per dare.
Ed i Cavalli poi fà tu attaccare.

(parte.)

Pag. Vado, volo, Signor. Oh che contento!
Se di piacer non moro, è un gran portento.

(parte.)

SCENA VI.

Camera di Locanda.

D. Fabrizio, Nardone, e Violante.

D. Fa.

Jeg seer allerede Bolgerne langt
borte . . . men jeg kan ikke redde dem.

D. St. Over alle disse Betynmringer
føler jeg sig en Allarm i mit Hoved,
at det gaaer som at der var en
Tromme i det, som slaaer Trapatà
Tri . . . tapato . . .

Viol. O Gud! hvor slaaer mit Hierte,
imellem Frygt og Kierlighed!
Og jeg føler, som en Hammer, i mit
Hoved, som slaaer . . . Ta, ta, to . . .

Nar. O hvilken en Krig jeg føler i
mit Hierte, imellem Haab og Frygt
min Angest er lige saa stor
som mit Fornøielse.

(Nardone, Violante, og D. Fabrizio gaar.)

Cav. Hvor er du, Pagnotta?

Pag. Her er jeg, Herre.

Cav. Forsøi dig hen paa Bærtshuuset, og underet
Donna Stella om, at jeg er færdig, at give
hende min Haand, paa Egteskabs-Lofte.
Og lad saa Hestene spendes for. (gaar.)

Pag. Jeg gaaer, ja jeg flyver, Herre. O hvilken
Fryd! det er et stort Under tegn, at jeg ikke
doer af Glæde. (gaar)

Fjerde Scene.

Et Bærelse i Bærtshuuset.

D. Fabrizio, Nardone, og Violante.

D. Fa. Frà tanto che la pace
Fanno quei cari sposi, un poco ancora
Orsù pensiamo a noi: Dimmi, Violante,
E creder posso alfinò, che vuoi marito?
Viol. Stupisco, che non l'abbia capito.

D. Fa. Capisco; Ma siccome
Tu sei sì semplicetta - - -

Viol. Eh, v'ingannate:
Se semplice mi finì,
Fù sol, che il genio mio
Col vostro non poteva andar d'accordo.

Nar. La comprendete adesso?

D. Fa. Eh, non son fordo.
Ma tu parlami ancora:

(a Nard.)

Con quale appoggio intendi di sposarti?
Un povero pastor - - -

Nar. Quanto sbagliate!
Miserabile tanto
Non son, qual mi credete;
Perche alla fin Nardone
Di quattro milla agnelli egli è padrone.

D. Fa. Cospetto! E tuttì questi - - -

Nar. A me morendo
Il Padre mi lasciò; Ma io, che allora
Appreso non avea nessun mestiere;
Risolsi di venire
Di persona i miei beni a custodire.

D. Fa. (Non sò che dir: Bisogna aver pazienza.)

SCENA V.

Pagnotta, e detti.

D. Sa. Smidlertid at de to forlovede Gemahler
 igien gjør Fred med hverandre, saa vil vi
 og tænke lidet paa os her: Säg mig Violante,
 kan jeg da endeligen troe, at du vil have en Mand?
 Viol. Jeg forundrer mig over, at Jey har begrebet
 dette forend nu.

D. Sa. Jeg begriber det nok; Men da
 du er saa ung og eensoldig = = =

Viol. Ei, J tager Feil: Dersom jeg har anstillet
 mig eensoldig, da var det allene ifkuns fordi, at
 mit Sind kunde ikke komme overeens med Jeres.

Nar. Forstaaer i hende nu?

D. Sa. Ei hvad! jeg er ikke døv.

Men kom du ogsaa og tael med mig:

(til Mardone)

Men med hvad Eiendom tænker du at gifte dig?
 En fattig Hyrde = = =

Nar. Naa hvor J tager meget feil!

Jeg er ikke saa ussel, som J troer det;
 Thi Mardone er dog endelig Ciere
 af fire tusinde Lam.

D. Sa. Hilleman! og alle disse = = =

Nar. Dem efterlod min Fader mig efter hans Død;
 Men jeg, som da ikke havde lært noget
 Haandværk, besluttede, i egen Person at komme
 hid, for at passe paa mine Eiendomme.

D. Sa. (Jeg veed ikke, hvad jeg skal sige,
 jeg maa have Taalmodighed.)

Femte Scene.

Pagnotta, og de forrige.

Pag. Don Fabrizio?

D. Fa. Cos' è?

Pag. Con gran premura
Il Padrone vi attende

D. Fa. Vengo, vengo.

Via godete ancor voi
Mentre confermo anch'io con piene voglie
Che siate tutti, e due Marito, e Moglie.
(parte con Pagnotta.)

Nar. Sentisti. Violante?

Viol. Ascoltasti, Nardone?

Nar. Ah, che la gioja
M'impedisce il respiro.

Viol. Ah che il contento,
Mi fa già vacillar.

Nar. T'amo - . .

Viol. T'adoro.

Nar. Assai?

Viol. E tu a me quanto?

Nar. Quanto quest'occhi miei,

Viol. Più che me stessa.

Nar. Dunque la mano a me.

Viol. Ah non vorrei,

Che il Tutore di poi . . .

Nar. Come? Che dici?

Ora comprendo, affè, che assai ti prome
Fabrizio più di me: Ladra, assassina;
Questo è dunque l'amor, che m'hai promesso?
Vanne pure, buggiarda; In questo punto
Vendita voglio far di tutto il mio;
Voglio partir di quà; E per il mondo,

Per

Pag. Don Fabritius?

D. Sa. Hvad er der?

Pag. Min Herre bier, med
stor Længsel, efter Dem.

D. Sa. Jeg kommer strax
Bær da J og fornøiet;
siden jeg og med god Billie,
erklærer Jer for Mand og Kone.

(gaaer med Pagnotta.)

Nar. Hørte du Violante?

Viol. Gav du agt derpaa Nardone?

Nar. Ach Glæden hindrer mig
i at drage min Aande.

Viol. Ach jeg bliver allerede
afmægtig af Fornøielse.

Nar. Jeg elsker dig = = =

Viol. Jeg tilbeder dig = = =

Nar. Elsker du mig inderligen?

Viol. Hvor høit elsker du mig?

Nar. Saa høyt som disse mine Døensteene.

Viol. Og jeg elsker dig høiere end mig selv.

Nar. Giv mig da din Haand.

Viol. Ah jeg ville ikke,
at Formynderen siden = = =

Nar. Hvorledes? Hvad siger du?

Nu begriber jeg, min Troe, at Fabrizius ligger
dig meget mere paa Hierte, end jeg:

Troeløse Misbædereske, er dette den Kiærlighed,
som du har lovet mig? Gaae kun,
din Eognereske; jeg skal strax holde Auktion
over alt, hvad jeg eier; Jeg vil reise herfra;

Per non vederti più, men voglio ire;
Che tanta infedeltà non sò soffrire.

Viol. Vada; Fà ben così;
Viaggi pur felice.
Io resto un'infelice;
Ma sospirar non sò.

Nar. Vado, Signora, sì;
Di viaggiar mi piace;
Lasciarla, oh Dio! mi spiace;
Ma lagrimar non sò.

Viol. (Non parte, il giurerei.)

Nar. Che ingrato, eterni Dei!

Viol. (Smania)

Nar. (Che fò?)

Viol. (M'adora.)

Nar. Addio, crudele, addio.

Viol. Ancor non se n'andò?

Nar. Spiegate le vele,
Per l'onde tranquille,
Mie care pupille,
Davver me ne vò.

Viol. Via sù; Quel crudele
Portate in Levante:
Coi Baffi, e il Turbante
Un giorno il vedrò.

Nar. Che penso! che spero!
Si parta di quà.

Viol.

og for ikke at see dig mere, skal jeg vandre omkring i Berden: Thi jeg kan ikke lide saa stor en Utroeskab.

Viol. Gaae tuns; Det gior du ret i;

Lykke paa Reisen.

Jeg uhykkelige bliver tilbage,
men sukke kan jeg ikke.

Nar. Jeg gaaer, Ja, lille Tomfrue;

Ja har Lyst til at reise,

O Gud! det gior mig ondt, at forlade hende, men græde kan jeg ikke.

Viol. (Jeg vilde sværge paa, at han ikke reiser.)

Nar. D ævige Guder! hvor hun er utro-
melig

Viol. (Han ærgrer og klager sig.)

Nar. (Hvad skal jeg giøre?)

Viol. (Han tilbeder mig.)

Nar. Farvel, gruesomme, Farvel.

Viol. Er han ikke gaaet endnu?

Nar. Naar Sellene ere tilfattede,

saa gaaer jeg, i Sandhed, bort
paa de roeltge Bolger,
fra Deres deilige Dyne.

Viol. Ja nok; lad dem føre denne

grumme til Levante;

Jeg faaer ham nok en Dag

at see, med Knebelsbart og Turban.

Nar. Hvad tænker jeg! hvad haaber jeg!

Jeg maae reise herfra.

Viol. (Ohimè! fà da vero!
Ohimè! se ne v!)
Pft. Pft.

Nar. Dice a me?

Viol. (Quì sola, cospetto!)

Nar. Ehm - - - ehm - - -

Viol. Chi mi chiama?

Nar. Toffivo un pocchetto.
Son rauco, Madama,

Viol. Portatemi a casa;
E poi partirete.

Nar. Il braccio tenete,
E poi partirò.

Viol. Che braccio! che braccio!
La mano vogl'io.

Nar. Ci hò gusto, ben mio:
La mano ti dò.

Viol. Ci sei, traditore,
Volevi fuggire.

Nar. Oh andate a capire:
Che sposa! che amore!

Viol. Farete a mio modo?

Nar. Sì, sì, batto sodo.

a 2 Che dolce contento!
E'giunto il momento,
Che fà giubilar.

Viol. (Hillemæn! han gjør Alvor af det!
 Ah! han gaaer sin Vej!)

Pst Pst.

Nar. Taler hun til mig?

Viol. (For Pokker! Skal jeg nu være her
 allene?)

Nar. Hem = = = hem = = =

Viol. Hvem kalder paa mig?

Nar. Jeg hostede iffluns lidet.
 Jeg er Hees, Frue.

Viol. Følg mig hiem;
 Og siden kan I reise.

Nar. Sag mig ved Armen;
 Og siden reiser jeg.

Viol. Hvad Arm! hvad Arm!
 Jeg vil have Haanden.

Nar. Det er mig kjær, min Skat.
 Der har du min Haand.

Viol. Du er fanget, din Forræder,
 Du ville løbe bort.

Nar. Ah jo! man skal nok blive floa
 paa saadan en Brud, og slig en
 Elskov!

Viol. Vil du opføre dig efter mit Sind?

Nar. Jo, jo, jeg skal være flink.

begge Hvilken en sød Fornøielse!
 Det frydelige Dieblie
 er kommet.

Vaghe aurette semplicette,
 Se sapete, cos' è amore,
 Vaghe aurette! il nostro core
 Deh venite a consolar!

SCENA VI, ed ultima.

Tutti:

D. Fa. **E**vviva, evviva i sposi.

Cav. Ah Don Fabrizio,
 Quanto contento son!

D. St. Quant'io felice.

Lis. Io ne sento piacer.

Pag. Di contentezza

Io piango.

D. Fa. E voi?

Viol. Noi pur ci fiam sposati.

Cav. Me ne rallegro affai.

D. St. Ne godo anch'io.

D. Fa. Vien quà, Nardone mio,
 Lascia che un pò t'abbracci.

Nar. Ah mio signore,

Perdonate - - -

D. Fa. Stà zitto.

Ogni trista memoria ormai si taccia;

E vadino in oblio le andate cose.

Ora goder dobbiamo;

E in segno d'allegria dunque cantiamo.

Tutti:

J behagelige Krole Vinde,
 der om Jweed, hvad Elskov er,
 kommer, ach kommer da,
 at hysvale vore Dierter

Siette og sidste Scene.

alle:

D. Sa. Vivat, Vivat Brudfolkene.

Car. Ak Don Fabrizio,
 hvor er jeg glad!

D. St. Hvor er jeg lykkelig!

Lis. Der er mig en Fornoielse.

Pag. Jeg græder
 af Glæde.

D. Sa. Og I?

Viol. Vi har og giftes os.

Car. Det er mig meget kjær.

D. St. Jeg tager og Deel deri.

D. Sa. Kom hid, min kære Marbone,
 og lad mig omfavne dig engang,

Nar. Ah min Herre,
 tilgiv = = =

D. Sa. Tie stille;

Man maa nu tie med alle fortredelige Erindringer;
 Og man maa glemme det forbiegangne.
 Nu maa vi glæde os; Og til Tegn paa
 vores Lystighed, saa lader os synge.

alle

Tutti:

Non si parli più d'affanni,
 Non si parli di dolor;
 Non si parli più d'inganni,
 Ma si parli sol d'amor.

Fine del Dramma.

alle:

Her maa ikke tales mere om
Bekymringer, eller Biderværdighed;
Her maae ikke heller tales om de
Puds, som ere spillede, men allene
om Kiærlighed.

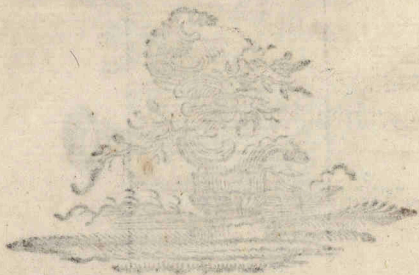
Ende paa Syngespillet.

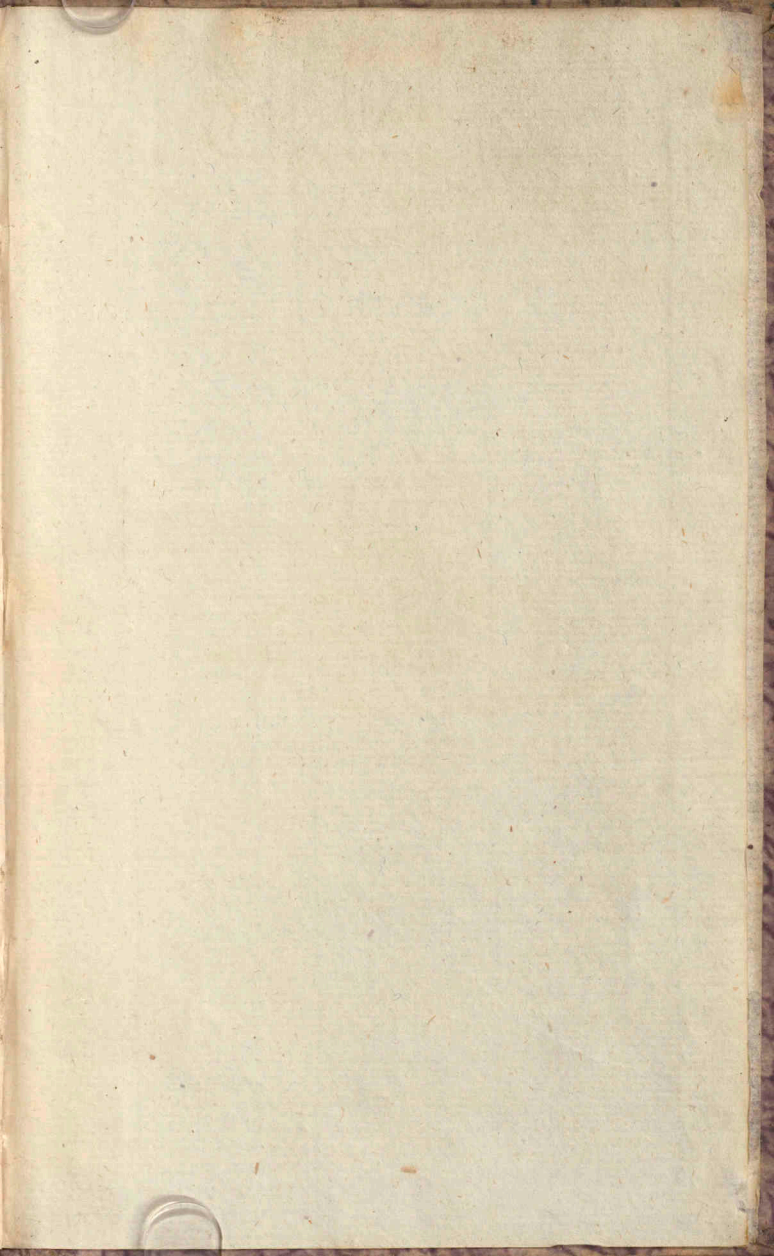

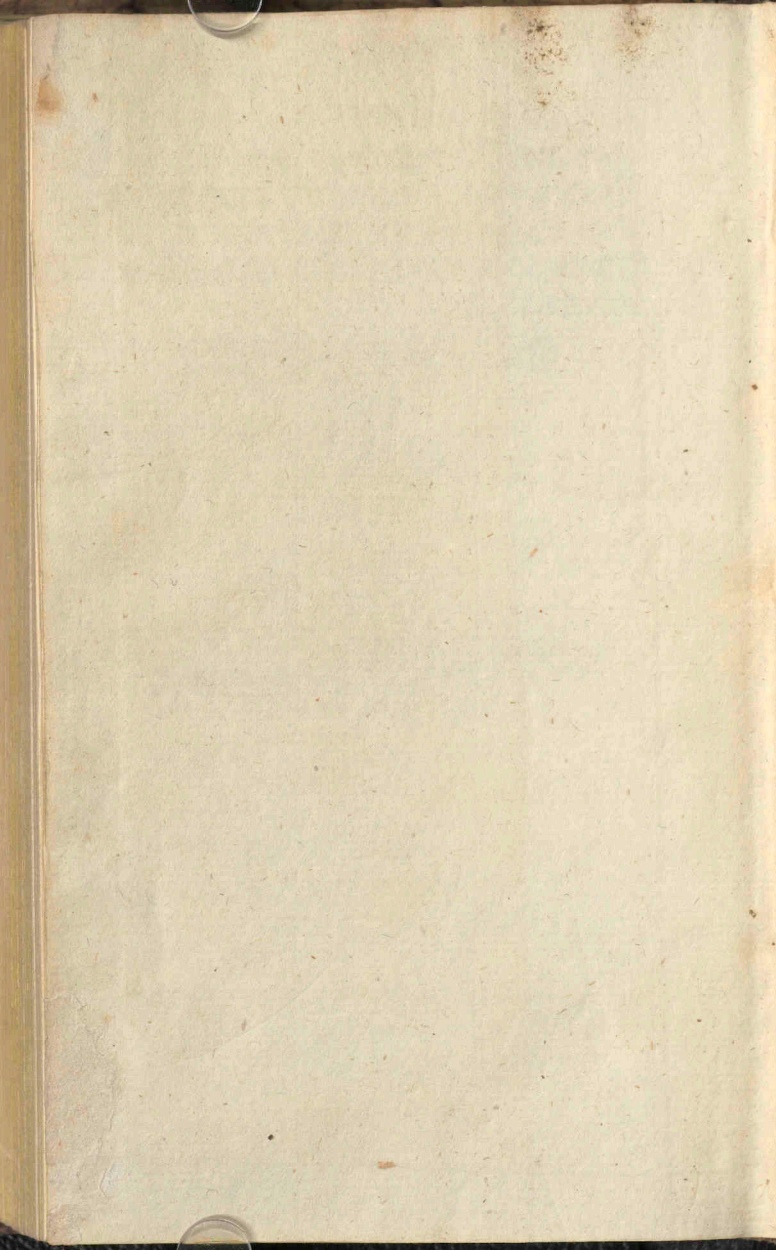
alle:

Der man alle tages in der
Welt in der Welt, alle
Der man alle tages in der
Welt in der Welt, alle
Der man alle tages in der
Welt in der Welt, alle

Ende des Buches

Bibliothek
der
germanischen Heilkunde.

Herausgegeben

von

C. W. Hufeland

und

K. H. M. V.

Erstes Stück.

Januar

Berlin 1812.

Verlag des Verlegers - the bookshop

